

**Josip Pečarić
PROF. DR. SC. ZVONIMIR JANKO,
DOPISNI ČLAN HAZU**

JOSIP PEČARIĆ

**PROF. DR. SC. ZVONIMIR
JANKO, DOPISNI ČLAN
HAZU**

ZAGREB, 2022.

© Josip Pečarić, 2022.

Urednica:
Andjela Hodžić

*Uspomeni na dragog prijatelja, velikog hrvatskog
znanstvenika i domoljuba prof. dr. sc. Zvonimira Janka,
Dopisnog člana HAZU*

Akademik Josip Pečarić

KAZALO

UVOD	11
JANKOVA OTKRIĆA POTRESLA SU MATEMATIČKE ZNANSTVENIKE U SVIJETU	12
PROFESOR JANKO U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA 18	
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	18
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	18
PROFESOR ZVONIMIR JANKO POTPISNIK PISMA VS-U UN-A	22
ONI NE ŠUTE	27
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA	37
EKSKLUSIVNI INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM	43
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	47
UMJESTO UVODA: GENERAL GOTOVINA IM JE SPASIO GLAVU, ALI OBRAZ EUROPI NIJE MOGAO	47
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	55
REFERENDUM AFTER THE FINAL VERDICT FOR CROATIAN GENERALS	59
JESMO LI BALKANSKO PLEME?	67

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	76
UZ DESETO PISMO: PISMA	83
OEES APELU HRVATSKIH INTELEKTUALACA DAO MEĐUNARODNI ZNAČAJ	86
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	89
PONOVNO O HRVATIMA BIH	102
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEĆEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	106
"OVO JE BOSNA"	106
PITANJE JE HOĆEMO LI DOČEKATI NJIHOVU SLOBODU ODMAH ILI ĆEMO MORATI NASTAVITI I NAŠU BORBU ZA PRAVDU	114
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	121
TRILOGIJA BEŠČAŠĆA	121
PISMO HAZU	135
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	145
I SVJETSKI MOĆNICI SE TREBAJU SUOČITI S ODGOVORNOŠĆU ZBOG SUĐENJA HRVATSKIM GENERALIMA KOJI SU SPRIJEĆILI GENOCID U BIHAĆU!	145
J. PEĆARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	152
ODGOVOR MARKU LJUBIĆU	152
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	157
ŠТИTI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?	157
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018. 165	
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEĆARIĆEM POVODOM MEĐUNARODNE KONFERENCIJE U ČAST NJEGOVA SEDAMDESETOG ROĐENDANA	165
A. AGLIĆ ALJINOVIĆ, I. PERIĆ, L. E. PERSSON, JOSIP PEĆARIĆ-ŽIVOT U MATEMATICI I POLITICI	172

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.	192
PREDSTAVLJANJE KNJIGA O GENERALU PRALJKU U HERCEGOVINI	192
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	200
POZIVI RUSKOM ZNANSTVENIKU	200
AKADEMIK DUBRAVKO JELČIĆ - DOBITNIK NAGRADE ZA ŽIVOTNO DJELO	212
STO MOJIH KNJIGA, ZAGREB, 2020.	218
DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“	218
 DRUGI TEKSTOVI O PROFESORU JANKU	223
ZVONIMIR JANKO	223
HRVATI U SVIJETU: ZVONIMIR JANKO	225
OTKRIĆE JANKOVIH SPORADIČNIH JEDNOSTVNIH GRUPA	228
DARKO ŽUBRINIĆ, ZVONIMIR JANKO (1932-2022)	238
 ŽELJKO HANJŠ, PROFESOR JANKO U MATEMATIČKO-FIZIČKOM LISTU	309
SIMPLE	309
ABELOVA NAGRADA 2008. G. – JOHN G. THOMPSON I JACQUES TITS	313
RAZGOVOR S PROFESOROM ZVONIMIROM JANKOM, ISTAKNUTIM HRVATSKIM MATEMATIČAREM	322
PROSLAVA 90. OBLJETNICE ZAVODA ZA PRIMIJENJENU MATEMATIKU FER-A U ZAGREBU	326
 AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	332

UVOD

Na dan kada sam dobio obavijest o smrti dragog prijatelja i kolege profesora Zvonimira Janka gostovao sam u emisiji „Bujica“ na Z1 TV. Zato sam prvo što sam rekao bila ta. Spomenuo sam kako sam do tada o Janku govorio kao najvećem živućem hrvatskom znanstveniku. A zapravo on je sjajan primjer kako se memoricid nad hrvatskim narodom provodio u prethodnoj državi. Možete zamisliti koliko je bilo moje iznenađenje kada sam se doselio u Zagreb i video da malo tko uopće zna za Janka- Čak i među matematičarima. I to traje do današnjih dana. A radi se o znanstveniku čije je najveće otkriće uspoređivano s padom Berlinskog zida.

Njegova Zora rado je čitala moje tekstove, a on je bio i potpisnik niza +mojih+ otvorenih pisama što se može vidjeti u ovoj knjizi. S radošću ću se sjećati naših druženja na Murteru.

Akademik Josip Pečarić

JANKOVA OTKRIĆA POTRESLA SU MATEMATIČKE ZNANSTVENIKE U SVIJETU

Bilo je to sasvim slučajno: provjeravao sam neke rezultate Jona Tompsona i Richarda Brauera. Pronašao sam pogrešku. To je bilo ključno.

Oko Gospojine, pod hrastom u Njivicama (Široki Brijeg) možete sresti matematičara svjetskog glasa kako neumorno radi.

Piše kako ste do otkrića grupa, koje po vama i nose ime, "Jankove grupe", došli nakon pogreške velikih matematičara?

Točno, bilo je to sasvim slučajno, dogodilo se u Australiji 1964. godine, otkrio sam Grupu J1. Ja sam tada bio asistent na Sveučilištu u Canberri u Australskom nacionalnom sveučilištu i tu sam provjeravao neke rezultate Jona Tompsona i Richarda Brauera, velikih matematičara u tom području. Pronašao sam pogrešku. To je bilo ključno. Obojica su, na različite načine, pogriješila u istom problemu. Pogriješili su i dokazali da takva grupa ne postoji. Kad mali matematičari pogriješe, to je obična tiskarska pogreška, od toga nema nikakve koristi. Ali kada veliki matematičari pogriješe, iz toga se da izvući veliki kapital. Tompson je dobitnik zlatne medalje za matematiku, Brauer je najveći matematičar na sveučilištu u Harvardu. Sreća je da su oni to objavili u nekim radovima, a ja sam imao sreću da to pročitam. Mučio sam se s tim dokazima i nisam ga mogao razumjeti. Kad ne razumijete dokaz velikih matematičara, to je velika sreća. Našao sam tu pogrešku, konstruirao tu grupu u prvom računalu koje se pojавilo u Canberri 1965. godine i dokazao njezino postojanje. Zasluzni su veliki matematičari koji su pogriješili.

Niste na tom stali, nastavili ste s istraživanjem?

U takvom radu nema zastoja, nastavio sam s istraživanjem i otkrio drugu i treću grupu (J2 i J3). Zatim je otkrivena još J22, a onda sam otkrio i J26., za koju se devedesetih godina pokazalo da je i zadnja moguća. To je jedna vjerojatna slučajnost koja se ne događa svakomu. Otkrijete od nekih struktura, prvu i zadnju, 26. Dok se broj elemenata u prvoj grupi mjeri tisućama u 26. grupi se mjeri u

kvintilijunima. Za ovakav broj je čak i računalo nesposobno, nema toliku memoriju da ih prebroji.

Jeste li sigurni da nema više “Jankovih grupa”?

Predosjetio sam da je to zadnja jer više nisam imao nikakvu ideju, a to ne znači da toga još nema. A to je devedesetih godina i dokazano u jednom radu u kojem je sudjelovalo stotinjak matematičara, a dokaz je na deset tisuća stranica. I ja sam sudjelovao u tom projektu i to je zadnja sporadična grupa.

Imali ste hrabrost i posumnjati u rezultate najvećih matematičara.

Pa da vam kažem da sam često tada i razmišljao da sam u zabludi: što to ja tražim? Ali ustrajao sam.

Otkriće je bilo pravo čudo?

Imao sam sreću. Možete otkriti nešto veliko samo ako ste kritični prema nekim radovima najvećih matematičara. Mala je mogućnost da oni pogriješe, da pogriješi jedan od najvećih matematičara tog vremena – za to je vjerojatnost jedan prema milijardu. Međutim, i to se dogodilo.

Radili ste u Australiji, Americi, Europi. Danas živite u Njemačkoj, dolazite u Hrvatsku, BiH. Čiji ste Vi zapravo građanin?

Ja sam građanin Hrvatske i Australije. Ponudili su mi njemačko državljanstvo '72. godine kada sam došao iz Amerike, kada sam držao katedru na sveučilištu u Haidelbergu. To sam morao odbiti jer bi se u tom slučaju morao odreći australskog državljanstva, ali i jugoslavenskog koje sam u međuvremenu dobio.

Valjda ste imali putovnicu kada ste otišli iz Jugoslavije?

Za vrijeme bivše Jugoslavije dobio sam putovnicu, nakon niza peripetija, a ona je vrijedila samo za odlazak u Njemačku i natrag. Nisu mi htjeli dati produženje da bih mogao ići u Australiju, gdje sam 1961. godine, na poziv Instituta za matematičko istraživanje Nacionalnog australskog sveučilišta u Canberri, trebao ići. Onda sam morao tražiti u Njemačkoj tzv. Fremdenpass, to je putovnica za strance, i s tim sam mogao otići kao stranac. Nisu mi ga htjeli dati jer su rekli kako nemaju namjeru snositi odgovornost ako mi se što

dogodi. Kada sam pokazao ugovor na kojem je pisalo da čim se ukrcam na brod svu odgovornost i osiguranja, pa i onu medicinsku, snosi australska vlada, odmah je reagirao šef policije i u roku pola sata sam u ruci imao putovnicu. U Australiji sam trebao čekati pet godina da dobijem njihovu putovnicu. Nakon šest godina vraćam se u Europu, pa putujem u Ameriku, pa u Njemačku u Haidelberg. Tada sam, ne baš tako lako, dobio i jugoslavensku putovnicu, vremena su se malo promjenila. Kada je Hrvatska dobila neovisnost, već 1992. sam dobio hrvatsku putovnicu. Imam hrvatsku i australsku.

Čim stignete u Hrvatsku ili BiH, zovu Vas da održite predavanja?

Pozvan sam u svibnju da održim jedno predavanje u Splitu, rekao sam da mi je to malo daleko a oni su rekli pa dobro, doći ćemo mi u Široki Brijeg i onda smo se dogovorili da to bude u Međugorju. Imaju u Etno selu krasne dvorane i restorane. Došlo je dvadesetak profesora iz Splita, a naziv predavanja bio je ovako simboličan za Međugorje: *Čuda se događaju i kod konačnih p-grupa*. Ja sam onda dodao na tom predavanju: *čuda se ne događaju samo u Međugorju, nego i kod konačnih p-grupa*; i tu sam i održao predavanje općeg karaktera tako da bude svima razumljivo o stvarima koje su u mojoj zadnjem desetogodišnjem radu iznimno iznenadile i mene i ostale znanstvenike jer su zaista bile neobične, dakle neobični rezultati koje nitko nije očekivao, te sam nekoliko takvih rezultata na tom predavanju i iznio.

I svoj 80. rođendan proslavit ćete radno, među znanstvenicima?

Ove godine navršavam 80 godina, to je već bilo prije mjesec dana, 26. srpnja. Međutim Nijemci su organizirali konferenciju u čast mog osamdesetog rođendana. To nije bilo moguće ljeti, jer je tada ljetni odmor, pa je običaj da se to organizira početkom sljedećeg semestra. To je organizirao jedan moj bivši student, sada redoviti profesor sveučilišta *Martin Luther* u Halle Wittenbergu, i održat će se 19. listopada ove godine. Naziv te konferencije jest *Simple groups, p-groups, designs* (Konačne grupe, p-grupe, dizajn), kada će se i proslaviti moj rođendan. Vidite program, tu su sve poznati znanstvenici iz cijelog svijeta, od kojih su većina bili moji učenici. Tu i ja držim predavanje. Naziv predavanja je isti kao i u Međugorju.

Naravno ovo predavanje je različito, jer tu su stručnjaci koji su više upućeni u problematiku grupa, zapravo oni su stručnjaci za nju. Tu je lista sudionika, točnije to su organizatori i suorganizatori, a broj sudionika daleko je veći. Dolaze osobe iz znanstvenog miljea, ali i ostali uzvanici.

Ipak Vam je komunizam pomogao. Da niste bili vani, vjerojatno bi ostali samo profesor matematike?

To je dvosjekli mač. Nije lako vani. Znam mnoge, recimo medicinare, koji su završili slažući mrtvace u frižider, to im je bio krajnji domet. Tako sam mogao i ja završiti. Kad izidete vani i dođete na međunarodnu konkureniju, tu nema milosti. U Njemačkoj dobiti mjesto redovitog profesora, kao što sam ja dobio '72. godine u Haidelbergu, praktično je nemoguće. Recimo da nisam dobio putovnicu za Australiju, tko zna kako bih i ja završio. A moj doktorat iz Zagreba mogao sam zavezati mačku za rep. Nijemcu konkurirati u matematici? Tamo je svaki drugi matematičar, i bilo je iznimno teško, zato mi je Canberra pomogla. Trebao sam izići iz Njemačke, steći međunarodnu reputaciju. Ja, stranac, dobio sam poziv iz Njemačke, nisam se javio na natječaj, ja sam pozvan na sveučilište.

Amerika, Australija, Njemačka..., jeste li osjećali nostalгију за Hrvatskom?

Bio sam tada asistent u Australiji. Kada se pročulo za moja otkrića, u roku od mjesec dana sam dobio ponudu za redovitog profesora na sveučilištu u Melbournu. Nakon toga slijedi moj put po Americi, mjesto u Institute for Advance Study, Princeton, N. J., USA. Kada sam dobio ponudu na Floridi, pogledao sam na karti i video da je Florida puno više udaljena od Bjelovara i nisam želio ići. No kako ih odbiti? Kod Amerikanaca je teško objasniti zašto ne čete prihvativi ponuđeno mjesto koje je bolje i po položaju i primanjima i ugledu. Ali ja jedino vidim da moram putovati jedan dan dulje do Bjelovara. Onda sam im rekao pravu stvar, znam što trebam reći. Premda sa svojom suprugom Zorom to nikada nisam razgovarao, ja sam rekao: znate što, *da vam iskreno kažem moja žena ne će u Floridu*. Kada su čuli da supruga ne će, znali su da tu daljnji pregovori nemaju smisla. Kod Amerikanaca je to zadnje. Onda ne vrijedi nuditi i dvostruko.

Kad je Zora čula, pitala me kako sam došao na takvu ideju, ona bi rado išla.

Potpisali ste i peticiju za generala Praljka?

S Praljkom sam se sreo jednom u Zagrebu u kavani “Ban”, godinu dana prije nego je otišao u Haag i malo smo tako popričali. Ja inače znam o njemu dosta i ne vjerujem da je on ratni zločinac. To je čista glupost i vjerujem da je to čisto političko manipuliranje koje se provodi na probranim generalima i na taj način se želi diskriminirati, i to ne samo njih. Je li netko od vojnika počinio zločin, to je čak i vjerojatno, jer se to čini u svakom ratu, ali da je on odgovoran i da je izdao naređenje da se učini bilo kakav zločin, to je prosti nemoguće. Zapravo ja u to sumnjam i mislim da je to apsolutni nonsens. Ali što ćemo, to je politički sud na kojem odgovaraju ponekad i oni koji nisu krivi.

Najmanje jednom godišnje ste u Širokom Brijegu. Rado dolazite u Široki?

Široki Brijeg je središte, središte moje žene. Osjećam se dobro. Posjetim malo crkvu i gimnaziju. Nakon tolikih godina, prošlo je 50 godina od kada sam radio, i nema nikog živog od mojih kolega. Jedini koji je još živ jest Ante Vasilj. Ovdje mi je i ugodno raditi. Odem redovito i u Međugorje.

Je li Vas netko pozvao da održite predavanje na Sveučilištu u Mostaru?

Razgovarao sam o toj temi s pokojnim profesorom Vladom Cigićem, i on je bio moj student. Nezgodno je što ja dolazim ljeti kada nema nastave na Sveučilištu. Ali možda jednom i na tom Sveučilištu održim jedno predavanje. Držao sam u Splitu, Zagrebu, Rijeci, Sarajevu i drugim, a vjerujem da je Cigić živ vjerojatno bi i to nekako realizirali.

Već ste u devetom desetljeću života. Dokle mislite raditi?

Radim iz dosade. Ne radim ni za slavu, niti za novac, prestiž ili nešto slično. Ja ne mogu, recimo, ležati i gledati u plafon, to jednostavno nisam ja. Znate što mi je dosadno, gledati francuske filmove. Nedavno sam gledao jedan i pola filma pokrivaju kuću. To je život, znam to, ali život je monoton, spor, ja sam još za akciju. Svakako, volio bih da nije tako visok broj mojih godina, i da se to odnosi na

nekog drugog. Nitko nema nekih većih zasluga za to, jer godine prolaze same od sebe.

Pred Vama su i sada neki papiri?

Ja radim aktivno i danas. Vidite ovo je 176. poglavlje u četvrtoj knjizi koju radim zajedno s profesorom Jakovom Berkovichem, ruskim matematičarom. Već su objavljene tri knjige, svaka ima 600 – 700 stranica, ova četvrta trebala bi izaći sljedeće godine. Ovo je zadnje poglavlje četvrte knjige a to je pri kraju. Ona je općeg karaktera, za širu populaciju. Teško je napisati više knjiga, a da ne budu specijalizirane.

Tvorite neke nove poslovice, narodne?

Kaže meni žena: *Ti Janko ne znaš ništa nego matematiku.* Onda sam počeo s kombiniranjem poslovica. Evo rekoh: *Tko pod drugim jamu kopa, dvije sreće grabi.* I slaže se. *Tko se mača laća, vraća se kući rasparanih gaća.* Stoji i ova!

Tekst razgovora sa prof. Zvonimiroom Jankom prenesen iz *Večernjeg lista*.

HRSvijet, 3. rujna 2012.

PROFESOR JANKO U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB,
2012.**

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurčić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić¹

¹ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

PROFESOR ZVONIMIR JANKO POTPISNIK PISMA VS-U UN-A

Naše pismo VS-u UN-a do sada je potpisalo 14 akademika (Ivan Aralica, Smilko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek, Nenad Trinajstić), dva biskupa (Mile Bogović i Valentin Pozaić) i jedan dopisni član HAZU-a profesor Zvonimir Janko (Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg). Pismo već ima više od 900 supotpisnika. Političara baš i nema. Nema ni onih koji pretendiraju na mjesto vođe državotvornih Hrvata. Zanimljivo, jer iako pismo potpisuju akademici i biskupi, ipak se slobodno može reći kako je ono proizшло iz naroda. Akademici i biskupi su samo uzeli tekst jednog nepoznatog autora na Portalu HKV-a, dotjerali ga i ponudili na potpisivanje. Naši ljudi su jednako tako tekstu prepoznali kao svoj, a posebno me veseli sto su to prepoznali i toliki sveučilišni nastavnici i znanstvenici (njih preko 130).

Zapravo, mnogi od naših znanstvenika i drugih koji su potpisali i supotpisali Pismo itekako zasluzuju da pišemo o njihovom radu i predstavimo ih čitateljima. Mislim da će mi svi oprostiti što sam odlučio pisati o svom matematičaru. To mi je i najprimjerije, zar ne?

Nisam siguran jesu li naši čitatelji čuli za profesora Janka iako se radi o iznimnome svjetskom znanstveniku koji je već pedesetak godina državotvornim Hrvatima prava legenda. Moj brat, zagrebački student, o profesoru Janku mi je pričao još šezdesetih godina prošloga stoljeća.

Zvonimir Janko rodio se u Bjelovaru 1932. godine. Nakon mature upisao se na studij matematike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Na drugoj godini bio je izbačen s fakulteta na dvije godine, mada je disciplinski tužitelj tražio isključenje sa svih sveučilišta u tadašnjoj Jugoslaviji i to za svagda! Bio je žrtva hajke na hrvatski orientirane studente koji su položili vijenac na grob Ante Starčevića u Šestinama. Ti su studenti bili uhićeni i poslije osuđeni na zatvorske kazne. Jedan kolega zamolio je profesora Janka da mu za prijatelja, jednoga od uhićenih, skupi od nekih profesora potrebne

potpise u indeksu, što je on i učinio ne znajući o kome i o čemu se radi. Nakon istrage i javnih osuda na fakultetskim skupovima u stilu komunističkih montiranih procesa, studenti, pa i profesor Janko, bili su kažnjeni i s te strane.

Kakva je bila ta država najbolje se vidi iz riječi prof. Janka o tom suđenju:

Povod tome je bilo to što nisam mogao dokazati da nisam znao da su neki kolege nosili vijenac na Starčevićev grob, a ja ih nisam prijavio. Poslije toga su se hrvatski komunisti pobrinuli da i nakon mog doktorata, 1960. godine, ne mogu dobiti zaposlenje niti na jednom sveučilištu u Jugoslaviji, pa su me doslovno istjerali iz domovine.

Kad je nakon isteka kazne diplomirao, dobio je posao profesora matematike i fizike na gimnaziji u Širokom Brijegu u Hercegovini. Mjesto je u to vrijeme nosilo nametnuto ime Lištica. Njegov matematički talent, koji je usmjerio u područje teorije konačnih grupa, već ondje je zaiskrio rezultatima koji su bili objavljeni u inozemstvu. Meni se posebno urezala u pamćenje priča kako su tada profesoru Janku pisali iz svijeta na adresu „University of Listica“. Da, tko bi i pomislio da takav talent ne može dobiti posao na sveučilištu u svojoj zemlji, zar ne?

Još u Širokom Brijegu profesor Janko napisao je svoju disertaciju, za koju je formalni mentor bio prof. Vladimir Devidé.

Kad nije išlo u toj državi, profesor Janko je dobio mjesto asistenta na sveučilištu u Bonnu. Iz Bonna uskoro odlazi u Australiju, najprije u Canberru a onda u Melbourne, gdje dolazi i do svojega epohalnoga otkrića – prve Jankove sporadične jednostavne grupe **J₁**.

To je otkriće zapanjilo matematičke krugove. Nakon gotovo 100 godina od otkrića pet Mathieuovih sporadičnih jednostavnih grupa (1861. i 1873.) držalo se da nema drugih sporadičnih jednostavnih grupa i da će se uskoro dokazati da uopće nema drugih konačnih jednostavnih grupa osim onih koje su već poznate.

Koliki je to bio „potres“ u teoriji grupa svjedočio je na proslavi 65. obljetnice profesora Janka u Mainzu prof. Bertram Huppert, autor i koautor (s Normanom Blackburnom) najopsežnijega enciklopedijskog udžbenika – priručnika o konačnim grupama *Endliche Gruppen I, II, III*. On je tom prigodom rekao otprilike ovo:

Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što ću vam reći. Doista su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskog zida.

U idućim godinama počeo je, pokrenut ovim otkrićem, pravi „lov“ na sporadične konačne jednostavne grupe, koji je trajao dvadesetak godina. U tim istraživanjima sudjelovali su mnogi matematičari i ukupno je o tome objavljeno više tisuća stranica. Ta istraživanja i pokret što ga je svojim otkrićem inicirao profesor Janko trajali su oko 30 godina, od 1955. do 1983., i doveli su do potpune klasifikacije svih konačnih jednostavnih grupa. U svojoj knjizi „The Classification of Finite Simple Groups“ istaknuti promicatelj tog istraživanja Daniel Gorenstein kaže:

Još nikad u povijesti matematike nije bilo pojedinačnoga stavka, koji bi zahtijevao 10.000 časopisnih stranica zgušnutoga dokazivanja. Tko bi mogao pročitati takav dokaz, a kamoli priopćiti ga drugima? Klasifikacija konačnih jednostavnih grupa ipak je takav stavak – njegov potpuni dokaz, koji je razradilo oko 100 teoretičara grupe kroz razdoblje od tridesetak godina, on je spoj oko 500 članaka u časopisima, što otprilike iznosi 10.000 tiskanih stranica.

Od 21 otkrivenih grupa, počevši s prvom Jankovom grupom, profesor Janko otkrio je ukupno 4 grupe, koje po njemu nose imena J_1 , J_2 , J_3 i J_4 . Grupa J_4 bila je i posljednja otkrivena sporadična grupa. Profesor Janko je dakle otvorio i zaključio to veliko istraživanje. O grupi J_4 tiskana je i posebna monografija ruskoga matematičara A. A. Ivanova, pod naslovom *The fourth Janko's group*, koja sadrži 233 stranice.

Vjerovali ili ne, postoji i pjesma *Simple groups* (može se pronaći u Matematičko-fizičkom listu br. 4/232, 2007./2008., str. 258–259) u kojoj se dvaput spominje i ime profesora Zvonimira Janka. Osim rada na sporadičnim grupama profesor Janko je provodio i brojna druga istraživanja, koja su objavljena u najuglednijim svjetskim časopisima.

Nakon australskih godina više je godina boravio u Sjedinjenim Američkim Državama na Ohio State University u Columbusu, u jakom središtu istraživanja teorije konačnih grupa. Početkom 70-tih

godina, na poziv Sveučilišta u Heidelbergu, vratio se u Europu, u Njemačku.

Kad je završena klasifikacija konačnih jednostavnih grupa, profesor Janko počeo se 80-tih godina baviti primjenom teorije konačnih grupa u kombinatorici

U trećem, sadašnjem razdoblju, profesor Janko se počinje baviti teorijom p-grupa. Već je prvi članak profesora Janka u tom području snažno odjeknuo. Vodeći znanstvenik toga područja prof. Jakov Berković, iseljenik iz bivšega Sovjetskoga Saveza u Izrael, koji je intenzivno istraživao i pisao monografiju o p-grupama, ocijenio je taj članak kao najvažniji u zadnjih 30 godina. Kako je profesor Janko tako intenzivno istraživao i tolikom brzinom „gomilao“ nove važne rezultate, Berković je odustao od prvotne namjere da izda knjigu već 2001., jer je shvatio da bi s obzirom na važnost i množinu novih rezultata prof. Janka knjiga već u času pojavljivanja bila „zastarjela“. Izdavanje knjige se odgađalo iz godine u godinu, pa će se, umjesto 2001., početi izdavati mnogo kasnije. Ima tri dijela – **Theory of finite p-groups I, II, III;** treći je dio u koautorstvu s profesorom Jankom.

Profesor Janko je i u matematičkom životu Hrvatske imao ključnu ulogu. Pod njegovim vodstvom, neposrednim ili posrednim, izrađene su brojne disertacije u inozemstvu i u Hrvatskoj (80, a samo u Hrvatskoj njih čak 17). Njegova i moja znanstvena škola dala je najveći broj novih doktora matematike u nas pa kolege znaju reći: što bi bilo ostalo od hrvatske matematike, tj. tko bi držao nastavu na hrvatskim sveučilištima kada bi uklonili te doktore. Profesor Neven Elezović nas je tako na jednom predavanju u šali nazvao dobrim (Janko) i zlim duhom (Pečarić) hrvatske matematike.

Angažman profesora Janka i zauzimanje za naše matematičare zapaženi su i u Njemačkoj. Dobio je posebno priznanje Njemačke rektorske konferencije, (Deutsche Forschungsgemeinschaft) za prinos razvoju matematike u jugoistočnoj Europi, koje su potpisali predsjednici tih organizacija. Njegovih učenika ima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini te na Kosovu.

Profesora Janka upoznao sam tek 1993. godine. Naime, 1992. godine smo obojica izabrani u HAZU: on za dopisnog, a ja za člana suradnika. Nismo nazočili promociji pa su nam diplome uručili

godinu dana kasnije. Tom prigodom profesor Janko je održao i predavanje o svojim grupama, a mogao sam čuti i iz prve ruke priču o cvijeću na grobu Oca Domovine. Posebno me je obradovao kada je, sa suprugom i profesorima Ćepulićem i Žubrinićem, 2005. godine bio na predstavljanju moje knjige „Priznajem, Hrvat sam!” Danas već nekako prelazi u tradiciju da se krajem kolovoza nađemo u Murteru.

Literatura:

1. Željko Hanjš, Razgovor s profesorom Zvonimirovom Jankom, istaknutim hrvatskim matematičarom. Matematičko-fizički list, LX 1 (2009.-2010.)
2. Vladimir Ćepulić, Profesor Zvonimir Janko i teorija grupa, prikaz na proslavi u čast profesora Janka, 26. listopada 2007. u godini njegova 75. Rođendana
http://www.croatianhistory.net/etf/janko_cepelic.html

Potpisi za Pismo VS-u UN-a mogu se dati na adresu akademika Pečarica: josip.pecaric@yahoo.com

HRSvijet, 23. srpnja 2011.

ONI NE ŠUTE

Preko 1100 supotpisnika Pisma Vijeću sigurnosti UN-a

Čitatelji Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća znaju da je Pismo Vijeću sigurnosti UN-a proisteklo s ovog portala. Jedan komentar čitatelja iskorišten je kao osnova za to pismo. Zato možemo slobodno reći da je pismo nešto sto je proisteklo iz naroda.

Kako pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospočko-senjski i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg) čini mi se da isto tako možemo slobodno reći da je barem toliko biskupa i akademika uz svoj narod.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen. Ono je više optužba na ponašanje njihova „suda“ i samog Vijeća sigurnosti UN-a, što jasno proizlazi iz cijelog teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano povodom rasističkih Haških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako, dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam „sud“ konstatirao kako nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, nego je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje 100 000 muslimana u Bihaću.

SRAMOTA UN-a

Uopće, cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se mnogo, mnogo veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina mnogo strašnjeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije i predsjednik Tuđman je okarakteriziran

kao ratni zločinac. Tako je ispalo da je spašavanje 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da „dokaže“ kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobođanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeća sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina, itekako su sudjelovali u njemu. Čudno je jedino kako se povodom toga rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

POTPISI I UNATOČ MEDIJSKOJ BLOKADI

Zapravo, nemam pravo nešto se posebno čuditi zbog toga. Zašto bi se oni oglasili kada sam i sam očekivao da će takva kvalifikacija „suda“ kod mnogih hrvatskih pobuditi poznatu hrvatsku šutnju. Međutim, činjenica da je među više od 1100 supotpisnika oko sto sveučilišnih profesora doista je nešto što me je obradovalo. Ne zaboravimo da se o akciji praktično, osim na portalima, ne može naći ništa u našim glavnim medijima.

I ne samo da su sveučilišni profesori bili supotpisnici, nego su se mnogi od njih i angažirali u sakupljanju potpisa. Tu posebno trebam istaknuti prof. dr. sc. Šimuna Križanca. On sam je sakupio preko 140 potpisa!

U Hrvatskom listu, na pitanje što želimo postići ovim pismom odgovorio sam:

Osnovna poruka je na tragu ove Svetog Oca. U Hrvatskoj postoje oni koji ne prihvataju i nikada ne će prihvatiti rasističke haške presude, tj. u Hrvatskoj će uvijek biti onih koji drže do ponosa i dostojanstva našega naroda. A to jamči da ne će uspjeti u svojoj nakani. A to isto im je poručio i Sveti Otac svojim pohodom. Skupljanje potpisa nastavlja se. Nemamo prostora da izdvojim komentar jednog supotpisnika prof. dr. Davora Miličića, dekana Medicinskog fakulteta i našega vodećega kardiologa. Zar ne diže naš ponos i dostojanstvo spoznaja da imamo mnogo ljudi, vrhunskih

znanstvenika i velikih umjetnika i književnika koji misle kao profesor Miličić? To je zapravo glavna poruka koju možemo raspoznati iz Papina posjeta: prepoznajte ljude koji su se borili za vaš ponos i podarite im povjerenje!

Prof. Miličić je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta. Evo što je on napisao:

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudsice i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakririra Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubi ja bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa dalnjeg izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao

podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Dobio sam cijeli niz izvrsnih komentara. Tako kap. Darko Belović piše:

Hvala Bogu da netko misli na generale i čini ono što je trebala činiti hrvatska vlast. Premijerka pravnica, predsjednik doktor prava, šef opozicije nekakav pravnik, ...sve neki i nekakvi pravnici, točnije imaju diplome, a nitko da uoči da generali nisu mogli procesuirati i kažnjavati po nepoznatim osobama počinjene zločine jer generali nisu pravosudna vlast, niti taj dio Ustavom propisane trodiobe vlasti. Nisu generali pravosudna vlast niti se smiju u nju petljati. Ne da Ustav.

Uostalom, kako kazniti ili spriječiti zločin nekog nepoznatog vojnika ili opljačkanog hrvatskog povratnika u odori HV-a. Ni danas nisu poznati uz svu policiju, službe, razne Save Štrbce i druge „prijatelje i partnere“ diljem svijeta.

Potpuno se slažem i smatram da naše nevine generale treba odmah oslobođiti. Ako postoji Hrvatska, ako ima Ustav, ako je demokracija onda smijemo iznositi osobno mišljenje. I argumentirati ga.

Međunarodni sud Ujedinjenih naroda u Haagu (mislim na ICTY) nema moralni kredibilitet suditi onima koji su branili svoju zemlju od agresora. Ni hrvatskim ni bošnjačkim

časnicima. Pogotovo ne zato što je agresor bio odlično naoružan, a UN je svojom rezolucijom 713 zabranio uvoz oružja u zemlje bivše Jugoslavije, čime je svjesno otežao i onemogućio Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu da obrane svoj dom i svoju domovinu. Ljudski gubitci su izravna posljedica slabe opremljenosti kako hrvatske tako i bosanske vojske. Rezultat te rezolucije jest i tisuće uzalud izgubljenih života slabu naoružanih branitelja. Pravo je braniti svoj dom. Jedino u Hrvata i Bošnjaka to je pravo uskraćeno rezolucijom UN-a? Nije li tako?

To zlo nije napravljeno namjerno, nadam se, nego je vjerojatnije plod birokratske nepromišljenosti, i bez sumnje se može komentirati glede odgovornosti (NE)odgovornih.

Još je neljudskije što snage UN-a ojačane NATO-om nisu obranile civile u Srebrenici, nego su ih svjesno izložile masakru, iako je civilima sigurnost bila zajamčena po Ujedinjenim narodima. Znate li Vi gospodo „Haagovci“ što znači „nož, žica, Srebrenica“? Uz prešutni blagoslov UN vojnika? Presramno i za sram.

UN je jaka garancija ubijenim civilima? Hoće li se i ubuduće vjerovati UN-u? Ubijeni i masakrirani sigurno ne će. A živi ovisno o razumu.

Zlikovci su ubili civile, drugu etničku i vjersku skupinu, Muslimane, a ja Vas pitam ako one koji su ubili 7.000 civila zovemo zlikovcima kako ćemo zvati one koji su to pasivno gledali, one koji su ih morali braniti, one koji ih nisu htjeli braniti. Zlotvorima? Kako su ljudska bića, sa plavim kapicama, mogla mirno gledati pokolj? Vole li ti Nizozemci Muslimane? Ahaaa, tu smo dakle?

Takvi imaju moralno pravo govoriti o pravdi? Valjda su takva vremena.

Je li tko sudio po zapovjednoj odgovornosti dužnosnike UN-a koji nisu učinili dovoljno da spriječe masakr u Srebrenici, dužnosnike poput Boutros Boutros Ghalia, Carla Bildta, generala Bernarda Janviera, Asushia Akashia, Richarda Holbrookea... nisu odgovarali pred ovim

međunarodnim sudom iako nisu poduzeli dovoljno da spase muslimane od genocida u Srebrenici i sačuvaju 7.000 tisuća ljudskih života. Jesu li našli krivce, jesu li ih oni „procesuirali“? Koga? Ubojice? Koga? One koji su civilima jamčili sigurnost Srebrenice? Sami sebe?

Ako su mogli hrvatski generali otkriti i kazniti počinitelje, a što se očekivalo, mogli su i UN-ovci.

Da netko ubije 7.000 krava odgovarao bi onaj koji ih je morao čuvati. Ako nema plavu kapicu? UN, ojačan NATO-om, nije to učinio, a mogao je i morao je sačuvati živote civila, ljudskosti radi.

Ne zna se tko je gore prošao, oni koji su zločinački pogubljeni u Srebrenici ili oni koji su ostali živi, a žive sa spoznajom da se takvo zlo dogodilo da se ponovo može dogoditi. I „andelima čuvarima“ s plavim kapicama – ništa. Kao da je ta UN plava kapica – Crvenkapica. Ili čak bakica?

Gоворити о имunitetu, у контексту заповедне одговорности дужносника UN-а лицимјерно је, а истовремено судити темелjem заповедне одговорности one који су слабо наоружани бранили свој дом од агресије. UN је јамчио сигурност ненаоружаним civilima, а пустio је кукавићки да ih побију као....

Svaka međunarodno priznata država ima legalno pravo obrane svojih teritorija od agresije druge države. Tako je 23. prosinca 1991. Savezna Republika Njemačka priznala Sloveniju i Hrvatsku. Već je 13. siječnja 1992. Vatikan priznao Hrvatsku i Sloveniju, а 15. siječnja 1992. Europska Unija priznala Sloveniju i Hrvatsku. Napokon, 7. travnja 1992. i SAD su priznale Sloveniju, Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu.

Nesretna Rezolucija 713. Vijeća sigurnosti izglasovana 25. rujna 1991. ostaje na snazi i dalje, do sloma agresije. Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini оtežano je том rezolucijом neosporno pravo на самообрану, а од добро naoružanog agresora ih nisu obranile takozvane „заštićene zone UN-a“ poput Srebrenice. Javier Perez de Cuellar nije jer mu je

početkom 1992. istekao mandat, a ni novi glavni tajnik Boutros Boutros Ghali također nije povlačenjem rezolucije omogućio Hrvatskoj i BiH naoružavanje i njihovo neotuđivo pravo na obranu svoje zemlje od agresora. Tko je od njih odgovoran po zapovjednoj odgovornosti? A pravo? A pravda? A moral?

Ali, tko iz UN-a je odgovarao pred sudom zato što je nepravednim embargom otežao samoobranu od agresije? Ili prešutno odobravao zločin? Ili čak vise od toga?

Da li je zapovjednik Nizozemskog kontingenta odgovarao za ne činjenje u Srebrenici, pa i za neljudskost jer mirno gledati pokolj... i oni mogu mirno spavati? Nije teško ustanoviti tko su počinitelji nečinjenja na strani UN-a. Svi vojnici nizozemskog kontingenta u Srebrenici. Jesu li procesuirani i tko ih štiti svojim autoritetom od procesuiranja i pravde pred sudom? Nije li i takvo nečinjenje ratni zločin koji nikada ne će zastarjeti, kao ni mrlja na UN-u? Stvarno je život ironija.

Još jednom hvala svima koji traže na ovaj način pravdu za hrvatske generale.

TREBA IZAZVATI ŠOK KOD HAAŠKIH TUŽITELJA

Završit ću ovaj tekst komentarom mr. sc. Barbare Bulat:

Kao i brojni državotvorni Hrvati, razmišljam o teškim neprvdama prema našoj Domovini, našim braniteljima, našim seljacima, radnicima, ribarima ... i našim generalima u Haagu.

Lijepo je što diljem svijeta Hrvati održavaju prosvjede protiv zločinačkih presuda Gotovini i Markaču. Ali, prosvjednici na ulici dodu i produ i nikome ništa. Naši branitelji štrajkali su glađu na Trgu bana Jelačića, i opet nikome ništa. Nisu doprli ni do „naših“ TV-ekrana.

Potreбно je učiniti nešto više, nešto što će izazvati šok kod haaških tužitelja i sudaca, šok s imenom i prezimenom ...

Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.

Podloge su uvod iz Vaše knjige „Rasizam suda u Haagu“, odnosno „Protokoli I i II Ženevske konvencije "... da se svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države", zatim ovogodišnja objava Memoranduma SANU II (Srpske akademije nauka i umetnosti), koji dokazuje kontinuitet jedne agresorske velikosrpske politike, i niz drugih dokumenata koje Vi posjedujete.

Vaši prijatelji i Vi znate temeljem pravnih i vojnih operacija u Oluji (oslobođeni okupirani teritoriji Republike Hrvatske, spašeni dijelovi susjedne Bosne i Hercegovine, spriječen pokolj u Bihaću) složiti podlogu za jednu takvu nagradu Anti Gotovini. I nije sada važno hoće li to proći ili ne će, krucijalno je važno da iza te nominacije stoje ljudi koji u ovome svijetu ipak nešto znače i koji mogu procijeniti važnost vojnoredarstvene akcije Oluja, a ne da rezultat svih prosvjeda bude eventualno smanjenje kazne Gotovini.

Vi ste već u tijeku prikupljanja podrške generalima, pa već u tom smislu imate određeno iskustvo.

Predlažem u timu prof. prava (Sveučilište Yale) Slavka E. Yambrusica, koji ionako boravi u Opatiji. Njegovi prijatelji, naši Hrvati iz Kanade, dali su mi njegov broj telefona, budem li ga možda trebala. Zatim su tu prof. Zvonimir Šeparović i njegovo Žrtvoslovno društvo (koje može biti nositelj prijedloga), prof. Josip Jurčević itd.

Ja osobno mogu animirati određeni broj akademika i sveučilišnih profesora iz Odjela za prirodoslovje i matematiku Matice hrvatske, gdje uređujem časopis istoga naziva, bude li potrebno.

Molim da moj prijedlog shvatite kao pravu mogućnost da netko posluša zločinačke poduhvate koji se vode protiv države Hrvatske. Pa će i odjeka biti. Čim "pokažete zube", odmah netko sluša što hoćete. Zar mislite da bi ovi pregovori s Unijom bili okončani da nismo digli glas da ne ćemo u Uniju? Opet bi bilo još uvjeta i uvjeta. (Na stranu sada je li to za nas dobro ili loše).

**ZAPOVJEDNIK NATO-A 1998.:
BIO SAM VELIKI OBOŽAVATELJ GENERAL
PUKOVNIKA GOTOVINE**

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clarke rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95“ i „Oluja“) spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Želio sam završiti akciju kada sakupimo 1000 potpisa. Kako sam to očekivao negdje u rujnu, najavio sam i njezin završetak tada. To ne ćemo promijeniti, samo će broj supotpisnika očito biti mnogo veći od planiranoga.

Zapravo, željeni učinak o kome sam govorio u *Hrvatskom listu* već smo postigli. Toliki broj potpisnika i supotpisnika to doista garantiraju.

Međutim, ne treba se zaustaviti samo na slanju pisma Vijeću sigurnosti UN-a. Mnogima od potpisnika poslat ću Pismo. Nadam se da će ono biti dalje slano raznim novinama po svijetu i da će učinak pisma biti na tragu činjenice da papa Benedikt XVI. smatra da Hrvati imaju posebno mjesto među europskim narodima i da govori o "misiji Hrvata" u njoj. Sjetimo se da smo, kako sam već i rekao u "Hrvatskom listu", blaženom Ivanu Pavlu II. bili "narod nade". Zašto? Čini mi se da se najbolje razabire iz riječi bivšega francuskoga vojnog biskupa Michela Dubosta koji je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu rekao da se divi Hrvatima, *jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti*.

A vidimo kroz presude u Haagu da se radi o svijetu koji ne razabire dobro od zla, obranu od agresije, žrtvu od napadača, pa mu nije strano u ostvarivanju ciljeva koristiti i najprljavije što se može koristiti, pa i rasizam. Tom i takvom svijetu suprotstavili su se upravo Hrvati i izborili slobodu. Stalno upozoravam da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao baš tu Hrvatsku i prva

poruka mu je bila o slobodi. Presude u Haagu samo su vrhunac u napadu na ponos i dostojanstvo hrvatskog naroda. A bez ponosa i dostojanstva Hrvati nisu više ni "narod nade" niti mogu imati svoju misiju u Europi.

Nadam se da će i naše Pismo odigrati značajnu ulogu u tome!

Portal HKV-a, 3. kolovoza 2011.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA

Skupina intelektualaca već neko vrijeme prikuplja potpise potpore Pismu Vijeću sigurnosti UN-a, tražeći na taj način oslobođenje hrvatskih generala osuđenih u Haagu. O ideji Pisma za Hrast.hr govorи akademik Josip Pečarić:

Povodom mog intervjuja objavljenog na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća bilo je mnogo komentara i na samom Portalu i onih poslanih meni osobno. Posebno me se dojmio jedan komentar koji je na Portalu objavljen s potpisom 'Verbum'. Poslao sam ga na niz adresa i reagiranja su bila slična mome. S akademicima Ašpergerom i Popovićem modificirao sam taj komentar i objavili smo ga na Portalu HKV-a, uz sugestiju da to naše pismo naslovljeno Haškom tribunalu bude uzor za slična pisma koja bi hrvatski domoljubi slali svugdje gdje bi to držali potrebnim. 'Naše' pismo sam poslao mnogim veleposlanstvima u Hrvatskoj, Vladi, ministarstvima... Objavljeno je na nizu hrvatskih portalata, a danas je već i u knjizi: *General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković)*, Koprivnica, 2011. str. 313-314.

Na sugestiju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana počeli smo sakupljati potpise. Pismo je i dalje dorađivano. Promijenjena je i adresa: logičnije je poslati Pismo onima koji su taj 'sud' osnovali, dakle Vijeću sigurnosti UN-a. Pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospočko-senjski i prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg), a supotpisnik može biti tko god hoće,

rekao je akademik Pečarić.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen, nego je više optužba na ponašanje njihova „suda“ i njih samih. Pečarić je pojasnio:

To jasno proizlazi iz cijelog teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano 'povodom rasističkih haških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam 'sud' konstatirao da nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, već je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje oko 100 000 muslimana u Bihaću. A da se i ne spominje činjenica da je pritom oslobođen okupirani hrvatski teritorij. Pravo i OBVEZA Vlade po Ustavu i međunarodnim zakonima jest oslobođanje okupiranih područja. Tvrđnja da je to 'zločinački pothvat' zato što se moglo pretpostaviti da će po završetku oslobodilačke akcije biti osveta jest priglupa. Za Srbe, ako uopće imaju ponosa, takva tvrdnja je i uvredljiva optužba da su morali pobjeći jer je jedan posto granata palo više od 400 m dalje od vojnih ciljeva, a pet posto dalje od 200 m, a zna se da se vojni ciljevi moraju graditi na udaljenosti od 600 m od civilnih objekata. Istina, moguće je da se sud rukovodio riječima Slobodana Miloševića. Naime, on je tjedan dana poslije Oluje rekao:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Ako se želimo narugati „sucima“ iz Haaga, njihove presude možemo interpretirati tvrdnjom da je zločin od strane

hrvatskih vlasti i vojske doista napravljen: OD SRBA SU NAPRAVILI ZEĆEVE!

Ali, ostavimo se šale. Cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se daleko veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina daleko strašnijeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije a predsjednik Tuđman je okarakteriziran kao ratni zločinac. Tako je ispalо da je spašavanje oko 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da 'dokaže' kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobođanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeće sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina njihova suda, oni su itekako i sudjelovali u njemu. Čudno je jedino zašto se povodom tog rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

Dakle, ne može se očekivati da će učinak Pisma u Vijeću sigurnosti biti onakav kakav bi smo mi željeli, zbog jednostavnog razloga što oni dobro znaju sve to što mi govorimo, ali su zbog interesa velikih uradili to što jesu. Pokazali su da im pri tome ni rasističko ponašanje nije strano! Međutim, ne treba se samo zaustaviti na slanju pisma Vijeću sigurnosti. Nadam se da će mnogi od potpisnika i supotpisnika slati Pismo raznim novinama po svijetu i vladama država u kojima žive i da će učinak pisma biti na taj način daleko veći od onoga što oni očekuju.

Pismo je do sada potpisalo više od 1400 supotpisnika, akademika i biskupa, a supotpisnik može biti tko god hoće. Akcija traje do rujna kada će pismo biti poslano.

Do sada sam vodio niz sličnih akcija. Nikada nismo imali ovoliko potpisa. Recimo samo da je pismo o zabrani

Thompsonovih nastupa imalo manje od 400, a ono o granici sa Slovenijom nešto više od 700 potpisa. Više od stotinu je sveučilišnih nastavnika i oko 450 hrvatskih intelektualaca. Tu posebno treba ponoviti da je pismo napisano povodom rasističkih presuda hrvatskim generalima, a činjenica da toliko akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i drugih intelektualaca potpisuje takvu tvrdnju poruka je Vijeću sigurnosti da im nakana da našem narodu nametnu krivnju za stvaranje države i za izborenu slobodu neće proći! Potpisi se mogu poslati i izravno meni na adresu: josip.pecaric@yahoo.com

dodao je Pečarić.

Iako zanimljiva, ova akcija doživjela je svojevrsnu medijsku blokadu.

Blokadu sam očekivao. Zato sam prvu verziju pisma i poslao vlastima, tako da nitko ne može reći da za pismo nije znao. Ali što se i moglo očekivati kada s jedne strane imate one za čiji odnos prema 'Oluci' Tihomir Dujmović (Večernji list, 13. kolovoza 2011.) kaže:

„Pupovac, Josipović, Pusićka, SDP i Boris Tadić misle – isto! U tome je hrvatska tragedija!“

A s druge strane imamo HDZ koji je sam sebe definirao s one četiri riječi, za koje je javna tajna da su ih servirale britanske službe: *'locirati, identificirati, uhititi, transferirati'*.

Hrvatska tragedija će trajati sve dok narod bude vjerovao da mu je jedini izbor jedna od te dvije opcije: Ili oni koji su radošću omogućili uhićenje hrvatskih generala, ili oni koji su ih navodno morali uhiti. A i jedni i drugi su uhićivali i sudili hrvatske generale i u Hrvatskoj (od generala Norca, do praktičnog smaknuća generala Brodarca).

Veliki mediji se drže zadanoga jednoumlja i rade samo ono što im se naredi. Zbog toga sam računao da će do rujna, kada planiram poslati pismo, sakupiti oko 1000 potpisa. Za znatno veći broj koji ćemo imati ipak su zaslužni oni mediji koji doista i jesu hrvatski. Prije svih spomenimo hrvatske portale. Uvijek bi poslije tekstova o Pismu stizalo veći broj supotpisa.

A koliko bi tek potpisa bilo da smo stvarno imali medije, tj. da nije bilo medijske blokade, pokazuje primjer Hrvatskog programa na radiju u Torontu. G. Zvonimir Došen je Pismo pročitao na radiju, pa je kao rezultat slijedio niz potpisa iz Kanade. Recimo da ih je samo Ivan Radišić sakupio preko 230,

izjavio je za H-rast akademik Pečarić.

Što o radu Haškog suda misli akademik je najbolje opisao u svojim knjigama:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001;

Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.;

Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.;

Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

Pečarić drži da je svjetskim moćnicima bilo važno da sud u Haagu ne poštuje međunarodno pravo po kojem se zločin u ratu povezuje samo s agresorom.

Oni u Statutu Suda u Haagu i ne spominju najvažniji zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije. Zato oni stalno govore o građanskom ratu. To rade i njihove sluge u Hrvatskoj, gdje je trebalo izbrisati razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Kada je to učinjeno, moglo se pristupiti i ostalome, što je dovelo do presude. Kada je obrana naših generala pokazala svu ništavnost njihovih argumenata, onda je ‘Sud’ postupio po spomenutom Josipovićevu naputku!,

komentirao je Pečarić.

Reakcije na ovu inicijativu bile su i pozitivne i negativne, a objavljivane su na portalima HKV-a i HRSvijeta.

Naravno, bilo je i bit će napada onih koji trebaju pomoći svjetskim moćnicima u ostvarivanju njihovih prljavih namjera. Ali, doista je bio cijeli niz izvrsnih pisama. Tri takva mogu se naći na Portalu HKV-a, 3. kolovoza 2011. Tako mr. sc. Barbara Bulat piše:

„Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.“

Evo kako sam, u istom tekstu, komentirao taj prijedlog:

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clark rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95“ i „Oluja“) spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Zapravo, ovo ponovo spominjem, da bi se ozbiljno porazmislio o samom prijedlogu. Najbolji pokazatelj da je taj prijedlog doista dobar jest činjenica da nitko; bilo od hrvatskih vlasti ili oporbe, bilo iz „suda“ u Haagu, Amnesty Internationala i dr.; kada govore o Oluji i hrvatskim generalima ne spominju spašavanje Bihaća od pokolja koji mu je bio namijenjen. Sve samo zato što su svjetski moćnici iz Europe (Britanci, Nizozemci,..) htjeli poslije tog pokolja proglašiti Srbe pobednicima u ratu. Čak su i Amerikanci bili šokirani takvom njihovom željom i odnosom prema jednom tako strašno planiranom zločinu. To je spriječila Hrvatska vojska na čelu s generalom Gotovinom!, zaključio je Pečarić.

Portal HRAST-a, 24. kolovoza 2011.

EKSKLUSIVNI INTERVJU S JOSIPOM PEČARIĆEM

- **Gospodine Pečariću, kako ste došli do odluke da napišete izjavu Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda?**

Zapravo, Pismo je nastalo kao posljedica moje knjige „Rasizam Suda u Haagu/15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.“ Prva inačica Pisma objavljena je na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća, a i nastala tako što smo koristili jedno reagiranje s Portala HKV-a. Treba naglasiti da je samo sakupljanje potpisa sugerirao prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. Vremenom smo ga dopunjivali, a i promijenili adresu na koju ga treba uputiti. Naime, ono je prvo bilo adresirano Haaškom tribunalu, ali mi je ubrzo postalo jasno koliko je to besmisleno. Pa oni su samo sluge svjetskim moćnicima. Suci u Haagu su samo skupo prodali svoju čast da bi izvršavali naloge tih moćnika. Nečasno je izdati svoju profesiju i sudjelovati u radu jednoga političkog suda! Ali dobro je plaćeno, zar ne?

S druge strane, zašto ne bi oni to radili, kada to rade mnogi u Hrvatskoj.

A rad takvih u Hrvatskoj nije ništa novo. O takvima je pisao davno kineski filozof Sun Tzu:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Sirite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

- **Što mislite kakav je bio odaziv na potpise koji prate Vašu izjavu**

Morate znati da mi nismo imali nikakvu medijsku potporu u tome. Hrvatski portali i poneki tjednik. Poznato je kako se pokoravaju cijele zemlje.

Prvo: kreditima ih se uvodi u dužničko ropstvo.

Drugo: Ovladava se njihovim medijima, s tim da se ostavi sloboda u malom broju niskonakladnih publikacija.

U takvim uvjetima velika stvar je već što se radi o pismu koje je potpisalo 20 biskupa, nadbiskupa i akademika. To pismo je pismo dostojanstva, ponosa i prkosa. Ono je i optužba svih onih koji zbog svojih interesa sude hrvatske pravednike – hrvatske heroje. Svjetske moćnike i njihove sluge optužuje za rasizam. A supotpisalo ga je više od 2200 Hrvata diljem svijeta (recimo samo da je tu bilo više od 200 sveučilišnih nastavnika i znanstvenika, također iz niza država).

Važno je napomenuti kako ovakve peticije imaju za cilj probijanje takvih medijskih blokada. Zar nije strašna spoznaja činjenica da su naši generali osuđeni na drakonske kazne, a glavni učinak operacije „Oluja“ bilo je spašavanje 100 000 muslimana u navodno od UN-a zaštićenoj zoni Bihać. Umjesto njih, spasili su ih hrvatski generali, a oni su ih (tj. njihov sud) za to kaznili!

Zato bih bio presretan ako je točno ono što mi je napisao sjajni hrvatski publicist Javor Novak:

Čestitam Vam na uspjehu Vaše ideje i peticije – Vašeg projekta istine i pravde. Očito, ovu Vašu peticiju, „hrvatski“ mediji nisu uspjeli odignorirati, dezavuirati i prešutjeti kao brojne prethodne. Vlastitom pronicljivošću i upornošću, dostigli ste i postigli onu kritičnu masu koja nije mogla biti obezvrijedena i gurnuta u kut.

Ova peticija – sada – ne će moći ostati niti bez službenoga odgovora Ujedinjenih naroda, ali ne će proći ni bez aktivnog djelovanja Vlade RH.

Pomaknuli ste brdo profesore!, a sve prethodno djelovanje medija obilježili sizifovskim!

• **Je li većina potpisa iz Hrvatske ili iz dijaspore?**

Prirodno ih je više iz Hrvatske, ali posebno oduševljava tako mnogo supotpisnika iz raseljene Hrvatske. Čak je i jedan među potpisnicima

iz dijaspore. Profesor Zvonimir Janko je iz Heidelberga i dopisni je član HAZU-a. Radi se o velikom svjetskom znanstveniku – matematičaru. Ne bi me iznenadilo da vi o njemu ništa ne znate, jer se o njemu ništa ne zna ni u Hrvatskoj. Jednostavno zato što je veliki domoljub, kao i mnogi od vas koji živite vani. Zato će vam ovdje citirati što je o Jankovu glavnom pronalasku rekao jedan poznati njemački matematičar:

Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što će vam reći. Doista su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida.

Posebno me dojmilo baš reagiranje vas iz Južne Amerike, a posebno iz Argentine. Toliko mnogo supotpisnika doista nisam očekivao! Mnogima se trebam zahvaliti zbog toga, ali mislim da je strašno puno doprinio g. Joža Vrličak. A Vaše reagiranje, gđo **Hubmayer**, toliko me je dirnulo da sam ga čitao na predstavljanjima moje knjige pa i objavio na Portalu HRSvijet.

- **Vi koji živite u Hrvatskoj i štete njezinim ulicama, svaki dan gledate svoj narod, zaposlenike, radnike, obične ljudе, što mislite, zabrinjava li njih budućnost naših generala i budućnost Hrvatske?**

Bez obzira sto možemo biti nezadovoljni današnjim stanjem koje posljedica izbora, a u kojem nam je praktično sve u državi u rukama onih koji ne vole ni hrvatski narod niti samo postojanje hrvatske države, dakle u rukama onih koje je SunTzu nazvao najnižim i najodvratnijim ljudima, treba uvijek voditi računa da ljudi nisu informirani, na što sam vas već upozorio. To je onaj isti narod, kojemu i vi pripadate, koji je izborio slobodu unatoč protivljenju svjetskih moćnika. Mi smo onaj isti narod kojega je upravo zbog te i takve borbe za slobodu nas veliki Papa Ivan Pavao II. nazvao „narodom nade”.

- **Možete li nam reći koje političke stranke podržavaju slobodu naših generala?**

Deklarativno će vam svi reći da ih podržavaju. Međutim, dva predsjednika RH Mesić i Josipović i svi oni koji pripadaju tom svjetonazoru sve su učinili da se naši generali tamo nađu. Zato je narod i doveo ponovno HDZ na vlast. Nesrećom, Sanader je pripadao istom društvu i omogućio da je u njegovo vrijeme došlo do detuđmanizacije HDZ-a. Zapravo, njegov HDZ je možda i doveden na vlast da ostvari ono sto nije mogao Račan – uhiti simbol Domovinskog rata generala Gotovinu. Narod je glasovao vjerujući da će pomoći generalima. Vidite, dovoljno je kupiti samo mali broj ljudi i izvršiti veliku manipulaciju ljudima.

Sadašnji HDZ ima strašan uteg te Sanaderove ostavštine. Činjenica je da je Jadranka Kosor iznimno pozitivno reagirala na naše Pismo i ponudila nam suradnju u obrani naših generala. Nadajmo se da je iskrena u tome jer to bi značilo veliki zaokret u politici HDZ-a. Vidjet ćemo.

Što se tiče ostalih, ja gledam tko se od lidera supotpisao na naše pismo. Ljudi me i pitaju zašto se ovaj ili onaj nije supotpisao. To doista puno može reći o našim državotvornim „liderima“. Tako sam s zadovoljstvom ustanovio kako su supotpisnici svi iz novoosnovanog „Saveza za Hrvatsku“ (Šibl, Sačić, Dodig).

- I za kraj Vas molim da ostavite poruku Hrvatima u Argentini, i u svijetu, koji slušaju našu emisiju Croacias Totales Radiosat i koji prate naše web-mjesto.**

Samo ću ponoviti tri riječi koje sam već spomenuo u svezi s našim pismom: Draga hrvatska braćo budite i dalje DOSTOJANSTVENI I PONOSNI zato što ste pripadnici „naroda nade“ i PRKOSITE svima koji nas zbog toga pokušavaju kažnjavati ili čak i uništiti.

Croacias **Totales** Radiosat, 6. listopada 2011.

RASIZAM DOMAČIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

UMJESTO UVODA

GENERAL GOTOVINA IM JE SPASIO GLAVU, ALI OBRAZ EUROPI NIJE MOGAO

(Jedanaesto pismo predsjedniku Vlade)

Poštovani predsjedniče Hrvatske vlade,
u Dubrovniku sam 7. studenog 2002. održao predavanje *Sramotni sud u Haagu*. Počeo sam ga ovako:

Ako hoćemo jednom rečenicom opisati sud u Haagu i što nam je činiti, onda je to najbolje učinio vojni ordinarij Juraj Jezerinac koji je, u trenutcima kada su iz Haaga stigle optužnice protiv generala Gotovine i Ademija, upozorio da bi Hrvatska “jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta.”

Nažalost, hrvatska vlast nije poslušala vojnog ordinarija. Zato sam na istom predavanju, ja a ne Vlast, upozorio kako u Statutu suda u Haagu nema “zločina protiv mira”, nema “zločina agresije”. Dapače, u to vrijeme su u optužnicama protiv hrvatskih generala “dokazivali” kako je Hrvatska agresor. Agresor im je bio onaj koji se brani, onaj koji oslobađa svoj okupirani teritorij. Podsjetit ću Vas kako je prema rezoluciji UN-a bilo jasno da se radi o okupiranim područjima RH, a “Sud” u Haagu to uopće nije poštovao. Hrvatima su osporili pravo na samoobranu, a naše vlasti su se sluganski ponašale. Nije se poštovalo međunarodno pravo koje razlikuje ratni zločin koji čine agresori i zločin u obrani. O ulozi sadašnjeg i prethodnog predsjednika RH već sam pisao nebrojeno puta, pa i Vama. Upozorio sam Vas i na odredbu članka 3. stavak 1. Protokola II. Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949., koji zabranjuje optuživanje vlada država koje oslobođaju svoja okupirana područja.

Tu nevjerljivu sramotu svjetskih moćnika i njihovih domaćih slugu, najbolje je opisao naš veliki književnik akademik Slobodan Novak (Sabrana djela, sv. 6. izd. Matica hrvatska, Protimbe, str. 423 – 424):

Na bojištima nema ni popova, ni sudova, ni lažnih post-festum moralizatora, ni pacifista, ni helsinških programiranih paljetkovatelja i njihovih denuncijanata, koji bi u ime rigidnih načela zaustavili osvetničku ruku, a nema ni objektivnih svjedoka. Jedini sudac i egzekutor je bojovnik, i ako on ne “prekorači nužnu obranu” odmah i sada, ako ne “uzme zakon u svoje ruke”, zločin će se okrenuti na njegova suborce i na njegovu zemlju. Nitko nema veće pravo na izvršenje kazne nad zločincem od same žrtve, i tu nema prekoračenja. Prekoračio je prag onaj tko nam je upao u kuću s ubilačkim namjerama. Smije li se uskratiti ljudsko pravo žrtvi, a priznati ga zločincu? Premudri nam Demokrit poručuje iz dubine prošlosti: “Znak je mudrosti zaštititi se od nepravde koja nailazi. Znak je tupe neosjetljivosti ne osvetiti nanesenu nepravdu”. I zatim: “Sve što nepravedno nanosi štetu treba ubijati po svaku cijenu.” I još: “Tko ubije bilo kojeg razbojnika ili gusara, bilo svojom rukom, bilo da drugom naredi, bilo da glasuje za to, neka ne bude

kažnen.” Te riječi nam dolaze iz jednog dalekog svijeta, drugog vremena i etike, ali, molim, danas nam i kardinali izjavljuju da nije grijeh ubiti terorista. Sve ostalo je brbljarija dokonih, koji se ogrću crnim togama i nabijaju na tjeme perike sudačkog autoriteta, koji nisu iskusili fijuk olova oko svojih glava i koje nije zasebno ponovljeno oskrnuće kućnih svetinja. Onaj tko svjesno stupa u zločin, lišava sebe svih ljudskih prava. Da nije tako, ne bi bilo odsijecanja glave u ime pravde, ni vješala, strjeljačkih strojeva, električnih stolica, plinskih komora, smrtonosnih injekcija...koji ukidaju najveće ljudsko pravo, pravo na život. Koja je razlika između društvene i individualne egzekucije? Ona prva je, zar, pravednija, odmjerena... prema kome?! Ima li veće pravo sankcije i egzekucije neki bezlični činovnik i anonimni egzekutor, koji to čine za mjesecnu plaću, nego onaj nad kojim je zločin izvršen? Eh, da, ali kad se tako heretički rezonira, onda se brže-bolje razgovor svede na lažnu dvojbu: može li svatko u svakome trenutku ocijeniti...može li pristranik pravedno odmjeriti... može li ostrašćen, zasljepljen, razjaren pravednik suditi. I to bez perike i toge. U ime te licemjerne dileme uskraćuje se pojedincu pravo djelovanja. Ja, naprotiv, držim, da on to može bolje od bilo koga drugog tko sudi na osnovi apstraktnih paragrafa i uopćenih načela, a ne prema stanju na licu mjesta, prema bioinstinktu samoodržanja i milenijskoga iskustva. Jer čim tko pokaže nedvosmislenu želju i namjeru da nam naškodi, nema se više o čemu ni o njemu što suditi, nema se više što ocjenjivati, nema više pristranosti i nepristranosti – treba stupiti u totalnu samoobranu, Nema neodmjerenošti, jer se neodmjereno može postupiti prema nečijoj pogrješci, a ne prema naumljenu zločinu, i tu ne može biti ograničavajućih kriterija (...) Ne prizivam divlji Zapad, ne govorim o nasilju nasilnika, niti o hladnokrvnoj i odgođenoj krvnoj osveti, nego o osveti na toplo, govorim o prirodnom pravu koje vidim pravednjim od birokratskih “tekovina”. O mržnji prema zlu, koju zapovijeda i Bog i svaka ljudska etika. Govorim o balkanskom recidivizmu. Govorim o zločinima i strahotama rata, koje postaju još strašnjima ako ne završe na

| mjestu zločina i na bojištu, nego ih umnožavamo pronoseći ih kroz prostore mira i življenja.”

Ali svjetskim moćnicima nije bilo dovoljno samo osporiti nam pravo na samoobranu. Oni nas preko “Suda” u Haagu i kažnjavaju zato što smo se obranili, unatoč njihovoj zabrani. Tako je priča o izuzetnoj preciznosti HV-a u gađanju vojnih ciljeva proglašena “prekomjernim granatiranjem”, kojim se željelo i ostvarilo “protjerivanje” Srbija. Ta suluda konstrukcija je, kao što Vam je poznato, našla osudu i u svijetu. Ovdje ču Vas upozoriti na članak Briana Gallaghera (Hrvatski vjesnik, 10. listopada 2012.; Portal HKV-a, 15. listopada 2012.) koji u članku *Može li se presuda u slučaju Gotovina iskoristiti protiv britanske vojske?* piše:

General Chapman je topnički časnik koji je 41 godinu služio u Britanskoj vojsci, bio je vrhovni zapovjednik uporabe Britanske vojske u Iraku i priprema za Afganistan. On je sada Master Gunner St. James Park (ceremonijalni zapovjednik Kraljevske topničke regimente ustanovljene 1678., najveće britansko priznanje za topnika, prim. prev.).

Njegove primjedbe, dane ranije ove godine u sklopu pomoći obrani (defence motion) posebno su zanimljive, budući da se odnose i na sadašnji sukob u Afganistanu. U svezi operacije *Oluja* kaže da dokazni materijal sugerira da su hrvatski topnici “naročito pazili”, što slijedi iz visokog udjela granata koje su pale unutar 200 metara. Uzevši u obzir stanje opreme, on čak ide tako daleko da kaže: “Po mnogo čemu je takva točnost izvanredna...”

On naglašava da su suci došli do svog zaključka u svezi “200 metara” nekih 15 godina nakon operacije *Oluja*. U međuvremenu je bilo napredaka u topništву koje je doseglo novu razinu sofisticiranosti. Kaže: “Usprkos tim napredcima, topništvo ostaje oružje područja, a u slučaju Britanaca, oruđe u Afganistanu tipično pošalje 90 % svojih granata unutar područja od 250 metara unutar svog dometa.” Uzevši u obzir da se smatra da su Hrvati postigli točnost od nekih 95 % unutar 200 metara, tada je činjenično jasno da britanske snage mogu doživjeti progon, bez obzira na njihovu savjest.

Ako prepostavimo da u Haagu ne sjede idioti, onda logično slijedi kako je prвostupanska haaška presuda zapravo njihovo priznanje osporavanja prava hrvatskom narodu na samoobranu – osporavanje prava hrvatskom narodu da za njih vrijede međunarodni zakoni, koji vrijede za sve druge narode i države na svijetu. Već po tome te presude jesu rasističke, kao što su konstatirali u svom pismu VS-u UN-a tridesetak biskupa i akademika, a supotpisalo više od 2300 Hrvata.

Gallagher, u istom tekstu, kaže kako je *Oluja* spriječila pokolj u Bihaću nalik onom iz Srebrenice.

Zanimljivu priču mi je u Tomislavgradu ispričao jedan zastupnik BH parlamenta iz vremena kada je uhićen general Gotovina. U Parlamentu je sjedio pored jednog zastupnika iz Bihaća, koji mu je rekao:

- Meni je general Gotovina glavu spasio.
- Pa javi se za riječ i to kaži svima!
- Kada bih ja to rekao, onda bi mene moji za glavu skratili!

Nedavno sam Vas upozorio na pismo Adnana Alagića, načelnika općine Bihać predsjedniku Tuđmanu od 21. 7. 1995., u kojem ga moli da sa svoje strane učini sve što je u njegovoj moći da se spasi ovaj herojski grad i njegovo napačeno stanovništvo. Tuđman je to učinio. Hrvatska, HV i general Gotovina, kao što konstatira i Gallagher, spasili su Bihać!

Da nisu, kako li bi tek danas izgledala tužba protiv UN-a iz sljedeće vijesti (Večernji list, 9. 10. 2012.):

Majke Srebrenice tuže UN: Suodgovoran je za genocide

UN treba odgovarati za pogrešku i zbog vlastitog autoriteta – poručila je Hatidža Mehmedović iz Udruge

Članice udruge Majke enklava Srebrenice i Žepe, zajedno s predstavnicima drugih nevladinih organizacija, krenule su danas iz Bosne i Hercegovine u Strasbourg kako bi 11. listopada predale tužbu Europskom sudu protiv Ujedinjenih naroda.

Smatraju da je UN suodgovoran za genocid nad Bošnjacima što su ga u srpnju 1995. godine u Srebrenici počinile snage

bosanskih Srba ubivši pritom najmanje osam tisuća muškaraca i dječaka. Podsjećaju da je Vrhovni sud u Nizozemskoj odbacio tužbu zbog imuniteta UN-a.

– UN treba odgovarati za pogrešku i zbog vlastitog autoriteta – poručila je Hatidža Mehmedović iz Udruge. Ona očekuje pravdu i pravednost jer je UN, kako je naglasila, stavio potpis i garantirao život ljudima u zaštićenoj srebreničkoj enklavi.

Da, UN je stavio potpis i garantirao život ljudima i u zaštićenoj bihaćkoj enklavi, ali 160 – 180 tisuća muslimana u toj “zaštićenoj” enklavi spasili su Tuđman, HV i Gotovina. Upravo zbog toga Gotovinu je UN-ov “sud” u Haagu osudio na 24 godine robije. A oni, čije je glave spasio, gromoglasno šute. Da ih njihovi ne bi za glavu skratili!

Koliko bi snažnija bila tužba srebreničkih majki da njihovi političari pokažu zahvalnost generalu Gotovini, koji je spasivši Bihać, kako kaže i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, spriječio genocid razmjera onih u Drugome svjetskom ratu. Zapravo, oni svojim ponašanjem podržavaju nevjerljiv rasizam koji svjetski moćnici preko “Suda” u Haagu pokazuju prema njima samima. Po presudi Gotovina i HV krivi su zato što nisu zaštitali nekoliko desetaka Srba. A zašto nisu? Znamo, kao što svjedoči i spomenuti američki vojni ataše, da su štitili 160 do 180 tisuća muslimana u Bihaću. Doista, nevjerljivne li diskriminacije! Koliko je strašan rasizam onih kojima je nekoliko desetaka jednih važnije od 160 do 180 tisuća drugih ljudi?

Ipak, ni svjetskim moćnicima nije i ne može biti baš ugodno zbog svega toga. Teško je učiniti “nevjerljivom” tako stravičan rasizam. Očito su shvatili da ih “Sud” u Haagu nije zaštitio od odgovornosti zbog sudjelovanja u nacističkoj velikosrpskoj agresiji. Oni najodgovorniji za pokušaj genocida u Bihaću našli su originalnu metodu zaštite (Večernji list, 12. 10. 2012.):

Europska unija dobitnik je ovogodišnje Nobelove nagrade za mir. Europska unija više od šest desetljeća doprinosila je miru i pomirenju, demokraciji i zalagala se za ljudska prava u Europi, objasnili su tijekom objave.

Nagradu su dobili zbog ujedinjenja Europe i zajedničke borbe protiv dužničke krize. Objasnjavajući dodjelu nagrade, spomenuli su i ulazak Hrvatske u Europsku uniju, odnosno ulaganje napora Europske unije kako bi se Hrvatska priključila ostalim članicama iduće godine.

– Europska unija trenutačno se suočava s velikim ekonomskim problemima i socijalnim nemirima. Norveški odbor za Nobela fokusirao se na najvažnije rezultate EU-a: uspješnost u borbi za mir i pomirenje, demokraciju i ljudska prava. Europska unija stabilizirala je cijelu Europu i pomogla joj da izade iz rata i uđe u mir – kaže se u objašnjenju nagrade.

General Gotovina spasio je Bihać od genocida koji su oni planirali i željeli, a oni sami sebi osiguraše Nobelovu nagradu. I onda su oni, a ne general Gotovina, *stabilizirali cijelu Europu i pomogli joj da izade iz rata i uđe u mir*. Znamo da su pokolj u Bihaću željeli moćnici iz EU-a (prvenstveno iz Velike Britanije i Nizozemske), da bi proglašili svoje saveznike Srbe pobjednicima u ratu. Valjda misle da su genocidom u Srebrenici i planiranim još većim genocidom u Bihaću trebali stabilizirati cijelu Europu i da su tako pomogli zaustaviti rat.

Nažalost, domaće služe nisu slijedile poruku biskupa Jezerinca, nego su im od 2000. godine zdušno pomagale u tome. Na Vama je da to ispravite. Zato PREDLOŽITE GENERALA GOTOVINU ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR i time pokažite najmoćnijima kako takvo priznanje treba dodijeliti onima koji sprječe genocide. A ne onima koji ih omoguće i/ili planiraju!

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

P.S. Vjerojatno ne znate, ali Vaše neodgovaranje na moja pisma komentirao je jedan od najvećih svjetskih znanstvenika, hrvatski matematičar Zvonimir Janko, profesor emeritus Sveučilišta Karla Ruprechta u Heidelbergu i dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Ne bi me iznenadilo da za njega ne znate jer se radi o hrvatskom domoljubu. A koliko je to veliki znanstvenik najbolje se

vidi iz riječi poznatoga njemačkog matematičara Bertrama Hupperta u prigodi proslave 65. obljetnice života profesora Janka u Mainzu. Profesor Huppert rekao je da ga je malo toga iznenadilo u životu. Međutim, kako je dodao, doista su me iznenadila samo dva događaja – otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida. Evo što kaze prof. Janko u intervjuu u Hrvatskom listu, 11. listopada 2012.:

Akademik Pečarić poslao je deset pisama hrvatskome premijeru da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu. Međutim, nije dobio odgovor ni na jedno pismo. Je li takva ignorancija hrvatski specifikum?

Činjenica da akademik Josip Pečarić nije dobio nikakav odgovor čak na deset pisama hrvatskom premijeru u kojima predlaže generala Gotovinu za Nobelovu nagradu očito je specifikum naslijeden iz vremena socijalizma. Ovdje na zapadu tako je nešto ipak nezamislivo!

HRSvijet, 17. listopada 2012.

Portal Velika Gorica, 23. listopada 2012.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnem hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: “*Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!*”

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobođilačke operacije “Oluja”, pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomernom granatiranju Knina. Na tome tragу Tužiteljstvo haaškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o “zajedničkom zločinačkom pothvatu” kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka, Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra, Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li “zajednički zločinački pothvat” planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim

potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Ćelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom beščašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je Europski stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalан заhtјев EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj “sud” odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz toga pisma: “Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u takoder vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici.” Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska tada sprječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*.

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To

najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihvaćale nakaradne poglede na osnovne vrjednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrjednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihvaćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrjednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referendumu i odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanstva. Zato trebamo izići na referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi generali zaslužni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljeni, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgoditi referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom žrtvom. I tada se naše pretke uvjeravalo kako nemaju alternative. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske

gradane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnom biskupu, puno više cijene hrvatske vrijednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

REFERENDUM AFTER THE FINAL VERDICT FOR CROATIAN GENERALS

REQUEST TO THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CROATIA

We, the undersigned, request that the referendum on the accession of Croatia to the European Union be held only after the final verdicts are delivered for the Croatian Generals in the ICTY in the Hague!

During an international military pilgrimage to Lourdes, the former French Military Bishop, Michel Dubost, stated that he admired the Croatian people, as they had something that is increasingly disappearing, that they possess values which are dissipating throughout Europe, but without which Europe cannot survive. In fact, we only have to recall two recent events which clearly demonstrate this.

Every sovereign state has the right and an obligation to return occupied territory under its control. Under the conditions of the Geneva convention (12 August 1949), Article 1 of Protocol 2 states that: *Nothing in this Protocol shall be invoked for the purpose of affecting the sovereignty of a State or the responsibility of the Government, by all legitimate means, to maintain or re-establish law and order in the State or to defend the national unity and territorial integrity of the State!*

In stark contrast to these proclamations, the EU punished Croatia by abolishing the Phare programme on only the second day of the liberating military operation “Storm”, calling upon false accounts of excessive shelling of Knin. Following on from this logic, the prosecution of the ICTY indicted the Croatian Generals and fabricated the legal norm of a “joint criminal enterprise” so that it would be able to charge the entire Croatian civil and military leadership.

After such blasphemous accusations, the Croatian people publicly and openly asked the question, which remains unanswered to this

day, and that is whether there was excessive shelling of Vukovar, Osijek, Vinkovci, Karlovac, Sisak, Slavonski Brod, Zadar, Šibenik and so many other villages and towns? Was the planned aggression carried out by the Yugoslav National Army and Serbian paramilitary forces against Croatia a “joint criminal enterprise”, after a plebiscitary vote by Croatia's citizens had overwhelmingly decided in favour independence and self-determination, an aspiration for all oppressed nations that had been implanted by American President Woodrow Wilson in his famous Fourteen Points address even before the Paris Peace Conference in 1919? Has anyone been brought to justice for the first razing and holocaust at the beginning of the Serbian aggression on Croatian soil, in the eastern-Slavonian town of Ćelije which finds itself in the path of barbaric hordes? Was there excessive shelling in Sarajevo...? Based on the (lack of) content in the indictments and judgements it would appear that all of these towns and cities were at peace during the 1990's, and their residents were enjoying baroque music. This behaviour from Europe can only be described as a historic example of dishonour and hypocrisy and the trampling of all of the Christian values upon which Europe has sustained itself throughout the centuries. However, it would seem that these moral values are at the core of another Europe which was created by its greatest minds, above all its Christian thinkers. The equalisation of victims and aggressors has happened for the first time in history, just as it has happened for the first time that the main protagonists of war – the aggression against Croatia – have not been convicted. With that, a shameful flag flies high above Europe – a flag of war, and not of the peace that was brought about by Croatia's defenders. We could not believe how correct the former French Prime Minister, Georges Clemenceau, was when he declared that it is more difficult to achieve peace than war. Ultimately, all of this shows Europe's complete lack of care for the freedom and rights of nations that have been victims of imperialist excess throughout the ages.

The EU has continuously demanded Croatia's respect and conformity to the judgements of the ICTY court, even though that “court” has behaved in a racist manner towards selected nations. This was the premise of a recent protest letter to the Security

Council of the UN, prepared by Croatian academics, bishops and archbishops and co-signed by 2,300 Croatian citizens, including 230 university professors and doctorates. Here we would like to re-iterate just one of assertions from that letter: "You have imprisoned our soldiers because it was them and not you that saved one hundred thousand lives in the supposedly UN safe zone of Bihać, after the earlier massacre in the UN safe zone of Srebrenica." The American military attaché at the time provided a similar assessment, asserting that General Gotovina and the Croatian Army *prevented genocide on a scale that had only been witnessed during World War II.*

The ICTY's prosecutors have ignored so many atrocities. They have not indicted anybody for so many rapes... Rape victims can see the perpetrators of the crimes against them walking freely throughout Croatia, especially in the streets of Vukovar. Suddenly rape is not a crime, maybe because it was committed by the aggressor, and they have amnestied the aggressors' from many other crimes.

All Croatian governments since January 3 2000, have obediently accepted or ignored, supposedly because of higher ideals, twisted perspectives on fundamental values, which are in complete contrast to the civilised ideals espoused by Bishop Michel Dubost and many others.

Entering the EU under these conditions, Croatia will not be able to assist the EU in recognising the real ideals, without which it cannot survive. This is why we are urging the Croatian Government to change the date of the referendum and defer it until such time as the final judgement for the Croatian Generals is brought down by the ICTY court in the Hague.

We would like to one more opportunity to validate Europe's credibility, we would like to determine whether Europe has recognised the victims, does it differentiate between the values of sweet, dear freedom and subjugation. This is why need to go to the referendum on accession to the EU only once the final judgement has been delivered for our Generals.

We would also like to give the member countries of the EU an opportunity to declare themselves whether they believe that there are more and less deserving peoples? And whether it is still insignificant to them whether someone could massacre 100,000 civilians – by their definition – of a less deserving people? We are convinced that any other European General responsible for the saviour of so many civilians would be universally acclaimed and receive the Nobel Peace Prize – and yet the Croatian Generals received draconian sentences in the preliminary judgment against them!

If the Croatian Government does not wish to defer the referendum, they will significantly reduce the plebiscitary participation in the referendum on accession to the EU and prove to the people that they are leading us into the EU simply because they do not know what to do with the Croatian nation, and just like in 1918, converse to dire warnings, they led the nation into a great unknown. And in this association of states built upon an interwoven variety of anti-Croatian ideologies, the people remained for the best part of a century paying an immeasurable price. Even back then our ancestors were persuaded and misled that there was no alternative. Free citizens and free nations always have an alternative, and that is freedom and independence, like Norway and Switzerland. We cannot be intimidated by the possibility of another sort of Balkan association and parliament, for we simply do not belong there.

In the event that the referendum is not deferred, this will serve as proof that the Croatian Government does not wish to assist the member countries of the EU, so we call upon the citizens of Croatia to unite and demonstrate to one and all, that similar to Bishop Dubost, that they cherish traditional, Croatian and Christian values far more than those being propagated by the EU, which Croatian Governments since 2000 have blindly supported, looking out for their own self-interest rather than the welfare of the people of Croatia as a whole.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)

mons. Vlado Košić, sisacki biskup

prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full member of Australian Academy of Science, Australia

akademik Josip Pečarić

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti

Znanosti i Literature (EASL), Paris

dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog managementa, FESB, Split

mr. sc. Željko Sačić, general u miru

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc Vanda Babić, Sveučilište u Zadru

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. grad.

doc. dr. sc. Senka Banić

doc. dr. sc. Josipa Barić

doc. dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički fakultet, Split

dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.

dr. sc. Miljenko Buljac

dr. sc. Krešimir Bušić

prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. sc. Borislav Dadić
prof. dr. sc. Vlado Dadić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinsakog rata,
Grubišno Polje
dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen,
Germany
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica
Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
dr. sc. Nikša Glavić
doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu,
bivši veleposlanik
prof. dr. sc. Borka Jadrijević
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. Hrvoje Kačić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Ivan Karlić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH USA
doc. dr. sc. Marijan Kirin
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni ravnatelj
Pokreta Krunice za obraćenje i mir
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog fakulteta u
Mostaru u miru
doc. dr. sc. Inga Lisac
Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor, Buenos
Aires, Argentina
prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sci. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr. sc. Zvonimir Medvedović
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak u Mostaru sa 1263 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Zarko Nozica
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb
dr. sc. Drago Šimundža
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
dr. sc. Vida Vukoja, lingvist
dr. sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina
(...)

OSMO PISMO²

JESMO LI BALKANSKO PLEME?

Poštovani,

svakim danom sve više postaje jasno kako je naše pismo VS-u UN-a od izuzetne vrijednosti. Podsetit ću vas također da je povećan broj biskupa i akademika koji su potpisnici Pisma. Zato vam predlažem da ga svatko od vas pošalje ili VS-u UN-a (tu posebice mislim na one iz SAD-a, Kanade i drugih zapadnih država jer će njima vjerojatno i odgovoriti), ili svojim vladama, ili veleposlanstvima članica VS-a UN-a u svojim zemljama.

Jednostavno isprintajte priloženo pismo, potpišite se uz svoje ime i pošaljite im ga. Molim vas, također, da me o tome izvijestite, kao i odgovoru koji ste dobili.

Naravno, i oni koji se do sada nisu potpisali mogu slobodno dopisati svoje ime, ili imena više njih koji to žele, supotpisati se i poslati ga.

Ovo pismo šaljem i predsjedniku Vlade RH, sa zahtjevom da preko veleposlanstva RH u UN-u pismo predaju onima kojima je i namijenjeno.

Zapravo, ovaj poziv je prirodna posljedica i odgovor na riječi biskupa Vlade Košića izgovorene na njegovoj homiliji na Dan branitelja grada Siska, 3. rujna (*Hrvatsko slovo*, 7. rujna 2012.):

Međutim, kada su naši branitelji i s njima i svi mi – čitava naša vjernička i hrabra Domovina – izborili pobjedu nad neprijateljem, tada je umjesto mira započela nova borba: trebalo je svijetu, koji nije želio našu Domovinu niti našu pobjedu, dokazati da je istina ono što svi mi znamo – jer smo to iskusili na svojoj koži: da je Hrvatska pretrpjela strašnu agresiju i da se oslobodila. Ta borba dokazivanja istine još uvijek traje.

Evo, dragi prijatelji, nije li licemjerno i potpuno nepravedno optužiti čitavu našu Domovinu, od pokojnog Predsjednika do svih najistaknutijih branitelja, naših generala, da su dio “udruženog zločinačkog pothvata”? I što se sada događa?

² Pismo potpisnicima i supotpisnicima Pisma VS-u UN-a i predsjedniku Vlade:

Trenutno svi iščekujemo da se donesu konačne presude tog nazovi-suda umjesto da se čitava Domovina ujedini i uputi jasnu poruku da ne dozvoljavamo iskrivljavanje istine i da smo svi odlučni braniti naše branitelje. Trebali bismo dići glas do neba, uzbunuti čitavu zemaljsku kuglu zbog nepravde koja nam se nanosi. Mi međutim stojimo mirno, kao janjad pred klanje, da krvožedni vuci nasrnu i našu, krvlju plaćenu slobodu, razgrabe i rastrgaju svojim oštrim zubima i svojim nepravednim presudama. Ako ima pravde, odustat će ti krojači istine i oslobođiti naše generale. Ali teško je to vjerovati – budući da oni ovako rade: kad ne mogu dokazati “prekomjerno granatiranje” i “udruženi zločinački pothvat”, tada traže “alternativne oblike” odgovornosti, želeći dakle pod svaku cijenu osuditi nevine! Ako i nema razloga, treba ga naći! I mi svi to nijemo gledamo i čekamo što će se zbiti! A Gospodin naš reče: “Blago gladnima i žednima pravednosti!” (Mt 5,6)

Naši su branitelji radi pravde – da i mi kao narod imamo pravo na slobodu i vlastitu zemlju bez tuđinčeva porobljavanja – bili spremni i umrijeti. A mi? Jesmo li im dostojni nasljednici, ako se ne usudimo ni reći što je pravedno, ni protestirati kad vidimo nepravdu, pa niti dići glas protiv očitih iskrivljavanja istine?

Zapitamo li se ponekad, dok najbolji među nama ispaštaju po zatvorima zbog oslobođanja Domovine, što smo mi učinili da se dokaže što je istina kako kaže naš biskup?

Recimo, u HAZU-u je svojevremeno održan skup o “Udruženom zločinačkom pothvatu”. Predavači – najpoznatiji hrvatski pravni stručnjaci. Nitko od njih nije uopće smatrao potrebnim ni spomenuti kako je definicija ratnog zločina dana u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.), a odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

...ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

Ne treba biti previše inteligentan pa shvatiti da priča o “udruženom zločinačkom pothvatu” samo treba omogućiti svjetskim moćnicima

NEPOŠTOVANJE ovog članka! Nepoštovanje međunarodnog prava! Umjesto da hrvatska pravna znanost to uoči i to bude osnova cijelog skupa u Akademiji – o tome NI RIJEČI!

Napomenimo da je po rezoluciji VS-a UN-a svojevremeno okupirani teritorij RH i proglašen onim što on i jest: OKUPIRANIM TERRITORIJEM!

Može li hrvatskoj pravnoj znanosti biti isprika što je jedan od njih napisao i knjigu o ratnom zločinu (prof. dr. sc. Ivo Josipović, "RATNI ZLOCINI" – *Priručnik za praćenje suđenja*, Osijek, 2007.), i uopće nije smatrao potrebnim spomenuti gornji članak?

Ne može! Istinski znanstvenici trebaju proučavati vredna, a ne priručnike!

Pogledajmo kako bi se trebala braniti struka, a ne koristiti je tako da se iskrivljenim tumačenjima osiguravaju i predsjedničke fotelje.

Mnogi naši portali prenose sljedeću vijest prema tekstu koji je objavljen u Večernjem listu:

Američki general **Walter Huffman**, bivši ratnik koji ima iskustvo iz Vijetnama i Pustinjske oluje te najbolji vojni odvjetnik u SAD-u oštro je kritizirao Haag zbog nepravomoćne presude generalu **Anti Gotovini** koji je osuđen na 24 godine zatvora.

Prvostupanska presuda šokirala je general bojnika Hauffmana koji je detaljno napisao s čime se sve ne slaže i zbog čega smatra da nema utemeljenih razloga za prekomjerno granatiranje Knina. Svoje mišljenje iznio je na 52 stranice u članku za *Military Law Review*, poručivši Haagu da odbaci presudu u predmetu protiv hrvatskog generala, Hauffman drži da će moguće utvrđivanje dijela presude Gotovini otvoriti brojne probleme za oslobođilačke operacije u budućim ratovima, mirovnim misijama i sukobima u svijetu.

Tvrdi da Gotovina nije zapovjedio ili učinio ništa izvan vojnih običaja ili konvencija te da bi osuda za prekomjerno granatiranje bila presedan u međunarodnom pravu.

Zaključuje da Haški sud ide dalje od dopuštene mu uloge međunarodnog suda. Sud, piše Hauffman, šalje poruku da se u svim budućim ratovima civile treba prebaciti bliže bojištu pa se

ne će smjeti koristiti topništvo, a takvim se kaže, odlukama još više ugrožavaju ljudi.

– Ako pravna odredba o zaštiti civila bude nerealna, odnosno ako se ne bude mogla provesti, civili će jednostavno biti odbačeni ili upotrijebljeni kao štit i time stavljeni u veću opasnost – napisao je Hauffman u članku objavljenom u *Military Law Review*.

Spomenimo da je Hauffman bio i jedan od stručnjaka iz SAD-a, Kanade i Velike Britanije koji su o tome pisali Haškom sudu! Vidi se da je zaštita struke smisao ove, kao i te intervencije vojnih pravnih stručnjaka. Našim bi trebao biti zaštita hrvatskih nacionalnih interesa i struke. Dojam je da je kod naših u igri samo zaštita vlastitih interesa, zar ne?

Priča o “udruženom zločinačkom pothvatu” nije, zapravo, ništa drugo nego iznova ispričana priča o sukobu “balkanskih plemena”.

Našim nereagiranjem prihvatali smo upravo to – nismo država ni narod, nego balkansko pleme. A za neko tamo pleme, pa bilo ono i balkansko, ne vrijedi ono što vrijedi za neku državu, zar ne?

Zar bi neka država doista dopustila onako smiješno definiranje tzv. prekomjernog granatiranja Knina i onih priča o topničkim dnevnicima. Strani stručnjaci su na kraju morali ukazati da se tu radilo o visokom profesionalizmu hrvatske vojske, a ne hrvatska država (da ne kažem Balkansko pleme Hrvata).

Zar bi neka država doista dopustila najnovije traženje *alternativnih oblika odgovornosti*. Drugim riječima, kada su uvidjeli da su im svi “dokazi” na suđenju propali, traže naknadno bilo što – mimo svih pravnih normi – jer očito, kako i biskup konstatira, žele pod svaku cijenu osuditi nevine.

Sramimo li se sami sebe kada vidimo kako neki stranac više čini za naše branitelje od nas samih?

Tako australska povjesničarka Mishka Gora objavljuje roman *Fragmenti rata* o agresiji na Hrvatsku i posvećuje ga blaženom Stepincu i generalu Gotovini:

To je povoljan datum za predstavljanje moje knjige o agresiji na Hrvatsku jer je taj dan bivši papa Ivan Pavao II. posvetio

kardinalu Alojziju Stepincu proglašivši ga blaženikom. Detaljno sam proučavala Stepinčev život i znam da su ga komunisti proglašili nacističkim suradnikom, unatoč nepobitnim dokazima za suprotno. Kao povjesničarka upoznata sam i s činjenicom da je Stepinac bio jedan od rijetkih uglednika u Europi koji su podigli glas protiv nacizma, i to u vrijeme kad je bilo opasno po život to učiniti ovu knjigu, uz Stepinca, posvećujem i generalu Anti Gotovini koji je u Oluji oslobodio Hrvatsku, a oklevetan je kao i kardinal. Ovaj put od međunarodne zajednice, odnosno Suda u Haagu na kojem je osuđen za ratne zločine, a spriječio je zločinca Ratka Mladića da Bihać pretvori u novu Srebrenicu. Čini mi se da je, kada je riječ o hrvatskoj povijesti, istina često nedostizna. Obojica se, Stepinac i Gotovina, s pravom smatraju herojima u Hrvatskoj.

Podsjeti će vas da je Bihać bila UN-ova zaštićena zona u kojoj se, u srpskom okruženju, nalazilo 160000 do 180000 ljudi. Poslije pokolja u Srebrenici trebao je uslijediti mnogo gorj pokolj u Bihaću, da bi glavne članice EU-a proglašile Srbe pobjednicima u ratu.

Na području “balkanskog plemena Hrvata” desetak godina nitko u glavnim medijima ne spominje (ne smije spomenuti) činjenicu da je *Olujom* Hrvatska spasila te ljude.

Isto možemo konstatirati i za vlasti. Zapravo, tu je stanje još strašnije. Pogledajte samo tekst *Šokantno: Mesić Galbraithu prije Oluje iznosi teze za optužnicu o ZZP-u*, na portal HKV-a, 20. rujna 2012.:

Na Wikileaksu je objavljen povjerljivi dokument američkog veleposlanstva koji otkriva šokantnu činjenicu da je Stjepan Mesić još prije operacije “Oluja” u razgovorima s američkim veleposlanikom Peterom Galbraithom iznio iskonstruirane i izvrnute teze koje će puno godinama kasnije postati temelj haaške optužnice o “zajedničkom zločinačkom pothvatu”. Dokument o kojem je riječ vodi se na Wikileaksu pod oznakom 95ZAGREB1944 i sažima razgovore američke strane sa Stjepanom Mesićem i nekim predstavnicima Srba iz Hrvatske iz sredine svibnja 1995... U tom kontekstu, nema sumnje kako Wikileaksov dokument o razgovorima prije oslobođenja hrvatskih okupiranih teritorija baca novo svjetlo na ulogu Stjepana Mesića, kao i na njegov meteorski politički uspon

| 2000., te na način vladanja tijekom dva mandata obnašanja predsjedničke funkcije.

To ponovno otvara pitanje oko izabranih vlasti u Hrvatskoj i koliko je njihov odnos prema Haagu, odnosno slaganstvo u odnosu na taj "sud" njima i pomogla u njihovim meteorskim usponima!

Istina, naše Pismo je podržala predsjednica prethodne Vlade. Nisu ga službeno uručili zato što je Predsjednik RH pripadao drugoj političkoj opciji. Sada to nije slučaj, jer je sam predsjednik Vlade u Srebrenici spomenuo spašavanje Bihaća, a Predsjednik RH je to postao kao član njegove stranke. Dakle, ako on želi, može ispuniti naš zahtjev. Tako može pokušati otkloniti sumnju da je po srijedi ista politika koja je dovela Mesića na vlast. Wikileaks je samo potvrđio nešto što je mnogima u Hrvatskoj itekako bilo jasno, a prof. dr. Miroslav Tuđman svojom knjigom *Vrijeme krivokletnika* još ranije i dokazao.

Međutim, iako tadašnja vlast naše pismo nije službeno poslala, mi smo ga poslali članicama VS-a UN-a i veleposlanstvima u Hrvatskoj. Slučajno ili ne, danas su u SAD-u postali dostupni dokumenti o hrvatskom oslobođanju Bihaća!

Po tko zna koji put podsjetit će na riječi našega kardinala Kuharića:

| Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima (u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997.).

Da se našalim: Oprostimo našem kardinalu. On je Hrvatsku smatrao državom, a mi smo za medije i vlast u Hrvatskoj samo "balkansko pleme", zar ne?

Zapravo, nama mora biti i zanimljivo smije li, kao što je to učinila prethodna predsjednica Vlade, sadašnji Predsjednik potpisati Pismo koje je napisano "povodom rasističkih presuda" Suda u Haagu.

Zašto? Zato što je prije nekoliko dana predsjednik Vlade tvrdio:

Znamo kako su autonomije u bivšoj državi dovele do kaosa. Svatko je vukao na svoju stranu i zato je došlo do rata.

Očito je to negiranje velikosrpske uloge u agresiji na Hrvatsku, što je osnova novog velikosrpskog Memoranduma 2. A taj

memorandum sigurno ne priznaje rasizam nad Hrvatima i muslimanima. Njima je zločin to što je HV spasila toliko muslimana u Bihaću, a ne bi im bio zločin izvršenje planiranog genocida u Bihaću.

Poslije takve velikosrpske tvrdnje, najmanje što bi predsjednik Vlade trebao učiniti jest slanje našeg Pisma VS-u UN-a, a bilo bi za očekivati da i pokrene postupak za dodjelu Nobelove nagrade za mir generalu Gotovini, na što sam ga pozivao u nizu otvorenih pisama.

Tim prije što je pismo potpisao veliki broj Hrvata iz iseljene Hrvatske, a predsjednik Vlade je zastupniku koji ga je upozorio na gornju njegovu tvrdnju odgovorio da *ne razumije i ne voli Hrvatsku jer nije u njoj živio*. O tome nas u svojoj izjavi upozorava čak i HHO, što je, ističu, *objeda na račun oko tri milijuna hrvatskih iseljenika*, a velikom hrvatskom književniku Hrvoju Hitrecu taj je odgovor poslužio da na isti način opiše samog predsjednika Vlade (Portal HKV-a, 24. rujna 2012.):

Milanoviću treba oduzeti putovnicu i ne puštati ga izvan Hrvatske do izvanrednih parlamentarnih izbora. Taj čovjek ne može prezentirati Hrvatsku jer o njoj ništa ne zna i jer ju ne razumije.

Ja ipak moram priznati da ne vidim zašto bi ta Milanovićeva izjava bila uvreda za Hrvate koji žive izvan Domovine. Naime, boraveći među njima, naučio sam da oni iznad svega vole hrvatski narod. Predsjednik je govorio o ljubavi prema Hrvatskoj, a pripadnici današnjih vlasti su doista puno koristi imali od nje. I poslije svega, vladaju njome. Pa tko je onda ne bi volio? Također je nasljednik partije koja je odgovorna za najveće pokolje hrvatskih ljudi, pa je vjerojatno da u njegovu definiciju "Hrvatske" ne idu i Hrvati. Slanje (ili neslanje) ovog Pisma i pokretanje (ili nepokretanje) postupka "Nobel za generala Gotovinu" može puno toga učiniti jasnijim, zar ne?

Tu posebno treba dodati da bi predsjednik Vlade itekako morao voditi računa o nedavnoj propovjedi kardinala Bozanića u Mariji Bistrici. Naš sjajni kolumnist Benjamin Tolić u *Hrvatskom slovu* od 21. rujna 2012. piše:

U propovijedi se okomio na vlast u Hrvatskoj. Optužio ju je da uporno provodi "kulturnu revoluciju". Taj uljudbeni prevrat po njegovu se mišljenju zbiva u tri koraka. Prvi je utjerivanje straha, istjerivanje vjere i obezvrjedivanje nade. On nas pripravlja da život predamo drugomu. Radi toga se lijepa i bogata Hrvatska prikazuje kao ružna i siromašna zemlja, kojom Hrvati i onako ne mogu upravljati; drugi je korak mijenjanje povijesti i prikazivanje prošlosti onakvom kakva nije bila. Zato vlast uskraćuje narodu istinu o Drugom svjetskom ratu i poraću, zato se braniteljima sudi 20 godina, zato se po sudovima i zatvorima povlače i nevini ljudi; na kraju slijedi treći korak: strah i nesigurnost u vlastitu prošlost podloga su površnu pristupu otajstvu života, a on omogućuje pokušaje mijenjanja sustava vrijednosti, što obično svrši "u kalu sebičnosti i krvi tudih žrtava".

Zato vama dragi potpisnici i supotpisnici Pisma VS-u UN-a sigurno ne treba ponavljati ono što je u Sisku izgovorio biskup Košić! Mi koji nismo šutjeli trebamo ponovno uputiti naše pismo onima kojima je namijenjeno i ne samo njima.

Pokažimo svima ponovno da smo mi ponosan i dostojanstven narod!
Pokažimo svima ponovno da mi nismo nekakvo balkansko pleme!

akademik Josip Pečarić

PRILOG: VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Poslane su engleska i hrvatska inačica s proširenim popisom potpisnika:

akademik Igor Anić
akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Hrvoje Babić
akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Andrej Dujella
akademik Stjepan Gamulin
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
mons. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Frano Kršinić
akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještим manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoji službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i spektakla”, to mediji zadovoljnije trljuju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i

velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su "kadili" bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih probroja, ali ti sadržaji nemaju mjesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako "nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu". Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biraćima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonantni tonovi samo potvrđuju

tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatku stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate poručuje "pranje mozga". Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se "novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vode javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partiskske politike". Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partiskske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.
- Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.
- Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.
- Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.
- Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.
- Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.
- Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom

čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.

- Gledе parliamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.
- Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.

Zagreb, 27. studenoga 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. grad.

doc. dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet

Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. fra Šimun Šito Čorić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Serđo Dokoza, Zadar
dr. sc. Žarko Domljan
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar,
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević
prof. dr. Vinko Grubišić
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
doc. dr. sc. Zdeslav Hrepic
dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Jukić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Damir Kalpić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH, USA
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta
Krunice za obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni professor, Buenos Aires,
Argentina
prof..dr. sc. Mate Ljubičić
prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split
prof. dr fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru
dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
dr. ing. Marijan Papić
prof. dr. sc. Mladen Parllov, KBF, Split
prof. dr. sc. Davor Pavelić
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci

prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Dora Pokaz

prof. dr. sc. Tanja Pušić

dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist

prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini

prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb

prof. dr. sc. Sven Seiwerth,

prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske

akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog
žrtvoslovnog društva

dr. sc. Drago Šimundža, Split

prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar

Đuro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Darko Ujević

prof. dr. sc. Kosta Urumović

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.

dr. don Mile Vidović, Split

dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb

prof. dr. sc. Tomislav Živković

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

UZ DESETO PISMO: PISMA

From: media <media@odihr.hr>

To: josip.pecaric@yahoo.com

Sent: Wednesday, November 30, 2011 12:31 PM

Subject: Sastanak za OEES

Poštovani,

obraćam Vam se kao asistentica medijskom analitičaru iz OEES-ove Ograničene misije za praćenje parlamentarnih izbora 2011., a u vezi s apelom javnosti nazvanom “Suprotstavimo se medijskim manipulacijama” koji je objavljen na stranici www.hkv.hr i kojeg su potpisala 640 člana hrvatske intelektualne zajednice. Uvidjevši kako na portalu postoji Vaša kontakt adresa, pretpostavili smo da ste Vi i koordinator potpisivanja apela. U vezi s tim, medijski analitičar iz OSCE/ODIHR bi želio ugovoriti sastanak s Vama ovaj petak budući da nas zanimaju razlozi zbog kojih je apel napisan, kao i primjeri iz kojih su izvedeni zaključci napisani u apelu.

OSCE/ODIHR Media Analyst bavi se upravo pitanjima slobode i nepristranosti medija u praćenju izbora te mu je zbog toga i Vaše stajalište zanimljivo.

Kako se izbori odvijaju ovaj vikend, željeli bismo ugovoriti sastanak baš u petak, jer je vrijeme misije ograničeno, po mogućnosti prije 14 sati.

Osigurat ćemo i tumača u slučaju da se ukaže potreba za prijevodom s engleskog na hrvatski i obrnuto.

Slobodno nam se javite na adresu elektroničke pošte i/ili na telefon u vezi s terminom koji Vam odgovara.

Srdačno,
Iva Glavinić
Media Monitor Analyst Assistant
Tel: 01/ 644 14 15
OSCE/ODIHR
Limited Election Observation Mission
Parliamentary Elections
Republic of Croatia 2011

Grand Centre, 5 floor Petra Hektorovića 2

Zagreb

ODGOVOR:

Postovana gđo Glavinić,

drago mi je vidjeti da Vaš medijski analitičar želi uspostaviti kontakt, budući da vas "zanimaju razlozi zbog kojih je apel napisan, kao i primjeri iz kojih su izvedeni zaključci napisani u apelu".

S obzirom da se radi o profesionalcu, čini mi se da je nepotrebno objašnjavati mu kako je dovoljno da pogleda koje su sve dnevne novine i koje televizije u Hrvatskoj izvijestile o takovom Apelu, koji je potpisalo 755 ljudi (a ne 640 kako je preneseno). Kada vidi da je to učinio samo *Vjesnik*, vjerojatno će mu kao profesionalcu biti dovoljno za zaključivanje o kakvim "medijskim slobodama" se uopće radi u Hrvatskoj. Apel koji je izazvao vaše zanimanje, njima – kao – medijski uopće nije interesantan. Zapravo, samo potvrđuju kako su tvrdnje u Apelu istinite i treba ih sakriti od javnosti. To su valjda "pošteni izbori" i "slobode i nepristranosti medija".

Vjerojatno će vam biti zanimljiva činjenica da smo nedavno imali dvije slične akcije koje su također "nepristrani" mediji potpuno ignorirali zato što smo govorili o stvarima važnim za nas narod, a "nepristrani" mediji su procijenili da to ne odgovara onima koje oni protežiraju, pa su ih prešutjeli.

Za Pismo Saboru u dva dana sakupljeno je 1000 potpisa, ali o njemu nije bilo ni riječi.

Sličnu sudbinu imalo je i Pismo Vijeću sigurnosti UN-a, čiji su autori 20 akademika, biskupa i nadbiskupa, a supotpisalo ga je oko 2300 ljudi. Tu je još zanimljivija činjenica da je pismo podržala predsjednica Vlade, pa je i to prešućeno!

Istina je da sam ja koordinator potpisivanja apela. Međutim, ja sam sada izvan Hrvatske pa spomenuti susret ne možemo ostvariti. Međutim, svi potpisnici su ravnopravni i mogu Vam biti izvrsni sugovornici. Ja vam mogu predložiti neke koji su Vam vjerojatno poznatiji, a zapravo činjenica da su i takvi ljudi potpisnici Apela, a on nije interesantan medijima, govorи kako su mediji "nepristrani".

Recimo, prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je bivši predsjednički kandidat. Upravo zbog nepoštenih izbora priklonio se onoj strani koja nije ravnopravna kod medija.

Ili, prof. dr. sc. Zdravko Tomac, koji je bivši predsjednički kandidat SDP-a i bivši njihov saborski zastupnik, dakle one stranke koja ima apsolutnu podršku medija u Hrvatskoj.

Tu je i cijeli niz drugih uglednika. Sugerirat ћu Vam samo nekoliko: akademik Ivan Aralica, bivši potpredsjednik jednog doma u Saboru akademik Slaven Barišić, bivši savjetnik predsjednika RH

akademik Dubravko Jelčić, bivši saborski zastupnik

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Sabora

prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini KBF-a, bivši pomoćnik ministra

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva, dva puta ministar

Ili, ako hoćete nekoga od novinara, predlažem vam g. Ivana Miklenića, koji je glavni urednik Glasa Koncila.

S druge strane je i dobro što ja ne mogu biti sugovornik vašem medijskom analitičaru. Naime, više ne vjerujem organizacijama koje nam dolaze iz svijeta a bave se pitanjima ljudskih prava. Naime, Pismo Vijeću sigurnosti govori o osudi hrvatskih generala u Haagu zbog operacije “Oluja” u kojoj su spasili 100 000 ljudskih života (valjda zato što se radi o muslimanima pa ih se osudilo kao zločince):

Zatočili ste ih (hrvatske generale Gotovinu i Markača, op. J. P.) i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

“Nepristani” mediji u Hrvatskoj – naravno – već godinama prešućuju ovu činjenicu, a organizacije za “ljudska prava” ne razmišljaju o tome kako im treba dati Nobelovu nagradu za mir, već kako ih što drastičnije osuditi.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

OESSIONAL APPEL TO CROATIAN INTELLIGENTSIA INTERNATIONAL SIGNIFICANCE ARE THE MEDIA AND DORH CHARGED WITH PARLIAMENTARY ELECTIONS?

Na nedavni Apel protiv medijskih manipulacija koji je potpisalo putem e-maila u nekoliko dana 767 hrvatskih intelektualaca – akademika, sveučilišnih profesora, biskupa, znanstvenika, liječnika, veleposlanika, kulturnih djelatnika, svećenika, službenika, studenata i.t. d. reagirali su jedino medijski analitičari OESSIONAL-ove misije za praćenje hrvatskih parlamentarnih izbora 2011. Oni su predložili koordinatoru toga apela akademiku Josipu Pečariću razgovor, budući da ih je zanimalo razlog zbog kojih je apel napisan, kao i primjeri iz kojih su izvedeni zaključci napisani u apelu.

Premda su u apelu otvorena mnoga pitanja u svezi uloge hrvatskih medija, a ne samo glede njihova ponašanja u vremenu prije parlamentarnih izbora, pomalo je znakovito što su izostale reakcije iz medija, zatim nadasve sveprisutnoga hrvatskog predsjednika IVE Josipovića koji je na svojoj zastavi zapisaо: "Pravda". Netko je već primijetio pa iskustvo nas uči u što se sve u prošlom stoljeću pretvarala "pravda", kad nije bila omeđena slobodom i istinom. Naravno, izostale su reakcije i pučkoga pravobranitelja, saborskih dužnosnika, premijerke, a naročito parlamentarnih stranaka, što sve skupa i slijepcima govori o problemu koji su otvorili hrvatski intelektualci, kojima je na jednom portalu odmah priljepljena stranačka naljepnica, kako bi ih se po totalitarnom modelu eliminiralo iz igre. Možda su zaslужili gulag ili galge što su se usudili dirnuti u centre moći? Apel je kako se može doznati od koordinatora bio upućen svim medijima, ali samo je "Vjesnik" donio agencijsku informaciju o nekim naglascima iz apela. Iz svega se mogu izvesti dva zaključka: ili je apel promašio ili je pogodio metu, razlog zbog kojih je pokrenut, a to je naglašena manipulacija medija hrvatskom javnošću, napose pred izbore i pokušaj da se putem medija dobiju izbori, umjesto da izbore odluče građani na osnovi stranačkih programa i percepcije birača kome dati povjerenje da iduće četiri godine vodi hrvatsku državu. Ovako neki mediji mogu biti vrlo lako optuženi za pristranost u izbornoj kampanji odnosno za pripremu terena određenim političkim opcijama za osvajanje vlasti. U apelu se, uz ino, upozorava na spregu državnog odvjetnika i medija te

selektivno puštanje predmeta u optjecaj čime se narušavaju demokratske stečevine, a DORH se pretvara u društvenu moć kojoj se treba pokoravati. Jedan od potpisnika apela, kandidat HDZ-a Miroslav Tuđman u nedavnom interviewu *Hrvatskom slovu* rekao je kako nije dobra uporaba DORH-a kako bi se osigurala sigurna pobjeda Kukuriku koalicije.

Nakon što je apel postao predmetom interesa međunarodne javnosti, analitičara OEŠ-a, odjednom su utihnuli medijski trubači, odjednom se pokušalo pokazati demokratsko lice, ali ono se ne može preko noći oprati, jer otkako ih je naprasno napustio njihov vođa, najednom su neki mediji i neki urednici na javnoj televiziji počeli optuživati čitave stranke, po uzoru na haške optužnice. Svrha svemu nije bio demokartski iskorak, kako je to znao reći njihov miljenik, izlazak iz “deficita demokracije”, nego gole borbe za vlast. Koliko je taj cilj bio svet, nisu se susprezali promovirati ni stranke s kojima ne dijele ni trunku svjetonazora. Parola – neprijatelj mog neprijatelja, moj je prijatelj, postala je sveto pravilo, nekih medija, koji su, kao i DORH, odlučili provesti izbore po svojoj mjeri.

U apelu potpisnici upozoravaju na predizbornu “perfidnu igru medija” u kojima se stalno napada jedna politička opcija i sugerira komu treba vjerovati. Tvrdi se da su mediji postali snaga iznad hrvatskog društva te da ne polažu račune nikomu, osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno od raznih oblika manipulacije do potkopavanja hrvatske države.

OEŠ traži razloge koji su motivirali potpisivanje apela. Svatko tko prati hrvatsku medijsku scenu primijetit će osim očevidne “nagnutosti” da su čitave skupine intelektualaca, posebice onih nezavisnih i kritički raspoloženih prema hrvatskoj politici isključeni iz tih medija. Uredništva naručuju interviewe od poznatih i uglednih znanstvenika, a onda te interviewe ne objavljaju ili traže već s obzirom na trend napade na pojedine ličnosti, a kada to odbiju onda ti interviewi završavaju u “hladnjaku”. Manipulacija i cenzura na djelu su u hrvatskome medijskom prostoru, zbog čega je najveći broj nezavisnih intelektualaca odustao ili se javlja u niskonakladnim tjednicima, gdje nema cenzure i “zadanih odgovora”.

U dvadeset godina samostalnosti, kako se navodi u apelu, mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Takvi mediji, ocjenjuje se, učinkovitiji su skrivenim centrima moći od demokratskih putova, jer

“protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati”. Ako se netko sjeća priče o ZERP-u, sjetiti će se da su argumenti znanstvenika i stručnjaka bili isključeni iz javnosti, kako bi se lakše nametnuo politički stav, koji je zauzet negdje izvan Hrvatske.

Stalnom stigmatizacijom i kriminalizacijom, koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru, stvara se dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Na tom tragu, kako se navodi, ima onih koji već javno govore kako “nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu”, pa se potpisnici pitaju je li to poruka da nas “treba vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji”.

Zaključak je kako su u Hrvatskoj danas novine strogo zatvoren i kontroliran prostor za stvaranje određenog tipa mišljenja, pa se intelektualci pozivaju na osnivanje alternativnih medijskih prostora, u kojima bi se, umjesto “stvaranja uvjeta za partijске pobjede”, moglo jače i kritičnije progovoriti o nastaloj situaciji, zauzimati se za općeljudske vrijednosti i nacionalne interese.

Glede parlamentarnih izbora, potpisnici apela, upozorili su građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.

I konačno, kao temeljni stav ističu opredjeljenje za slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijске pobjede.

Poziv javnosti su, uz ine, potpisali akademici Josip Pečarić, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Stanko Popović, Ivan Aralica, Nenad Trinajstić i Zvonimir Janko, dopisni član HAZU-a, prvi predsjednik Hrvatskog sabora Žarko Domljan, Henrik Heger Juričan sa Sveučilišta Sorbona, Adalbert Rebić, nekadašnji rektor zagrebačkog Sveučilišta Zvonimir Šeparović, pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić, Davor Pavuna, Miroslav Tuđman itd.

M. Curać
(objavljeno u *Hrvatskom listu*, 2011.)

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribrojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govorи o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.
Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.
Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.
- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivsi kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavlju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom

narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi.* Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.
- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.
- Tijelom zaštitio zarobljene vojнике JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.
- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravskog Visoravnog splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.
- Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret hrvatskog proračuna mogli otploviti u Švicarsku na liječenje. Ne sam.
- Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.

- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čapljinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.
- Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.
- Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.
- Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.
- Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. KA BiH i 4. KA BiH i 6. KA BiH i dijelovi KA BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.
- Itd. Itd.
- Goering – Praljkovo ponašanje u Sunji će preskočiti.
- Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova "Fausta" – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak. Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatići mojih 150 svjedočaka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, žalim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nationalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krvkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobađajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži absolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje.

Podaci i činjenice, izjave, statistike...u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama.

Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerljivne i kobne.

- a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.
- b) Zaključivanje na osnovu krivih prepostavki.
- c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.
- d) Lagodno (intelektualcima tako draga) izjednačavanje pojma "moći" i pojma "htjeti" "željeti", i
- e) Lagodno upiranje prstom u krvce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance. Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY –

Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suće Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlu, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,
Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobođite i

generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čest svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

akademik Smiljko Ašperger

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bućan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des Sciences, des Arts et des Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u

Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar, Split

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB, Split

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. cc. Vanda Babić

prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr.sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata,
Grubišno Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić

dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepic, izv. prof.
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilic, FER, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof., dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University,
Dayton, OH
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju
Medicinskog fakulteta

Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom fakultetu u Osijeku, bivši generalni konzul RH u Pečuhu

dr. sc. Ivan Marcelić, Split

prof. dr. Jozo Marević

dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb

prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučilište u Splitu

prof. dr. sc. Božidar Matijević

dr. sc. Miroslav Medimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat

prof. dr. sc. Vine Mihaljević

dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.

prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Zagreb

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru u ime 1275 mostarskih Napretkovaca

prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. Dubravka Oraić Tolić

doc. dr. sc. Tado Oršolić

dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada

prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu

prof. dr. sc. Davor Pavelić

dr. sc. Ivan Perić, red. prof.

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

prof. dr. sc. Marijana Peruzović

prof. dr. sc. Ivan Petrović

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku

dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar

prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini

Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb

dr. sc. Mirko Ruščić, Split

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG

prof. dr. sc. Sven Seiwert

dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus

Mirko Strabić

dr. sc. vlč. Mirko Šimić,, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske

Nadbiskupije, Sarajevo

prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anestezijolog, Zadar

dr. sc. Igor Šipić, književnik

prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.

Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Dubravka Tolić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik

prof. dr. sc. Kosta Urumović

dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG

dr. Mile Vidović, svećenik, Split

dr. sc. Zlatko Vučić

prof. dr. sc. Tomislav Živković

dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.

dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA

(...)

PONOVNO O HRVATIMA BIH

Često pogledam svoje stare tekstove. Uvijek je dobro provjeriti jeste li bili dosljedni u svojim nastupima i tekstovima, zar ne? Danas, kada sakupljam potpise za novo pismo VS-u UN-a o Hrvatima iz BiH, pogledao sam jedan svoj govor na tribini u Sydneju iz daleke 2001. godine, koji je i objavljen u tamošnjem hrvatskom tjedniku *Spremnost*, 28. kolovoza 2001. Osnova Pisma je završni govor generala Praljka na sudu u Haagu. A te 2001. tijekom boravka u Australiji doznao sam da se u Haagu interesiraju za generala Praljka. Evo kako sam to prokomentirao:

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozorava na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu *Za hrvatsku Hrvatsku* u Zagrebu promovirao, uz prof. dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića, upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamoli Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: *Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali.* Tako će i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelu (prije toga sam već o "Sudu" u Haagu govorio kao o bordelu, op. J. P.) i rade samo takvi, zar ne?

Uništenjem hrvatstva u BiH, lakši će biti i obračun s Hrvatskom. A koliko su u tome uspješni pokazuju i rezultati. Od 832 000 Hrvata 1991. godine, danas je u BiH ostalo samo oko 400 000. U Republiku Srpsku se želi vratiti 230 000 Hrvata, a vratilo se jedva 3000. U Federaciji je 70 posto Bošnjaka, a 30 posto

Hrvata, koji su dežurni krivci za sve. Čak na vlasti nisu oni koji su na izborima dobili 95 posto glasova. Sve su to podatci koje je iznio kardinal Puljić u američkom Kongresu. Zašto govorim o uspješnosti svjetskih moćnika u tome? Moramo stalno imati na umu da je to plod njihovog djelovanja, jer su oni pomagali velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i na BiH. Da to počinju uviđati i oni koji su nesvjesno sudjelovali u tome pokazuje i nedavno pismo bivšeg šefa ureda OESS-a u Mostaru Daniela H. Simpsona mostarskom biskupu dr. Ratku Periću u kome on potvrđuje očitu činjenicu da je Međunarodna zajednica kolonizator BiH, i da su u njoj najugroženiji upravo Hrvati. Najnovije optužnice pokazuju da se politika međunarodne zajednice prema Hrvatima BiH ne mijenja iako su istupi Heryja Hydea, predsjednika Odbora za vanjsku politiku američkog Kongresa, kardinala Vinka Puljića i biskupa Ratka Perića u Kongresu uzdrmali Wolfganga Petritscha. Recimo i to da je za Hydea pravedni mir u BiH dalje nego ikada. Nametanje rješenja i dovođenje neželjenih ljudi na vlast nema potporu stanovnika regije, a loši rezultati međunarodne zajednice posljedica su opasnih, pretjeranih i neograničenih ovlasti visokog predstavnika. Hayde nije htio ni primiti Petritscha. Treba li uopće uspoređivati takav postupak g. Hydea s odnosom današnjih hrvatskih vlasti prema Hrvatima BiH? Svima je jasno da hrvatske vlasti krše sâm Ustav RH jer su po njemu dužne brinuti se o Hrvatima i u drugim državama, pa prema tome i o Hrvatima BiH.

Čini mi se kako te 2001. i nisam loše govorio, zar ne? Dobro, teško je priznati ako niste bili u pravu. Zato mi je izvrsno poslužio današnji tekst na portalu HKV-a (3. rujna 2012.), velikoga hrvatskog književnika Hrvoja Hitreca. Evo što on danas piše o generalu Praljku:

Slobodan Praljak

Za Slobodana Praljka najviše je u procesu pred Haaškim sudom učinio – Slobodan Praljak. Njegova čvrsta, dostojanstvena i inteligentna obrana (samoobrana) već je sada od toga Hrvata

učinila legendu. Sam protiv sviju, visok i markantan, bori se u sudnici neoborivim argumentima i izaziva užas tužiteljstva. Argumente je i tiskao u sedamnaest (otprilike) knjiga. Hrvatska država ga je ne samo ostavila na cjedilu, nego i rečene knjige proglasila šundom na koji se plaća porez (Ministarstvo kulture) što je svinjarija nad svinjarijama, a u Haagu su odlučili (London i saveznici) da Praljka dotuku finansijski – i njega i njegovu obitelj.

Praljak i njegovi optuženi sudruzi žrtve su koje moraju platiti za Herceg-Bosnu.

U isto vrijeme Hrvati iz Herceg-Bosne proslavili su 19. obljetnicu stvaranja Hrvatske Republike Herceg-Bosne. Prvi put nakon mnogih godina javno i otvoreno, svjesni povijesti i činjenice da bez toga političkog (i vojnog, HVO) organiziranja ne bi preživjeli i ne bi bili sposobni ujedno pomoći Hrvatskoj, kao što je i ona pomogla njima u vrijeme kada je postojala svijest o jedinstvu hrvatskoga narodnog korpusa i strateškoj važnosti Herceg-Bosne.

Ponavljam stoti put: ukidanje Hrvatske Republike Herceg-Bosne bila je jedna od najtežih pogrešaka hrvatske politike devedesetih godina i taj je grijeh omogućio podjelu Bosne i Hercegovine u Daytonu, na štetu Hrvata. Omogućio je isto tako da Milorad Dodik nedavnih dana proglaši BiH definitivno mrtvom, te kaže da je sada samo riječ o načinu na koji bi se entitet RS izdvojio bez rata. Iz hrvatske državne vlasti – ni slova o tome. Sadašnja RH vlast ništa ne komentira. Kako kaže njezin prvi ministar – nisu oni komentatori.

Da, u pravu je naš veliki književnik: *Za Slobodana Praljka najviše je u procesu pred Haaškim sudom učinio – Slobodan Praljak.* A zapravo me samo podsjetio na to koliko sam bio u pravu kada sam “Sud” u Haagu nazvao i bordelom. Pa zar nije kupleraj kada mimo volje generala Praljka taj “Sud” generalu nametne odvjetnike, a očito je da se sam brani, a onda mu to žele naplatiti s 3 300 000 eura? Dobro plaćeni kupleraj, zar ne?

Sjećam se koliko je svojevremeno naše “prijatelje” iz nekadašnjeg tjednika, pardon nedeljnika, Feral Tribunea šokirala moja tvrdnja kako su nam najbolji ljudi u Haagu. A doista, teško je danas naći među Hrvatima nekoga koga bi mogli usporediti s generalom Praljkom, zar ne?

Zato me nije iznenadilo kada je ovih dana i jedan od najvećih hrvatskih znanstvenika i potpisnika i novog pisma VS-u UN-a profesor dr. sc. Zvonimir Janko u svom intervjuu spomenuo i generala Praljka. Iako sam o profesoru Janku već pisao povodom našeg prvog pisma VS-u UN-a, dobro je pogledati što taj naš veliki znanstvenik sam kaže.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEĆEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

"OVO JE BOSNA"

Zanimljivo je da su i na Odboru za vanjske poslove Europskog parlamenta, u kojoj je sudjelovala Visoka predstavnica EU-a za vanjske poslove i sigurnosnu politiku Catherine Ashton, shvatili što je bitno kod prosvjeda u Mostaru (Hrvsijet, 12. 2. 2014.). Naime, gđa Ashton je naglasila da je pozorno pratila sva događanja u BiH, a posebice u Mostaru, koja su mogla prerasti u međunacionalni sukob.

Da je netko s muslimanske strane sukob doista želio pokazuje i oštro reagiranje na posjet predsjednika Vlade RH Zorana Milanovića, koji je imao za cilj spriječiti taj sukob.

Najzanimljivije je što je najoštrija u tom napadu bila redateljica Jasmina Žbanić, koja iz Hrvatske izvlači velike novce:

Kad god je Hrvatska u Bosni smirivala situaciju, a za svoje saveznike imala nacionaliste i mafiju, građani su patili, a zemlja bila rasturenata! MILANOVIĆU, MARŠ KUĆI!!!

Spominje se sitnica od 3,8 milijuna kuna, ali i to da redateljica baš i ne voli Hrvate. Proslavljeni hrvatski redatelj Jakov Sedlar kaže ('*Jasmila je primitivna Balkanka! Mi financiramo filmove o mudžahedinima umjesto da promoviramo svoju kulturu*', Dnevno.hr, 12. 2. 2014.):

"Svatko je odgovoran za svoje riječi, ali nije u redu da se tako govori o zemlji koja ti pomaže da radiš svoje filmove. Time pokazuje da je primitivna Balkanka, takva je to komunikacija."

Odmah mi pade na pamet kako to što ne voli Hrvate i jest prednost kada u Hrvatskoj tražiš novce. Doista je jednostavno:

Ne smiješ voljeti Hrvatsku, ali možeš hrvatske novce!

Mnogo manje bi trebalo uložiti da se npr. tiska knjiga pisama koja mi gđa Hilda M. Foley spominje u e-pismu od 10. 2. 2014.:

... malo je Hrvata koji reagiraju na laži i klevete protiv Hrvatske – a ima ih stalno. Ja sam pisala tih zadnjih 23 godine oko 5 000 pisama, ponajviše na engleskome, upućene američkim predsjednicima, senatorima i predstavnicima u Washingtonu, američkom Ministarstvu vanjskih poslova i Ministarstvu obrane, te UN-u, ICTY-u, vladama u Engleskoj, Francuskoj, Izraelu, Njemačkoj, nekoliko i hrvatskoj Vladi i Saboru, te mnogim novinama, New York Times, Chicago Tribune, Los Angeles Times i druge, oko 75 ih je tiskano barem koliko znam, jer imam kopije od tih nekoliko novina. Dapače, dva pisma su tiskana u London's Financial Times, čije kopije sam primila od tamošnjih prijatelja. Živim već 63 godine u Americi, udana za Amerikanca (irskog porijekla) pa bi čovjek mogao pitati zašto sam se toliko trudila? Jednostavno – kao rođena Zagrepčanka, ljubav za domovinu nikad nije uvenula. Kad bi samo domaći Hrvati shvatili kakvu divnu zemlju imaju, morali bi se dragom Bogu zahvaliti za nju i čuvati i ljubiti ju kroz dobro i зло.

Nije "slučajno" da ju toliki narodi već stoljećima želete osvojiti.

Vjerovali ili ne: 5000 pisama! Ne dvojim da bi to današnjim vlastima bilo jako teško ponuditi gđi Foley tako nešto. Naravno, mogli bi naći niz drugih primjera sličnih ovom, ali u Hrvatskoj da se primjenjuje

gornje pravilo, pa zašto ne bi novce za to dobio i netko tko službeno nije Hrvat?

Čak i zabavno izgleda kada bosanska redateljica predsjedniku Vlade države koja joj daje silne novce kaže to što je rekla. Da, zašto on ide spašavati Hrvate u Mostaru i BiH od novog sukoba? Prvo treba pokazati ljubav prema Hrvatima u RH! Zato neki i misle kako je takvo reagiranje uslijedilo samo zato što su uskoro izbori.

Kako je na portalu Dnevno.hr, 11. 2. 2014. objavljen komentar: *Jasmila, marš kući, i vrati pare*, a kako mnogo ljudi je iskazalo slaganje s autorom teksta, redateljica je izjavila kako ona samo govori istinu.

Naravno, ne spominje kako su prosvjednici u Mostaru vikali
IVO JE BOSNA!

To je naglasilo niz hrvatskih komentatora. Svakom Hrvatu jasna je paralela s velikosrpskom politikom Slobodana Miloševića, pa nisu izostale ni te usporedbe (devedesetih se vikalo u Hrvatskoj: OVO JE SRBIJA, zar ne?), kao i s činjenicom kako se to sve događa u vrijeme kada su u EU konačno počeli shvaćati najelementarniju činjenicu kako ravnopravnost tri naroda u BiH podrazumijeva da sva tri naroda moraju imati ista prava!

Pogledajmo što sam o sličnosti s Miloševićevom politikom govorio prije 21 godinu na hrvatskom radio programu u Melbourneu (siječanj 1993.):

Izetbegović je vjerovao u svjetske silnike, i u stvaranju od njih i Srba zamišljene treće Jugoslavije. Možda mu je to i odgovaralo, ili bar onoj fundamentalističkoj struji u muslimanskem vrhu. 'Svi Srbi u jednoj državi. Zato oni nisu ni pripremili svoj narod na ono što slijedi' Međutim, kada je Hrvatska izborila svoju nezavisnost, njihova politika se svodi na tzv. građansko društvo, opet slično onom Miloševićem u Jugoslaviji: 'Jedan građanin – jedan glas' (ovu parolu doslovno spominje danas u svom komentaru prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, portal narod.hr, op. J.P.). (...) S obzirom da je broj Muslimana u postotcima u BiH sličan broju Srba u bivšoj Jugoslaviji, sve je zastrašujuće podsjećalo na srpsku politiku u

Jugoslaviji. Čak i retorika! Govori se o ravnopravnosti triju naroda, kao i tamo o bratstvu-jedinstvu, ali kad bude srušeno čitavo hrvatsko mjesto Ravno – nikom ništa, a za jednog ubijenog Muslimana imamo velike demonstracije kod Sarajeva. Dakle, Hrvatima je tada trebala POLITIKA 'VLASTITOG TERITORIJA', koja bi im garantirala da se povijest ne će ponoviti. U takvom slučaju oni imaju razloga 'boriti se, a ne seliti se u Hrvatsku'.

Naravno, razumijem i naše ljude koji na ovakav način reagiraju na spoznaju kako netko tko od RH dobiva tako velike novce iskazuje na ovaj način svoju "ljubav" prema Hrvatima. Jeste li zaboravili sam početak srpske agresije na BiH? Hrvatska je primila oko 600.000 njihovih izbjeglica, a nisi mogao ući u neki tramvaj u Zagrebu da ne čuješ kako govore sve najružnije o zemlji koja ih je udomila i hraniла?

Meni je uvijek na pameti slična "zahvalnost" jedinog mog doktora znanosti koji radi na sveučilištu u BiH. Vidio sam na nekom portalu kako se okomio na mišljenje jednog našeg sveučilišnog profesora, jer mu se kako je rekao – ne može vjerovati kada je podržavao politiku Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana. Iskazao sam čuđenje kako se on, kao moj doktorand, nije odrekao doktorata i pozicije na sveučilištu kada dobro zna da i ja podržavam politiku akademika Tuđmana. Vjerovali ili ne, uopće se nije odrekao ni doktorata ni svoje pozicije na sveučilištu!?

Evo što je o pomoći RH susjednoj državi, o kojoj govori i redateljica, a i mnogi u BiH ovih dana, rekao general Slobodan Praljak u svom veličanstvenom završnom govoru u Haagu (cijeli govor je sastavni dio Pisma VS-u UN-a o Hrvatima BiH, koje je prije dvije godine poslano članicama VS-a UN-a, a potpisalo ga je preko 2000 Hrvata, npr. akademici Ašperger, Barišić, Bućan, Dujella, Jelčić, Kaštelan, Novak, Pečarić, Popović, Vretenar, dopisni članovi HAZU-a dr. sc. Zvonimir Janko, der Universitaet Heidelberg i dr. sc. Henrik Heger Jurićan, Sveučilište Pariz – Sorbona, biskup Pozaić, Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.) itd.):

Obuka policajaca iz BIH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.

Obuka pilota A BIH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BIH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BIH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BIH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BIH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BIH.

Regularni logistički centri A BIH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BIH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BIH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BIH) i onda kada je ta vojska (A BIH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

A što je s referendumom Hrvata za BIH, koji je preduvjet za postojanje te države.

Priznanje BIH od RH.

Imenovanje veleposlanika RH u BIH.

Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BIH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

Potpuno analogno našem generalu možemo reći kako je logika onih koji napadaju Milanovićev pokušaj sprječavanja sukoba u Mostaru zlo za BiH *logika koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.*

Zapravo, ona je istinita samo za one koji su takav sukob željeli, ali to ne mogu priznati. Jer, doista, u situaciji kada u EU-u počinju uviđati kako u BiH doista moraju biti ravnopravna sva tri naroda, takav sukob pomaže da se zaustavi tako nešto.

A "zahvalnost" prema RH, koju vidimo i danas, ponajbolje je pokazati na primjeru spašavanja Bihaća od genocida. Znamo da se takav genocide spremao Bihaću neposredno poslije onog u Srebrenici. U srpskom okruženju bilo je 160 – 180 tisuća ljudi. Iz Bihaća (a slična pisma stižu i iz Sarajeva) tada pišu vlastima u RH:

*PISMO NAČELNIKA BIHAĆA PREDSJEDNIKU RH
DR. F. TUĐMANU I PREDSJEDNIKU SABORA RH
N. MIHANOVIĆU, 21. 7. 1995.*

Vaša ekselencijo, dugo pripremana i od strane Srbije otvoreno potpomognuta ofanziva na bihaćko područje, započeta je prije nekoliko dana. Glavni pravci napada usmjereni su iz privremenog okupiranih dijelova republike Hrvatske, a koncentracija četničkih snaga evidentirana je i na ostalim linijama u zoni odgovornosti Petog korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine, Glavnog Stožera Hrvatskog vijeća obrane Regije Bihać i Ministarstva unutrašnjih poslova Bihać.

Zbog siline artiljerijskih djelovanja stanovništvo iz pograničnih zona se iseljava i kreće prema gradu Bihaću.

Dramatičan položaj se iz sata u sat usložnjava jer je humanitarna situacija još od ranije katastrofalna. Već Vam je, vjerojatno, poznata činjenica da smo imali i prve slučajeve umiranja od gladi. Nada da će se stanje, koliko toliko, popraviti nakon skidanja žita sa zasijanih prigradskih prostora, sada je propala. Upravo ta područja agresor najviše drži pod vatrom, gađajući ih zapaljivim granatama.

Posebno je teško u bolnici, kojoj nedostaju lijekovi, sanitetski materijal, a zbog nedostatka hrane bolesnici primaju samo jedan obrok dnevno. Sudbina oko 180 tisuća stanovnika Unsko-Sanskog Kantona je neizvjesna. Mi možemo samo obećati da ćemo se boriti bez obzira na cijenu i neodlučnost međunarodne zajednice. Jedinu nadu polažemo u naše hrabre borce i prijateljski hrvatski narod, pošto nam je sudbina, koju nam je agresor namijenio, ista.

Stoga Vas molim da sa svoje strane učinite sve što je u Vašoj moći, da se spasi ovaj herojski grad i njegovo napačeno stanovništvo.

*S poštovanjem,
Adnan Alagić,
načelnik općine Bihać*

Svima je poznato da je operacijom *Oluja* sprječen genocid u Bihaću. Tuđman je znao što nas čeka ako spasi Bihać, ali spasio ga je. Kao što kaže tadašnji američki vojni ataše u RH Ivan Šarac, član kuće slavnih američkih obavještajaca, general Gotovina, a time i RH, spasio je Bihać od genocida razmjera onih u II. svjetskom ratu. Slično govore i pišu general Brian Gallagher (Hrvatski vjesnik, 10. listopada 2012.) i niz drugih zapadnih vojnih stručnjaka. Znamo da je genocid u Bihaću bio odobren od nekih svjetskih moćnika (iz EU-a) jer se poslije njega trebalo Srbe proglašiti pobjednicima u ratu.

Zapravo, o tome sam pisao predsjedniku Vlade u nizu od 12 pisama prije konačne presude našim generalima u kojima sam mu sugerirao

da zbog spašavanja tolikog broja ljudi u Bihaću generala Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir.

Logičnije bi bilo da to učine oni koje je spasio, zar ne? A zašto nisu vjerojatno ponajbolje opisuje sljedeća priča iz moga jedanaestog pisma Milanoviću:

Zanimljivu priču mi je u Tomislavgradu ispričao jedan zastupnik BH parlamenta iz vremena kada je uhićen general Gotovina. U Parlamentu je sjedio pored jednog zastupnika iz Bihaća, koji mu je rekao:

- Meni je general Gotovina glavu spasio.*
- Pa javi se za riječ i to kaži svima!*
- Kada bih ja to rekao, onda bi mene moji za glavu skratili!*

Naravno, sve je to razumljivo. Da, teško je biti čovjek! Lakše je govoriti "istinu" i dobivati hrvatske novce, zar ne?

Dnevno.hr, 18. veljače 2014.

Glas Brotnja, 18. veljače 2014.

PITANJE JE HOĆEMO LI DOČEKATI NJIHOVU SLOBODU ODMAH ILI ĆEMO MORATI NASTAVITI I NAŠU BORBU ZA PRAVDU

Izlaganje na tribini u Splitu posvećenoj porvostupanjskoj presudi šestorici Hrvata iz BiH, 27. svibnja 2013.

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i da se zahvalim Hrvatskoj udruzi Benedikt što je u sklopu Tribine pred presudu šestorici Hrvata iz BiH organizirala predstavljanje mojih knjiga. Posebno sam zahvalan svojim dragim prijateljima Josipu Joviću i Jošku Čelanu što su sudjelovali u ovoj tribini i predstavili moje knjige.

Josip je spomenuo moju knjigu *Trijumf tuđmanizma*, a zapravo je taj naslov nastao poslije razgovora s njim. To me asociralo na činjenicu da je na tuđmanizmu zasniva i velika koalicija koja je za ove izbore stvorena upravo u Splitu pa posebno pozdravljam ovdje nazočne budućeg gradonačelnika Splita g. Vjekoslava Ivaniševića i buduće dogradonačelnike moje drage prijatelje prof. dr. sc. Matku Marušića i prof. dr. sc. Borku Jadrijević, budućeg župana Zlatka Ževrnju.

U knjizi *Hajka na Thompsona* ima je jedan tekst u kojem ja kao polemiziram s Joškom o mentalitetu južnih i sjevernih Hrvata. A vidim da je tu i g. Luka Podrug koji je svojevremeno na HTV-u prenio jednu moju "priču" o tome:

Kaže Štef Stipi:

- Znaš li Ti, Stipe, što je Zagreb za Split?
- Ne znam!
- Europa!
- Jest, imaš pravo. A znaš li Ti, Štef, što je Split za Zagreb?
- Ne znam!
- HRVATSKA!
- Jest, imaš pravo.

Jučer sam dobio sljedeći e-mail:

Uvaženi akademiče Pečariću,

Osobno sam zahvalan Vama, kao i drugim suorganizatorima tribine koja će se održati 27. 05. o.g. u Splitu a povodom iščekivanja izricanja prvostupanske presude šestorici BiH Hrvata pred sudom u Haagu. Ja sam u tim teškim i turbulentnim vremenima borbe za opstojnost Hrvata u BiH u periodu kolovoz 1992 do rujna 1993 godine bio na dužnosti pomoćnika dvojice načelnika glavnog stožera HVO-a, tj. u određenim periodima bio sam pomoćnik i generalu Petkoviću i generalu Praljku i s ponosom se sjećam te dvojice časnika i njihovog doprinosa u borbi za opstanak hrvatskog naroda u BiH. Također sam u različitim periodima ratnih devedesetih godina surađivao i sa četvoricom ostalih optuženih Hrvata iz BiH. Prije tri godine na Haaškom sudu sam bio posljednji svjedok obrane generala Petkovića, kao i jedan od svjedoka obrane generala Praljka.

Gospodine akademiče, ja bih mogao ispisati stotine kartica teksta o tim teškim ratnim godinama ponosa i slave, u kojima nama nije bila velika nijedna žrtva za ostvarenje svetoga cilja, stvaranja i oslobođanja jedine nam domovine, i mi smo taj cilj i ostvarili, bez obzira na sve poteškoće i djelovanja onih kojima je glavni grad bio (i ostao) Beograd, a ne Zagreb. Bili smo i ostali spremni na svaku žrtvu, pa i ove sudske križne putove koji zadesiše naše mnoge suborce. S vjerom u Boga i konačnu pravednu, oslobođajuću presudu i ovoj našoj šestorci, još jednom Vam kao general HVO-a zahvaljujem na vašem ogromnom osobnom doprinosu i nesebičnom zalaganju za očuvanje digniteta i vrijednosti Domovinskog rata, kao i na aktivnostima vezanim za obranu optuženih Hrvata.

U ponedjeljak ču sa zadovoljstvom nazočiti najavljenoj tribini u Splitu, kao i na predstavljanju Vaših knjiga.

S osobitim poštovanjem,

Ivica Primorac, general bojnik u mirovini

Naravno, svi mi nazočni zahvalni smo generalu Primorcu i svim hrvatskim braniteljima što su ostvarili ovo što je naš general napisao u ovome svom e-mailu.

Podsjetimo se kako je predsjedavajući Žalbenog vijeća Haaškoga suda američki sudac Theodor Meron obrazlažući oslobođajuću presudu generalima Gotovini i Markaču nazvao suprotnu odluku nerazumno. Drugim riječima, do te odluke Sud u Haagu se ponašao nerazumno. Ja sam u momentu uvođenja priče o tzv. Zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije to nazvao suludim. A baš i ne znam koliko je bitna razlika između "nerazumnog" i "suludog". Zapravo, pričom o našim Hrvatima iz BiH ta priča se samo nastavlja.

Jednom sam napisao da kada netko napadne vašu domovinu, a ovdje se radilo još šire – željelo se iskorijeniti cijeli narod, možete postupiti na tri načina:

- 1) Ili ćete uzetu pušku u ruke
- 2) ili ćete uzeti pero
- 3) ili niste čovjek.

Na žalost, na vlasti su nam od 2000. ovi treći. Još je i gore: mnogi rade izravno za korist agresora. Sud u Haagu im je svojim nerazumnim, tj. suludim odlukama puno pomogao u tome.

Trebalо je uništiti ponos narodu koji je razoružan pobijedio u pravednom oslobođiteljskom ratu, a kao takav postao kost u grlu svjetskim moćnicima koji misle da su bogovi na Zemlji i kao bogovi oni odlučuju koji narod može biti slobodan a koji ne. Naravno, zato su domaćim slugama, a prva knjiga koju danas predstavljamo jest *Rasizam domaćih slугу*, na udaru svi oni koji ometaju ostvarenje takvih nakana: Branitelji, Crkva i mnogi pojedinci. Jasno je zašto je – onda – u sklopu ove tribine i knjiga *Hajka na Thompsona*. Nitko od nas koji smo pisali i perom se borili za svoju domovinu nije pomogao više očuvanju ponosa ovog naroda od Thompsona i njegovih pjesama, zar ne?

Jednu svoju knjigu sam tako i naslovio *Za ponosnu Hrvatsku*, 2009. A posvetio sam je *Hrvatskim pravednicima koji i danas stradavaju, zbog presuda sramotnog suda u Haagu, da bi Hrvatska bila zemlja*

ponosnih i dostojanstvenih ljudi. Neke sam i nabrojio. Tu su Kordić, Gotovina, Markač, a i svi Hrvati iz BiH kojima je posvećena ova tribina. Još 2001. posvetio sam Haaškim uznicima i knjigu *Sramotni sud u Haagu*, tiskanu još 2001., a general Praljak je pisac predgovora te knjige!

I druge sam svoje knjige posvećivao pojedinim našim ljudima koje je progonio Sud u Haagu: i Kordiću (Hercegovac iz Boke, 2003.) i Bobetku (Trijumf tuđmanizma, 2003.) i Gotovini (Nepočudne knjige, 2003.) i Praljku (U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski, 2004.), ali, naravno, i onima koji su i Haagu i svjetskim moćnicima najveća kost u grlu, pa ih progone i ovim optužnicama: Ocu hrvatske države akademiku Franju Tuđmanu (Za hrvatsku Hrvatsku, 2001.) i ratnom ministru Gojku Šušku (Pronađena polovica duše, 2002.).

Na žalost, iako presude Gotovini i Markaču pokazuju da se štošta promijenilo u ponašanju Haaškog suda, ipak ne možemo biti spokojni. Zlokobna je spoznaja da je Dario Kordić već 15 godina (od dosuđenih mu 25) na teškoj robiji, iako je poznato da je osuđen na temelju jednoga jedinog lažnog dokaza nastalog u "radionici" odvjetnika Nobila i MUP-a, kako pokazuje Hrvatski tjednik od 9. svibnja 2013. u tekstu *Kako je 2000. godine krivotvoreno MUP-ovo izvješće o Ahmićima, a kako je na robiju osuđen nevini Kordić – 32 MILIJUNA DOLARA PLAĆENO ODVJETNIKU NOBILU ZA OBRAÑU GENERALA BLAŠKIĆA*, iz koga je razvidno da je ta činjenica odavno poznata.

Naravno, i interes muslimana u BiH je sličan. Pa oni su minirali most u Mostaru čije je rušenje bio osnova za demoniziranje generala Praljka i Tuđmanove Hrvatske. A upravo je general Praljak to dokazao. Činjenica da su današnje hrvatske vlasti tu kao i ostalih 17 knjiga našega generala proglašio šundom svjedoči da im je i danas u interesu osuda Hrvata iz BiH-a. Tako bi nadoknadili izgubljeno oslobođajućom presudom Gotovini i Markaču.

Zašto su generalove knjige šund sjajno pokazuje sljedeći primjer:

General Praljak je u svojoj knjizi *Zločini počinjeni nad Hrvatima u BiH 1991.– 1995.* pisao o zločinima u selima Ahmići i Trusina, gdje

su se zločini dogodili istoga dana. U Den Haagu kažu da je u muslimanskom selu Ahmići ubijeno najmanje 33 civila, a u Trusini je ubijeno 23 nenaoružanih Hrvata. Spomenut će da je u Ahmićima bila vojna operacija i HVO nije osvojio cijele Ahmiće, a u Trusini su se Hrvati predali.

Na pitanje koliko je puta HTV u svojim emisijama spomenuo Ahmiče, a koliko Trusinu, Praljak je dobio odgovor:

AHMIĆE 998 puta, a TRUSINU 2 puta!

Svjetski moćnici su već samom optužbom Hrvata iz BiH pokazali da ih ne zanima istina u svemu tome. Oni znaju da ih je Izetbegović izigrao potpisivanjem Cutilierovog plana po kome je BiH trebala biti podijeljena na nacionalne jedinice, da bi uopće BiH bila priznata kao država. Pa ipak im je zločin Hrvata iz BiH stvaranje Herceg Bosne, dakle ono što su sami predložili, a muslimani ih izigrali. Logično je zaključiti da su i oni uključeni u tu prijevaru Hrvata u BiH, kao što su sudjelovali i u prijevari optuživanja Hrvata za rušenje Staroga mosta u Mostaru i mnogim drugim sličnim prijevarama. Uostalom, poslije pokolja muslimana u Srebrenici, svjetski moćnici su planirali još veći srpski pokolj u Bihaću, da bi Srbe proglašili pobjednicima u ratu. To je spriječio predsjednik Tuđman i Hrvatske vojne snage.

Kada sam 2001. tijekom boravka u Australiji doznao da se u Haagu interesiraju za generala Praljka ovako sam to prokomentirao:

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozorava na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu Za hrvatsku Hrvatsku u Zagrebu promovirao, uz prof. dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića, upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju

Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman.

U posveti spomenute knjige iz 2004. napisao sam:

Generale, skupili su hrabrosti suočiti se s Tobom. Doista se ponosim time što mogu reći da si mi prijatelj.

Čitajući komentare o generalu Praljku na Portalu HKV-a vidjet ćete kako hrvatski intelektualci misle isto to što sam napisao prije puno godina.

Tako Vinko Buretić piše:

Nadam se da će naši hrvatski generali biti oslobođeni. Ne ću se iznenaditi ni ako budu osuđeni. Naime, kad je riječ o političkim suđenjima tada pravo poklekne pred politikom. Zar nije za to najbolji dokaz slučaj kardinala Alojzija Stepinca, pravomoćno osuđenog, danas hrvatskog blaženika.

General Slobodan Praljak je za mene sada i ostat će jednim od najvećih Hrvata. Bez obzira na presudu. Presuda će više govoriti o haškom sudu i tužilaštvu negoli o optuženim generalima.

Izdvajam još samo jedno mišljenje:

Hrvatski vitez, Slobodan Praljak, general pobjedničke Hrvatske vojske, ima sve osobine državnika, sposobnog u budućnosti vodit hrvatsku državu.

A zar na tom tragu nije i naslov jednog poglavlja iz moje prethodne knjige iz trilogije o rasizmu (*Rasizam svjetskih moćnika*): *U susret novim rasističkim presudama: General Praljak kao inspiracija*.

Prvi dio knjige *Rasizam domaćih slugu* upravo je i posvećen Bihaću preko pisama predsjedniku Vlade, s prijedlogom da generala Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir. Drugi dio posvećen je Hrvatima iz BiH-a, a dano je i pismo V-aS UN-a o Hrvatima iz BiH-a na engleskom i hrvatskom jeziku, u kojem je glavni dio veličanstveni završni govor generala Praljka. Spomenut ću da su to pismo potpisali i akademici Ašperger, Barišić, Bućan, Dujella, Jelčić, Kaštelan, Novak, Popović, Vretenar, dopisni članovi HAZU-

a Janko (Heidelberg) i Juričan (Sorbona), kao i mnogi drugi. Završno poglavlje knjige *Čekajući slobodu i Hrvata iz BiH* zapravo je naša poruka svima: *Bez obzira kada ćemo dočekati njihovu slobodu, ništa ne može promijeniti činjenicu da se radi o velikanima hrvatskog naroda.*

Pitanje je samo hoćemo li dočekati njihovu slobodu odmah ili ćemo morati nastaviti i našu borbu za pravdu. Siguran sam da bi nam u takvoj borbi i dalje od velike pomoći bilo gornje pismo.

Ili da citiram poznatog hrvatskog kolumnistu Matu Kovačevića:

Presuda, ma kakva ona bila, ne će, niti može u našim srcima utrnuti solidarnost, a u očima i doprinos generala Slobodana Praljka, Jadranka Prlića, Brune Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića u stvaranju hrvatske slobode i obrane hrvatskoga naroda u BiH, kao i stvaranju preduvjjeta za mirovne pregovore, koji su, između ostalog, omogućili i opstanak muslimansko-bošnjačkom narodu.

Hvala!

Hrvijet, 28. svibnja 2013.

Glas Brotnja, 29. svibnja 2013.

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJI NISMO SPREMNI!,
ZAGREB, 2015.**

TRILOGIJA BEŠČAŠĆA

Ova trilogija sadrži tri teksta poslanih vjerojatno najtiražnijim novinama u RH: Jutarnjem listu, Večernjem listu i Slobodnoj Dalmaciji. Nečasno su svojim čitateljima prikazali "Pismo Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a" povezujući našu peticiju s „ustašlukom“ tj. navodnim veličanjem NDH.

Glede pozdrava ZDS smatram da je nama potpisnicima peticije ključna njegova uloga i uporaba u Domovinskom ratu 90-ih godina. U Domovinskom ratu taj je pozdrav stekao konotaciju i važnost zbog koje ima izuzetnu prihvaćenost u domoljubnom dijelu hrvatske javnosti, a koja vremenom samo raste i ne jenjava. Da je u Domovinskom ratu taj pozdrav bio rabljen i izvan jedinica HOS-a, zorno svjedoči Thompsonova pjesma Bojna Čavoglave, jedna od dviju ili triju najvažnijih i najutjecajnijih hrvatskih ratnih pjesama, a koju danas pokušavaju inkriminirati. Da bi mogli potpisnike optužiti za ustaštvo potpuno prešućuju da je peticija zapravo podrška i Thompsonu i Bojni Čavoglave.

Evo što o tome kaže jedan od potpisnika biskup dr. sc. Vlado Košić (facebook: <https://www.facebook.com/vlado.kosic.7>) koji je po Jutarnjem listu, zajedno s biskupom prof. dr. sc. Valentinom Pozaićem, duhovnim inicijator Pisma:

(osobni fb profil, javna objava 31.08.2015. u 21:14)

"Riječ nije ni o kakvom zazivanju ustaških ili fašističko-nacističkih vremena ili pozdrava ili ne daj Bože "vrijednosti", nego obrana Thompsona i njegove pjesme Čavoglave. Bilo je naime najavljeno da će šibenska policija podići prijavu protiv njega zato što je u Kninu pjevao tu pjesmu koja ima u sebi i pozdrav "za dom spremni". Ako se već radi o zazivanju nekog prošlog vremena, to onda može biti samo vrijeme Domovinskog rata, kada su mnogi naši branitelji - pripadnici HOS-a što je legitimna i priznata komponenta HV - umirali za Domovinu s tim pozdravom! I samo o tome je riječ. Neka to uzmu u obzir i političari i mediji koji prolijevaju žuć i mržnju prema Crkvi i prema nekoliko tisuća potpisnika peticije koju je akademik Pečarić pokrenuo. Ja sam osobno imao na pameti što mi je ljetos pričao mons. Alojzije Bavčević, rektor svetišta u Vepricu u miru, koji je prva dva razreda osnovne škole polazio u Sisku, upravo za vrijeme Drugog svjetskog rata. On mi je pričao da su djeca u školi morali dočekivati učiteljicu stojeći i kad bi ona ušla u razred i rekla "za dom", oni su svi u glas ogovarali: "spremni!" I to se njemu svidjelo, to je očito bilo nešto pozitivno jer biti spremna - i za školu, i za obranu domovine je plemenito i lijepo. On tada, dakle nije bio ni ustaša ni vojnik nego dijete što znači da se tim pozdravom nije tada pozdravljalo samo u vojsci nego i u školi i vjerojatno drugdje. Zanimljivo, ima iz tog vremena Drugog svjetskog rata još jedan pozdrav a to je: "smrt fašizmu!" Taj je pozdrav upotrijebila sisačka gradonačelnica gospođa Kristina Ikić Baniček u Brezovici 22. lipnja ove godine. I nitko ju nije provlačio kroz medije niti tražio zašto je to rekla, a očito da je to ružniji pozdrav u svakom pogledu od pozdrava "za dom spremni". Na kraju i danas se, svaki dan, još uvijek Talijani na telefon pozdravljaju riječju "pronto!", što znači "spreman". Pa kako to da njih, koji su izmislili fašizam - Hrvati ga nisu izumili nego Talijani - nitko ne sili da odustanu od tog pozdrava?!?

(2 minute kasnije, u 21:16)

"Dodao bih samo, nakon komentara koje sam sad pročitao, da se nije moguće braniti protiv zlonamjernika jer oni jednostavno pretpostavljaju uvijek najgoru motivaciju za izrečene rijeci i geste pa i kad nema argumenata oni se imputiraju jer kako bi drukčije neki vjernik, čovjek Crkve i mogao drukčije - nego biti fašist, nacist, ustaša! Ja ipak ostajem kod malo prije napisanoga, pa makar me nitko ne želio shvatiti, naime da je pozdrav kojim se želi nekome smrt u svakom slučaju ružniji od pozdrava kojim se izriče spremnost da se brani svoj dom i domovinu!"

Da, njima su i dječica u školi ustaše, zar ne?

PISMO JUTARNJEM LISTU

Jutarnji list je 31. 08. 2015. kao moje Reagiranje objavio dio mog reagiranja. Podcrtao sam dijelove koje nisu objavili. Zapravo je itekako zanimljivo vidjeti koje su dijelove izbacili, zar ne?

REDAKCIJA JUTARNJEG LISTA KAO MOJ NAJVEĆI FAN

Poštovana redakcijo Jutarnjeg lista,

Stvarno ste mi priredili neočekivano zadovoljstvo kada ste se u vašem cijenjenom listu od 27. 08. 2015. predstavili čitateljstvu kao moji najveći fanovi. O tome sam govorio na jučerašnjem predstavljanju moje knjige u Pakoštanima u nazočnosti našega velikog generala Ante Gotovine i njegove supruge:

Na nastavak takovog rada obavezuje me i reagiranje nekih glavnih medija kakav je npr. „Jutarnji list“. Tako se naslovom „Koliko bi Hrvatska bila vrednija da se HAZU odrekne Pečarića“ Jutarnji list upisuje u moje najveće fanove. Da, zar nije sjajno kad misle da samo zahvaljujući meni Hrvatska može biti vrednija.

<http://kamenjar.com/pakostane-zivjela-nam-antifasisticka-tj-braniteljska-hrvatska/>

Jasno mi je da je takovo svrstavanje redakcije jednog veoma čitanog dnevnika nešto potpuno novo, pa su moguće i nedosljednosti. Tako u istom broju imate tekst: *Maštruko: Iz HBK neće reagirati, Košić i Pozaić duhovni su inicijatori.*

Doista je smiješna tvrdnja da su biskupi bili duhovni inicijatori u peticiji u kojoj sam ja prvi potpisnik. Jasno je da sam ja prvi potpisnik i akademik, koji je pokrenuo niz peticija i otvorenih pisama, a Maštruko misli da netko takav mora imati duhovne vođe. Smiješno zar ne? Ali moramo mu oprostiti jer je on ipak svoju znanstvenu i nastavnu karijeru realizirao iz sociologije u vrijeme kada je postojala jedina sveznajuća partija, pa on vjerojatno svoju karijeru preslikava i na druge.

Vaša novinarka Tanja Rudež dala si je truda dati moj portret: *AKADEMIK KOJI ZAGOVARA 'ZA DOM SPREMNI'* Vrstan matematičar s doktoratom iz Beograda i amaterski povjesničar ridikuloznih stavova.

Tako je pronašla moj intervju iz časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Ali bitnu informaciju kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa vašoj novinarki nije važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih meni mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je тамо objavljen (str. 163-170), a koji koristi vaša novinarka, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Navela je priču o mojoj suradnji s profesorom Mitrinovićem i navela lijepu priču:

Kad sam odlazio u Zagreb, rekao mi je: ‘Trebaš ići, tebi će tamo biti bolje’. Na žalost kazala je kako sam ja to priznao. Vjerojatno i otud tvrdnja iz naslova teksta kako sam ja amaterski povjesničar ridikuloznih stavova. Kao da se gđa Rudež htjela narugati „pravim“ povjesničarima u Hrvatskoj kojima su glavna vrela priznanja sa suđenja staljinističkog tipa koji koriste predstavnici jugo-komunističke paradigmе u hrvatskoj povjesnici. Ili se htjela narugati onima koji su predlagali prof. dr. sc. Iva Goldstein za redovitog člana HAZU. Javno sam se suprotstavio tome, pa je više od dvije trećine akademika podržalo stav amaterski povjesničar ridikuloznih stavova. Duhovito od gđe Rudež, zar ne.?

Obradovalo me je kada je podsjetila:

Upućeni tvrde kako Pečarić spada u “najtvrdje krilo HAZU”, među akademike koji su pozivali na bojkot predavanja bivšeg predsjednika

Mesića u Akademiji ili pokretali peticije za puštanje Branimira Glavaša iz zatvora kad je štrajkao glađu.

Zapravo gđa Rudež se malo ruga Akademiji, posebice našem prvom razredu (Razred za društvene znanosti) koji je pozvao Mesića da njima akademicima drži predavanje iz njihove struke. Valjda kada je netko predsjednik mora bolje znati od njih i njihovu struku., zar ne?

Što se Glavaša tiče, to je nešto na što sam doista ponosan. Kada je prije nekoliko godina štrajkao glađu u zatvoru čekala se njegova smrt. Tada smo mi akademici i biskupi napisali Otvoreno pismo poslije čega je naš general pušten na slobodu.

Ali, vratimo se na matematiku. Gđa Rudež tvrdi kako sam najproduktivniji hrvatski matematičar (što je točno) jer sam DOSAD objavio više od 800 znanstvenih radova (što je netočno). Naime, u lipnju 2014. godine u Trogiru je pod pokroviteljstvom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (Razred za matematičke, fizičke i kemijске znanosti) održana konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih radova u matematičkim časopisima. Kada se piše nečiji portret, ne smije se zaboraviti posebno naglasiti kako su toliki broj radova imalo samo nekoliko matematičara u povijesti. Dakle, nemoguće ih je do danas imati 800, zar ne? Jedan moj prijatelj iz Njemačke tvrdi da predvodim listu u znanstvenoj bazi researchgate s ukupno 1627 objavljenih radova (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), što bi po njemu trebao biti dosad neobjavljeni svjetski rekord. Zapravo, gđi Rudež „danas“ jeste 2008. Zato u tekstu uopće nema podataka koji su bitni ako radi iole ozbiljniji portret. Npr. nije spomenula da sam osnovao tri časopisa koji su na svjetskim listama najpoznatijih časopisa. Na Scopusovoj listi 50 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa oni zauzimaju prvo, drugo i šesto mjesto! Trebalo je spomenuti i kako sam najcitaniji matematičar u RH, sa skoro četiri puta većim brojem citata od slijedećeg na toj listi. Važno je spomenuti i broj doktora matematike. Iz moje znanstvene škole ima ih preko 40 samo u RH, a drugi je najveći živući znanstvenik profesor Zvonimir Janko iz Heidelberga. On ih ima manje od 20 u RH. Na najboljim njemačkim sveučilištima profesori ocijene

prosječno između 1,5 i 1,9 doktorske disertacije na godinu, a ja u skromnim hrvatskim uvjetima 2,5. Imam preko 200 suradnika iz cijelog svijeta itd. Itd. Puno je toga za ozbiljni portret jednog znanstvenika.

Naravno, dragو mi je što se gđa Rudež potrudila da na duhovit način komentira neke moje akcije. Reklamira moju knjigu "Kako su rušili HAZU?", koja se odnosi na kako ona kaže neizbora svjetski priznatog Miroslava Radmana za redovitog člana HAZU. Naravno ona zna kako sam ismijao u knjizi Radmanovu želju da s pozicije dopisnog člana HAZU, dakle članstva u kome imamo i nobelovce, predu u redovito članstvo gdje nema nobelovaca.

Naravno imam mnogo više od 20 takovih knjiga, ali kao što smo već konstatirali gđi Rudež je vrijeme stalo 2008.

Cijenjena redakcijo,

nadam se da će ove moje primjedbe prihvatići dobronamjerno, jer ipak je sjajno što ste se javno predstavili kao moj fan.

Također morate paziti da je ono što napišete doista istinito. Pored moje slike je tekst: AKADEMICKI PEČARIĆ ROĐEN JE U KOTORU, DOKTORIRAO U BEOGRADU, A U ZAGREB SE VRATIO 1987. Naime ovo VRATIO podrazumijeva da je Kotor u Hrvatskoj, pa će vas naši jugonostalgičari optužiti za nacionalizam. Naravno, vi i ja znamo da je to ljubav prema svom narodu, ali njima je takva ljubav, kada je u pitanju hrvatski narod, najveći zločin!

Vaš,

Akademik Josip Pečarić

PISMO SLOBODNOJ DALMACIJI

GOSPODIN 2+2

Odavno nisam pročitao gluplji tekst od „Srpske oči i hrvatska prsa“ autora Ivice Ivaniševića, Slobodna Dalmacija, 29. 08. 2015. Zapravo čak je i zabavno kada novinar sam za sebe kaže da ništa ne zna o matematici, ali piše o tome. On misli da zna koliko je dva i dva. Jadničak mali.

Evo što piše gospodin 2+2:

„Uvid u njegovu bibliografiju ne ostavlja mesta nikakvoj dvojbi: Pečarić i Mitrinović godinama su bili nešto poput Lennon-a i McCartneya jugoslavenske matematike. Zajedno su publicirali čak devet knjiga, tri na engleskom jeziku, a ostale redom u Beogradu. Početkom devedesetih nešto se dogodilo, jer je ovaj slavni dvojac prestao surađivati.

Dragoslav Mitrinović, ugledni profesor na fakultetima u Beogradu, Nišu i Skoplju, inače rođen 1908., godine 1995. je preminuo. Od 1991., kada je razvrgnuo plodno partnerstvo s nestorom srpske matematike, Pečarić je publicirao, veli Wikipedija, samo pet knjiga, jednu autorsku i četiri zbornika.“

Pogledajte popis mojih matematičkih knjiga/monografija koje dajem u Prilogu-:

Dakle, dok sam bio u Beogradu objavio sam prvu knjigu koja je bila samostalna ([1]). Do zaključno s 1991. godine kada gospodin 2+2 tvrdi da sam raskinuo plodno partnerstvo, objavio sam s Mitrinovićem 8 knjiga. Da bi opravdao naziv „gospodin 2+2“ Ivanišević tvrdi da se do 1991. uključuje i godina 1993. (vidjeti referencu [11]; tada Srbi nisu priznavali RH, ali u toj knjizi uz moje ime stoji naravno RH). Očito mu je broj 1993 manji od 1991. Od 1992. imam još 11 monografija u kojima doista koautor nije prof. Mitrinović. A još dvije su u tisku! Valjda je gospodinu 2+2 i to manje od 5. Inače, jasno je da sam i objavio nekoliko puta više radova od profesora Mitrinovića, jer preko 1000 radova u povijesti je objavilo samo nas nekoliko matematičara. Zaključno s 1987. imam oko 100 rad, a poslije blizu 1000 (ukupno ih je 1083). To je gospodinu 2+2 isto 100 i 1000 se razlikuju samo za ništicu, zar ne? Bojim se napisati kako sam u Zagrebu osnovao 3 časopisa koji su ušli na svjetske liste, a prvi je ušao na SCIE listu prije nego što je to uspjelo srpskoj matematici (da utješim gospodina 2+2, prije nego što je to uspjelo bilo kome s područja bivše Juge, ili Srboslavije).

I mora biti! Pa kako neki hrvatski matematičar može napisati toliko monografija a da mu nije šef netko iz Srbije, zar ne? Da, doista sam „hrvatsku matematiku čitao preko srpskih očiju“.

Pred smrt profesor Mitrinović je izrazio želju da cjelokupnu svoju matematičku knjižnicu pokloni meni. U tim vremenima teško je bilo to ostvariti.

Mene ne čudi zašto se gospodin $2+2$ upustio u pisanje o matematici. Pa naslov već pokazuje kako se prepoznao kada sam u Pismu Predsjednici govorio o onima koji hrvatsku povijest čitaju preko srpskih očiju. Međutim, iole inteligentniji novinar pronašao bi knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. I ne bi morao pokazati svojim čitateljima kako ne zna koliko je $2+2$.

akademik Josip Pečarić

PRILOG:

1. J. Pečarić, Konveksne funkcije: nejednakosti, Naučna knjiga, Beograd, 1987, 243 pp
2. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Diferencijalne i integralne nejednadžbe, Naučna knjiga, Beograd, 1988, 168 pp
3. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and V. Volenec, Recent Advances in Geometric Inequalities, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1989, 710 pp
4. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Srednje vrednosti u matematici, Naučna knjiga, Beograd, 1989, 394 pp
5. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Monotone funkcije i njihove nejednakosti I, Naučna knjiga, Beograd, 1990, 294 pp
6. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Hölderova i srodne nejednakosti, Naučna knjiga, Beograd, 1990, 250 pp
7. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A.M. Fink, Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1991, 587 pp
8. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991, 165 pp
9. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Nejednakosti i norme, Naučna knjiga, Beograd, 1991, 196 pp
10. J. Pečarić, F. Prochan and Y.L. Tong, Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, 1992, 467 pp.

11. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, Classical and new Inequalities in Analysis, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993
12. J. Pečarić, Nejednakosti, Hrvatsko Mat. Društvo i Element, Zagreb 1996.
13. T. Furuta, J. Mićić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space, Monographs in inequalities 1, Element, Zagreb, 2005.
14. L. Larsson, L. Maligranda, J. Pečarić and L.-E. Persson, Multiplicative Inequalities of Carlson Type and Interpolation, World Scientific Publishing Co., Singapore, 2006.
15. M. Anwar and J. Pečarić, Means of the Cauchy type, LAP Lambert Academic Publishing, 2009.
16. I. Franjić, J. Pečarić, I. Perić and A. Vukelić, Euler integral identity, quadrature formulae and error estimations / From the point of view of inequality theory, Monographs in inequalities 2, Element, Zagreb, 2011.
17. M. Krnić, J. Pečarić, I. Perić and P. Vuković, Recent Advances in Hilbert-type Inequalities / A unified treatment of Hilbert-type Inequalities, Monographs in inequalities 3, Element, Zagreb, 2012., pp. 246.
18. M. Fujii, J. Mićić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, Recent Developments of Mond- Pečarić Method in Operator Inequalities/ Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space II., Monographs in inequalities 4, Element, Zagreb, 2012., pp. 332.
19. A. Aglić Aljinović, A. Čivljak, S. Kovač, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, General Integral Identities and Related Inequalities / Arising from Weighted Montgomery Identity, Monographs in inequalities 5, Element, Zagreb, 2013..
20. K. Krulić Himmelreich, J. Pečarić, D. Pokaz, Inequalities of Hardy and Jensen / New Hardy type inequalities with general kernels, Monographs in inequalities 6, Element, Zagreb, 2013., pp. 282.
21. J. Pečarić, K. Smoljak Kalamir, S. Varošanec, Steffensen's and related Inequalities / A Comprehensive Survey and Recent results, Monographs in inequalities 7, Element, Zagreb, 2014., pp. 268.

22. L. Horváth, K.A.Khan and J. Pečarić, Combinatorial Improvements of Jensen's Inequality / Classical and New Refinements of Jensen's Inequality with Applications, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.
23. J. Barić, R. Bibi, M. Bohner, A. Nosheen, J. Pečarić, Jensen Inequalities on Time Scales / Theory and Applications, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.

PISMO VEČERNJEM LISTU

VEČERNJAKOVO GLORIFICIRANJE NDH ILI SAMO SLUGANSTVO VELIKOSRPSKOJ POLITICI?

Nazvao me jedan prijatelj i reče mi kako me je Večernji list proglašio osobom tjedna. Bilo mi je čudno jer je taj list toliko neozbiljan jer nije dao ni kao kratku vijest o prošlogodišnjoj međunarodnoj konferenciji u Trogiru održanoj u povodu mojih tisuću znanstvenih radova u matematičkim časopisima. (*Napominjem da o konferenciji u Trogiru nisu obavijestili svoje čitatelje ni Slobodna Dalmacija ni Jutarnji list.*) Naime, toliko radova je u povijesti objavilo samo nekoliko matematičara, a u RH tisuću znanstvenih radova u znanstvenim časopisima nema niti jedan znanstvenik:

<http://kamenjar.com/matematika-konferencija/>

Zato nisam ni kupio te nekada ugledne hrvatske novine.

Međutim, drugi prijatelj mi je poslao e-mail:

Ma, vidi ti ovoga kretena! Izgleda da je zavladala kolektivna histerija. A meni se čini da tu ima elemenata za jednu dobru tužbu i protiv novinara i protiv Večernjaka.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/ustasluk-akademika-josipa-pecarica-sokirao-javnost-1021765>

Naravno, kada sam već dobio i link otvorio sam ga. Iz naslova i podnaslova video sam zašto je prijatelj govorio o kretenu (nitko inteligentan ne bi časne hrvatske biskupe povezao s ustašlukom):

*Ustašluk akademika Josipa Pečarića šokirao javnost
Inicijativu su podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni
biskup zagrebački Valentin Pozaić*

Autor:

Marko Špoljar

Akademik Josip Pečarić, frontmen anticivilizacijske, sramotne i, ne manje važno, protuhrvatske inicijative da ustaški poklič "za dom spremni" postane službeni pozdrav koji bi se koristio u Hrvatskoj vojsci, šokirao je političare, povjesničare, stručnu i opću javnost.

Šokirao je i predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović i pretendenta na premijersko mjesto Tomislava Karamarka, na čije je adrese poslao peticiju. Oboje su ekspresno Pečariću kazali kako stoje stvari u Republici Hrvatskoj.

Da sramota za Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti bude veća, pobrinuli su se vodeći ljudi te institucije jer nisu osudili postupak svoga člana. Međutim, razloga za sram imaju i čelnici Katoličke crkve u Hrvatskoj jer su tu inicijativu podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić.

Utuživo jest jer je to inicijativa Mladog Jastreba. Jasno je da su (po onom Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijest) morali slagati jer je doista smiješno tvrditi da je inicijativa hrvatske legende protuhrvatska. Uostalom naše Pismo, koje je već potpisalo preko 4000 ljudi, potpisali su i generali Ljubo Česić Rojs i Marinko Krešić. Kako je Večernjak objavio i mišljenje akademika Ivana Aralice koji im je objasnio kako ZDS nije ustaški pozdrav već je to Za Poglavnika i Dom spremni, neobično je da oni i dalje tvrde da se radi o ustaškom pozdravu.

Međutim poznato je da su Srbi uvijek tvrdili da su hrvatski branitelji zapravo ustaše. Čak su i za državu koja je obranjena nakon što su branitelji slomili fašističku velikosrpsku agresiju nazivali/nazivaju ustaškom državom. Kako su naši branitelji i u Domovinskom ratu koristili poklik ZDS, a naše pismo je napisano u obrani Thompsona i njegove Bojne Čavoglave (svi znamo koliko je veliku ulogu odigrala „Bojna Čavoglave“ u Domovinskom ratu), očito je da su u Večernjem listu prihvatali tvrdnju o hrvatskim braniteljima-ustašama i hrvatskoj državi kao ustaškoj državi. Doista je strašna spoznaja kako su nekada veoma ugledne hrvatske novine u službi velikosrpske politike, zar ne?

Zašto mislim da je vjerojatno i da Večernjak glorificira NDH? Pa to je očito iz reagiranja na izjavu nadbiskupa Želimira Puljića, predsjednika HBK.

Evo što je rekao Nadbiskup:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće.

Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrshishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge."

Nadbiskup Puljić je preložio da se nakon očitovanja struke eventualno može i poduzeti očitovanje putem potpisa ili referendumu, kako se ne bi privatiziralo ovo pitanje od šireg, općeg interesa, te dodao kako je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu.

"Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", rekao je u izjavi predsjednika HBK-a Želimir Puljić.

Večernjak je tražio komentar od prof. dr. Žarka Puhovskog, „velikog eksperta“ za koga je Sud u Haagu ustanovio da govori laži o Domovinskom ratu. Već ta činjenica pokazuje da je Večernji list u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Evo što piše u Večernjaku:

– *Najbolje bi bilo da se održi i referendum o tome treba li se Hrvatska zvati NDH. A srbijanskog predsjednika Tomislava Nikolića bi, logički, trebalo postaviti za predsjednika odbora za provedbu*

referenduma o promjeni imena RH u NDH. To što se sada događa samo je pokazatelj da biskupi žive izvan vremena i prostora, u koljačkoj prošlosti. A s obzirom na njihovu službenu funkciju, to je paradoksalno – kaže politički analitičar Žarko Puhovski. Dodaje kako se takvim tumačenjem zapravo pokazuje i prezir prema svim žrtvama NDH, ali i pomaže Zoranu Milanoviću pa i predsjedniku Srbije Tomislavu Nikoliću za kojeg je Hrvatska nastala na ostacima Pavelićeve NDH.

Što nam očito Puhovski poručuje komentirajući nadbiskupove riječi koji prije raspisivanja referenduma traži očitavanje struke. Puhovski (i Večernjak) tvrde da bi struka podržala ideju o promjeni imena RH u NDH. Tko bi rekao da je i Puhovski apologeta NDH. Ili on samo opet laže? A Večernjaku to odgovara.

Još je zanimljivija izjava predsjednika saborskog Odbora za Ustav Peđe Grbina. Poznato je da je on Thompsonov fan i voli u društvu pjevati Bojnu Čavoglave. Dakle, ako je doista iskreni ljubitelj glazbe i kapljica, potpisao bi Pismo kojim se traži zaštita i Thompsona i Bojne Čavoglave. Međutim i on se želi predstaviti kao apologeta nacizma u Hrvata:

– Hoćemo li održati i referendum je li ‘**Sieg heil**’ bio nacistički?

Dakle, ako bi stručnjaci u Hrvatskoj trebali odlučivati o ovakovom referendumu, Grbin je uvjeren da bi struka podržala i takav prijedlog. Zapravo Grbina se može i razumjeti. Jadničak je Thompsonov fan, ali i u vlasti koja provodi Memorandum SANU 2. Njegov izbor u toj dvojbi se svidio Večernjaku i zato objavljuje njegovu izjavu.

Večernjak čak objavljuje i priglupu izjavu političkog analitičara Ivana Rimca. O povijesti se, kaže Rimac, ne može odlučivati na referendumu.– Jasno je što se događalo i promoviranje neznanja i skrivanje iza referenduma je ignoriranje povijesti, što je besmisleno – kaže Rimac. Dodaje i kako se nada da se radi o pojedinačnom istupu nadbiskupa Puljića, a ne o stavu Crkve.– Ako se radi o službenom stavu Crkve, onda bismo se doista svi skupa trebali zabrinuti koliko seže pamćenje ovog naroda i koliko smo spremni ponavljati pogreške iz prošlosti – kaže Rimac.

Naravno, Nadbiskup nije nigdje govorio o odlučivanju o povijesti već prijedloga za uvođenje ZDS u Hrvatsku vojsku i slične teme o

kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Našem političkom analitičaru je Hrvatska vojska – povijest. Što je babi milo – to joj se i snilo. A Večernjak to objavljuje!

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić

Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademičke Kusiću,

dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobođila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasnjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematiki.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljemo Vam u privitku.

S poštovanjem,

prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademiče Kusiću,
obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU),
obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji
obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu,
predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode
znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje
predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za
znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u
Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom
pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u
znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih
hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika
Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori –
istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i
Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog
logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN
978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina
predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na
str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i
Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile

zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citat u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to* (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način.*

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za takve stvari više nema tolerancije.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojавama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se

suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvjek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječe iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podatcima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podatcima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom

pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijedjanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisacki

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog managementa
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja

prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.

dr. sc. Miroslav Banović

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Slavko Kovačić

prof. dr. Stipe Kutleša

Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini

dr. sc. Anto Orlovac, svećenik

dr. sc. Vladimir David, Australija

prof. dr. sc. Jerko Barbić

prof. dr. sc. Mihovil Biočić

prof. dr. sc. Nikola Bradarić

dr. sc. Rok Čivljak

prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović

prof. dr. sc. Marinko Erceg

prof. dr. sc. Mladen Kuftinec

prof. dr. sc. Ilija Kuzman

prof. dr. sc. Ana Marušić

prof. dr. sc. Darko Orešković

prof. dr. sc. Davor Pavuna

prof. dr. sc. Stojan Polić

prof. dr. sc. Ivan Poljaković

Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE

izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović

dr. sc. Marko Jerčinović

prof. dr. sc. Andrija Hebrang

prof. dr. sc. Ana Jerončić

dr. sc. Krešimir Bušić

dr. sc. Davor Pećnjak

prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić

dr. sc. Vine Mihaljević

Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika

prof. dr. sc. Marin Čikeš

mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača

dr. Tomislav Djurasovic, München

doc. dr. sc. Srećko Botrić

prof. dr. sc. Ante Lauc

mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Perić

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Vladimir Horvat

doc. dr. sc. Mario Puljiz

doc. dr. sc. Julije Jakšetić

doc. dr. sc. Josip Dukić

prof. dr. Sven Seiwerth

prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u
trajnom zvanju

dr. sc. Vladimir Ćepulić, umir. prof. FER-a

Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU

doc. dr. sc. Maja Andrić

izv. prof. dr. sc. Anita Matković

prof. dr. sc. Zoran Vatavuk

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Frano Glavina

Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata

dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar

Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist

izv. prof. dr. sc., Ružica Razum

mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost

prof. dr. sc. Tomislav Živković

izv. prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik

prof. dr. sc. Branko Jeren

prof.dr.sc. Šimun Križanac

dr. sc. Niksa Krstulovic

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Mladen Parlov

dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat

prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik

doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak

dr. sc. Miroslav Međimorec

Prof. dr. sc. Vlado Jukić

dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu

prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar

prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak

dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)

prof. dr. sc. Šime Vučkov

prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ

Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE

doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar

dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica

red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

dr. sc. Davorin Lovrić

dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Ante Vučković

dr. sc. Irena Zakarija Grković

prof. dr. sc. Stipan Janković

prof. dr. sc. Antonija Balenović

prof. dr. sc. Željko Jeričević

Marko Perković Thompson

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

prof. dr. sc. Ivica Grković

prof. dr. sc. Zoran Vatavuk

prof. dr. sc. Mladen Petracic

prof. dr. sc. Ivan Bodrožić

prof. dr. sc. Luka Tomašević

prof. dr. Ante Čuvalo

dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru

dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru

izv. prof. dr. Ante Pavlović

prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru

dr.sc.Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Andelko Kaćunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof.dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof.dr.sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpore Pismu HAZU:

(...)

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

I SVJETSKI MOĆNICI SE TREBAJU SUOČITI S ODGOVORNOŠĆU ZBOG SUĐENJA HRVATSKIM GENERALIMA KOJI SU SPRIJEČILI GENOCID U BIHAĆU!

Na portalu narod.hr 11.07. 2015. objavljen je slijedeći tekst:

DA JE BIHAĆ PAO, 3 PUTA VEĆE ŽRTVE BI BILE

Dr. Ante Nazor: politička elita iz Srbije mora se suočiti s odgovornošću za stradanja

“*Odgovornost za stradanja, za uzrok rata, s tim se današnja Srbija, tj. politička elita, mora suočiti. Visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH je danas rekao da nema loših naroda, nego pojedinci – s tim bih se složio i dodao da ima loših politika, a upravo govorimo o predstavnicima te politike iz devedesetih koji su danas na vlasti u Srbiji. Od njih se očekuje najveći iskorak da se suoče s onim što su oni u tom razdoblju činili*”, rekao je ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata doc. dr. sc. Ante Nazor gostujući u emisiji na HRT 4 posvećenoj komemoraciji u Srebrenici.

Naglasio je kako se i hrvatski i bošnjački narod izborio za svoju neovisnost i slobodu u vrlo teškim međunarodnim diplomatskim odnosima. Podsjetio je kako je 1994. godine kad je Bihać trebao pasti, kad su ga srpske snage trebale okupirati, hrvatska je delegacija u Washingtonu i Pentagonu tražila zeleno svjetlo za oslobođanje svojih međunarodno priznatih teritorija, no ne dobiva odobrenje. Zatim dolazi akcija "Zima 1994" iz smjera Dinare kroz Livanjsku bojišnicu jer Hrvatska nije dobila zeleno svjetlo.

Procjene su da bi žrtve u Bihaću, da su srpske snage ušle tada, bile 3 puta veće nego u Srebrenici

"Diplomatskim i vojnim putem hrvatski i bošnjački narod se morao izboriti za svoju slobodu u teškim okolnostima. Zalihe streljiva u ljeto 1994. u Bihaću su bile nedovoljne za obranu, prema dokumentima koje imamo, postoji jedno pismo načelnika Unsko-sanskog kantona današnjeg, tadašnja bihaćka općina, koji piše predsjedniku Franji Tuđmanu i moli za intervenciju te da se nemaju u koga pouzdati osim u hrabre borce 5. korpusa Armije BiH i prijateljski hrvatski narod, spomenuta je i 101. pukovnija HVO-a", rekao je Nazor te dodao: "Moramo naglasiti da je prijateljski hrvatski narod pomogao tada da Bihać ne doživi sudbinu Srebrenice. Procjene su da bi žrtve u Bihaću, da su srpske snage ušle tada, bile 3 puta veće nego u Srebrenici. Tada je u Bihaću bilo 180 000 ljudi".

"Postojala je velikosrpska politika koja je imala za zadatak cilj da nestanu i Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina. U tom smislu su izrađeni brojni planovi, već 1990. godine imamo konkretne vojne planove koji govore o tim zadacima i ciljevima", rekao je dr. sc. Mujo Begić iz Instituta za traženje nestalih Bihać te napomenuo činjenicu da su genocid na području Potočara, tj. Srebrenice počinile snage iz tzv. postrojbe Republike Srpske, snage s područja Republike Srbije, snage s područja privremeno okupiranog djela Republike Hrvatske – pripadnici milicije tzv. Republike Srpske Krajine.

"Jedna jedinica iz sastava tih milicijskih snaga iz Knina je sudjelovala u ubijanju na prostoru Srebrenice", rekao je Begić

Na to je Nazor rekao kako su pojedini pripadnici koji su ubijali u

Vukovaru ubijali i u Srebrenici.

“To je taj kontinuitet koji trebamo naglasiti”, rekao je.

“Kad gledamo Hrvatsku i BiH, kad govorimo o ratu, od Banovine, istočne Slavonije, Hrvatske, preko Prijedora – Srebrenica je jedan vrh tog kontinuiteta koji je napokon i međunarodnu zajednicu natjerao na učinkovitije djelovanje”, ocijenio je

Naravno u komentarima nisu izostala upozorenja o suđenjima onima koji su spašavali Bihać od genocida, o nezahvalnosti Bošnjaka za to spašavanje, kao i o petoj koloni iz RH koja je sudjelovala u tome.

Međutim, podsjetimo se kako su genocid u Bihaću odobrile neke velike sile (Velika Britanija, Nizozemska,...) jer su poslije takve "pobjede" srpske vojske željeli proglašiti Srbiju za pobjednika u ratu. Upravo zato što je Hrvatska vojska spriječila taj genocid i onemogućila takav plan sudili su našim generalima u Haagu, a Hrvatska je bila na optuženičkoj klupi. I još uvijek je zbog isto tako nepravedne prvostupanjske presude generalu Praljku i ostalim Hrvatima iz BiH jer cilj tih moćnika je bio isti kao i cilj velikosrpske politike *da nestanu i Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina*.

Zar nije groteskno da je upravo Velika Britanija predlagala VSUN-a rezoluciju o genocidu u Srebrenici?

Sjetimo se da su i danas na vlasti u RH oni koji su podržavali takovo ponašanje suda u Haagu. Ta vlast financira jedino udruge koje su se slično ponašale, a glavni mediji su u rukama onih koji su optuživali hrvatske generale zato što su spriječili genocid u Bihaću.

Naravno, nisu oni nikada rekli da je sprječavanje tog genocida i time onemogućavanje proglašenja Srbije za pobjednika u ratu bio razlog za napade na generale. Dapače, godinama je u RH bilo zabranjen i sam spomen te činjenice.

O tome je prvi put "glasno" progovoreno u našem Pismu VS UN-a:

PISMO

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše gradane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji. Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih presuda u Haagu od 15.4.2011.

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger (+ 2014.)

akademik Hrvoje Babić (+ 2015.)

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić (+ 2015.)

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospočko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

mons. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Frano Kršinić

akademik Ranko Matasović

akademik Slavko Matić

akademik Davor Miličić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić

akademik Stanislav Tuksar

akademik Dario Vretenar

Pismo je supotpisalo preko 3000 naših ljudi (ogroman broj sveučilišnih nastavnika, znanstvenika, književnika, umjetnika,...) unatoč ignoriranja glavnih medija.

Igrom slučaja ili ne, poslije pojave ovog pisma i politika SAD-a se

promijenila, pa njihov vojni ataše u Hrvatskoj iz vremena "Oluje" tvrdi da je Gotovina spasio Bihać od genocida ravnog onima iz Drugog svjetskog rata, a otvaraju i arhive (poslije 17 godina!) o Bihaću. Znamo i to da je američki sudac Theodor Meron ukazao na ono što smo tvrdili svo vrijeme – nerazumno je osuditi nekoga za oslobođanje okupiranih područja svoje države.

Nije spomenuo spašavanje Bihaća i sprječavanje genocida. Dapače, čak ni američki vojni ataše nije ni pozvan u Haag da svjedoči!

Spomenut će i mojih 12 pisama poslanih, prije drugostupanjske presude generalima, predsjedniku Vlade u kojima sam tražio da zbog tog spašavanja Bihaća od genocida generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir.

Zašto to uopće spominjem? Pa vidimo da su hrvatski glasači na predsjedničkim izborima pokazali da su konačno shvatili da imamo vlast koja ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Zato Milanović nije ni pomislio odgovoriti na moja pisma. Pa ne voli on ni svoj narod ni svoju slučajnu državu da bi se suprotstavio svjetskim moćnicima.

Ali poslije predsjedničkih izbora naprasno je počeo pokazivati tu "ljubav" (očito treba staviti navodnike jer su mu branitelji i dalje mrski – ipak su oni glavni u "zločinu" stvaranja hrvatske države, zar ne?). Ta naprasna ljubav toliko je smiješna da već i u Saboru javno kažu da očekuju da će do kraja kampanje pozdravljati s: ZA DOM SPREMNI!

Mene ne bi iznenadilo da do tada ne dobijem i odgovor na mojih 12 pisama, i da Milanović doista ne predloži Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir!

A zapravo to bi trebalo učiniti Vijeće sigurnosti UN-a! Na taj način bi hrvatski generali koji su najzaslužniji što je spriječen krajem dvadesetog stoljeća u Europi genocid ravan onima u Drugom svjetskom ratu dobili kakvu takvu satisfakciju za sve zlo koji su im priredili proganjajući ih, zatvarajući ih i sudeći im zbog sprječavanja tog genocida!

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJE尼LO NIJE, ZAGREB, 2017.**

ODGOVOR MARKU LJUBIĆU

Dobio sam neobičnu čestitku našeg sjajnog političkog komentatora i kolumniste portala narod.hr i portala HKV-a Marka Ljubića:

Dragi Akademiće, danas ste, Vi jako a sretan sam i ponosan da sam stajao s Vama rame uz rame, doživjeli veliku satisfakciju. Ova izjava biskupa o prošlosti, apostrofiranje "velikosrpskih mitova" i direktno prozivanje države - nitko više neće moći zaustaviti. Grudva se zakotrljala, a Srbi su bezobrazlukom prema Stepincu, natjerali biskupe da skinu rukavice.

Ovo je epohalnog značaja.

Vas M

I doista na 53. Plenarnom zasjedanju Sabora Hrvatske biskupske konferencije, biskupi su se posebice osvrnuli na neprimjeren odnos prema prošlosti koji se onda odražava u našoj sadašnjosti. Ta se neprimjerenošti tiče poglavito triju tema koje su vidljive u odnosu prema žrtvama u jasenovačkim logorima, prema žrtvama komunističke diktature, kao i prema žrtvama u Domovinskom ratu.

Naime, u zadnje je vrijeme sve očitije da se nastoji ne samo nastaviti s manipuliranjem okolnostima i s brojem žrtava u Drugome svjetskom ratu, osobito u iznošenju neistina i neutemeljenih tvrdnja gledom na logor u Jasenovcu. S druge strane, biskupi smatraju neprihvatljivim i štetnim sadašnji odnos mjerodavnih hrvatskih ustanova i hrvatske države općenito prema žrtvama komunističkoga režima, posebice kada se radi o masovnim grobištima i ostacima stradalnika, kako u Hrvatskoj, tako i u drugim zemljama, osobito u Republici Sloveniji. Primjećeno je da se s nadograđivanjem poznatih velikosrpskih mitova zanemaruju stradanja hrvatskoga stanovništva u Domovinskom ratu, uništavanje imovine, među kojom je osobito bolno razaranje kulturnih i duhovnih dobara, te nedovoljno uvažavanje uloge hrvatskih branitelja u ostvarenju slobode i nezavisnosti.

Biskupi stoga pozivaju mjerodavna tijela hrvatske države da ulože potreban napor, kako bi se – na transparentan način, a to znači u skladu s najboljim suvremenim znanstvenim metodama i kulturološkim pristupima – rasvijetlila istina o Jasenovačkim logorima, kao i događaji i stradanja nakon Drugoga svjetskoga rata. Time će se žrtvama pokazati dužno poštovanje, a istinom unijeti više mira u živote obitelji čiji su članovi nastradali. Važno je to isticati jer smo u zadnjim desetljećima iskusili koliko zla mogu donijeti ideologije, podupirane političkim mitovima jer nisu utemeljene na činjenicama i povijesnim istinama pa često predstavljaju hrvatski narod i državu kao genocidne i zločinačke.

Biskupi zato pozivaju narod i društvo na zajedništvo i zrelost kako bi imali snage nositi se s novim pokušajima stvaranja mitova i širenja neistina. To nije poziv “vraćanja u prošlost”, nego poticaj i želja osloboditi se tereta i utega koji iz prošlosti opterećuju sadašnjost i zamagljuju pogled prema budućnosti.

<http://kamenjar.com/biskupi-traze-drzave-da-rasvijetli-istinu-jasenovackim-logorima/>

Zapravo g. Ljubić upozorava da smo 20. srpnja 2015. u vladavini nenarodne tj. protunarodne vlasti prof. dr. sc. Matko Marušić i ja poslali otvoreno pismo HAZU kojim tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneše deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u

znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove pa smo očekivali da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobođila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti.

Spomenut će samo neke od velikog broja potpisnika (oko 200) dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, biskupi dr. sc. Vlado Košić, Ante Ivas, dr. sc. Mile Bogović, prof. dr. Valentin Pozaić, mons. Josip Mrzljak, akademici Josip Pečarić, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Stanko Popović, Žarko Dadić, Ivan Aralica, Frano Kršinić, Stjepan Gamulin, dopisni članovi HAZU prof. dr. sc. Zvonimir Janko, prof. dr. Ante Sekulić, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Članovi suradnici HAZU prof. dr. sc. Dubravka Sesar, izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, a uz prof. dr. sc. Matku Marušića niz drugih sveučilišnih nastavnika i mnogi drugi intelektualci i uglednici. A medijski najveću potporu nam je davao u svojim tekstovima i kolumnama upravo Marko Ljubić.

Na otvoreno pismo smo se odlučili, zabrinuti reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Tako Slavko Goldstein, savjetnik Predsjednika Vlade tuže argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Predsjedništvo HAZU na sjednici održanoj 30. rujna 2015:

U svezi sa sadržajem pisma od 20. srpnja 2015. upućenog predsjedniku Akademije, ne vidimo da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ići ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja, pa stoga ne vidimo ni potrebu da Akademija u tom smislu donosi deklaraciju o zaštiti slobode znanstvenih istraživanja.

Neka uglavnom negativna reagiranja na taj odgovor dani su u mojoj knjizi „Dva pisma koja su skinula maske/ Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“, Zagreb, 2015.

U knjizi je dano i drugo pismo – ono u svezi s napadom na Marka Perkovića Thompsona i simbol Domovinskog rata njegovu pjesmu „Bojnu Čavoglave“. Ono je napisano nedugo poslije pisma HAZU i zapravo je pokazalo koliko je zahtjev u tom prvom pismu bio opravдан. Naime, iako nije bio potpisnik pisma HAZU predsjednik HBK nadbiskup *Želimir Puljić* je tada rekao:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav „Za dom spremni“ ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće.

Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge.”

Nadbiskup Puljić je preložio da se nakon očitovanja struke eventualno može i poduzeti očitovanje putem potpisa ili referendumu, kako se ne bi privatiziralo ovo pitanje od šireg, općeg interesa, te dodao kako je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu.

„Pogotovu ako nosi ‘političku’ ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka”.

Podsjetimo da je dan prije Thompsonovog koncerta u Zagrebu bila parada u kojoj su HOS-ovci promarširali sa svojom zastavom na kojoj piše **ZA DOM SPREMNI**.

Nadbiskup je zbog ove izjave, kojom zapravo govori isto ono što smo govorili i u Pismu HAZU bio izvrgnut pravom linču, a onda nam članovi Predsjedništva HAZU kažu kako ne vide *da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ičim ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja*.

Ima li logike poslije grubih nasrtaja na nadbiskupa i mnogih potpisnika Peticije ZDS koji traju do današnjih dana tako nešto tvrditi?

A kada nije HAZU uradilo ono što se od nje očekivalo i što je bila njegova obaveza, učinila je Crkva u Hrvata.

Zato Vam g. Ljubiću zahvaljujem na lijepim riječima uz napomenu da uz prof. Marušića, mene i svih potpisnika ovih peticija posebno treba istaknuti i članove Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Oni su svojim kontinuiranim radom itekako doprinijeli da se danas o mnogim takovim temama zna mnogo više pa je i to omogućilo našim biskupima da urade ono što je prije godinu dana mogla učiniti HAZU.

Srdačno Vaš,
Josip Pečarić

**DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’,
ZAGREB, 2017.**

**ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO
DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I
NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?**

U svom komentaru: *Publikacija koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba* prof. dr. sc. Stipe Kutleša konstatira:

Govor mržnje (kad bi samo ostalo na govoru) propagira vodstvo i članstvo SNV i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ). Valjda zato da „opravdaju“ prošlogodišnji iznos od 7.700.000 kn dobiven od hrvatskih poreznih obveznika ili ovogodišnji znatno niži iznos od 1.800.000 kn, ali još uvijek prevelik za posao koji rade: oni naime napadaju i blate hrvatsku državu, u kojoj i od koje žive, i čitav hrvatski narod. Zar to zaslужuje toliku količinu novaca? Koliko je npr. novaca dobilo od hrvatske države Hrvatsko nacionalno vijeće – Zajedništvo izvandomovinstva i domovine (HNV)? Dobilo je nula kuna. Čija je onda ovo država?

U normalnim državama koje do sebe drže takve udruge, kao što su SNV i VSNSMGZ, zabranjuje se i kažnjava zbog širenja međunacionalne mržnje. Jedino Hrvatska nagrađuje one koji je mrze i rade protiv nje. Sve što je hrvatsko tim je udrugama i pojedincima ustaško i fašističko.

Svoj komentar prof. Kutleša završava ovako:

Ukratko, publikaciji koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba treba potpuno uskratiti financiranje, a ima elemenata i za sudske gonjenje odgovornih za tu publikaciju. Pupovac je uostalom, kao i nedavno Stanimirović, osuđen od strane Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) za veleizdaju RH. Njega su neki nazvali „zločincem za pisaćim stolom”.

Tko je prof. dr. sc. Stipe Kutleša?

Znanstveni je savjetnik u Institutu za filozofiju u Zagrebu i redoviti profesor na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Rođen 1955. u Duvnu (Tomislavgradu), B i H. Osnovnu školu pohađao je u Duvnu i Zagrebu. Gimnaziju završio u Zagrebu (1974.). Diplomirao filozofiju (A) i povijest (B) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1979) i fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1982.). Magistrirao na poslijediplomskom studiju "Povijest i filozofija znanosti" u Dubrovniku (1986.). Doktorirao na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1993.). Boravio na "Institute for Advanced Studies", University of Edinburgh (1999.).

Bio je zaposlen u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti HAZU (1984.-2002.) i od 2002. u Institut za filozofiju u Zagrebu gdje je obnašao dužnost ravnatelja Instituta (2002-06). Sudjelovao u nekoliko znanstvenih projekata, a sada je voditelj znanstvenog projekta „Metafizičko utemeljenje znanosti i njezino osamostaljenje od metafizike“ (191-1911113-1095).

Predaje na Hrvatskim studijima (od 1993.), na Filozofskom fakultetu DI u Zagrebu (od 1994.), na PMF-u u Zagrebu 1993./94.), na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1996.-98-), na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006), Katoličkom bogoslovnom

fakultetu u Zagrebu (ITK). Mentor više diplomskih radova, 4 magisterija i 2 doktorata.

Glavni je urednik Filozofskog leksikona Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ (2012.).

Pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000.-2003. i od 2014.).

Organizator godišnjih filozofskih simpozija Odjela za filozofiju Matice hrvatske u Sarajevu (2003.-06.). Izlagao na znanstvenim skupovima i kao pozvani predavač u zemlji i inozemstvu.

Član uredništva časopisa Filozofska istraživanja, Synthesis philosophica, biblioteke Filozofska istraživanja (1995.-2004.), Croatian Journal of Philosophy (2001.-04.), član savjeta časopisa Croatian Journal of Philosophy (od 2005.), Prolegomena (od 2002.), Metodički ogledi, Hrvatska misao (od 2007.), Nova prisutnost (od 2009.). Član Udruge za promicanje filozofije, Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Odjela za prirodoslovje i matematiku Matice hrvatske, Hrvatskog prirodoslovnog društva, Hrvatskog fizikalnog društva, Hrvatskog filozofskog društva.

Član Organizacijskog odbora simpozija "Dani Frane Petrića" (1992.-2005.), znanstvenih skupova Instituta za filozofiju, simpozija FFDI u povodu 300 obljetnice rođenja Ruđera Boškovića i dr.

Suraduje s Leksikografskim zavodom "M. Krleža" (Hrvatski biografski leksikon, Hrvatska enciklopedija, Filozofski leksikon), Maticom hrvatskom, s Proleksisom, Hrvatskim prirodoslovnim društvom i dr.

<http://braniteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKA/Razgovor-s-prof.-dr.-Stipom-Kutlesom-Vladajuci-su-Hrvatsku-unazadili-za-nekoliko-desetljeca>

Nije ni čudno da čovjek s takovom biografijom zna precizno detektirati stvari. Dok većina naših ljudi misli da je SNV kažnjeno zbog svog protuhrvatskog djelovanja – ono je itekako nagrađeno, a kako navodi prof. Kutleša društva koja se bore za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa još uvijek nisu dobrodošla. Njih se materijalno ne stimulira, pa kao Društvo za istraživanje trostrukog logora

Jasenovac moraju tražiti donacije, da bi uopće radili ono što im je zadaća. Evo proglaša s tim u svezi ovog društva:

**Svim domoljubnim Hrvatima u Domovini i svijetu,
i svim istinoljubivim ljudima!
Poziv na novčano podupiranje rada
Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac**

Društvo su 2014. godine osnovali hrvatski povjesničari, akademici i novinari kako bi ustanovili što realniju sliku događaja u ratnom i poratnom logoru u Jasenovcu, tj. od 1941. do 1951. godine. Predsjednik društva je dr. Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupijskog arhiva u Zagrebu, a tajnik Igor Vukić, novinar i publicist iz Zagreba. Među članovima društva su i javni djelatnici kao što su Josip Jurčević, akademik Josip Pečarić, Tomislav Vuković, Mato Artuković, Goran Ante Blažeković, Branko Hebrang, svećenici Stjepan Kožul, Andelko Koščak, Vladimir Horvat, publicisti Mladen Ivezić, Smiljana Šunde, Stipo Pilić i drugi.

Društvo je 2015. godine izdalo knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“, u kojoj su prikupljeni dosadašnji rezultati njegova rada. U knjizi su tekstovi dr. Vladimira Horvata, Iгора Vukića te Stipe Pilića i Blanke Matković.

Istraživanja članova društva za razdoblje Drugog svjetskog rata pokazuju da je Jasenovac bio radni logor, odnosno zatvor za aktivne protivnike Nezavisne Države Hrvatske te za skupinu Židova koja je bila izuzeta od deportacija u njemačke logore. Postupci protiv Židova, uključujući i deportacije, bili su provedeni pod snažnim njemačkim pritiskom.

Osim nekoliko kažnjavanja zbog održavanja discipline (nakon bijega zatočenika ili zbog sumnje u dizanje pobune) u jasenovačkom logoru do 1945. nije bilo skupnih, masovnih likvidacija. Nakon 1945. godine logor nastavlja raditi kao sabiralište za hrvatske domoljube, zarobljenike te stvarne ili izmišljene protivnike komunističkog režima. U Staru Gradišku i Jasenovac dovođeni su i prvi kažnenici zbog Informbiroa prije no što su preseljeni na Goli otok. Odatle i pridjev "trostruki" u nazivu društva.

Istraživanja se temelje na izvornim arhivskim dokumentima, razgovorima s bivšim zatočenicima, na analizi objavljenih knjiga i članaka o logoru i drugim autentičnim povijesnim izvorima. U tom smjeru društvo će nastojati raditi i u narednom razdoblju.

Utvrđivanje realnih činjenica o događajima iz Drugog svjetskog rata i porača još uvijek je opterećeno dnevno-političkim utezima. Zbog toga povjesničari koji rade u ustanovama koje financira država i nakon gotovo 25 godina hrvatske samostalnosti izbjegavaju osjetljive povijesne teme. Jasenovac i općenito Nezavisna Država Hrvatska za njih su zabranjene teme. Stoga će se tim temama i u narednom razdoblju baviti uglavnom nezavisni istraživači koje okuplja naše društvo.

Dosadašnji smo rad temeljili na dobrovoljnom i besplatnom angažmanu pojedinaca. Budući da su još uvijek veliki izazovi pred nama, a i mnogi osporavatelji, želimo započeti intenzivnije proučavanje fenomena Jasenovac, a to znači punim radnim vremenom barem jednoga istraživača.

U tu svrhu obraćamo se svim hrvatskim domoljubima i svim istinoljubivim ljudima da kao pojedinačni donatori i podupiratelji novčano pomognu istraživanje fenomena Jasenovac. S obzirom na to da je duhovno zdravlje nacije osnovni preduvjet svakoga napretka pa tako i gospodarskoga, očekujemo pomoći i od gospodarskih subjekata.

Pozivamo vas da pomognete objektivno i nezavisno istraživanje logora u Jasenovcu i drugih zbivanja u Hrvatskoj za vrijeme Drugog svjetskog rata i porača.

Društvo je pravna osoba, upisana u Registar udruga Republike Hrvatske. Novčano poslovanje obavljamo preko bankovnog računa, čime osiguravamo transparentnost i namjensko trošenje darovanog novca. Donacije je moguće uplatiti na račun Društva kod Privredne banke:

IBAN: HR3523400091110722737 SWIFT: PBZGHR2X

Imena donatora objavljivat ćemo na našoj mrežnoj stranici, a u budućnosti vjerojatno i u tiskanom obliku, osim ako to netko od donatora izričito ne želi.

[www.drustvojasenovac.wordpress.com.](http://www.drustvojasenovac.wordpress.com)

e-pošta: [drustvo.jasenovac@gmail.com.](mailto:drustvo.jasenovac@gmail.com)

Za Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,
Igor Vukić, tajnik [v. r.]
dr. zn. Stjepan Razum, predsjednik [v. r.]

Koliki je značaj ovog društva pokazali su ponajbolje oni kojima nije u interesu zaštita hrvatskih nacionalnih interesa. Prošla protunarodna vlast je odugovlačila godinu dana sa samnom registracijom Društva. Kako je društvo ubrzo tiskalo značajnu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković, Krenuli su napadi. Tadašnji Posebni savjetnik za kulturu Predsjednika Vlade RH Slavko Goldstein (inače (ne)svršeni srednjoškolac) je dao izjavu koja je zabrinula mnoge u Hrvatskoj. Njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za *takve stvari više nema tolerancije*. Zato je svojevremeno poslano Pismo HAZU s pozivom za slobodu znanstvenog istraživanja koje su potpisali npr. akademik Josip Pečarić, prof. dr. sc. Matko Marušić, akademik Andrej Dujella, dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački, akademik Dubravko Jelčić, akademik Marin Hraste, akademik Andrija Kaštelan, dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski, prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu, prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, Ante Ivas, biskup šibenski, akademik Stanko Popović, akademik Žarko Dadić, akademik Ivan Aralica, prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a, akademik Frano Kršinić, dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski, mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski, akademik Stjepan Gamulin, prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju, izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU, Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti, prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije

znanosti i umjetnosti, prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i niz drugih znanstvenika, kao npr. prof. Kutleša, i poznatih javnih osoba.

Koliki je značaj Društva ponajbolje je pokazao sam Slavko Goldstein, sada bivši Posebni savjetnik za kulturu, jer je najavljenja njegova knjiga *PROTIV* ovog Društva. Ne knjiga protiv neke knjige već protiv Društva! O tome vidjeti moj tekst: *PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?*

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/josip-pecaricpriznaje-li-slavko-goldstein-da-su-on-i-njegov-sin-kavanski-povjesnicari>

Naravno, Društvo je zato moralo biti spomenuto u protuhrvatskoj publikaciji SNV-a i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ) *Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015.* pa na str. 20 govore o Stjepanu Razumu, predsjedniku revizionističkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a na str. 26.-28.:

(...)

Dakle, i nova hrvatska vlast je odlučila financirati protuhrvatske udruge. Da to nije slučajno pokazuje i primjer bivšeg predsjednika Stjepana Mesića, kojeg je kao i Pupovca HNES etički osudio za veleizdaju. Povodom odluke Sabora da mu se SAMO smanje novci za rad njegovog Ureda Marko Ljubić u tekstu znakovita naslova: *Ukidaju li Most i Domoljubna koalicija Mesićev status, ili ga štite?* konstatira:

„Mesiću se na ovaj način daje novi impuls političkog života i otvaraju vrata za novi val neprijateljevanja protiv Hrvatske. Samo je pitanje dana kad će mu razni Soroši i tko ga god zatreba za svoje

prljave ciljeve, zbog „nerazumijevanja“ hrvatske vlasti dati sve što treba.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/ukidaju-li-most-i-domoljubna-koalicija-mesicev-status-ili-ga-stite>

Zato je prirodno upitati li se:

Štiti li i nova vlast protuhrvatsko djelovanje Milorada Pupovca i njegovog *Srpskog narodnog vijeća*?

Akademik Josip Pečarić

Otkudtakova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsonsa:

“Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju ‘Za dom spremni’, drže koncerте s Pavelićevim slikama”, ispalio je “mali Sloboda” Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloboda je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbjanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem:

Praktično imamo veliku koaliciju

Portal HKV-a, 04. srpnja 2018.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM MEĐUNARODNE KONFERENCIJE U ČAST NJEGOVA SEDAMDESETOG ROĐENDANA

Od četvrtog do osmog srpnja u Zagrebu se održava međunarodna konferencija u povodu sedamdesetog rođendana akademika Josipa Pečarića, hrvatskog matematičara i znanstvenika svjetskog ugleda. Tim povodom kratko smo razgovarali s akademikom Pečarićem, o samoj konferenciji, ali i drugim aktualnim temama.

U tijeku je međunarodna konferencija u povodu Vašega sedamdesetog rođendana. Možete li nam reći nešto više o samoj konferenciji, temama, govornicima...?

Zapravo to je već treća takva konferencija. Prve dvije su bile u Trogiru, a ova se održava u Zagrebu od 4. do 8. srpnja. Prva je bila povodom mog šezdesetog rođendana, a druga povodom tisuću mojih radova u znanstvenim matematičkim časopisima. Napominjem da nijedan znanstvenik u RH nema toliko radova u znanstvenim časopisima. Osim ovih, bile su još tri konferencije Mathematical Inequalities and Applications koje smo mi, Seminar za nejednakosti i primjene iz Hrvatske, organizirali u Pakistanu, Južnoj Koreji i Mostaru. Na konferenciji sudjeluje 80 matematičara. Od toga je pola njih iz svijeta, a druga polovina iz Hrvatske. Prijavilo se oko 120, ali su neki imali problema različite vrste: vize, sredstva, obaveze na njihovim sveučilištima pa nisu mogli doći. Neki su već objavili ili su poslali svoje radove posvećene toj godišnjici u drugim časopisima jer nisu mogli doći.

Otvaranje Konferencije je u četvrtak u hotelu „Internacional“ i govorit će moja dekanica prof. dr. sc. Sandra Bischof. O om domoljubnom radu govorit će biskup dr. Vlado Košić koji će i blagosloviti konferenciju, a o mom životu i radu u matematici profesor Lars-Erik Persson bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva i dobitnik najvećeg priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba. Na kraju će o našem časopisu Mathematical Inequalities and Applications koji slavi dvadesetu godišnjicu govoriti prof. dr. sc. Neven Elezović. To je prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten u SCIE listu.

Danas Hrvatska ima pet CC i/ili SCIE časopisa, a tri izdaje naša grupa odnosno izdavačka kuća „Element“. I ne samo to. Već godinama su ta tri naša časopisa po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa. Plenarni predavači su profesori: Tamas Erdélyi, SAD; Mario Krnić, Hrvatska; Zsolt Páles, Mađarska; Ivan Perić, Hrvatska; Lars-Erik Persson, Švedska; Vladimir Dmitrijević Stepanov, Rusija.

Kako komentirate činjenicu da je konferencija medijski ignorirana?

Ignorirane su bile i one prethodne dvije konferencije. Jasno Vam je i zašto. Oštar sam kritičar svih vlasti od 2000-e. Napisao sam 40-ak knjiga koje se vlastima (i oporbi) s mojim kritičkim osvrtima ne

svidaju, pa mediji znaju koga treba ignorirati. Tako su žrtve mojih prohrvatskih stavova i te moje konferencije. Istina ovaj put su me zvali sa HRT-a s prijedlogom da u emisiji „Dobro jutro Hrvatska“ govorimo o Konferenciji. Vidjet ćemo hoće li išta biti od toga.

Vi pripadate samom vrhu svjetske matematike kad su u pitanju matematičke nejednakosti. Cijeni li Vas se više u Hrvatskoj ili u inozemstvu?

Što se tiče Hrvatske ne mogu reći da me poneko ne cijeni. Ali mnogi čine sve što mogu da me se onemogući u radu. Spomenute časopise više ne financiraju, Hrvatska zaklada za znanost zaustavila mi financiranje znanstvenog projekta, na kojem je bilo 36 znanstvenika i tako i onemogućili normalan rad, a s tako glupim obrazloženjem da gluplje ne može biti. To i ne čudi kada znamo da su u HRZZ-u glavni u odlučivanju iz uprave HAZU-a (o tome sam napisao i knjige: Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017.. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017.), kojima sam se zamjerio kada sam se javno usprotivio izboru prof. dr. sc. Ive Goldsteina za akademika. A vidite danas kolika bi sramota bila za HAZU da je on član. Dovoljno je spomenuti njegove nedavne nastupe na televizijama što mu je priskrbilo naziv Ivo Drobilica.

Čak su me prošle godine prozivali u Hrvatskom saboru (Glavni tajnik HAZU-a) zbog Peticije ZDS od prije tri godine, kao što danas iz Srbije prozivaju hrvatske nogometare jer poslije pobjede pjevaju Thompsonovu „Bojnu Čavoglave“. Ako se sjećate i Peticija ZDS je pisana u obranu Thompsona. DA, na svečanoj večeri Konferencije Thompson će uz Dražena Žanka i Stanka Šarića biti moj gost. Zapravo oni meni osobno dođu kao zamjena za uobičajene pokrovitelje konferencije. Naime ja sam otklonio svaku mogućnost da HAZU bude pokrovitelj.

Inače izvanjski sam član i Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. S druge strane još prošle godine izabran sam za senior istraživača u Moskvi na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN pa ću nastaviti znanstveni rad za to sveučilište. Njima sam dovoljno dobar za znanstveni rad, a u RH nisam. Kada Zagrebačkom sveučilištu i hrvatskoj znanosti nisam dobar ni poslije 1100

znanstvenih radova, četrdesetak doktora matematičkih znanosti, tri svjetska časopisa dobro je da netko tko je pokazao da cijeni moj rad ima i nekakve koristi od tog rada. Imam i oko 230 suradnika iz cijelog svijeta pa će nastaviti suradnju s mnogima od njih.

A u svijetu pokazuju da cijene moj rad i na druge načine. Zbog mojih zasluga u matematici, posvećen mi je jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili meni mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je četiri godine kasnije i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim mojim istraživanjima posvećen je i članak „Accentuate the negative“, Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

I dalje ste aktivni u akademskom životu?

Da, ali s odlaskom u mirovinu prekinut ću svaku vezu sa Zagrebačkim sveučilištem. Naime dr. Boras, rektor tog sveučilišta odigrao je sramotno prljavu ulogu u protuzakonitom izbacivanju moje kćerke s fakulteta. I on i ona su doktorirali kod prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, samo je on doktorirao u 48-oj godini života i trebalo mu je 15 godina da doktorira, a moja kćerka je za upola manje i doktorirala i izabrana za znanstvenu suradnicu i izabrana za višu znanstvenu suradnicu. Istina on je u narednih 15 godina munjevito napredovao, i uz to postao i dekan i rektor. I sve to na Filozofском fakultetu u vrijeme detuđmanizacije. Kad je takva osoba birana velikom većinom za rektora, ja doista nemam što tražiti na takvom sveučilištu, tj. ne želim imati nikakvu vezu s njim.

Naravno treba spomenuti da su organizatori Konferencije TTF, FER iz Zagreba i PMF iz Splita, a ima i još fakulteta koji su zahvalni za doktore matematičkih znanosti koji rade na tim fakultetima. Meni je posebno dragو što je na FER-u jednom danu za redovite profesore izabранo njih troje koji su kod mene doktorirali. Jednom se jedan kolega upitao tko bi predavao matematiku na hrvatskim sveučilištima kada ne bi bilo mojih četrdesetak i Jankovih dvadesetak doktora matematičkih znanosti.

Kako komentirate aktualnu društveno-političku situaciju?

Vjerojatno i sam odnos vlasti prema meni puno govori. Na žalost sve što sam pisao o tome pokazalo se istinitim. **Memorandum.** Vjerojatno i sam odnos vlasti prema meni puno govori. Na žalost sve što sam pisao o tome pokazalo se istinitim. Zapravo koristim i ovu prigodu čestitati Vlastima u Srbiji jer su glavni u provođenju Memoranduma SANU 2 mnogi iz vlasti i oporbe u RH. Praktično imamo veliku koaliciju u RH kojoj su stalno na udaru hrvatski nacionalni interesi. Stalno su im na udaru i branitelji i Crkva u Hrvata. Zapravo koristim i ovu prigodu čestitati Vlastima u Srbiji jer su glavni u provođenju Memoranduma SANU 2 mnogi iz vlasti i oporbe u RH. Praktično imamo veliku koaliciju u RH kojoj su stalno na udaru hrvatski nacionalni interesi. Stalno su im na udaru i branitelji i Crkva u Hrvata.

Srećom otpora ima i nedavna skupljanja potpisa za dva referenduma to najbolje pokazuje. A koliko je sve to teško pokazuje to da je Thompson dobio spor oko pokušaja zabrane legendarne pjesme iz Domovinskog rata „Bojne Čavoglave“. Dvadesetak godina traju pokušaji zabrane te pjesme jer simbolizira pobjedu u Domovinskom ratu i veliku „bežaniju“ njihove vojske koju je sam Milošević usporedio s zečevima. Napisali smo više knjiga o tome, ali progon Thompsona i „Bojne“ je nastavljen, da bi poslije toliko godina u obrazloženju presude stajalo ono što svaka budala zna: Pjesma je iz Domovinskog rata i Thompson je pjeva onako kako je u ratu pjevana, tj. u izvornom obliku.

Pripremate li neku novu publicističku knjigu?

Svjedoci smo ovih dana hajke na Igora Vukića zato što je razotkrio laž logora Jasenovac. Svjedoci smo i neprilika kojima je izložena sjajna novinarka i urednica na HTV-u Karolina Vidović Krišto zato što je osmisnila nastup Vukića i dr. Klasića o toj temi. Očito je trebala znati da će onaj koji zastupa laž o Jasenovcu odbiti nastupiti u toj emisiji jer je za razliku jugo-komunističkih povjesničara u RH Vukić istinski istraživač. On je u 15 minuta svog nastupa u potpunosti ogolio tu laž i gđa Vidović Krišto je morala biti kažnjena. Zato smo

dr. sc. Stjepan Razum i ja odlučili pripremiti knjigu Razotkrivena Jasenovačka laž, koja će uskoroći u tisku.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/29776-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju-u-rh-kojoj-su-stalno-na-udaru-hrvatski-nacionalni-interesi.html>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Naslov:MIA 2018

Datum: Thu, 5 Jul 2018 22:20:15 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi prijatelji,

Laudato TV je napravila izvrstan prilog o Konferenciji:

<https://laudato.tv/emisije/izdvojeno/izdvojeno-5-7-2018-konferencija-povodom-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/Razgovor-s-Portala-HKV-a-prenijeli-su-i-neki-drugi-portali>

<https://kamenjar.com/razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/05/razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11730-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Sniman je i prilog za Dobro jutro Hrvatska!

Zahvaljujem se na mnogobrojnim čestitkama. Izdvojiti ću samo jednu zbog mjesta odakle je poslana:))) :

"Dragi Akademiče, želim Vama i Vašim suradnicima uspješan rad Konferencije, na slavu ljudskog duha i imaginacije, na slavu Bogu koji je nas upravo duhom stvorio na Svoju sliku i priliku, čemu ste Vi svojim životom tako sjajno posvjedočili pred znanstvenicima i akademcima diljem svijeta, te osobiti pred svojim hrvatskim narodom. Vi ste svjedok duha našega naroda, njegove snage, povijesnog karaktera i nepobjedivosti u teškim vremenima. Osobito

mi je drago da su uz Vas sjajni hrvatski ljudi, jednako kao i Vi promicatelji duha i savjesti, vjere i hrabrosti, nas preuzvišeni biskup Vlado Košić i umjetnik Marko Perković Thompson.

Pozdravljam Vas iz Dubaija.

Vas Marko Ljubić"

U narednim danim ću sigurno poslati govor biskupa Košića. Djelić je dan u prilogu na Laudato TV. Mojim kolegama iz svijeta njegov govor se posebno svidio.

Pozz

Josip

A. AGLIĆ ALJINOVIĆ, I. PERIĆ, L. E. PERSSON

JOSIP PEČARIĆ-ŽIVOT U MATEMATICI I POLITICI

Ako u prigodi nečijeg 70. rođendana pišete o životnim postignućima te osobe, mora vam biti jasno što su njeni glavni interesi. U slučaju akademika Josipa Pečarića, znajući da je svjetski poznati matematičar, na MathSciNetu možemo pronaći popis svih njegovih do sada objavljenih radova:

prvi na popisu je:

G.V. Milovanović, J.E. Pečarić, Some considerations on Iyengar's inequality and some related applications. Univ. Beograd. Publ. Elektrotehn. Fak. Ser. Mat. Fiz. No. 544-576 (1976), 166--170.

slijedi interpoliranih 1185 radova među kojima je i 21 knjiga (s brojem citata 537>385>343>140...)

i na kraju posljednji rad:

S. Ivelić Bradanović, N. Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Sherman's and related inequalities with applications in information theory. J. Inequal. Appl. 2018 Paper No.98 , 21 pp.

Kralj nejednakosti

Nakon ovog je sasvim jasno zašto je akademik Pečarić u svijetu poznat kao "Kralj nejednakosti" ("The King of Inequalities").

MIA 2008, Trogir

Uz impozantni broj od 1187 znanstvenih radova iz matematike teško bi itko vjerovao da njihov autor može imati i još više publikacija. Ali ako pretražite Google, uz ime Josip Pečarić se pojavi i niz knjiga koje nisu matematičkog sadržaja, već ih možemo klasificirati pod povjesne, političke možda čak i sociološke.

Kako imena i ljudi nisu u bijektivnoj korespondenciji mogli bi lako pomisliti da je ovdje riječ o nekom drugom Josipu Pečariću. Mnogi u Hrvatskoj zaista i misle da postoje dva Josipa Pečarića, matematičar i povjesničar. Na stranicama Wikipedije je očito da je isti Josip Pečarić autor obje vrste knjiga, matematičkih i nematematičkih u kojima nema navedenih akademskih titula uz ime autora. Štoviše, nematematičkih knjiga objavljenih u periodu od

1998. godine do danas ima čak 43 i ove godine je 20. godišnjica objavljivanja njegove prve nematematičke knjige.

Ukoliko osobno ne poznajete Josipa Pečarića neshvatljivo je da netko može biti autor tolikog broja radova i knjiga. Ali ako ste imali čast upoznati ga ili, još bolje, raditi s njim shvatite da je njegov um uvijek budan i uvijek u potrazi za novim problemima, novim naizgled jednostavnim rješenjima i sjajnim idejama. Ovo su riječi profesora R.P. Boasa koji je bio član povjerenstva za obranu njegove doktorske disertacije 1982. godine:

"Pečarić has systemized enormous amount of material which was published in years and which became more and more chaotic. This systematization itself is a valuable part of the work. Secondly, Pečarić has shown great ingenuity in finding simpler proofs of some inequalities and appropriate generalizations. As a result many inequalities became easily understood. He also unified some previously non-related inequalities. And, finally, he gave many original contributions to the field of inequalities."

Prof. Josip Pečarić na promociji svoje knjige

“Pečarić je sistematizirao ogromnu količinu nesređenih rezultata objavljenih proteklih godina. To je samo po sebi dragocjeno postignuće. Nadalje, pokazao je veliku ingenioznost u pronalaženju jednostavnijih i ljepših dokaza nekih poznatih nejednakosti. Zahvaljujući tome mnoge nejednakosti su postale lakše shvatljive. Objedinio je neke prethodno nepovezane nejednakosti. Konačno, dao je bitan znanstveni doprinos u polju matematičkih nejednakosti.” Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotpunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

MIA2008, Trogir

Profesori: M. Matić, L.E. Persson, V. Stepanov, J. Pečarić i R. Oinarov

Josip Pečarić sa svojim unucima

Djetinjstvo

Josip Pečarić je rođen 1948. u Kotoru gdje je pohađao osnovnu i srednju školu.

Kotor

Boka kotorska

Njegova majka Ivica rođ. Tulić je bila domaćica, a njegov otac Ermenedildo Pečarić je bio poštar i konobar. Bili su jednostavna, skromna i vrijedna obitelj s troje djece. Josip je imao brata i sestru. Bio je najmlađe dijete u obitelji.

Josip Pečarić (desno) kao dječak

Početak karijere

Josip je upisao studij elektrotehnike na Fakultetu Elektrotehnike u Beogradu. U to vrijeme jedan od profesora matematike na tom fakultetu je bio profesor Dragoslav Mitrinović. Mnogi talentirani matematičari su upisali ovaj fakultet upravo zbog ovog profesora.

Josip Pečarić kao student

Prof. dr. Dragoslav Mitrinović

Dan diplomiranja

Nakon diplome upisuje magisterij, također u području elektrotehnike na istom fakultetu. Mentor mu je bio profesor Dobrilo Tošić, također matematičar Prof. Dr. Dragoslav Mitrinović. Nakon magisterija odlučuje se posvetiti matematici.

U to vrijeme svoju doktorsku disertaciju je obranio Gradimir Milovanović (danas akademik u Srbiji). Profesor Tošić dao je Josipu primjerak disertacije i on uskoro u koautorstvu s Gradimirom Milovanovićem objavljuje prva dva rada 1976. godine. Profesor Mitrinović mu tada nudi temu za doktorsku disertaciju i to mu je, po njegovim vlastitim riječima, bila velika čast. Poznatu knjigu "Analytic inequalities" profesor Mitrinović objavio je 1970. godine u Springer Verlagu. Josip je svoju disertaciju dovršio 1979., ali zbog niza napada na svoj rad, obranio ju je tek 1982. godine. Nije uspio dobiti ni mjesto docenta iako je imao više radova od svojih protukandidata. Bila su to za njega teška vremena, a on se, kao i uvijek, nije predavao (i na tome smo mu zahvalni).

Ceremonija dodjele doktorata

Obitelj

Obitelj je Josipu od iznimne važnosti. Prema njegovim riječima njegova obitelj je žrtva njegovih strasti (matematike i politike). Ankica i Josip zasnovali su svoju obitelj 1970. godine. Imaju tri kćeri: Ivanu, Đildu i Anđelu.

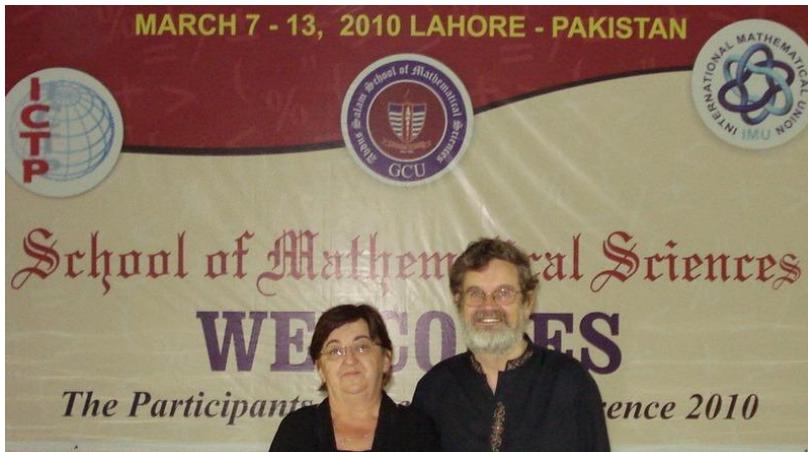

Ankica i Josip

Josip, Ivana, Đilda, Andjela i Ankica

Ne postoji konferencija ili znanstvenog putovanje na koje je Josip bio bez svoje supruge Ankice.

MIA2010, Lahore, Pakistan

Nastavak karijere u Zagrebu

1987. godine Josip se s obitelji preselio u Zagreb. Zapošljava se kao izvanredni professor na Sveučilištu u Zagrebu. Uskoro postaje redoviti professor, a ostalo je povijest.

Matematičari su svugdje čudan svat, pa se opet morao boriti za svoje mjesto u matematičkoj zajednici, ali sada u potpuno drugačijem (hrvatskom) okruženju. Hrvatska matematička škola dosta se razlikovala od one u Beogradu. Glavna područja su bila još pod utjecajem stare austrohungarske škole: topologija i teorija oblika, funkcionalna analiza, teorija reprezentacija, geometrija i matematička logika.

Iako su svi koristili nejednakosti, nije bilo jednostavno ni lako uvjeriti kolege matematičare da su nejednakosti kao zasebno polje vrijedne znanstvenog istraživanja. Nakon nekog vremena u tome je donekle uspio, jer je 100 objavljenih radova do 1987. godine bilo teško ignorirati. Uskoro dobiva prvu doktoranticu, Sanju Varošanec koja pod njegovim mentorstvom 1994. godine brani doktorsku disertaciju. Bio je to početak njegovog impresivnog mentorskog rada: 35 doktoranada pod njegovim mentorstvom i nadalje preko 20 njihovih doktoranada obranili su disertacije iz područja matematičkih nejednakosti.

Časopis MIA

Uz veliki broj objavljenih radova i sve veći broj koautora prirodno je bilo razmišljati o osnivanju međunarodnog znanstvenog časopisa u Hrvatskoj. Vrijeme između ideje i njene realizacije kod Josipa Pečarića uvijek je kratko. Prvi časopis koji je osnovao 1998. godine u suradnji s profesorom Nevenom Elezovićem (koji nije bio njegov student, ali jest njegov najcitaniji koautor) i s renomiranim uredničkim odborom bio je:

Mathematical Inequalities & Applications (MIA).

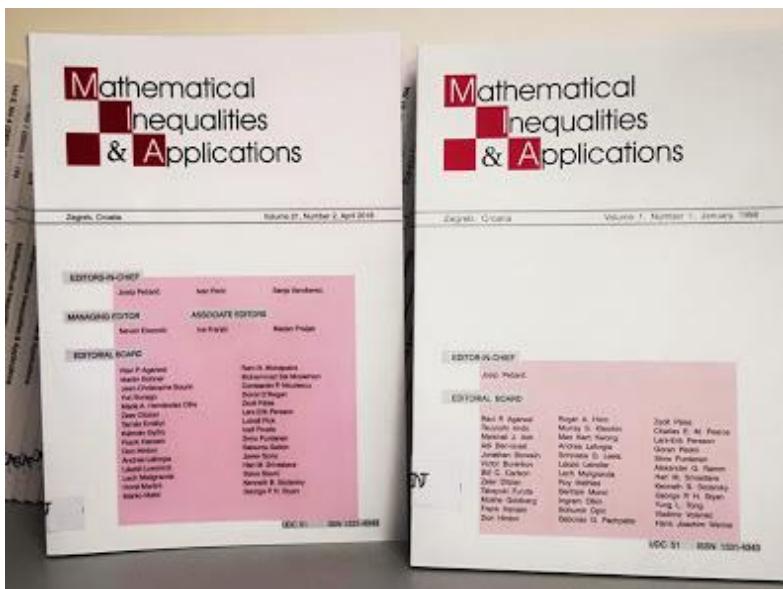
Kasnije, 2007. godine osniva i

Journal of Mathematical Inequalities

i

Operators and Matrices.

MIA je u kratkom vremenu uvrštena na World of Science listu (WoS). Sva tri časopisa su indeksirana na SCI-Expanded listi matematičkih časopisa.

Prvi i posljednji broj MIA

U koautorstvu s drugim hrvatskim i svjetskim matematičarima od 2005. godine do sada je objavio 13 znanstvenih monografija iz područja matematičkih nejednakosti pod nazivom "Monographs in Inequalities".

Monographs in Inequalities

Ulazak u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti

Profesor Pečarić bio je jako ponosan kada je 2000. u dobi od 52 godine izabran za redovitog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). On je nekonvencionalni akademik i na sebi svojstven način "much more militaristic than the norm" (John von Neuman o sebi).

Samo su četiri redovita člana HAZU iz polja matematike. Oni su: Goran Muić (novoizabrani; teorija reprezentacija p-adskih grupa), Andrej Dujella (teorija brojeva), Josip Pečarić (realne funkcije, teorija nejednakosti) i Marko Tadić (teorija reprezentacija toploških grupa). Na sljedećoj fotografiji su sva četiri iznimna matematičara, a iza iznad njih je slika biskupa Josipa Juraja Strossmayera, osnivača HAZU.

Goran Muić, Andrej Dujella, Josip Pečarić, Marko Tadić

Međunarodna suradnja

Iako je broj objavljenih znanstvenih radova i ostalih publikacija Josipa Pečarića rijetkost u matematičkom svijetu, rijetkost je njegova iznimna sposobnost suradnje s drugim matematičarima i osobito prenošenje znanja mladim matematičarima. Prema bazi MathSciNet on ima 231 koautora (iz 40 država) što je zaista impresivno.

Bio je pozvan za znanstvenu suradnju i studijske boravke u više država i u nekoliko navrata. Primjerice, od strane trećeg autora ovog članka (LEP) i njegovog sveučilišta bio je pozvan u nekoliko navrata što je rezultiralo s 26 objavljenih zajedničkih znanstvenih radova i jednim zajedničkim doktorandom.

Mnogo je ovakvih primjera međunarodne suradnje koji svjedoče o značajnom utjecaju profesora Pečarića na znanstvena istraživanja u području matematičkih nejednakosti u drugim državama. Među najvažnijima su njegovi boravci u Australiji i Pakistanu i o njima će biti riječi u sljedeća dva poglavlja.

Spomenimo i neke suradnje koje profesoru Pečariću mnogo znače iako nisu rezultirale zajedničkim radovima. Njegova suradnja s profesorom Jankom je svakako jedna najvažnijih. Zvonimir Janko, umirovljeni profesor Sveučilišta u Heidelbergu, jedan od velikana hrvatske matematike, eponim za Jankove grupe, sporadične

jednostavne grupe u teoriji grupa. Osim (ljetnog) prijateljstva povezuje ih i mnogo drugog zajedničkog: izuzetna matematička kreativnost, ljubav za prenošenjem znanja mlađim generacijama (što je u Hrvatskoj prijeko potrebno), a također i zajednički politički pogledi.

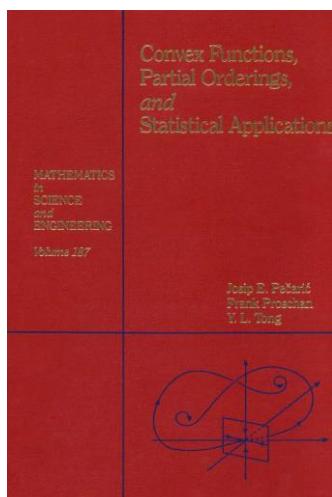
Josip Pečarić i Zvonimir Janko

Australijska pustolovina

Među mnogim znanstvenim putovanjima i konferencijama Josipu najbitniji je bio dvogodišnji put u Australiju 1992. i 1993. godine. Tada je započela njegova suradnja s profesorima Charlesom Pierceom i Bertramom Mondom. Rad s Mondom je bio posebno plodonosan. Rezultirao je poznatom metodom Mond-Pečarić i s više od 100 objavljenih radova iz operatorskih nejednakosti u uglednim znanstvenim časopisima.

Bertram Mond, Frank Proschan, Josip Pečarić, 1992

“Red Book”

Pakistanska pustolovina

Josipu posebno draga međunarodna suradnja je bila posjet u Abdus Salam School of Mathematical Sciences (ASSMS), GC University, Lahore, Pakistan. Tamo je je otišao na poziv profesora Alla Dita Raza Choudaryija, direktora ASSMSa. ASSMS je jedinstveni matematički istraživački centar kojeg je osnovao poznati pakistanski dobitnik Nobelove nagrade za fiziku profesor Abdus Salam (također osnivač ICTP u Trstu) 2003. godine. Doktorski studij iz matematike tu vode isključivo strani profesori (uglavnom iz istočne Europe). Članak o ASSMS objavljen je u Notices of AMS (Vol 58, No 7, 938-943).

U periodu 2006.-2014. professor Pečarić je svake godine boravio na ASSMS u Pakistanu najmanje tri mjeseca. Njegovi pomno odabrani doktorandi bili su vrlo motivirani za rad. Od 2009. do 2016. obranjeno je 13 doktorskih disertacija pod njegovim mentorstvom. Na taj način ostavio je neizbrisiv trag na matematiku u Pakistanu. Mnogi njegovi doktorandi danas sada imaju stalna profesorska mesta na raznim sveučilištima u Pakistanu.

MIA2010, Lahore, Pakistan

Završne riječi

Dragi Josipe HVALA TI za:

- sve Tvoje znanstvene doprinose,
- otkrivanje novih, neistraženih problema u kraljevstvu nejednakosti,
- za sav Tvoj utjecaj na matematičkom i političkom polju,
- za prenošenje Tvog borbenog duha na sve Tvoje suradnike,
- za sve doktorante pod Tvojim (direktnim ili indirektnim) mentorstvom,
- Tvoju kolegijalnost i prijateljstvo.

Iskrene čestitke i najbolje želje za Tvoj 70ti rođendan!

MIA2018, Zagreb

Conference in honor of Academician Josip Pečarić on the occasion
of his 70th birthday

Napomena: članak je napisan na temelju plenarnog izlaganja koje je treći autor održao na konferenciji MIA2018. Informacije i fotografije za predavanje su zajednički prikupili i odabrali svi autori.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/09/19/a-aglic-aljinovic-i-peric-l-e-persson-josip-pecaric-zivot-u-matematici-i-politici/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

JOSIP PEČARIĆ

**PREDSTAVLJANJE KNJIGA O GENERALU
PRALJKU U HERCEGOVINI**

Naše je veliko zadovoljstvo što predstavljamo knjige o generalu Praljku u njegovoј rodnoј Hercegovini tj. u Hercegovini velikog ratnog ministra Gojka Šuška. Dakle u Hercegovini dvojice izuzetnih Hrvata koji su u Širokobriješkoj gimnaziji sjedili u istoj klupi. Zato se zahvaljujemo organizatorima koji su nam to omogućili kao i svima vama koji ste došli na ovo predstavljanje.

Ključna riječ u ovim predstavljanjima je ZABORAV. Ne samo da se silno trude izbrisati iz sjećanja našeg naroda generala Praljka već do duže vrijeme rade i s našim sjećanjem na Šuška.

Meni kao doktoru matematičkih i magistru elektrotehnike posebno je zanimljivo što je general Praljak diplomirao elektrotehniku, a Šušak je studirao matematiku prije nego što je otišao vani. A njihov

profesor matematike bio je Širokobriješki zet – po meni najveći živući hrvatski znanstvenik - prof. dr. sc. Zvonimir Janko koji je dopisni član HAZU. Unatoč tome i on spada među zaboravljene izuzetne Hrvate. A kada je odlazio u mirovinu na njegovom sveučilištu u Heidelbergu jedan poznati njemački matematičar je njegova otkrića u matematici usporedio s padom Berlinskog zida. Čini mi se da je on itekako doprinijelo u izboru studija elektrotehnike i matematike ovo dvojice naših velikana.

Veliku zahvalnost dugujemo dr. sc. Marku Tokiću koji je predstavio ove knjige (u Širokom Brijegu i Ljubuškom), kao što je to i dosad radio. U drugoj i trećoj knjizi dani su i tekstovi koji nam pokazuju kako je dr. Tokić reagirao na ČIN SAMOŽRTVOVANJA, ČIN SEBEDARJA generala Praljka. Čini mi se da je dr. Tokić prvi tako i definirao taj čin, ili sam ja prvi put to čuo od njega i od tada ga stalno i koristim.

Dr.. Tokić je predstavljaо gotovo sve moje knjige koje sam predstavljaо u BiH.

Na jednom od tih predstavljanja održanom u Mostaru govorio je o četiri stupa Pečarićeve Hrvatske. Ta četiri stupa su mu Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup Vlado Košić. Više puta sam navodio te riječi dr. Tokića iznoseći svoje mišljenje da je njih dr. Tokić izdvojio kao predstavnike pojedinih skupina naših ljudi kao one koji su najviše napadani među njima. Zapravo ovo spominjem danas zato što je tu dr. Tokić i zato što mi se čini da ovaj stup koji pripada Dariju Kordiću, koji je 17. godina bio u zatvoru a jedini zločin koji su mu dokazali bio je da je iznimam Hrvat, treba zamijeniti sa stupom generala Praljka. Zahvaljujem dr. Tokiću što je to prihvatio!

Zapravo ova predstavljanja u Hercegovini su mi posebno značajna i zbog pisma 90-godišnjeg Dragana Hazlera velikog domoljuba iz Švicarske i donedavnog predsjednika HAZUDD-a, u kome on kaže kako je 25. ožujka 2011. godine u Baselu - predložio SLOBODANA PRALJKA za Redovnog člana - Hrv. akad. HAZUDD-a.

Doista nisam znao, a vidim da nije ni dr. Međimorec da je od 2011.-e Slobodan Praljak član HAZUDD-a!

U tom pismu je spomenuta i ploče u prostorijama HAZU Mostar na kojoj će biti uneseno i Praljkovo ime i to me je podsjetilo na riječi

kojima je dr. Međimorca u Petrinji završio svoj govor predstavljanju ovih knjiga:

Kad god odem u Sunju zapalim svijeću ispod biste velikog glumca i hrvatskog branitelja Svena Laste. Volio bih da se jednog dana kraj njega nađe i bista našeg Hemingwaya. Bista već postoji, izradio ju je akademski kipar Stjepan Gračan. Mislim da bi valjalo razmisliti o takvom skromnom znaku poštovanja velikog životnog djela generala Slobodana Praljka?

S druge strane ovo Praljkovo članstvo u HAZUDDU-u i činjenica da je dr. Franjo Tuđman bio akademik, dakle redoviti član HAZU-a podsjeća me s kolikim pravom sam stalno upozoravao na bliskost ova dva hrvatska velikana.

Čin samožrtvovanja, tj. čin sebedarja generala Praljka pratit će sve hrvatske političare jer će odnos prema našem generalu biti jednostavni pokazatelj našim ljudima o njima samima. Ostvarenje želje dr. Međimorca o postavljanju biste u Slunju bio bi samo pokazatelj da se krenulo u pravom smjeru, tj. da odaju počast hrvatskim velikanima, a ne samo da misle o vlastitim interesima. Plenković je, vidjeli smo, odmah krenuo s politikom zatiranja svakog pomenu tog čina generala Praljka - čina kojim je general Praljak za prokazivanje sramotne uloge tog „suda“ učinio daleko više od svih hrvatskih političara zajedno. Zapravo su u svom nadmetanju tko će biti bolji sluga sve radili protiv hrvatske države. Pa sjetimo se samo da je Mesić zbog lažnog svjedočenja dva puta nagrađen mjestom predsjednika države.

Ali prvo nešto o veličini našeg generala – čovjeka koga je Hrvatsko slovo proglašilo OSOBOM GODINE, a Hrvatski tjednik OSOBOM GODINE, DESETLJEĆA, STOLJEĆA...

General Praljak je porazio, kao što znamo i Haški sud i one koji su mu služili.. Kao da sam to i njavio još 31. siječnja 2002. na predstavljanju moje knjige *Sramotni sud u Haagu*, Zagreb, 2001. (a prvi predgovor *Zašto zapadnim zemljama treba sud u Haagu* napisao joj je Slobodan Praljak), a ponovio i dvije godine kasnije kada sam generalu posvetio svoju knjigu o Boki kotorskoj:

POSVETA KNJIGE „UBOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI“, Zagreb 2004.

*Posvećeno dragom prijatelju
Generalu Slobodanu Praljku*

„General Slobodan Praljak nije samo izvanredno vodio predstavljanje ove knjige (*Sramotni sud u Haagu, op JP*), već je i napisao prvi predgovor knjizi. Njemu prijete Haaškim sudom još negdje od 1995. godine. Nedavno sam u Australiji, prilikom predstavljanja engleske verzije mojih knjiga *Srpski mit o Jasenovcu 1 i 2*, pročitao da generala ponovno spominju i tada napisao slijedeći tekst koji je donesen u ovoj knjizi.

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozorava na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu "Za hrvatsku Hrvatsku" u Zagrebu promovirao uz prof. Dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamo li Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: "Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali." Tako će i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelju i rade samo takvi, zar ne?

U stvari čini mi se da tužitelji i suci u Haagu itekako dobro znaju za generalove nastupe i da se u ovom slučaju najbolje vidi kako je na tom sudu sve okrenuto naopako. Naime, umjesto da se general boji optužbi za navodne ratne zločine jer uviđa kako je to sudstvo kojemu istina ništa ne znači, pa se nevine ljudi osuđuje na drakonske kazne, tužitelji i suci boje se suočiti s generalom jer znaju koliko će ispasti glupi i smiješni.“

*Predstavljanje knjige Sramotni sud u Haagu,
Zagreb, 31. siječnja 2002.*

Generale,

*Skupili su hrabrosti suočiti se s Tobom. Doista se ponosim time što
mogu reći da si mi prijatelj.*

*Akademik Josip Pečarić
Zagreb, 5. travnja 2004. g.*

Iste godine kada smo predstavljali knjigu Sramotni sud u Haagu u samom su Sudu potvrdili istinitost mojih riječi. O tome je nedavno svjedočila njegova odvjetnica Nika Pinter. Evo djela intervjuja koji to pokazuje, a koji moramo stalno ponavljati jer samo taj primjer pokazuje veličinu našeg generala:

,Koliko mu je bilo opasno svjedočiti za Mladena Naletilić Tutu? Djelovalo je kao da ga tužitelj, Kenneth Scott, iz pozicije svjedoka u predmetu Naletilić uvlači u poziciju optuženik u predmetu Prlić...

*- Nije to Scott mogao učiniti, on nije bio dorastao Praljku (ponavljam „ON NIJE BIO DORASTAO PRALJKU)..
Činjenica je da se upravo zato što je Praljak bio suveren u predmetu Naletilić, jako zamjerio Scottu. Uvjereni sam da je Scott imao Praljka kao svoj projekt (rekao bih da je Praljak bio projekt cijelog Suda u Haagu, J.P.). U jednom je trenutku sutkinja Maureen Harding Clark rekla Scottu: "Kolega Scott, kako ste dugo odvjetnik, imate veliko iskustvo. No, morate znati da se u svojoj karijeri možete sresti s osobom koja je jača od vas". To je bio Praljak.*

Kada je to bilo?

- Tijekom unakrsnog ispitivanja u slučaju Naletilić. Scott tada nije uspio od Praljka dobiti ništa što bi mu koristilo i mislim da je odatle proizlazila ta Scottova fiksacija na Praljka. Kasnije se to pokazalo i u suđenju Praljku. Scott je bacao naočale, izlazio iz sudnice. Jednom je prilikom, usred rasprave, izašao iz sudnice i u predmetu nije bilo tužitelja! Svi smo samo gledali što se događa, ostavio je praznu tužilačku klupu. Sasvim nedolično ponašanje i da je to napravio bilo tko od branitelja, bio bi kažnjen. Možda sam subjektivna, ali to se događalo. Mislim da je početak Praljkove optužnice bilo to svjedočenje 2002. godine.“

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/braniteljica-slobodana-praljka-za-jutarnji-otkriva-dosad-nepoznate-dijelove-haske-slagalice-muslim-da-optuznicu-nije-procitao-evo-zasto/6850899/>

Ja sam morao spomenuti knjigu o mojoj Boki koju sam posvetio svom prijatelju generalu Praljku i zbog riječi dobodošlica koje mi je uputio fra Andrija Nikić, a kojoj je očito ta knjiga poslužila kao svojevrstan uzor:

Sretan dolazak u Hercegovinu, *gdje svaki kamen pjeva hrvatski.*
Hvala i fra Andriji i svima vama.

Josip Pečarić

DODATAK: Jedna pjesma s predstavljanja u Mostaru

Pjesmice za naše velikane!

Što su krivi naši generali,
da im sude svjetski mešetari

Na svom pragu mi smo ratovali,
da bi rodnu grudu obranili!

Nisu pošli u tuđu krajину,
Branili su svoju djedovinu!

Knjige će se o ratu pisati,
naraštaji naši će čitati!

Povijest piše a i narod pamti,
kako su se sudili Hrvati!

Čuvali smo mi ognjište svoje,
Hrvati se nikoga ne boje!

Herceg-Bosno uvijek živa bila,
Hrvatima i draga i mila!

O Mostaru u srcu te nosim,
Herceg-Bosno tonom se ponosim!

Nedam svoje Humskozemne grude
Bit ću ovdje pa kako mi bude!

Nek' se širi vira Isusova
i hrvatskom krvlju natopljena.

Sveto zemљa Hercegova ima
Sunca, krša, kadulje i smilja

Nek' nam živi zemљa Hercegova
Humska zemљa naših pradjedova!

Tu su fratri stoljećima bili
Za vjeru su svoju krv prolili!

Kuća moja od kamena siva
Koda vidim svoga dida živa

Punu kuću dice izrođio
I žuljavim rukam' odhranio

Da čuvaju zemљu Hercegovu
Kršnu, rodnu, sunčanu i plodnu

Hercegovac cijeli svijet naseli
A ognjište svoje ne raseli

Dok je sunca i kamena siva
Hercegova zemљa bit će živa!

Sveti Ante čuvaj naše fratre
Spasili su vjeru i Hrvate!

Fra Andrija povjesničar mio

Stotinu je knjiga objavio!

Veliko vam hvala fra Andrija
Jer povijest je od svih najstarija!

Nevenka Ćubela, Mostar, 17. svibnja 2018.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/19/predstavljanja-knjiga-o-generalu-praljku-u-hercegovini/>

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-predstavljanja-knjiga-generalu-praljku-hercegovini/>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

POZIVI RUSKOM ZNANSTVENIKU

(1)

Poštovana kolegice Stojanovski,

Zahvaljujem se na pozivu, ali mislim da on nije trebao biti upućen meni. Naime, ja jesam stvorio TRI znanstvena časopisa koji su na svjetskim listama. Tako su dva od njih ove godine po Web of science Q1 časopisi.

Međutim po HRZZ-u ti časopisi nisu dobri i zbog te ocjene projekt na HRZZ-u nije mogao biti realiziran, iako je na njemu bilo još 36 matematičara. Istina, tada su ti časopisi bili Q2, ali je po Scopusu od 5 najboljih hrvatskih časopisa 3 bilo „mojih“.

Napisao sam i dvije knjige (Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.) o takvom pogledu na hrvatsku znanost (vrijedi li ona uopće ako tri od pet najboljih znanstvenih časopisa

nisu dobri?), poslao sam ih vlastima RH. Zahvali su na primitku i ništa više.

Očito im je odgovarao takav odnos prema njima. Oni koji su sudjelovali u tome iz moje akademije nagrađeni su (u Vladi, HAZU, HRZZu).

Kako je sličan odnos i prema mojoj obitelji, moram se zapitati hoćete li i Vi imati problema zbog ovog poziva ili mog dolaska na Vaš skup. S druge strane u osveti zbog mog djelovanja preko člana moje obitelji najprljaviju ulogu je odigrao rektor Zagrebačkog sveučilišta tako da ja ne bih sudjelovao na Vašem skupu već zbog činjenice da je suorganizator sveučilište kojemu je takav čovjek na čelu.

Vjerljatno Vam je poznato da je doktorirao poslije 15 godina rada na doktoratu (FF – Zagreb) u 48. godini života. Ovih dana sam čuo zgodu s te obrane, tj. komentar jednog nazočnog:

„Pet minuta sramote, a doktor znanosti si cijeli život“.

Čovjek je očito promašio, jer je u slijedećih 15 godina, Boras proletio kroz sva zvanja, postao dekan i rektor.

Inače o prljavoj ulozi rektora Borasa pisao sam dekanima Sveučilišta pri nedavnim izborima, i oni su pokazali kako se na Sveučilištu u Zagrebu njeguje takvo shvaćanje morala.

Ta pisma imate u mojoj knjizi: Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Kako sam već godinu dana u mirovini, i potpisujem radove za moskovsko sveučilište RUDN, mene u Scopusu i tretiraju kao ruskog znanstvenika (vidi prilog) na zadovoljstvo hrvatskih političara i onih u znanosti, i onih na vlasti i onih u glavnim oporbenim strankama.

Objašnjenje, o kojem sam govorio u spomenutim knjigama jasno je iz nedavnog nastupa Ivice Marijačića, glavnog urednika Hrvatskog tjednika iz Zadra /dakle možete ga u Zadru i kontaktirati).

On je upozori kako se problem s pozdravom ZA DOM SPREMNI pojavio s nastankom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A poznato je da sam ja pokretač Peticije Za dom spremni kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od onih koji su u hrvatskim vlastima, a provode taj memorandum. Nedavno Vam je i Vučić otvoreno napao „Bojnu“ i tako svima potvrdio koga slušaju mnogi u RH.

Zato mislim da je bolje, da takve znanstvenike, uostalom eto i ruski sam a ne hrvatski, ne pozivate na vaš skup.

Ipak više vjerujte hrvatskim vlastima kako moji Q1 časopisi nisu dobri nego tim svjetskim bazama. Pa valjda Vučić najbolje zna.

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

PRILOG:

Poštovani,

pozivamo vas da nam se pridružite na ovogodišnjoj PUBMET2019 konferenciji o znanstvenom izdavaštvu, od 19-20. rujna 2019. na Sveučilištu u Zadru, s temama atraktivnim za svakog znanstvenika. Upoznajte se s najnovijim trendovima u znanstvenom izdavaštvu, zahtjevima financijera i sudjelujte u diskusijama o promjenama koje donosi Otvorena Znanost.

Cijenili bismo ukoliko ovaj poziv (hrvatska ili engleska verzija) možete distribuirati unutar svojih ustanova, društava i mreža. Sva pitanja možete nam uputiti na pubmet@unizd.hr.

Zahvaljujem i srdačno pozdravljam, jadranka

Provjerite zašto ne smijete propustiti ovogodišnju PUBMET2019 konferenciju! :)

Poštovani,

Želimo vas obavijestiti da je objavljen program 6. Međunarodne konferencije o znanstvenom izdavaštvu u kontekstu otvorene znanosti PUBMET2019, u organizaciji Sveučilišta u Zadru, Sveučilišta u Zagrebu i Instituta Ruđer Bošković, pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja, OpenAIRE

Advance, European Association of Science Editors EASE i SPARC Europe, koja će se održati od **19. do 20. rujna 2019.**, uz predkonferencijske **radionice 18. rujna 2018.** na Sveučilištu u Zadru.

Nakon pet uspješnih PUBMET konferencija, ovogodišnja donosi nove i aktualne teme suvremenog znanstvenog izdavaštva koje želimo približiti što većem broju znanstvenika, urednika i izdavača, osiguravatelja usluga, kreatora politika, knjižničara, upravitelja repozitorija i informacijskih stručnjaka kroz **niz izlaganja, postera, radionica, panel rasprava i okruglih stolova**.

Okupili smo vodeće stručnjake u području znanstvene komunikacije. Među našim pozvanim predavačima su Gwen Franck (poslovni modeli u OA izdavaštvu), Olga Kirillova (uloga globalnih bibliometrijskih baza podataka), Thed van Leeuwen (Plan S), Vanessa Proudman (uloga financijera u otvorenoj znanosti), Andrei Rostovtsev (plagijatorstvo i znanstvena nečestitost), Sami Syrjamaki (višejezičnost), Victoria Tsoukala (politike otvorene znanosti i preporuke Europske komisije) i Adriaan van der Weel (knjige i kriza čitanja u znanstvenoj komunikaciji). Nudimo i zanimljive radionice o CrossRef uslugama, pohranjivanju otvorenih istraživačkih podataka, novim alatima i mogućnostima znanstvene komunikacije te novim alatima za objavljivanje časopisa i knjiga.

Potrudili smo se osigurati vam kvalitetan program i sigurni smo da ćete se odazvati te pridonijeti uspjehu konferencije. Ukoliko se već niste registrirali, za registraciju i sudjelovanje na PUBMET2019 konferenciji, slijedite poveznicu **REGISTER**. Provjerite naše popuste za preddiplomske, diplomske i doktorske studente!

U četvrtak ćemo se družiti na konferencijskoj večeri u atraktivnoj Konobi Dalmacija, a u petak organiziramo razgledavanje prelijepog grada Zadra.

Pridružite nam se na izletu u subotu 21. rujna 2019. (nije uključeno u kotizaciju) kada ćemo posjetiti park prirode Vransko jezero (oko

50 €, ovisno o broju sudionika). Detalje izleta pronaći ćete na kraju programa.

Ukoliko imate dodatnih pitanja, svakako nas pitajte na pubmet@unizd.hr

Veselimo se zajedničkom druženju u Zadru na konferenciji o znanstvenom izdavaštvu koju ne smijete propustiti!

U ime organizacijskog i programskog odbora srdačno vas pozdravljam,

izv. prof. dr. sc. Jadranka Stojanovski

--

izv. prof. Jadranka Stojanovski / associate professor
Sveučilište u Zadru / University of Zadar
<http://ozk.unizd.hr>
Institut Ruđer Bošković / Rudjer Boskovic Institute
<http://lib.irb.hr/web>

(2)

Poštovani kolega Jecić,

Zahvaljujem Vam se na e-mailu koji ste mi poslali kao Glavni urednik *Hrvatske tehničke enciklopedije*. Vidim da ste isti poziv poslali i nekim kolegama S TTF-a, pa pretpostavljam da sam i ja dobio poziv s obzirom da su na TTF-u, dok sam ja tamo radio više od 50% objavljenih radova godišnje bili moji radovi. Međutim ja sam već godinu dana u mirovini, pa je poznato da sam prekinuo svaku suradnju sa Zagrebačkim sveučilištem. Naime, zbog mog domoljubnog rada u nemilosti sam hrvatskih političara. Oni su dosegli samo dno kada su se počeli svetiti članovima moje obitelji. Glavni u tom najprljavijem poslu je rektor Zagrebačkog sveučilišta Boras. Već samo zbog toga on na čelu Sveučilišta je sramota tog sveučilišta, pa više na mojim znanstvenim radovima ne sudjeluju ni moji doktori znanosti jer im je u adresi Sveučilište koji ima takvog rektora.

Ali nije sramota sveučilišta što ima takvog rektora samo zbog toga. Npr. vjerojatno Vam je poznato da je on doktorirao poslije 15 godina rada na doktoratu (FF – Zagreb) u 48. godini života. Ovih dana sam čuo zgodu s te obrane, tj. komentar jednog nazočnog:

„Pet minuta sramote, a doktor znanosti si cijeli život“.

Čovjek je očito promašio, jer je u slijedećih 15 godina, Boras proletio kroz sva zvanja, postao dekan i rektor.

Inače o prljavoj ulozi rektora Borasa pisao sam dekanima Sveučilišta pri nedavnim izborima, i oni su pokazali kako se na Sveučilištu u Zagrebu njeguje takvo shvaćanje morala.

Ta pisma imate u mojoj knjizi: Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Dakle, već godinu dana potpisujem radove za moskovsko sveučilište RUDN, pa me u Scopusu i tretiraju kao ruskog znanstvenika (vidi prilog). Tako da je Vaš poziv zakasnio i besmisleno je da ruskog znanstvenika uvrštavate u hrvatsku enciklopediju.

S druge strane, ne bih želio da Vi u tome sudjelujete zbog napada koje doživljavam od samih vlasti i ja i članovi moje obitelji, i moji suradnici, pa čak i moji časopisi. Naime, tri časopisa koje sam stvorio sa svojim suradnicima s sa impact faktorom, a dva su sada Q1

časopisi. Hrvatski političari su kaznili čak i te časopise. Zato nisam siguran da se to ne bi dogodilo i Vama. Napisao sam čak i dvije knjige o tim progonima, poslao ih vrhovima vlasti u RH. Rezultat je bio nagrađivanje ljudi iz HAZU koji su sudjelovali u tim napadima na mene, obitelj do časopisa.

Objašnjenje za to očito slijedi nakon nedavnog nastupa Ivice Marijačića, glavnog urednika Hrvatskog tjednika iz Zadra u Bujici. On je upozori kako se problem s pozdravom ZA DOM SPREMNI pojavio s nastankom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A poznato je da sam ja pokretač Peticije Za dom spremni kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od onih koji su u hrvatskim vlastima, a provode taj memorandum. Nedavno Vam je i Vučić otvoreno napao „Bojnu“ i tako svima potvrdio koga slušaju mnogi u RH.

Zato mislim da je bolje, da ovakve znanstvenike, čak i da nisu ruski već hrvatski, ne stavlјate u hrvatske enciklopedije.

Ne treba se igrati s vlastima, i ne samo s njima, kad provode ono za što se zalaže Vučić, zar ne?

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

PRILOG

Naslov: HRVATSKA TEHNIČKA ENCIKLOPEDIJA

Datum: Wed, 4 Sep 2019 13:01:19 +0200

Šalje: renata.pavlovic@lzmk.hr

Prima: zaneta.ugarcic-hardi@ptfos.hr, zlatka.mencl.bajs@ttf.hr,
zvonko.dragicevic@ttf.hr, amgranca@ttf.hr,
pecaric@element.hr

dr. sc. Zdenko Jecić
Glavni urednik
Hrvatska tehnička enciklopedija

*Poštovani/poštovana,
obraćam Vam se kao glavni urednik Hrvatske tehničke enciklopedije,
velikoga projekta Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža, koji na
internetu (<http://tehnika.lzmk.hr/>) i u četiri tiskana sveska obrađuje
povijest i trenutačno stanje tehnike u Hrvatskoj. Važnost projekta
prepoznale su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti te
Akademija tehničkih znanosti Hrvatske, koje su uključene u projekt
od njegova početka. Svi članci objavljaju se na internetu odmah po
dovršetku, a svesci u razmaku od približno tri godine. Prvi tiskani
svezak predstavljen je javnosti krajem 2018.*

*Drugi svezak, na kojemu trenutačno radimo, obuhvaća biokemijsko
inženjerstvo, drvnu tehniku i šumarstvo, grafičku tehnologiju,
kemijsko inženjerstvo, metalurgiju, poljoprivrednu tehniku,
prehrambenu tehnologiju, rudarstvo, tekstilnu tehnologiju i zaštitu
okoliša. U enciklopediju ćemo uvrstiti životopise najvažnijih osoba,
pa Vas molimo za pomoć oko prikupljanja Vaših biografskih
podataka.*

Bilo bi nam od velike pomoći kad biste nam dostavili:

1. *ispunjeni biografski upitnik (u primitku)*
2. *svoju fotografiju (u digitalnom obliku u visokoj rezoluciji za
tisak ili nam ju u analognom obliku pošaljite poštom)*
3. *broj telefona na koji Vas možemo kontaktirati oko
možebitnih nejasnoća ili dodatnih podataka.*

*Za sva dodatna pitanja slobodno me nazovite na telefon 01/4800-411
ili se javite elektroničkom poštom.*

*Unaprijed zahvaljujem što pomažete odvijanje ovoga projekta,
važnog za tehničku zajednicu i hrvatsku kulturu u cjelini.*

S poštovanjem,

Zdenko Jecić
glavni urednik HTE

(3)

Poštovani Profesore Šikić,

Zahvaljujem Vam se na ljubaznom pozivu na Proslavu Stogodišnjice Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a. Još mi je u sjećanju proslava godišnjice Vašeg Zavoda 11.10.2009. kada je o mojim navodnim zaslugama govorio profesor dr. sc. Neven Elezović, tj. kada je o meni govorio kao o zlom duhu hrvatske matematike (onaj dobri duh je najveći živući hrvatski znanstvenik profesor Zvonimir Janko):

„Drugi projekt spada u područje matematičke analize, program Matematičke nejednakosti i primjene, voditelj sam ja, suradnici I. Brnetić, M. Krnić i A. Aglić-Aljinović, novak Tomislav Burić a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akad. J. Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.

Iznimno sam ponosan što imam čast surađivati s prof. Pečarićem. Sjećam se dobro trenutka pred dvanaest godina, nakon jedne sjednice matičnog povjerenstva, kad sam mu predložio tad utopističku ideju o pokretanju prvog specijaliziranog časopisa iz matematike u Hrvatskoj, danas svjetski poznatu i priznatu MIU. Vjerovao sam da prof. Pečarić ima ugled koji je prepoznat u svijetu i da će moći organizirati kvalitetno uredništvo. Ali nisam mogao niti sanjati da će se u njemu naći više od pola živućih matematički najproduktivnijih autora u cjelokupnoj povijesti matematike. I svi su oni priznali Zagreb kao svjetski centar istraživanja u ovom području matematike.“

Međutim, u međuvremenu se mnogo toga promijenilo. Na čelu Sveučilišta je došao prof. Damir Boras, čovjek koji je sramota Vašeg sveučilišta. Kažem „Vašeg“ jer sam zbog toga prekinuo suradnju sa vašim sveučilištem. To je dobro poznato, ali ipak je takav čovjek pozvan na Vašu proslavu.

Vjerujem da je već poznato da se zbog toga na Scopusu ja vodim kao ruski znanstvenik, jer sam još uvijek član matematičkog instituta jednog sveučilišta u Moskvi, a nisam na vašem sveučilištu.

Dakle tisuću mojih znanstvenih radova koliko imam potpisano za vaše sveučilište ili to što je tada rekao profesor Elezović (*više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opстоји zahvaljujući meni*), ne znači ništa vašem fakultetu i on poziva rektora Borasa, iako su svjesni da to znači i poruku meni kako je moj doprinos vašem fakultetu zapravo nebitan.

Naravno, kada se tako kvalificira moj doprinos, ja to moram uvažiti. Ipak je rektor Boras završio FER, poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu uspio je čak i doktorirati u 48. godini života, pa itekako morate uvažiti znanstvene kvalitete vašeg bivšeg studenta, a ne nekakav doprinos ovog 'zlog duha'.

Na kraju mi jedino ostaje da svim članovima vašeg Zavoda čestitam stogodišnjicu.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Naslov:Pozivnica na proslavu 100-godišnjice ZPM-a

Datum:Mon, 30 Sep 2019 13:21:55 +0000

Šalje:Tomislav Šikić

Prima:marko.tadić, pecaric, Andrej Dujella, Goran Muic

Dragi Tomislave,

Znam da je rektor gost vašeg dekana, pa sam zato moj e-mail poslao i njemu.

Ono u čemu si pogriješio jeste to što si koristio riječ GNJEV. Mnogo je primjerenija riječ GAĐENJE. Sve što je u svezi s rektorem kod mene izaziva samo gađenje.

Uvjeren sam da je isti slučaj i s njegovim mentorom dr. Miroslavom Tuđmanom, koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu u 48. godini života doktorira.

Zašto?

Već sam pisao o tome kako su u jednom društvu u kojem je bio jedan profesor s vašeg fakulteta (ima isti čin kao i Tuđman) razgovarali o Borasovom doktoratu. Zvali su me i potvrdio sam da mu je mentor bio Tuđman. Poslije sam doznao da je moj prijatelj i vaš kolega zvao Borasa i ovaj je negirao da mu je Tuđman bio mentor. Vašem profesoru sam onda poslao linkove s kojih se mogao uvjeriti da mu je Tuđman doista bio mentor.

Vjerujem da se i Tebi Tomislave gadi netko takav, zar ne?

Ali, zar Ti to ne objašnjava munjevito Borasovo napredovanje kroz sva zvanja, u vrijeme detuđmanizacije, i izbore za dekana i rektora? S druge strane mene je Poziv podsjetio na govor profesora Elezovića, pa vam na tomu hvala. U njemu je spomenuo troje mojih doktora koji su na vašem fakultetu izabrani za redovite profesore u istom danu.

Profesor Elezović je govorio i o MII, u kojoj i Ti imaš objavljen jedan rad. A MIA je uz JMI sada Q1 časopis.

Moraš priznati da je Neven po običaju bio jako duhovit. Sjećam se kako je odgovorio jednom od mojih doktora (sada je izvanredni profesor) na početku rada na doktoratu. Pitao ga je tko je moj nasljednik.

Neven mu je odgovorio nešto ovako:

Jedan. Valjda misliš kojih dvadeset?

Zapravo, prije nego što sam dobio Tvoj poziv, na proslavu me je pozvao prof. Žubrinić. Vjerojatno se sjećaš kako je kolega Žubrinić povodom svog izbora u zvanje redoviti profesor u trajnom zvanju posebno zahvalio meni.

A već Tvoj poziv sam shvatio kao ruganje na račun rektora.

Kako to?

Pa poziv si poslao i trojici mojih kolega akademika. A sva trojica su u trenutku kada su postali akademici, bili mlađi nego što je bio Boras kada je doktorirao.

A priča se u Akademiji kako je već počeo kampanju da i on postane akademik.

Sigurno i hoće kada znamo da je već dobio i nagradu grada Zagreba zbog *velikog doprinosa uspostavljanju* (vjerovali ili ne) i *razvoju informacijskih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu*.

Eto vidiš kako i ja griješim. Zato mu Tuđman i nije mogao biti mentor, a profesori ni Težak, Stipčević, Marijević itd. nisu zaslužni za uspostavu informacijskih znanosti.

Uz srdačne pozdrave,
Tvoj Josip

Naslov: Re: Fwd: Pozivnica na proslavu 100-godišnjice ZPM-a

Datum: Thu, 10 Oct 2019 22:12:35 +0000

Šalje: Tomislav Sikic <tsikic@fer.hr>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi profesore,

mogu samo ponoviti koliko mi je žao. Zapravo razumijem Vaš gnjev no rektor je gost našeg dekana koji je zapravo domaćin ove proslave.

Uz srdačne pozdrave,

Vaš Tomislav.

AKADEMIK DUBRAVKO JELČIĆ - DOBITNIK NAGRADE ZA ŽIVOTNO DJELO

Tjedan pun lijepih događaja. U prošli petak na putu za Split dr. Josip Stjepandić i ja svratili smo u Sukošan da bih konačno upoznao sjajnu kolumnisticu Hrvatskog tjednika Mirelu Pavić koja u svojim kolumnama zna spomenuti „pridragog akademika“. Na proslavu Gospe od Karavaja nismo stigli, ali smo u Dubravi kod Tisna sreli i don Lazara i biskupa Rogića. A u Splitu polaganje vijenca na spomenik našim HOS-ovcima i predstavljanje knjige.

Sinoć koncert dragog prijatelja i velikog domoljuba Stanka Šarića za njegovih 30 godina nastupanja.

U naredni petak predavanje još jednog prijatelja i velikog domoljuba prof. dr. sc. Zvonimira Janka, dopisnog člana HAZU. Prof. Janko je najveći živući hrvatski znanstvenik, a značaj njegovog najznačajnijeg otkrića poznatog pod imenom Jankove grupe su u Njemačkoj usporedili s padom Berlinskog zida.

Ali posebno me je ipak obradovala vijest s kojom se pohvalio Portal HKV-a 27. 05. 2017.:

Naš istaknuti član akademik Dubravko Jelčić dobio nagradu „Vladimir Nazor“ za životno djelo

Nagradu „Vladimir Nazor“ za životno djelo dobio naš istaknuti član akademik Dubravko Jelčić, član Časnog suda HKV-a

<http://www.hkv.hr/kultura/vijesti-kultura/26826-nas-istaknuti-član-akademik-dubravko-jelcic-dobio-nagradu-vladimir-nazor-za-zivotno-djelo.html>

Tu je nagradu komentirao naš poznati književnik Hrvoje Hitrec:

Dubravko Jelčić

Zaslужeno, i više od toga, dobio Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo. Zastupnik Časnoga suda Hrvatskoga kulturnog vijeća, prije toga zastupnik u Hrvatskom saboru, akademik, iznad svega pouzdan književni povjesničar, kritičar koji vjerno i pravedno prati suvremenu hrvatsku književnu produkciju i ne da se nasanjkati izmišljenim veličinama, stvorenim u medijima. Požežanin rodom,

nastavljač velike požeške literarne škole, koja je dala toliko ljudi da i sama predstavlja samosvojnu književnost.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/26840-h-hitrec-vrdoljak-bi-mogao-dobiti-ministarstvo-za-razdjeljike.html>

Ne ponosi se samo HKV-a činjenicom da mu je akademik Jelčić član. On je također i član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) u kome smo još od akademika Stanko Popović i ja, a bio je i veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak.

Osnovni podatci o našem književniku i akademiku Antunu Dubravku Jelčiću dostupni su na Internetu:

Datum rođenja: 06.11.1930

Mjesto rođenja: Požega

Akademске titule: akademik, doktor znanosti

Institucije: znanstveni savjetnik u miru - Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU

Funkcije u Akademiji: voditelj - Zavod za znanstveni i umjetnički rad u Požegi (2009. - ...), član Predsjedništva - Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (01.01.2004. - 31.12.2010.)

Članstvo u Akademiji: redoviti član - Razred za književnost (18.06.1992. - ...), član suradnik - Razred za književnost (09.06.1983. - 18.06.1992.)

Životopisni podatci:

Završio Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, gdje je postigao i doktorat znanosti s područja književnosti.

Službovao kao profesor srednje škole u Osijeku, zatim dramaturg u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku te ponovno profesor srednje škole u Travniku.

Od 1960. do 1993. bio je zaposlen u Institutu za književnost Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, danas Zavodu za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, gdje je napredovao od asistenta do znanstvenog savjetnika (1982.).

Član suradnik Razreda za suvremenu književnost JAZU od 1983.

Redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 1992.

Sada je tajnik Razreda za književnost HAZU.

Potpredsjednik Matice hrvatske od 1990. do 1992.

Bibliografija:

Objelodanio nekoliko stotina znanstvenih, stručnih i literarnih radova, od kojih su većina skupljeni u tridesetak samostalnih knjiga.

Nepotpun popis djela:

Poraz pobjednika, (lirika), 1962.

August Šenoa njim samim, (monografija), 1966.

Teme i mete, (studije, eseji i kritike), 1969.

Za i protiv, (rasprave, feljtoni, polemike), 1971.

Majstori realističkog pripovijedanja, (studija *Stvarnost i sudbina Ivice Kičmanovića*; u zajed. knjizi s Grčevićem, Šicelom i Pogačnikom), 1971.

Suvremena hrvatska novela, knj. I. i II. (antologija), 1971.

Literatura o A.G. Matošu, (deskriptivna bibliografija), 1976.

Epigrami, (tiskano kao rukopis, samo za internu upotrebu, u 34 primjerka numerirana autorovom rukom i s njegovim vlastoručnim potpisom), 1976.

Vallis aurea: eseji i portreti, 1977.

Hrvatski narodni i književni preporod, (monografija s hrestomatijom), 1978.

Približavanje sfingi: diptih o Ujeviću: eseji i drama, 1979.

Šenoa, (monografija) 1984.

Kranjčević, (monografija), 1984.

Matoš, (monografija), 1984.

Izabrana djela, (u knjižnici "Pet stoljeća hrvatske književnosti", zajed. knjiga sa Švelcem, Ivanišinom, Vaupotićem i Mihanovićem), 1984.

Slavonske male stvari: glose, elzeviri, konferanse, 1985.

Strast avanture ili avantura strasti: Josip Kosor: prilog tezi o autohtonosti ekspresionizma u hrvatskoj književnosti, (monografija), 1988.

Riječ po riječ, (esej), 1989.

Dnevnik od rujna do rujna 1989.-1990., 1991.

Preporod književnosti i književnost preporoda, (studije i esej), 1993.

Tri predavanja o hrvatskom pjesništvu, (studije i esej), 1993.

Šenoa-Kovačić-Gjalski, (studija *Stvarnost i sudbina Ivice Kičmanovića*, u zajedničkoj knjizi s Miroslavom Šicelom), 1993.

Strah: igre jave i sna, (roman), 1994.

Politika i sudbine, (esej, varijacije i glose o hrvatskim političarima), 1995.

Pozicije i (o)pozicije, (političko-publicistički spisi), 1995.

Nove teme i mete (studije, esej, rasprave), 1995.

Grada o Ivi Vojnoviću, (Ljetopis života i Deskriptivna bibliografija radova o njemu od 1885. do 1981.), poseban otisak iz "Kronike" Zavoda za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU br. 3-4-5/1996.

Povijest hrvatske književnosti: tisućljeće od Baščanske ploče do postmoderne, 1997., (2. znat. proš. izd., 2004., izd. na tal. jeziku *Storia della letteratura croata*, Guépard Noir, Milano, 2005., [6] izd. na španj. jeziku *Historia de la literatura croata – desde la lápida de Baška hasta el Postmodernismo*, La Zonambula, Guadalajara, 2012.)

Županija Požeško-slavonska, 1997., (suautor Marin Topić)

Književnost u čistilištu, (esej i studije), 1999.

Kalendar jedne parlamentarne diverzije, ili, Anatomija hrvatske politike 1998./1999., 1999.

Pripravni na problem?, (politički esej i članci), 1999.

Hrvatski književni romantizam, 2002.

Na istoj crti: govor i razgovori o književnosti i o politici 1963.-2002., 2003.

Tuđmanove tri sekunde, (suautor Josip Pečarić), 2004., (2. proš. izd. 2007.)

100 krvavih godina: XX. stoljeće u hrvatskoj povijesti: esej, polemike, epigrami, 2004., (2. neizmj. izd. 2005.)

Književnik Mile Budak sada i ovđe, (suautor Josip Pečarić), 2005.

Povjesni prijepori, (suautor Josip Pečarić), 2006.

Pisma iz života, 2009.

Hrvatska književnost i pravaštvo, 2011.

Nasilje žalosnih uspomena: Krhotine sjećanja 1967.-1969.-1971.-2003.-2007., 2012. [10]

Znanstveni i stručni skupovi: Od 1966. do 1995. sudjelovao na desetak znanstvenih i stručnih skupova diljem Hrvatske (o doprinosu Slavonije hrvatskoj književnosti; o hrvatskoj vojnoj granici; dvaput na znanstvenom saboru Slavonije i Baranje; o fra Kaji Agjiću; o fra Grguru Ćevapoviću; o Ivani Brlić Mažuranić; o A.G. Matošu; o

Ivanu Dežmanu; o Evgeniju Kumičiću; dvaput na Krležinim danima; itd.)

Znanstveni projekti: Voditelj i glavni istraživač projekta "Dokumentacija o hrvatskoj književnosti XX. stoljeća".

Nastavna djelatnost: Predaje kolegij "Hrvatski nacionalni identitet" na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Uređivanje časopisa: Urednik časopisa "Forum", mjeseca književnosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Uređivanje edicija: Bio je član Uredničkog odbora edicije "Pet stoljeća hrvatske književnosti".

Priredio desetak svezaka u edicijama kritičkih izdanja Sabranih djela Tina Ujevića, A.G. Matoša i Vladimira Nazora, te više desetaka knjiga u edicijama djela hrvatskih pisaca XIX. i XX. stoljeća.

Sada je izvršni urednik edicije "Stoljeća hrvatske književnosti" i član Uredništva edicije "Svjedoci povijesti".

[http://info.hazu.hr/hr/clanovi akademije/osobne stranice/antun du
bravko jelcic](http://info.hazu.hr/hr/clanovi_akademije/osobne_stranice/antun_dubravko_jelcic)

[https://hr.wikipedia.org/wiki/Antun Dubravko Jel%C4%8Di%C4%87](https://hr.wikipedia.org/wiki/Antun_Dubravko_Jel%C4%8Di%C4%87)

Kao što se HKV i HNES ponosi s činjenicom da je akademik Jelčić član tih udruga tako se i ja ponosim dugogodišnjim prijateljstvom, a iz gornjeg popisa očito je da smo bili suradnici.

Posebno mi je draga priča kada mu je tadašnji Predsjednik vlade Sanader prigovorio što sam mu ja prijatelj, a ja njega (Sanadera) stalno napadam, Jelčić mu je rekao:

- Znaš Ivo nisu svi moji prijatelji i moji politički istomišljenici. Ja Ti imam prijatelje i među komunistima.

A za Jelčića i mene se teško može reći da nismo politički istomišljenici. Nazivali su nas, zajedno s akademikom Ivanom Aralicom, ustašoidni akademici (valjda to misle i danas), a jednom su i njegov intervju povodom moje publicistike objavili tako što su izmijenili ili izostavili dijelove u kojima se izravno spominjem ja i moje knjige. Jelčićev prosvjed je objavila tada HINA.

Vjerojatno su najznačajniji dio našeg zajedničkog djelovanja razna otvorena pisma. Prvo je bilo ono o Mili Budaku, koje je bilo osnova

za jednu od naših knjiga. Akademik Jelčić je napisao tekst koji je nas desetak prihvatio, a ja sam izigravao neku vrstu glasnogovornika (u prijevodu to vam je onaj koji je najviše izložen napadima u medijima).

Puno je bilo zgoda već s tim prvim otvorenim pismom.

Veliki hrvatski pjesnik akademik Dragutin Tadijanović ga je htio potpisati, ali smo ga Jelčić i ja uspjeli odgovoriti plašeći se napada na njega koji bi mogli biti pogubni u njegovoј poodmakloј životnoј dobi

Biskupu Valentinu Pozaiću prigodom izbora za biskupa jedino su prebacili što je bio potpisnik tog Apela, a on im je odgovorio kako je on i dalje za obnovu političkih procesa.

Biskup, Jelčić i ja smo bili primljeni kod tadašnjeg ministra vanjskih poslova Gordana Jandrokovića povodom našeg Pisma VS UN-a povodom prvostupanjskih rasističkih presuda hrvatskim generalima Gotovini i Markaču.

Pa i nedavni prijedlog hrvatskim vlastima da predlože generala Slobodana Praljka za Nobelovu nagradu za mir uz nas trojicu potpisao je i biskup Vlado Košić.

Puno je takvih pisama bilo pa bi se još štošta moglo napisati.

Vjerojatno bih mogao napraviti knjigu u kojoj bih samo iz prethodnih svojih knjiga izdvojio dijelove o akademiku Jelčiću.

Ipak ēu ovaj tekst završiti samo čestitkom dragom prijatelju i suradniku akademiku Dubravku Jelčiću.

Akademik Josip Pečarić

STO MOJIH KNJIGA, ZAGREB, 2020.

DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“

Toliki muk vlada u RH oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti(!) zahvalio jedan kolega akademik:

Dragi Josipe,

i ja Ti čestítam na stotoj knjizi!

*I hvala na lijepim vijestima o filmu Operation Storm, za koji i Ti imaš
zasluge!*

S dobrim željama,

Da, koliki je muk oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti zahvaljuje jedan akademik.

Valjda i ne trebaju ljudi znati kada je ko-scenarist dr.sc. Miroslav Međimorec koji je ne samo znanstvenik nego i general i književnik i bivši veleposlanik i bivši pomoćni ministra vanjskih poslova i redatelj. A da završio je Filozofski fakultet (1965.) i Akademiju za kazališnu i filmsku umjetnost (1973.) u Zagrebu, i poslijediplomski studij u Royal Shakespeare company London/Stratford on Avon.

U toj mojoj stotoj knjizi na španjolskom ima i Međina priča o našem prijatelju generalu Praljku i o njemu samom, tj. začetku njegove diplomatske karijere u Sunji:

Za tim stolom se začinjala buduća diplomacija, stranci su se upoznavali s našom kuhinjom i vinima, poviješću, narodnim običajima i kulturom. Ispočetka bi strani promatrači, uglavnom vojna lica i diplomati, dolazili neinformirani, puni predrasuda, napuhani pred nama "civilima" koji ratuju, ljudima upitnog vojnog obrazovanja i opće kulture. Takvima bi nas dvojicu ako nije bilo Svena, Hemingway (Praljka, JP) prvo predstavio, završili smo pet fakulteta, govorimo strane jezike, nešto značimo u umjetnosti i društvu svoga naroda, proputovali smo veći dio svijeta. Izrazito drske bi izazivao na razgovor iz područja filozofije, svjetske književnosti, fizike ili matematike. Dolasci timova promatrača su bili sve češći, razgovori uz ukusne ručkove sve opušteniji i zanimljiviji, dok je naš ugled u očima stranih promatrača sve više rastao.

Pitam se je li znalo onih 500 američkih veterana koji su 10 min pljeskali filmu i autorima da je scenarist njihov kolega – general i sve to.

Moj kolega iz HAZU se zahvaljuje na tekstu u čijem prilogu sam dao i Međin tekst o snimanju nagrađenog filma. A počeo ga je s PISMOM VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA. Jedan od potpisnika tog pisma bio je i redatelj nagrađenog filma Nikola Knez.

A pismo ima itekako veze s Akademijom. Prvu verziju objavili smo akademici Smiljko Ašperger, Stanko Popović i ja. Zapravo ja sam na svoje adrese prenio jedno reagiranje na moj intervju, a akademik Ašperger je tražio i tom zahtjevu se pridružio akademik Popović da to objavimo. Tekst je objavljen na portalu HKV-a ali i u knjizi o generalu Markaču:

S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, *Haaškome tribunalu*. U knjizi: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011., str. 313-314.

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je sugerirao skupljanje potpisa. On je pisao recenziju prve i predgovor treće knjige u trilogiji o rasizmu i Haagu:

1. J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
2. J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, Rasizam domaćih slуга, Zagreb, 2013.

Kako sam pisao Predgovor knjige Mladena Pavkovića o generalu Markaču na predstavljanju te knjige sam i pročitao pismo koje je prvi put poslano VS UN-a s potpisom 20 biskupa i akademika

Naš sjajni snimatelj Oskar Šarunić je na Youtubeu izdvojio taj moj govor:

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Negdje od 4.,min i 45sec. Možete ga i poslušati:

<https://www.youtube.com/watch?v=SW-Mcf0purY>

Konačno Osmo pismo: *Jesmo li Balkansko pleme* s pozivom Predsjedniku Vlade RH da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir poslao sam i supotpisnicima ovog Pisma. Na kraju pisma je dan i prilog sa konačnom listom potpisnika (biskupa i akademika):

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet

Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

mons. Vlado Košić, biskup sisacki

akademik Frano Kršinić

akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Danas podpredsjednik Akademije akademik Davor Miličić je potpisao Pismo i ranije dok je bio dekan Medicinskog fakulteta. Objavio sam i njegov tekst koji je tom prigodom napisao;

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu oslobođiteljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobođio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnog izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Glavno je da se u Hrvatskoj ne zna za američku nagradu filmu o Olui. Treba misliti o tome kako ostati na vlasti. A to možeš duže ako hrvatski ljudi znaju što manje o onome čime se mogu ponositi. Bolje je da ne znaju ni akademici. I oni mogu pričati i širiti tako nepovoljne vijesti, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21329-dobro-je-da-ni-akademici-ne-znaju-o-nagradenom-filmu-o-olui>

DRUGI TEKSTOVI O PROFESORU JANKU

ZVONIMIR JANKO

Rođenje: 26.07.1932.

ZAVIČAJNA ZBIRKA

(Bjelovar), dr. matematičkih znanosti, sveučilišni profesor.

Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Bjelovaru. Diplomirao je 1956. na Prirodoslovno- matematičkom fakultetu u Zagrebu. Sa Sveučilišta je isključen na dvije godine zbog polaganja vijenca na grob dr. Ante Starčevića. U međuvremenu je radio u Gimnaziji u Širokom Brijegu (Bosna i Hercegovina, 1956.- 1961.). Doktorirao je matematiku na PMF-u u Zagrebu 1961. Od 1962. do 1968. boravi u Australiji, najprije kao istraživač na "Australskom nacionalnom sveučilištu" u Canberri a zatim kao redoviti profesor na sveučilištu Monash u Melbourneu. Od 1968.do 1972. Janko je proveo u SAD

kao gostujući profesor na sveučilištu Princeton i kao redoviti profesor na Državnom sveučilištu u Columbusu (Ohio). Od 1972. godine do umirovljenja (2000.) redoviti je profesor u Heidelbergu. Z. Janko je poznat po dostignućima iz teorije konačnih grupa. Najznačajnija su otkrića novih sporadičnih prostih grupa, danas poznatih pod nazivom "Jankove grupe". Ostavio je neizbrisiv trag i u teoriji projektivnih ravnina i dizajna

Profesor Zvonimir Janko sudjelovao je u poslijediplomskoj nastavi na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, održao je niz predavanja u Zagrebu, Splitu i Mostaru. Suradnik je i mentor mnogim hrvatskim i stranim matematičarima. Tijekom rada u Heidelbergu zapažena je bila njegova pomoć Hrvatskoj u različitim oblicima. Dopisni je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Gradsko vijeće grada Bjelovara proglašilo ga je počasnim građaninom grada Bjelovara 1998. godine.

Zastupljen je u knjizi Ugledni hrvatski znanstvenici u svijetu (Zagreb, 2002.)³

³ Zahvaljujem prof. dr. sc. Dejanu Crnkoviću na ovom prilogu.

HRVATI U SVIJETU: ZVONIMIR JANKO

15. travnja 2022.

Hrvati i njihovi potomci rasuti su po svijetu kao zvijezde po nebeskom svodu. Neki od njih vidljiviji su od drugih, kao i zvijezde, barem za neko vrijeme. Za vas sam prikupio crtice iz života onih koje sam tako rekavši „u hodu“ zapazio i o njima iz raznih izvora ponešto zabilježio. Poneke sam od njih i poznavao. A ovdje ih vi možete sve upoznati i vidjeti da u tom našem rodu i narodu ima stvarno nadarenih, radišnih i uspješnih pojedinaca diljem kugle zemaljske. Lijepo je (do)zнати tko su ti naši sunarodnjaci i biti ponosan na njih. Svatko je od njih na svoj način obogatio svijet...

Među ovim kratkim životopisima pročitat ćete o ljudima vrlo različitim zvanja i iz raznih krajeva svijeta. Ali sve ih povezuju hrvatski korijeni. Svi su bili ponosni na ono što su ponijeli iz domovine ili naslijedili od svojih roditelja, djedova i baka – od domaćih jela i obiteljskih tradicija do hrvatske kulture općenito. Ali ima i još nešto što oni imaju zajedničko: prepoznali su svoje talente i imali životne ciljeve, te bili radišni, strpljivi i uporni u njihovu ostvarenju. Znali su da prirodna nadarenost nije dovoljna za velika postignuća. To je samo temelj na kojem treba graditi, ustrajno radeći, ono što želimo u životu postići. Bili oni znanstvenici, glumci, pjevači, športaši... njihova je zvijezda zasjala i postala vidljiva jer su „brusili“ sami sebe, i to uz velike napore i žrtve.

Ante Čuvalo, Hrvati u svijetu – 101 životopis za školarce (i roditelje), CroLibertas Publishers, 2017.

**ZVONIMIR JANKO (1932. – 2022.)
MATEMATIČAR**

Zvonimir Janko rođen je 1932. u Bjelovaru. U rodnom mjestu završio je osnovnu i srednju školu. Potom je studirao matematiku na sveučilištu u Zagrebu, na Prirodno-matematičkom fakultetu. Ali,

komunistički jugo-režim poremeti mu život i studije kad su ga okrivili za hrvatski nacionalizam.

Njegov grijeh (i njegovih kolega) bijaše što su položili vijenac na grob Ante Starčevića u Šestinama. Slijedila su uhićenja, istrage, suđenja, zatvor i progon s fakulteta.

Uz sve nevolje Janko je ipak diplomirao i potom doktorirao. Nije se dao prestrašiti i smesti! Kod njega su bistar um i čvrsta volja pobijedili! Naravno, za "nepodobne" kao on nije bilo lako naći posao. Oni su morali u provinciju. Tako je Janko dospio na Široki Brijeg i u tamošnjoj gimnaziji predavao fiziku i matematiku.

Nakon završenog doktorata (1960.) Janko uspijeva otići u Australiju i na tamošnjim sveučilištima (u Canberri i Melbourneu) započinje svoju slavnu znanstvenu karijeru. Potom dolazi u SAD (Princeton i Ohio State University), a početkom 1970-ih, na poziv Sveučilišta u Heidelbergu, vraća se u Europu, uspješno nastavlja znanstveni rad u području teoretske matematike i ostaje profesorom matematike na tom sveučilištu do umirovljenja 2000. godine.

Tijekom svojega dugogodišnjeg rada u Heidelbergu, prof. Janko je zdušno pomagao svojim znanjem i savjetima hrvatske studente i znanstvenike, a njegova pomoć Hrvatskoj i u teškim danima rata nije zatajila. Može se biti u tuđem svijetu, ali ljubav za domovinu ne prestaje!

Nakon umirovljenja, prof. Janko je držao predavanja na znanstvenim ustanovama u Zagrebu, Splitu, Mostaru i drugdje. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti uvrstila ga je u svoje dopisne članove.

Preminuo je 12. travnja 2022. godine u Heidelbergu.

dr. Ante Čuvalo

OTKRIĆE JANKOVIH SPORADIČNIH JEDNOSTVNIH GRUPA

Profesor Don Taylor sa sveučilišta The University of Sydney u Australiji održao je u kolovozu 2016. godine predavanje The Discovery of Janko's Sporadic Simple Groups u sklopu kolokvija Mathematics and Statistics Colloquium koji se održao na sveučilištu The University of Western Australia. U prezentaciji s predavanja, koja je navedena u cijelosti, detaljno opisuje okolnosti vezane za otkriće Jankovih sporadičnih jednostavnih grupa.

DISCOVERY OF JANKO'S SPORASIC SIMPLE GROUPS

In January 1965, a surprising announcement was communicated to the international mathematical community. Zvonimir Janko, a Fellow of the Research School of Physical Sciences within the Institute of Advanced Studies at the Australian National University had constructed a new sporadic simple group.

Before 1965 only five sporadic simple groups were known. They had been discovered almost exactly one hundred years prior (1861 and 1873) by Émile Mathieu but the proof of their simplicity was only obtained between 1896 and 1900 by F. N. Cole and G. A. Miller.

- The cyclic groups of prime order and the alternating groups $\text{Alt}(n)$ of even permutations of $n \geq 5$ items were the earliest simple groups to be studied (Gauss, Euler, Abel, etc.)
- Evariste Galois knew about $\text{PSL}(2, p)$ and wrote about them in his letter to Chevalier in 1832 on the night before the duel.
- Camille Jordan (*Traité des substitutions et des équations algébriques*, 1870) wrote about linear groups defined over finite fields of prime order and determined their composition factors. The ‘groupes abéliens’ of Jordan are now called symplectic groups and his ‘groupes hypoabéliens’ are orthogonal groups in characteristic 2.

- Émile Mathieu introduced the five groups M_{11} , M_{12} , M_{22} , M_{23} and M_{24} in 1861 and 1873.

- In his PhD thesis Leonard Eugene Dickson extended Jordan's work to linear groups over all finite fields and included the unitary groups. He published the results in his 1901 book Linear groups with an exposition of the Galois field theory.

This established the existence of all finite classical simple groups.

- Dickson constructed the finite analogues of the Lie groups of type G_2 and E_6 (1901, 1905 and 1908).

In Janko's announcement (Proc. Nat. Acad. Sci. USA 53 (1965)) he mentioned that Andrew Coppel had shown that his new group is a subgroup of $G_2(11)$.

William Burnside coined the phrase sporadic simple group. In Note N of the second edition (1911) of his 1897 book 'Theory of groups of finite order' Burnside states (in reference to the Mathieu groups):

- These apparently sporadic simple groups would probably repay a closer examination than they have yet received.

And here is the enigmatic first sentence of Janko's 1968 paper introducing his second and third groups:

- By studying the structure of the five simple groups of Mathieu one observes at once a slight gap in the list of known finite simple groups.

In 1955 Claude Chevalley showed that to every simple complex Lie algebra $X_n(\mathbb{C})$ of rank n and every field K there is a corresponding Chevalley group $X_n(K)$, which, except for a few special cases, is simple. In particular, for each finite field of q elements there is a finite Chevalley group $X_n(q)$. This unified the description of the classical linear, odd-dimensional orthogonal, symplectic, even-dimensional orthogonal groups and Dickson's groups:

- Lie types $A_n(q)$, $B_n(q)$, $C_n(q)$, $D_n(q)$, $G_2(q)$ and $E_6(q)$.
- Chevalley's work produced three new infinite families:

$E_7(q)$, $E_8(q)$ and $F_4(q)$ and gave a uniform proof of their simplicity.

Chevalley's construction produced most, but not all, of the classical groups; the unitary groups and some orthogonal groups were not included.

In 1958 Robert Steinberg extended Chevalley's work to take into account automorphisms of the Lie algebras. This brought the finite unitary groups and the remaining orthogonal groups into the fold as well as exhibiting new 'twisted' simple groups of types ${}^3D_4(q)$ and ${}^2E_6(q)$. (The latter were found independently by D. Hertzog and Jacques Tits.)

The constructions of Chevalley and Steinberg were not the last of the new families of finite simple groups. In 1960 Michio Suzuki announced the existence of yet another family. He provided explicit matrix generators for his groups, which exhibited them as subgroups of the four-dimensional symplectic groups $Sp(4, 2^{2a+1})$.

Suzuki discovered his groups in the course of determining the doubly transitive groups in which only the identity fixes three points (Zassenhaus groups). He also showed that they are the only finite simple groups in which the centraliser of every involution is a 2-group.

Almost immediately (in 1960) Rimhak Ree (and Steinberg) saw that the Suzuki groups were the fixed points of an automorphism of the groups $Sp(4, 2^{2a+1})$ and furthermore they could be constructed by a variant of Steinberg's methods. The groups $G_2(3^{2a+1})$ and $F_4(2^{2a+1})$ have automorphisms similar to the automorphism of $Sp(4, 2^{2a+1})$ and thus Ree constructed two new infinite families of finite simple groups: ${}^2G_2(3^{2a+1})$ and ${}^2F_4(2^{2a+1})$, now known as Ree groups. (The group ${}^2F_4(2)$ is not simple. But in 1964 Tits showed that its derived group is a new simple group.)

It was by studying the Ree groups of type ${}^2G_2(3^{2a+1})$ that Janko was led to the discovery of J_1 , his first sporadic group.

An involution is an element of order 2. The subgroup of elements which commute with the involution is its centraliser. At the beginning of the 20th century Burnside had suspected that all (non-abelian) finite simple groups should contain involutions. In Note M of his 1917 book he expressed this as follows:

- The contrast that these results shew between groups of odd and even order suggests inevitably that simple groups of odd order do not exist. A discussion of the possibility of their existence must in any case lead to interesting results.

In 1962 this result would be known as the Odd Order Theorem

It was Richard Brauer who thought that the non-abelian simple groups could be classified in terms of their centralisers of involutions, which necessarily exist if Burnside were right.

At the 1954 ICM Brauer reported that as a consequence of results of his with his student K. A. Fowler there are only a finite number of simple groups of even order with an involution centraliser isomorphic to a given group.

At the same ICM Brauer reported his classification of $\text{PSL}(3, q)$ and M_{11} by the centraliser of an involution and a beautiful characterisation of $\text{PSL}(2, q)$, obtained independently by Suzuki and G. E. [Tim] Wall, which was published in 1958.

In his 1959 PhD thesis John Thompson proved a long-standing conjecture of Frobenius and later that year he began a collaboration with Walter Feit which, in 1962, resulted in their famous proof of the Odd Order Theorem (255 pages in the Pacific Journal of Mathematics).

Thus the program outlined by Brauer had a realistic chance of success. In 1962 it was widely believed that the list of finite simple groups was complete and, except for the five groups of Mathieu, they lay in infinite families with the wonderful structure of Lie algebras

supporting them. So Brauer's program had a well defined plan of attack: look at the centralisers of involutions.

In 1960, Bernhard Neumann was appointed as the foundation Chair of Mathematics in the Research School of Physical Sciences of the Australian National University but he did not arrive permanently until 1962. Over the next few years he was joined by a bevy of remarkable mathematicians - including his wife Hanna Neumann, his former students Mike Newman (1961) and Laci Kovács (1963) and, later, his former colleague from Manchester, Kurt Mahler.

Zvonimir Janko was appointed to a Research Fellowship (a 3-year appointment) in the Research School of Physical Sciences on 2 April 1962. He was promoted to Fellow (a permanent position) on 1 July 1964.

Zvonimir Janko was born in 1932 in Bjelovar, Croatia (then Yugoslavia). He studied mathematics at the University of Zagreb. His first teaching position was at the high school in Lištica (now called Široki Brijeg) in Bosnia and Herzegovina where he taught physics. He gained his PhD from the University of Zagreb in 1960 under the supervision of Professor Vladimir Devidé who visited him at Monash University in 1967.

During his student years Janko had participated in a visit to the grave of the 19th century Croation politician Dr Ante Starčević. As a consequence of this display of Croation nationalism he was suspended from his university for two years. Despite receiving his doctorate in 1960 and publishing papers while working at Lištica the accusation of Croation nationalism meant he was unable to find an academic position in Yugoslavia. Consequently he moved to Germany and from there obtained a position in Australia. He published his first paper in 1959 and by the time he arrived at the ANU he had 12 publications.

Janko was in correspondence with some of the American mathematicians who were working on the classification of all finite simple groups. An obvious first step in the classification was to

classify the finite simple groups with abelian Sylow 2-subgroups. Indeed, John Walter in Illinois was well advanced on that very problem and was sure that the complete proof was not far off.

Janko thought he could prove a small step on the way towards that goal, namely to classify the finite simple groups with an abelian Sylow 2-subgroup and an involution whose centraliser is the direct product of the involution and $\mathrm{PSL}(2, q)$. He thought that the only possibilities would be Ree groups of type ${}^2\mathrm{G}_2$.

John Thompson in Chicago and Janko at the ANU corresponded. Thompson agreed with Janko that they should produce a joint paper on the subject with Janko to write it. Chih-Han Sah had already published a special case of this result where he quoted an unpublished result of Thompson claiming that if $q > 3$, then $q = 3^{2n+1}$ for some n .

Accordingly Janko set about writing the paper which he would send to Thompson for publication. But almost immediately he found that he could not eliminate the first and simplest situation which could arise, namely when the centraliser of the involution t was $\langle t \rangle \times \mathrm{PSL}(2, 5)$. Janko did not inform Thompson of the problems he was having with the easiest case but the more he worked on it the more it seemed that no contradiction was possible and that there may have been another group out there whose existence had not been suspected.

Terry Gagen arrived in Canberra in January 1964 and had been assigned to Janko as his first PhD student. The first problem which Janko suggested he consider was the problem in which John Walter was very advanced, namely the problem of determining the simple groups whose Sylow 2-subgroups were abelian. That morphed into a more accessible problem as time went by.

Meanwhile Janko continued to work on the $q=5$ case of his centraliser of involution problem. Eventually, he knew enough about the group—if it existed—that

- it would have $175\ 560 = 23 \times 3 \times 5 \times 7 \times 11 \times 19$ elements;
- it would be generated by a collection of 7×7 matrices with

coefficients in Z_{11} .

Janko had produced a set of generators which had to work, if the group existed. Indeed, if they did not work, then the group did not exist and John Thompson's assertion that q must be a power of 3 would have been correct.

Janko knew that the normaliser H of a Sylow 2-subgroup was a group of order $2^3 \times 3 \times 7$ and he represented it as a group of 7×7 matrices over Z_{11} . He also knew the matrix form of an involution τ that is not element of H and that centralised an element of order 3 and inverted an element of order 7. What was required was to multiply those matrices out until all possibilities were listed.

That would be at least 175 560 matrices . . . an impossibly large number for a computer at that time. Fortunately there was a student at the ANU, a year or two in advance of Terry, namely Martin Ward, who knew about programming computers, and who was able to get the ANU's computer to multiply matrices modulo 11. Martin and Terry set aside several nights in which to do this.

Martin began his PhD with Hannah Neumann in 1963 and in 1964 was working in the Geophysics Department doing computations in geophysics and geomagnetism. He had access to the IBM 1620 in the Research School of Physical Sciences with a memory size of 20K decimal digits. Its native arithmetic was decimal but the addition and multiplication tables were held in memory. Martin reprogrammed them to work modulo 11. Nevertheless multiplying the 7×7 matrices of Janko's group was manually intensive. The matrices were input on cards and then the output was checked by hand. Martin recalls reams of paper across his living room floor.

Luckily, it was not necessary to produce all 175 560 matrices. First of all, if A is Janko's matrix of order 7 in H and B the product of the involution in H and the matrix of τ , then the order of B is 5, AB^2 has order 11 and A^3B has order 19. Thus the order of the group they

generate is a multiple of 175 560. So all they needed to do was to show that the order of the group generated by the matrices was no more than twice that number. This was accomplished by working with the 11 double cosets of H .

Terry and Martin worked for several days and nights multiplying matrices modulo 11 and by the end of the last night—Terry’s memory is that dawn was just breaking—they had found all the elements they needed. With the other information they had, they knew that the new simple group existed as Janko had suspected. At the time, there were no mobile phones and they could not contact Janko at home asleep in bed. Terry recalls that they must have waited until Janko arrived at the department. He remembers shaking his hand and saying “the group exists! ” The first announcement of the group to the world was contained in a four page typescript that Janko sent to Professor dr. Reinholt Baer in October or November 1964.

Of course, even before the completion of these calculations, it seemed very clear that the group really existed and Janko had written to Thompson to say that he was having problems with the ‘ $q=5$ case’. Thompson replied that he had a proof eliminating that case in front of him as he wrote and that he would take care of it, if Janko couldn’t! But by the time Thompson’s letter arrived in Canberra, Janko had the group.

Janko asked whether it was possible to print out the entire 175 560 matrices and mail them to Thompson, but of course that idea came to nothing, though it was not impossible at all!

Fresh from his discovery and construction of the new sporadic simple group Janko continued working on the characterisation of Ree groups of characteristic 3. In January 1965 Janko and Thompson had completed a joint paper going somewhat toward a characterisation. The Ree groups satisfied their conditions but they were unable to prove that there were no others.

Ultimately it came down to proving that a certain field automorphism

σ of the field of $q=3^{2n+1}$ elements satisfies $\sigma^2=3$. This problem remained open until 1980 when Enrico Bombieri proved that $\sigma^2=3$ provided $n > 41$. The remaining cases were dealt using computer programs written by David Hunt and Andrew Odlyzko. Janko spent a considerable amount of time on this problem and even set it as an exercise in one of his classes!

In 1961 Monash University saw its first students and Kevin Westfold took up his appointment as the inaugural professor of Applied Mathematics; in the following year he became Dean of Science. Gordon Preston, who arrived in 1963, was the first professor of Pure Mathematics. Preston, with the support of Westfold, immediately set about establishing a world class department of mathematics and statistics. By 1967 he had appointed five professors of mathematics and statistics. In those days this was unprecedented. Zvonimir Janko was one of Preston's appointments. He arrived at Monash in August 1965, moving from the position of Fellow at the ANU to a full professorship.

At Monash Janko looked at hundreds if not thousands of possible centralisers of involutions and was rewarded with two new examples of sporadic simple groups. The smallest of these (J_2) was constructed by Marshall Hall and its uniqueness was proved by David Wales. Janko discovered J_2 and J_3 in 1966. In September 1967 Marshall Hall presented his construction for J_2 at a group theory conference in Oxford. Donald Higman and Charles Sims were in the audience and by next morning they had used the same technique to construct another new simple group.

In 1967 Dieter Held had joined the Monash department and joined the program, first characterising the alternating groups of degrees 8 and 9 be the centraliser of an involution and then characterising the alternating group of degree 10 and the Mathieu group M_{22} . In 1968 he had returned to Germany but I recall Janko bringing one of his letters to an advanced group theory class and reading it to us. Held was studying groups with a centraliser of an involution isomorphic to those in M_{24} . He had shown that there were three possibilities for the fusion of involutions. One led to $PSL(5,2)$, another led to M_{24} but

he could not eliminate the third. Janko said “Well, he’s found a new simple group.”

In 1968 Janko went to the IAS, Princeton, briefly back to Monash and then, in 1969, to Ohio State University in Columbus and finally, in 1972, to Heidelberg until his retirement in 2000. Janko thought it would be worthwhile looking for simple groups with an involution $\langle t \rangle$ whose centraliser is a non-splitting extension of $\langle t \rangle$ by $\text{Alt}(n)$ for some $n > 8$. He showed that no such group exists for $n=9$ and John Thompson showed that there are no groups with $n \geq 12$. But it was Thompson’s student Richard Lyons who got the prize. He discovered that $n=10$ is not possible but for $n=11$ he provided compelling evidence for a new simple group. The existence and uniqueness of Lyons’ group was proved by Charlie Sims, using a computer.

There was one more group discovered by Janko. That was in 1975 and it turned out to be the last of the 26 sporadic simple groups.

D. Taylor, The Discovery of Janko’s Sporadic Simple Groups, Mathematics and Statistics Colloquium, The University of Western Australia, 18 August 2016.⁴

⁴ Zahvaljujem prof. dr. sc. Dejanu Crnkoviću na ovom prilogu.

DARKO ŽUBRINIĆ

ZVONIMIR JANKO (1932-2022)
outstanding Croatian mathematician

Professor Zvonimir Janko, Mathematical Institute, University of Heidelberg, Germany, at the University of Zagreb, Faculty of Electrical Engineering and Computing, November 26, 2007, at a scientific meeting organised on the occasion of his 75th birthday by his students and collaborators in Croatia.

Contents of this web page

- Biography
- Classification Theorem
- Janko groups
- A simple ballad
- Monographs dealing with Janko groups
- Activities related to his work on sporadic groups
- Finite geometries and design theory
- Groups of prime power order
- Descendants
- A short biography of Professor Janko
- Collaboration with Croatian mathematicians
- Mathematical notions
- References related to Janko groups
- Literature

Classification Theorem

Let us state the famous Classification Theorem for finite simple groups.

Theorem. *Each finite nonabelian simple group is either of Lie type, or alternating group, or one of the following 26 sporadic groups:*

- $M_{11}, M_{12}, M_{22}, M_{23}, M_{24}$
- J_1, J_2, J_3, J_4
- Hs
- Co_1, Co_2, Co_3
- He
- Mc
- Suz

- $M(22), M(23), M(24)'$
- Ly
- Ru
- ON
- F_5, F_3, F_2, F_1

Definition of the group, with a few examples and applications. More advanced, for beginning graduates: J.S. Milne, Group Theory, 2007, 121 pp.

Daniel Gorenstein, the first person to put forward a plan for classifying all the finite simple groups, started the introduction to his book "The Classification of Finite Simple Groups" with the following words:

Never before in the history of mathematics has there been an individual theorem whose proof has required **10,000 journal pages** of closely reasoned argument. Who could read such a proof, let alone communicate to others? But the classification of all finite simple groups is such a theorem - its complete proof, developed over a 30-year period by about **100 group theorists**, is the union of some **500 journal articles** covering approximately 10,000 printed pages.

A few pages later Gorenstein continues:

For it is almost impossible for the uninitiated to find the way through the tangled proof without an experienced guide: even the 500 papers themselves require careful selection from among some 2,000 articles on simple groups theory, which together include often attractive byways, but which serve only to delay the journey.

It is therefore not surprising that the Classification theorem, the formulation of which is rather short, is also called enormous theorem due to its enormously long proof. Moreover, there is not a single expert capable to understand the proof of the Classification Theorem in its entirity.

Professor Zvonimir Janko delivered an invited lecture about his results concerning sporadic groups at the International Congress of Mathematicians in Nice, France, in 1970. Behind him on the right is professor Vladimir Devidé, University of Zagreb, his PhD advisor.

Janko groups

The sporadic groups have been discovered already in the 19th century by Émile Léonard Mathieu (1835–1890). Mathieu groups M_{11} and M_{12} have been discovered in **1861**, and M_{22} , M_{23} , and M_{24} in 1873.

It took more than 90 years after the discovery of the last Mathieu group (and more than a century after the discovery of the first Mathieu group) until professor Zvonimir Janko, then a young mathematician at the age of 32, constructed a new sporadic group in 1964, now called J_1 in his honour. It has 175,650 elements.

Professor Zvonimir Janko in 1964, at the age of 32, when he discovered J_1

The discovery of **J₁** in 1964 (published in 1966) was a tremendous surprise in mathematical community. It had been "received as a sensation by the specialists in group theory", see [Held, p1]. This discovery has launched a modern theory of sporadic groups. Zvonimir Janko at that time worked in Australia, at The Australian National University (his name is included within Notable past staff) in Canberra, capital of Australia. Subsequently Janko discovered three more sporadic groups:

- **J₂** (with Hall, also denoted **HJ** and called Hall-Janko group), in 1966,
- **J₃** (with G. Higman and McKay, also called Higman-Janko-McKay group, **HJM**), also in 1966, and
- **J₄** (with Norton and Parker) in 1975.

In 1967 Higman and Sims constructed sporadic group **HS**. John Conway constructed three sporadic groups, **Co₁** and **Co₂** in 1968, and **Co₃** in 1968.

Dieter Held constructed a sporadic group now called **He** (with G. Higman and Mc Kay), J.E. McLaughlin and Michio Suzuki constructed respective sporadic groups **Mc** and **Su** in 1968.

Fischer constructed groups M(22), M(23) and M(24)' in 1969. Richard Lyons and Charles Sims constructed **Ly** in 1970, Rudvalis, Conway and Wales constructed **Ru** in 1972. The same year Michael O'Nan and Charles Sims discovered **ON**.

In 1974 the following three sporadic groups have been discovered: **F₅** by John Thompson and Stephen Smith, **F₃** by Koichiro Harada, Simon Norton and Scmith, and **F₁** by Bernd Fischer and Robert Griess. The sporadic group **F₁** is the largest one, better known as the Monster group. It has approximately 8×10^{53} elements, or precisely

808,017,424,794,512,875,886,459,904,961,710,757,0
05,754,368,000,000,000

elements. The second largest one is \mathbf{F}_2 , called the baby Monster, which has

4,154,781,481,226,426,191,177,580,544,000,000

elements. The fourth largest sporadic group is \mathbf{J}_4 , with order equal to

86,775,571,046,077,562,880

It should be stressed that Zvonimir Janko not only discovered the first sporadic group in the 20th century (\mathbf{J}_1 in 1964), but also the last one (\mathbf{J}_4 in 1975). So Janko somehow opened and closed the quest for all sporadic groups in the 20th century. It resulted in the discovery of altogether 21 sporadic groups in the 20th century.

The fascinating quest for new sporadic groups has resulted, besides four Janko groups, in the discovery of 17 of them in the period from 1967 to 1975: one jointly by Donald Higman and Charles Sims; one each by Dieter Held, Richard Lyons, Jack McLaughlin, Michael O'Nan, Michio Suzuki, and Arunas Rudvalis; three by John Conway; and seven by Bernd Fischer, with important contributions by Robert Griess. The largest one, discovered by Fisher and Griess, is well known as The Monster. In 1981 it has been proved by Simon Norton, Cambridge University, that there are no other sporadic groups than these 26 peculiar groups.

In January 1981 M. Aschbacher declared during a solemn session of the American Academy of Sciences that all finite simple groups are known. This meant that the Classification Theorem has been proved, and Janko's contribution to its proof was enormous. However, it turned out that Aschbacher's announcement was premature, since many mistakes have been found in the studies of the so called quasi-thin

groups, and this has been finally settled in 1992, see Janko's survey paper [Janko], p 179.

The name of "sporadic groups" has been introduced by William Burnside in his monograph **Theory of Groups of Finite Order**, 1911, in which he indicated an exceptional nature of Mathieu groups: "These apparently sporadic simple groups would probably repay a closer examination than they have yet received." In this way he foresaw the avalanche of investigations which ensued only after 1964, when Janko discovered his **J₁**.

To illustrate the "earthquake" in group theory which raised Janko's discovery of **J₁** we cite the following testimony from [Ćepulić] (translated from Croatian by D.Ž.). In 1997, during the celebration of 65th birthday of professor Janko in Mainz, Bertram Huppert, the author and coauthor (with Norman Blackburn) of the most extensive, encyclopaedic treatise and manual on finite groups, **Endliche gruppen I, II, III**, said roughly the following:

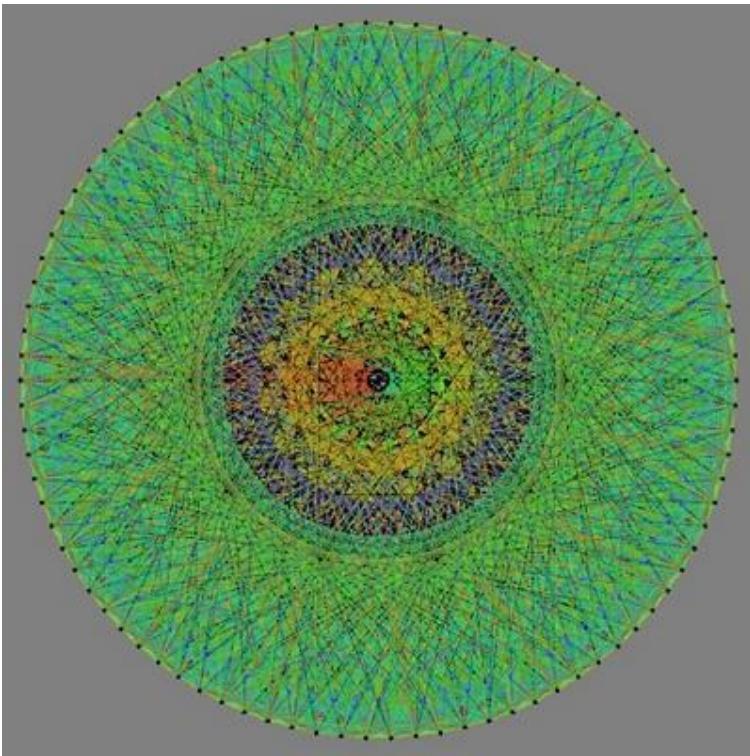
"There were a very few things that surprised me in my life. I experienced the Second World War. It could have been predicted that there will be war. I believe it will surprise you, and some of you may be shocked by what I am going to say. There were only the following two events that really surprised me: the discovery of the first Janko group and the fall of the Berlin Wall."

Professor Vladimir Ćepulić from the University of Zagreb was a witness of the following interesting event in Göttingen, which nicely illustrates the importance of this discovery.

In his investigation professor Janko exploited modular characters of groups, a theory developed in 40s and 50s of the 20th century by Richard Brauer, one of the most famous mathematicians. Professor Richard Brauer, a German emigree to the USA, was a visiting professor in the academic year 1964/65 at the Mathematical Institute

in Göttingen, where I also participated as a stipendist of the Humboldt Foundation, and attended his lectures. Professor Brauer arrived to his first lecture after Christmas visibly excited, carrying a piece of paper in his hand and saying: "I have received this mail from Zvonimir Janko from Australia, in which he informs me that using my theory of modular characters he found a new sporadic finite simple group!" ([Ćepulić], translated from Croatian by D.Ž.)

The name of Zvonimir Janko has been included twice into the *Encyclopaedia Britannica Year Book* with extensive presentations of his work written by Irving Kaplansky, a famous algebraist. See [Devidé].

Hall-Janko graph, source en.wikipedia.org,
(there are 90 outer vertices and 10 inner vertices)

Group J_2 has 604 800 elements. It is the only one among four Janko groups to be a subgroup of the Monster. Therefore, it makes part of the so called "happy family", a name coined by Robert Griess, [see here](#). The "happy family" is defined as the set of all sporadic groups that are proper subgroups of the Monster. There are 20 such groups. So, there are five groups which do not belong to the "happy family", and three of them are the Janko groups: J_1 , J_3 , and J_4 . As we see, 26 sporadic groups are in some sense "exceptional" groups, and furthermore, the three indicated Janko groups are in some sense "exceptional" among sporadic groups!

Unlike the Fischer groups, Conway groups, and Mathieu groups, the Janko groups do not form a series and have little in common, see here.

In the construction of the Janko group J_1 for the first time a computer in Canberra has been used in algebraic studies. This was the first Australian scientific computer. The group J_1 has found applications in the physics of elementary particles. With the discovery of J_1 Janko showed that a claim due to R. Brauer and J. Thompson about nonexistence of new simple groups was wrong (see Janko's biography in [Croatian biographical lexicon], p 323. Janko describes in his lively article [Janko, pp 176-177] how thanks to encouragement of his wife Zora to be persistent, he managed to find mistakes in the works of Thompson and Brauer. And these mistakes of great mathematicians brought him to discovery of J_1 in 1964. That is why he calls J_1 also *Zora's group* (Zorina grupa in Croatian, see in [Hanjs]), in honour to his wife. At that time Janko was a research fellow in Canberra, and this discovery immediately brought him the position of full professor at the University of Monash in Melbourne in 1965 at the age of 33, which meant that he skipped the usual three academic steps.

The group J_2 has several geometric realizations, and according to his own words, see [Janko, p 177], the most beautiful is the one found by Jacques Tits from Paris.

After eight years of thorough investigations Janko managed to discover the group J_4 . It was discovered in Heidelberg, in May 21st, 1975, using the famous Thompson formula, and without any help of a computer (because it is impossible), see Janko's survey article [Janko, p 179].

Paul Halmos (1916-2006) in his well known book *I have a photographic memory* (Providence, 1987) provides photos of many outstanding mathematicians. Two of them are from Croatia: Zvonimir Janko and William Feller.

Professor Janko is an agreeable and communicative person.

Simple groups ballad

Believe it or not, Janko's groups have entered a ballad! Here is A Simple Ballad dealing with simple groups, due to anonymous author,

and published by the American Mathematical Monthly, Nov. 1973
(provided on the web by Hubert Grassmann).

SIMPLE GROUPS

(Sung to the tune of "Sweet Betsy from Pike", [Midi file])

*What are the orders of all simple groups?
I speak of the honest ones, not of the loops.
It seems that old Burnside their orders has guessed:
except of the cyclic ones, even the rest.*

*Groups made up with permutes will produce more:
For A_n is simple, if n exceeds 4.
Then, there was Sir Matthew who came into view
exhibiting groups of an order quite new.*

*Still others have come on the study this thing.
Of Artin and Chevalley now shall sing.
With matrices finite they made quite a list.
The question is: Could there be others they've missed?*

*Suzuki and Ree then maintained it's the case
that these methods had not reached the end of the chase.
They wrote down some matrices, just four by four,
that made up a simple group. Why not make more?*

*And then came up the opus of Thompson and Feit
which shed on the problem remarkable light.
A group, when the order won't factor by two,
is cyclic or solvable. That's what's true.*

*Suzuki and Ree had caused eyebrows to raise,
but the theoreticians they just couldn't faze.*

*Their groups were not new: if you added a twist,
you could get them from old ones with a flick of the wrist.*

*Still, some hardy souls felt a thorn in their side.
For the five groups of Mathieu all reason defied:
not A_n , not twisted, and not Chevaley.
They called them sporadic and filed them away.*

*Are Mathieu groups creatures of heaven or hell?
Zvonimir Janko determined to tell.
He found out what nobody wanted to know:
the masters had missed 1 7 5 5 6 0.*

*The floodgates were opened! New groups were the rage!
(And twelve or more sprouted, to great the new age.)
By **Janko** and Conway and Fischer and Held,
McLaughlin, Suzuki, and Higman, and Sims.*

*No doubt you noted the last don't rhyme.
Well, that is, quite simply, a sign of the time.
There's chaos, not order, among simple groups;
and maybe we'd better go back to the loops.*

Remark 1. Found scrawled on a library table in Eckhart Library at the U. of Chicago; author unknown or in hiding. (See W. E. Mientka, Professor Leo Moser - Reflections of a Visit, American Mathematical Monthly 79 (1972), 609-614.)

Remark 2. The ballad was written before the discovery of the last sporadic group in 1975, that is, of the Janko group J_4 . In other words, the ballad is far from being finished.

Orders of all 26 sporadic simple groups, from the David Madore web page:

(spor-m12)		95040
(spor-j1)		175560
(spor-m22)		443520
(spor-j2)		604800
(spor-m23)		10200960
(spor-hs)		44352000
(spor-j3)		50232960
(spor-m24)		244823040
(spor-mc)		898128000
(spor-he)		4030387200
(spor-ru)		145926144000
(spor-sz)		448345497600
(spor-on)		460815505920
(spor-co3)		495766656000
(spor-co2)		42305421312000
(spor-f22)		64561751654400
(spor-f5)		273030912000000
(spor-ly)		51765179004000000
(spor-f3)		90745943887872000
(spor-f23)		4089470473293004800
(spor-co1)		4157776806543360000
(spor-j4)		86775571046077562880
(spor-f24)		1255205709190661721292800
(spor-f2)		4154781481226426191177580544000000
(spor-f1)	8080174247945128758864599049617107570057543 680000000000	

How was J_1 discovered?

Descendants

According to [Mathematical Genealogy Project](#), the following eighteen mathematicians are PhD students of professor Zvonimir Janko, and he has 83 descendants (as of 2022):

- Nita Bryce, Monash University 1969
- Dean Crnkovic, University of Zagreb 1998
- Terence Gagen, Australian National University 1967
- Erwin Hess, Ruprecht-Karls-Universität, Heidelberg 1978
- Syed Muhammed Husnine, Ruprecht-Karls-Universität, Heidelberg 1976
- Elizabeta Kovač-Striko, Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg 1975
- Thomas Kölmel, Ruprecht-Karls-Universität, Heidelberg 1991
- J. Lundgren Jr., The Ohio State University 1971
- David Parrot, Monash University
- Mario Osvin Pavcevic, University of Zagreb, 1996
- Rolando Pomareda, The Ohio State University 1972
- Kristina Reiss, Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg 1980
- Bujar Shita
- Fredrick Smith, The Ohio State University 1972
- Tran Van Trung, Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg 1976
- Sia Wong, Monash University, 1969
- Kenneth Yanosko, The Ohio State University 1970
- Ali Reza Zokoui, Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg 1978

In fact, the number of his scientific descendants, direct and indirect, is much larger. In Croatia only there are about 20 of them.

Professor Zvonimir Janko is a member of Advisory Board of Glasnik Matematički, a scientific journal issued by the Croatian Mathematical Society.

Professor Zvonimir Janko is a corresponding member of the Croatian Academy of Sciences and Arts since 1995. He is a member of the Heidelberg Academy of Sciences since 1972. In 1970 the French Academy of Sciences decorated him with a medal for the discovery of his sporadic groups. Since 1998 he is a honorary citizen of Bjelovar, his native town.

In May 24, 2006, the following lecture was delivered at the Lighthill Institute of Mathematical Sciences in London:

SYMMETRY AND THE MONSTER

Professor Mark Ronan, University of Illinois Chicago

This talk will describe the quest to find a complete list of all finite simple groups. These groups, the basic building blocks for all finite groups, were instrumental in Galois' work on the solvability of algebraic equations; and he himself discovered some important ones. More were exhibited in Jordan's great treatise in 1870, and further families emerged from Lie's work, as a result of the classification work by Killing and Cartan in the late nineteenth century. After the Second World War new families of simple groups were discovered, and there was enormous interest in finding a complete list. A way forward was found using work of Richard Brauer, and the great theorem of Walter Feit and John Thompson. They showed that every finite simple group whose order is not a prime number must contain elements of order 2, leading to some important subgroups that offered a method for completing the list.

To cut a long story short, while Thompson was advancing these new methods, **Zvonimir Janko**, a Croatian mathematician working in Australia, surprised the world with a very strange exceptional group. This was the first exception since Émile Mathieu discovered five beautiful groups of permutations in the nineteenth century, and it really set the cat among the pigeons. Further new exceptions came thick and fast, and they were dubbed "sporadic groups". The largest is called the Monster. This talk will explain how the Monster was discovered, and how it came to reveal strange connections between number theory and mathematical physics, sometimes called the moonshine connections.

Marc Ronan: *Symmetry and the Monster, One of the Greatest Quests of Mathematics*, Oxford University Press, 2006 (mathematicians involved in this book, including professor Janko): from the book review [[PDF](#)] by Robert L. Griess published in the Notices of the American Mathematical Society, February 2002:

... Zvonimir Janko, like Fischer, had very strong personal ideas about where to look for new simple groups, and he worked them quite hard. Janko's most successful theme was the so-called "O 2 extraspecial" hypothesis for centralizers of involutions. The flavor of **Janko's program** was more "internal group theory" rather than "external geometry". Fischer and Janko each found several new sporadic groups but by mining rather different parts of the group theory terrain. ...

Professor Zvonimir Janko with his wife Zora.

A short biography of Zvonimir Janko

Professor Zvonimir Janko was born in Bjelovar, Croatia, in 1932. He studied mathematics at the University of Zagreb. After graduation he was sent to work at a high school in a small town of Lištice (also

known as Široki Brijeg - Wide Hill) in Bosnia and Herzegovina, where he was teaching physics.

There he had already started to publish his first scientific works. It is at that time that he learned about groups, and found it interesting that only four axioms in the definition are the starting point of enormous theory. It is amusing that he was receiving letters from editorial boards indicating "University of Listica" in his address! And the highest educational institution in the town was the high school where he worked. Professor Janko's wife Zora is from Lištica.

He earned his PhD at the University of Zagreb in 1960 under (formal) supervision of professor Vladimir Devidé. The title of the thesis was *Dekompozicija nekih klasa nedegeneriranih Rédeiovih grupa na Schreierova proširenja* (*Decomposition of some classes of nondegenerate Rédei Groups on Schreier extensions*), in which he solved a problem proposed by an outstanding Hungarian mathematician Laszlo Rédei. Professor Stanko Bilinski ([PDF](#)) was the head of the PhD exam committee.

Until 1962 Janko alreday had about ten published journal articles, thus satisfying conditions for the position of assistant professor of mathematics at the University of Zagreb. Despite excellent results of a young talented mathematician, Janko was not able to find an adequate job in the communist Yugoslavia. His only "fault" was his partciaption in students' visit to the grave of the 19th century Croatian politician Dr. Ante Starčević, for which he was draconically punished by two years of suspension of his studies. This is why his studies were prolonged for two years, from 1950 til 1960.

He applied thirteen times for the position of Research Fellow or Assistant Professor in ex-Yugoslavia, but in vain (even in Tuzla in Bosnia and Herzgovina.) Therefore Janko decided to go to Australia, where he spent seven years, 1962-1968. He was first employed at the Australian National University in Canberra where he stayed until 1964, and then after his discovery of J_1 obtained a position of full professor at Monash University in Melbourne, skipping the usual

three academic steps. He then moved to the USA, where he spent the period of 1968-1972 first as a visiting professor in Princeton, and then as a full professor at the Ohio State University in Columbus. Since 1972 until his retirement in 2000 Janko was a full professor at the University of Heidelberg, Germany. But even after his retirement his scientific activity is still amazing.

His work can be roughly divided into three parts:

- theory of finite groups (until 1976),
- finite geometries and design theory (until 2000), and
- the theory of p -groups.

Professor Janko is a great fan of theatre and a passionate chess player. In 2007, when he celebrated 75th birthday, his father celebrated 100th birthday in Bjelovar singing and playing violin.

Here we reproduce a very short, but significant biographical sketch written by professor Zvonimir Janko himself, on the occasion of his very much belated admission to the Croatian Academy of Sciences and Arts in 1993. His admission was not possible ex- Yugoslavia. The biography was written in Croatian language, and published in the Notices of the Croatian Academy of Sciences (Vjesnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti), see [[Janko](#), p 180].

Biografska bilješka

Zvonimir Janko rođen je 1932. u Bjelovaru, gdje je 1950. završio gimnaziju. Studirao je matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu od 1950. do 1956. kada je diplomirao. Kao student III godine bio je optužen za hrvatski nacionalizam (u vezi nošenja vijenca na Starčevićev grob), te ga je disciplinski sud kaznio isključenjem s Fakulteta na 2 godine.

Godine 1960. doktorirao je i objavio desetak radova u Matematičkom glasniku te u Acta Scientiarum Mathematicorum. Međutim, kad se nakon toga trinaesti puta natjecao za mjesto asistenta ili docenta nigdje u bivšoj Jugoslaviji nije bio primljen, jer ga je stalno pratile negativna politička karakteristika zbog spomenute presude. Stoga je napustio zemlju i od tada mu je akademska karijera sljedeća:

Australian National University, Canberra, 1962-1964 (znanstveni suradnik);

Monash University, Melbourne, Australia, 1965-1968 (redoviti profesor); [u članku pogrešno stoji "znanstveni suradnik"]

Institute for Advance Study, Princeton, N.J., USA, 1968-1969 (gostujući profesor);

Universität Heidelberg od 1972 (redoviti profesor)

Professor Janko delivered a lecture at the Croatian Academy of Sciences and Arts in Croatian, entitled "Kako sam pronašao četiri sporadične grupe" (How I discovered four sporadic groups), March 24th, 1993, published with the above biographical sketch in [[Janko](#)].

Source: [[Šiftar](#)]

Sažetak

Zvonimir Janko (Bjelovar 1932.), znameniti je matematičar. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Bjelovaru. Studirao je matematiku u Zagrebu, gdje je diplomirao (1956.) i doktorirao (1960). Nakon diplome radio je u Širokom Brijegu (tada Lištica) u Bosni i Hercegovini. Razdoblje 1962. - 1968. proveo je u Australiji,

najprije u Canberri (1962 - 64.), a zatim kao redoviti profesor na Monash University u Melbourneu (1965.-68.). Od 1968. do 1972. Janko je proveo u SAD kao gostujući profesor na sveučilištu Princeton a potom kao redoviti profesor na Ohio State University u Columbusu (Ohio). Od 1972. do umirovljenja (2000.) redoviti je profesor Sveučilišta u Heidelbergu (Njemačka).

Z. Janko je poznat po dostignuća iz matematičke discipline teorije konačnih grupa. Najznačajnija su mu otkrića novih sporadičnih prostih grupa, danas poznatim pod nazivom Jankove grupe. Ostavio je neizbrisiv trag i u teoriji projektivnih ravnina i dizajna.

Profesor Zvonimir Janko sudjelovao je u poslijediplomskoj nastavi na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, održao je niz predavanja u Zagrebu, Splitu i Mostaru. Suradnik je i mentor mnogim hrvatskim i stranim matematičarima. Dopisni je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Tijekom rada u Heidelbergu zapažena je njegova pomoć Hrvatskoj u različitim oblicima.

Professor Zvonimir Janko had 18 students,
who earned their PhD titles in the fields of group theory and finite
geometries.

He has 83 descendants (as of 2022), see his [Mathematical Genealogy](#).

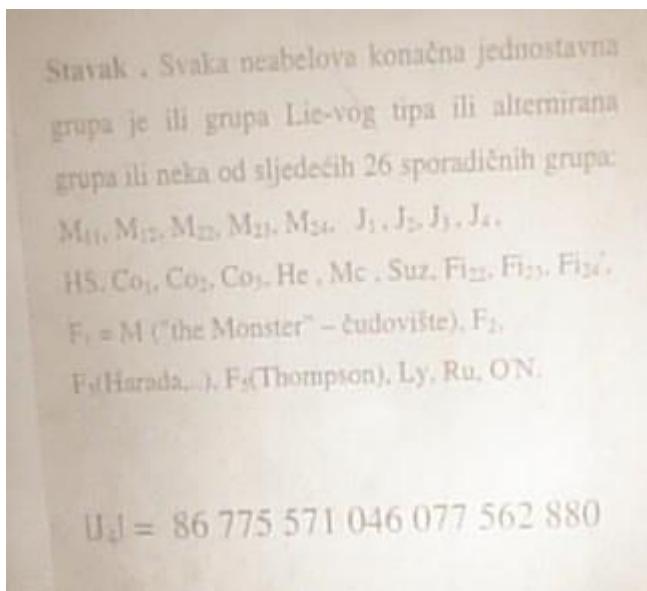
The audience in full concentration...

Professor belongs to younger generation of Croatian top mathematicians.

Professor Vladimir Volenec, behind him professor Goran Muić,
dean of the Department of Mathematics of the University of
Zagreb, in the next row professor Mario Essert.

Formulation of the Classification Theorem for finite simple groups
in Croatian.

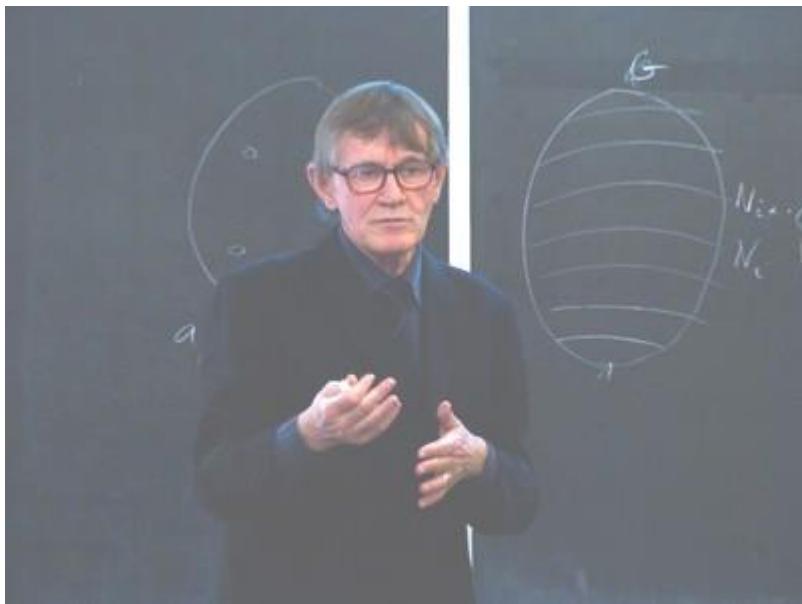
Professor Vladimir Ćepulić, delivering an opening lecture on the work of Zvonimir Janko in group theory, and discussing the Classification Theorem for finite simple groups.

Professor Vladimir Ćepulić delivering his lecture about Janko's work in group theory; Janko in the front row. V. Ćepulić is a specialist in group theory, and a PhD student of Dieter Held.

Elizabeta Kovač-Striko, Zvonimir Janko, Vladimir Ćepulić
(lecturer), and Zora Janko

Professor Vladimir Ćepulić

Ready for the next lecture to be delivered by...

Professor Juraj Šiftar, University of Zagreb, a student of professor Janko.

Professors Juraj Šiftar and Mario-Osvin Pavčević, two generations of professor Janko's students.

Professor Mario-Osvin Pavčević opening the scientific meeting

Professor Goran Muić, dean of the Department of Mathematics of the University of Zagreb, in his address in honour of professor Zvonimir Janko.

Mark Ronan

Sporadic Groups

In the mid-to-late nineteenth century, the French mathematician Émile Mathieu created five very exceptional groups of permutations, the largest of which is called M24. Mathieu's groups did not fit into the later periodic table, and remained the only exceptions for a hundred years, until the Croatian mathematician, **Zvonimir Janko** found a new one that he published in 1966. This inspired the search for other sporadic groups, and their discovery is an intriguing story involving a variety of methods: some geometric, some involving patterns exhibiting interesting permutations, and some by analyzing possible cross-sections (called 'involution centralizers' in group theory). These latter cases were very technical, and the construction of the sporadic group was a tricky business, usually involving computer techniques. The Monster - the largest sporadic group - was predicted by the cross-section method, but its size and complicated structure rendered computer methods impractical, and it had to be constructed by hand. There are two main threads that led to the Monster. One was the Leech Lattice and the Conway groups.

Source: The Whole Story by Mark Ronan

Invariant Society, The Student Mathematical Society of the University of Oxford

Prof. Mark Ronan, University of Illinois, Visiting Professor at UCL
Symmetry and the Monster (lecture delivered in 2006)

This talk will describe the quest to find a complete list of all finite simple groups. These groups, the basic building blocks for all finite groups, were instrumental in Galois' work on the solvability of algebraic equations; and he himself discovered some important ones. After the Second World War new families of simple groups were discovered, and there was enormous interest in finding a complete

list. Whilst this was going on, however, **Zvonimir Janko**, a Croatian mathematician working in Australia, surprised the world with a very strange exceptional group. This was the first exception since Émile Mathieu discovered five beautiful groups of permutations in the nineteenth century, and it really set the cat among the pigeons. Further new exceptions came thick and fast, and they were dubbed "sporadic groups". The largest is called the Monster. This talk will explain how the Monster was discovered, and how it came to reveal strange connections between number theory and mathematical physics, sometimes called the moonshine connections.

Professor Mario-Osvin Pavčević, University of Zagreb, one of the organizers of the meeting on the occasion of 75th birthday of professor Janko.

Professor Zvonimir Janko in friendly discussion with two generations of his indirect students: Professor Vladimir Ćepulić (University of Zagreb) and dr. Sanja Rukavina (University of Rijeka).

Some of the activities related to the work of Zvonimir Janko

The number n of involutions in a finite 2-group G is odd. If $n=1$, then it is known for already 200 years (and available in any textbook on algebra) that then the group G is either cyclic or a generalised quaternionic group. However, the case of $n=3$ is surprisingly difficult, but exceptionally important in the theory of finite groups. Despite some attempts to solve this problem (A.D.Ustjuzaninov in 1972 and M. Konviser 1973), it was only in 2004 that due to results of Zvonimir Janko the 2-groups G with $n=3$ have been satisfactorily classified.

Professor Janko delivered a lecture in November 11th, 2007 about his results at the Scientific Colloquium of the Croatian Mathematical Society, entitled: Rjesenje problema tri involucije (A solution of the problem of three involutions).

Broj involucija n u konačnoj 2-grupi G je neparan. Ako je $n=1$, tada je poznato već 200 godina (i nalazi se u svakom udžbeniku algebre) da je grupa G ciklička ili generalizirana kvaternionska grupa. Međutim, sljedeći slučaj $n=3$ je začuđujuće težak, ali izrazito važan za teoriju konačnih grupa. Mada je bilo pokušaja, da se taj problem riješi (A.D.Ustjuzaninov 1972. i M.Konviser 1973.), tek su ovogodišnjim rezultatima Zvonimira Janka 2-grupe G s $n=3$ klasificirane na zadovoljavajući način.

In May 26, 2004, at the Colloquium of th Rudjer Boskovic Institute in Zagreb, professor Janko delivered a lecture entitled Moderna teorija konačnih p-grupa (Modern theory of finite p-groups).

February 14, 2005, Colloquium at the Freie Universität Berlin, Germany

Barbara Baumeister -Freie Universität Berlin

The third group of Janko

Abstract: In an enormous proof all the finite simple groups have been classified. (Recall that a group is simple if it has no normal subgroup other than 1 and G .) There are some infinite families and 26 sporadic exceptions. One of them is specially difficult to handle, the third group of Janko, J_3 . Janko gave evidence that there is a simple group G satisfying the two conditions:

- If i and j are involutions in G (i.e. $i^2 = j^2 = 1$), then there is g in G such that $g^{-1} i g = j$.

- Let i be an involution in G and $C_G(i) = \{g \in G \mid ig = gi\}$, which is a subgroup of G . Then $C_G(i)$ is a prescribed group with $2^7 \times 3 \times 5$ elements.

Such a group is called "group of J_3 -type". He also showed that a group of J_3 -type has 50.232.960 elements. In my PhD thesis I proved the existence of a group of J_3 -type by constructing a geometry with automorphism group isomorphic to J_3 . Using this information I am now trying to show that there is just one group of J_3 -type up to isomorphism.

Source

13th British Combinatorial Conference, University of Surrey,
Guildford, 8-12 July 1991

... one of contributed talks: M. Weidenfeld, A construction for the graph associated with **the small Janko group**

Algebra Research Group, Oxford

November 20, 2001, Dr. M. Holloway Oxford,
Broue's conjecture, the **Hall-Janko group** and computer calculations

Miles Holloway: Broue's conjecture for the Hall-Janko group and its double cover. Proc. London Math. Soc. (3), 86(1):109-130, 2003.

Université Libre de Bruxelles, Département de Mathématique

Service de Géometrie

1996, D. Leemans:

Study of the residually weakly primitive flag-transitive geometries of the **first Janko group**, the Mathieu group and the Suzuki groups. Study of an Ivanov-Shpectorov geometry for the O'Nan sporadic group.

Department of Mathematical Sciences

Binghamton University, State University of New York

The Algebra Seminar, 2007

October 16: Hyun Kyu Kim (Cornell)

Title: Simultaneous construction of the sporadic groups Co_1, Fi_24' and J_4

Abstract: Recently G. Michler formulated an algorithm constructing certain finite simple groups G from well-defined extensions E of irreducible subgroups T of $GL_n(2)$ by an n -dimensional FT-module A , where F is the field with 2 elements. In this lecture I apply this algorithm in 3 cases where A is an irreducible FT-module of dimension $n=11$ and T is the Mathieu group M_{24} . The algorithm allows us to construct Conway's sporadic group Co_1 and **Janko's sporadic group J_4** inside $GL_{276}(23)$ and $GL_{1333}(29)$, respectively (and hopefully Fischer's sporadic group Fi_{24}' inside $GL_{8671}(13)$).

University of Birmingham, School of Mathematics

Pure Maths Research Staff & Activities, 2007

Finite Classical and Sporadic Groups (Professor Rob Curtis, Professor Chris Parker, Professor Sergey Shpectorov, Dr Corneliu Hoffman, Dr Yongzhong Sun, Emeritus Professor J Wilson)

... Curtis has provided fresh insight into the Mathieu groups and done a lot to explain the existence of other sporadic groups. His approach yields presentations and constructions of these groups which reflect their geometry and symmetry and which are easy to work with. His techniques have recently yielded an elementary proof of the existence of **the smallest Janko group**. Additionally, **the largest Janko group** and the Conway group .O have been constructed from this point of view. This approach also reveals remarkably analogous constructions for the Held group and the Harada-Norton groups, which are respectively centralizers of an element of order 7 and an element of order 5 in the Monster. One of his goals is to find a uniform method for the construction of these exceptional and remarkable structures and together with Parker he has had funding from the EPSRC for this purpose. ...

Representation Theory, General Finite Groups and Associated Geometries (Professor R Curtis, Professor CW Parker, Dr PJ Flavell, Dr AD Gardiner, Dr Corneliu Hoffman, Dr I Korchagina)

... Professor Rob Curtis, in collaboration with Dr John Bray, has produced an effective double coset enumeration procedure for symmetrically presented groups; this program has been implemented by the latter researcher and works well for large groups, including **the largest Janko group J4**.

The classification of the finite simple groups requires about 15,000 journal pages. Many mathematicians world-wide are trying to give new and better proof for results needed in the classification. Dr Inna Korchagina works jointly with Professors Ron Solomon and Richard Lyons, the two people most heavily involved in producing the definitive classification of finite simple groups after the untimely death of Daniel Gorenstein. Her recent work characterizes simple groups such as the Suzuki and Thompson groups which have mixed characteristics.

Robert Curtis: *Symmetric Generation of Groups: With Applications to many of the Sporadic Finite Simple Groups* (*Encyclopedia of Mathematics and its Applications*), Cambridge University Press, 2007, 332 pp

Book Description

Some of the most beautiful mathematical objects found in the last forty years are the sporadic simple groups. However, gaining familiarity with these groups presents problems for two reasons. First, they were discovered in many different ways, so to understand their constructions in depth one needs to study lots of different techniques. Second, since each of them is in a sense recording some exceptional symmetry in spaces of certain dimensions, they are by their nature highly complicated objects with a rich underlying combinatorial structure. Motivated by initial results which showed that the Mathieu groups can be generated by highly symmetrical sets of elements, which themselves have a natural geometric definition, the author develops from scratch the notion of symmetric generation. He exploits this technique by using it to define and construct many of the sporadic simple groups including all the **Janko groups** and the Higman-Sims group. This volume is suitable for researchers and postgraduates.

About the Author

Robert T. Curtis is Professor of Combinatorial Algebra and Head of Pure Mathematics in the School of Mathematics at the University of Birmingham. He also holds the post of Librarian for the London Mathematical Society.

Professor Zvonimir Janko with professor Elizabeta Kovač-Striko,
University of Zagreb, on the right, also his PhD his student.

Dr. Tanja Vučićić and Dr. Snježana Braić, students of professor Zvonimiro Janko from the University of Split.

Finite Geometries and Design Theory

Professor Zvonimir Janko worked in this fields in the period of 1980-2000. Among his close collaborators we mention Tran van Trung, Vladimir Tonchev, and Hadi Kharagani. In 1987 he delivered a minicourse at the Mathematics Department in Zagreb, consisting of five lectures under the common title Design Theory.

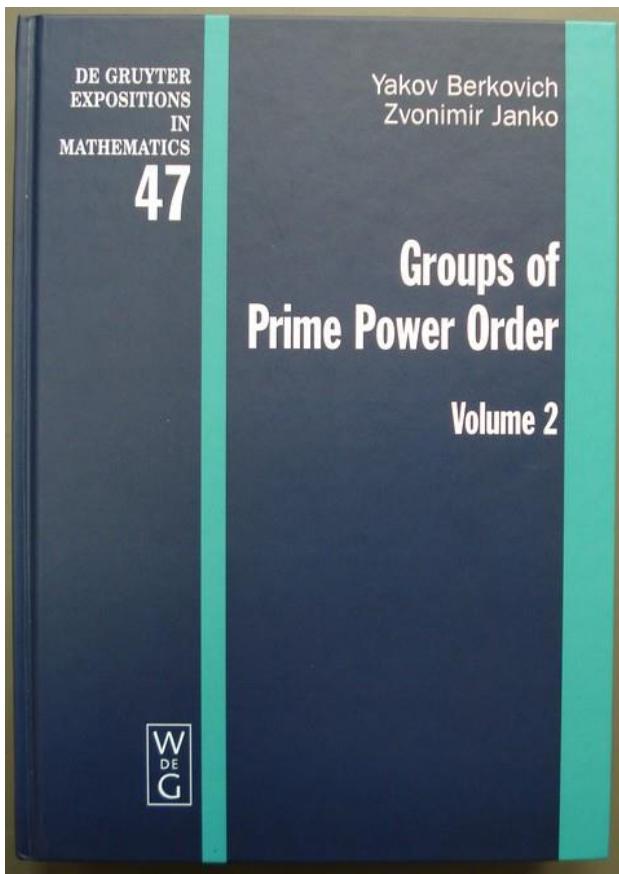
Finite Geometry

Groups of Prime Power Order

Yakov Berkovich, a Russian mathematician now working at the University of Haifa, Israel (address: Department of Mathematics, University of Haifa, Mount Carmel, Haifa 31905, Israel), has a very fruitful collaboration with Zvonimir Janko in the past years. He is preparing a monograph entitled "Groups of Prime Power Order", which was originally planned to be issued in 2001. However, Zvonimir Janko has obtained so many substantially new results that Berkovich postponed issuing the book, since otherwise the book

would be immediately outdated. Moreover, professor Berkovich claimed in 2001 that some of the results that Janko had recently obtained in this field are the most important in the past 30 years! Meanwhile, the material has grown enormously, and now the monograph will be issued in three parts, starting with 2008. The second and third part will be a joint work of professors Berkovich and Janko.

Saunders MacLane placed Zvonimir Janko among originators of the theory of p -groups.

Groups of Prime Power Order

Volume 2

by

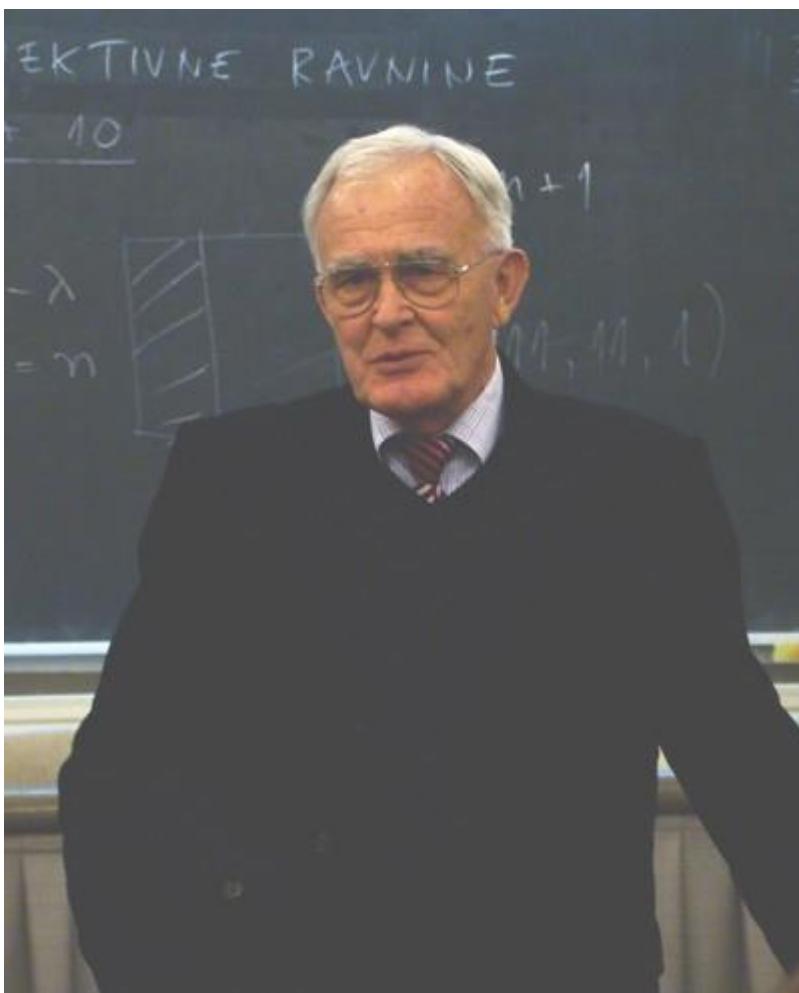
Yakov Berkovich and Zvonimir Janko

A voluminous hardcover monograph issued in 2008, 520 pp.

Vol 2, Vol 3, Vol 4, Vol 5, and

Berkovich, Yakov G.; Janko, Zvonimir *Groups of prime power order*. Vol. 6. De Gruyter Expositions in Mathematics, 65. De Gruyter, Berlin, 2018. xxi+385 pp.

For more information see [MathSciNet](#).

Professor Zvonimir Janko at the University of Zagreb, 2007

A lecture by professor Zvonimir Janko in Zagreb in June 2017

On June 2nd, 2017, Professor Zvonimir Janko visited the Faculty of Electrical Engineering and Computing of the University of Zagreb in order to delivered a lecture entitled "Čudno ponašanje konačnih p-grupa" (in Croatian, Strange behavior of p-groups), organized within

the Seminar for finite geometries and groups. The seminar has been opened by one of its leaders, Professor Mario Osvin Pavčević. The talk has raised a great interest, so that some colleagues from the Universities of Split and Rijeka arrived to Zagreb especially for that occasion.

During the talk, Professor Janko mentioned among others that it is expected that the 6th (and the last) volume of the monograph "Groups of Prime Power Order" written (since volume 2) jointly with Professor Yakov Berkovich, Israel, contains as many as 4000 open problems. Out of them, about 1000 he considers to be tractable, another 1000 as untractable (sic!), and for the rest (2000 problems) he believes that each of them can serve as an individual theme for a PhD dissertation. He stressed that the books have raised a great interest, especially in China.

Berkovich, Yakov G.; Janko, Zvonimir Groups of prime power order. Vol. 6. De Gruyter Expositions in Mathematics, 65. De Gruyter, Berlin, 2018. xxi+385 pp

ž.

For more information see [MathSciNet](#).

Professor Zvonimir Janko on June 2nd, 2017, as a guest of the University of Zagreb.

Professor Zvonimir Janko with Professors Tanja Vučićić and Anka Golemac, his colleagues from the University of Split.

Professor Zvonimir Janko, University of Heidelberg, with Professors Ljubo Marangunić and Zijad Haznadar, University of Zagreb.

Professor Mario Osvin Pavčević opening the seminar with the talk of Academician Zvonimir Janko, organized at the University of Zagreb on June 2nd, 2017.

Professor Zvonimir Janko starting his talk "Čudno ponašanje konačnih p -grupa" (in Croatian, Strange behavior of p -groups)

Nine photos that follow have been provided by Professor Ljiljana Bralić from the University of Split:

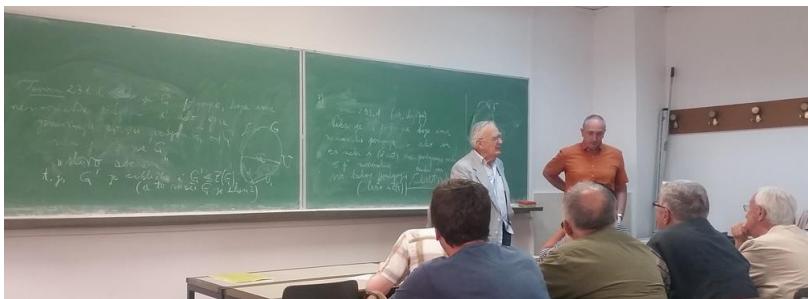

Zvonimir Janko with Anka Golemac, professor at the University of Split

Professor Zvonimir Janko is an agreeable and communicative person.

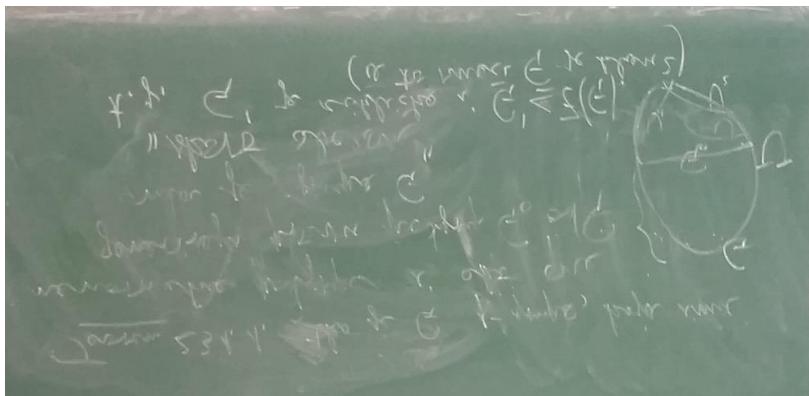

Answering questions

Jankova otkrića potresla su matematičke znanstvenike u svijetu (interview, in Croatian)

Theorem 231.1, formulated in Croatian

Professors Snježana Braić of the University of Split and Sanja Rukavina of the University of Rijeka.

Professors Anka Golemac, Zvonimir Janko and Tanja Vučićić.

Many thanks to Professor Ljiljana Bralić, University of Split, for providing the above 9 photos.

Collaboration with Croatian mathematicians

In winter semester of 2000 Janko taught a postgraduate course *Finite Groups Theory* (30 hours) at the University of Zagreb, Department of Mathematics, PMF.

In the years of 2000-2003 professor Janko delivered courses for graduate students at the Department of Mathematics, University of Zagreb, in which he introduced listeners into the field of his current research - the theory of finite p -groups. The lectures were delivered in his characteristic way - clearly and precisely, and at the same time with a lots of humour. He taught from the very beginning, lecturing elements of group theory, till contemporary problems of current investigations. See [Ćepulić].

He had numerous lectures in group theory and design theory, and his students work in Zagreb, Rijeka and Split (in Croatia), and in Mostar (in Bosnia and Herzegovina). He supervised many PhD theses in Croatia.

Dr. Zdravka Božikov, University of Split, was among the first Croatian mathematicians to earn her PhD thesis (1984) under the

guidance of professor Janko. Zvonimir Janko has many collaborators, not only in Croatia, so that one can speak about *Janko's School*, see [Siftar].

In 2007 professor Janko obtained a special recognition from two German institutions, German Rector's Conference and German Research Foundation (Deutsche Forschungsgemeinschaft, DFG), for his contribution to the development of mathematics research in South East Europe. His students are in Croatia, Bosnia and Herzegovina, and Kosovo, see [Ćepulić].

Mathematical notions bearing the name of Janko

- Janko groups
- Janko's sporadic groups
- the first group of Janko
- the second group of Janko
- the third group of Janko
- the fourth group of Janko
- the largest Janko group
- the smallest Janko group
- Janko's simple group
- Hall-Janko group
- Hall-Janko graph
- Higman-Janko-McKay group

References related to Janko groups

Source: Ben Fairbairn, University of Birmingham, [Sporadic Group References](#)

Janko group J_1

- P.J.Cameron "Another characterization of the small Janko group " (Kovas and Neuman, eds.), pp 205-208, Gordan and Breach, London and New York, 1967
- G.R.Chapman, "Generators and relations for the cohomologyring of Janko's first group in the first twenty-one dimensions", in 'Groups - St. Andrews 1981' (Campbell and Robertson eds.) CUP, 1982

- J.H.Conway "Three lectures of exceptional groups", J.H.Conway and N.J.A.Sloane "Sphere Packings, Lattices and Groups", Springer-Verlag New York Inc., 2003
- R.T.Curtis and Z.Hassan "Symmetric representation of elements of elements of the Janko group J_1 ", J. Symbolic Comput. 22 (1996), 201-214
- R.T.Curtis "Symmetric generation and existence of the Janko group J_1 " J. Group Theory 2 (1999) 355-366
- P.Fong "On the decomposition numbers of J_1 and $R(q)$ ", Symp. Math. 13 (1972) 415-422
- T.M.Gagen "On groups with Abelian Sylow 2-Sylow subgroups", in 'Theory of Finite Groups' (Kovacs and Neuman, eds.), pp. 99-100, Gordon and Breech, London and New York, 1967
- T.M.Gagen "A characterization of Janko's simple group", Proc.Amer. Math. Soc. 19 (1968) 1393-1395
- G.Higman "Constructions of simple groups from character tables", in 'Finite Simple Groups'(Powell and Higman, eds.) pp. 205-214, Academic Press, 1971
- Z.Janko "A new finite simple group with Abelian Sylow 2-subgroups", Proc. Nat. Acad. Sci. USA 53 (1965) 657-658
- Z.Janko "A new finite simple group with Abelian Sylow 2-subgroups and its characterization", J. Algebra 3 (1966) 147-186
- Z.Janko "A characterization of a new simple group", in 'The Theory of Groups' (Kovac and Neumann, eds.), pp.205-208,Gordon and Breach,London and New York, 1967
- P.Landrock and G.O.Michler, "Block structure of the smallest Janko group", Math Ann. 232 (1979) 205-238
- C.S.Li "The commutators of the small Janko group J_1 ", J. Math (Wuhan) 1 (198) 175-179
- D.Livingstone "On a permutation representation of the Janko group", J. Algebra 6 (1967) 43-55
- R.P.Martineau "A characterization of Janko's simple group fo order 175,560" Proc. Lon. Math. Soc. 19 (1969) 709-729
- M.Perkel "A characterization of J_1 in terms of its geometry", Geom. Ded. 9 (1980) 291-298

- E.E.Shult "A note on Janko's group of order 175,560", Proc. Amer. Math. Soc. 35 (1972) 3442-348
- T.A.Whitelaw "Janko's group as a collineation group in PG(6,10), Proc. Cambridge Philos. Soc. 63 (1967) 663-677
- H.Yamaki "On Janko's simple group of order 175,560", Osaka J. Math. 9 (1972) 111-112
- R.A.Wilson "Is J_1 a subgroup of the Monster?" Bull. London. Math. Soc. 18 (1986), 349-350.

Hall-Janko group J_2/HJ

- A.M.Cohen "Finite quaternionic reflection groups", J. Algebra (1980) 293-324
- L.Finkelstein and A.Rudvalis "Maximal subgroups of the Hall-Janko-Wales group", J. Algebra 24 (1973) 486-493
- S.M.Gagola and S.C.Garrison "Real characters, double covers and the multiplier", J. Algebra 74 (1982) 20-51
- D.Gorenstein and K.Harada "A characterisation of Janko's two new simple groups", J. Fac. Sci. Univ. Tokyo 16 (1970) 331-406
- M. Hall and D.S.Wales "The simple group of order 604,800" J. Algebra (1968) 417-450
- A.P.Il'inyh "A characterisation of the Hall-Janko finite simple group", Mat. Zametki 14 (1973) 535-542
- Z.Janko "Some new simple groups of finite order", in 'Theory of finite groups' (Brauer and Sah, eds.), pp. 97-100, Benjamin, 1969
- J.H.Lindsey "On a projective representation of the Hall-Janko group", Bull. Amer. Math. Soc. 74 (1968) 1094
- J.H.Lindsey "Linear groups of degree 6 and the Hall-Janko group", in 'The Theory of Finite Groups' (Brauer and Sah, eds.), pp. 97-100, Benjamin, 1969
- J.H.Lindsey "On the 6-dimensional projective representation of the Hall-Janko group, Pacific J. of Math. 35 (1970) 175-186

- J.McKay and D.B.Wales "The multipliers of the simple groups of orders 604,800 and 50,232,960", *J. Algebra* 17 (1971) 262-272
- F.L.Smith "A general characterisation of the Janko simple group J_2 ", *Arch. Math. (Basel)* 25 (1974) 17-22
- J.Tits "Le groupe de Janko d'ordre 604,800", in 'The Theory of Finite Groups' (Brauer and Sah, eds.), pp. 97-100, Benjamin, 1969
- D.B.Wales "The uniqueness of the simple group of order 604,800 as a subgroup of $SL_6(4)$ ", *J. Algebra* 11 (1969) 455-460
- D.B.Wales "Generators of the Hall-Janko group as a subgroup of $G_2(4)$ ", *J. Algebra* 13 (1969) 513-516
- R.A.Wilson "The geometry of the Hall-Janko group as a quaternionic reflection group", Preprint, Cambridge (1984)

Janko group J_3

- M.Aschbacher "The existence of J_3 and its embeddings in E_6 " *Geom. Dedicata* 35 (1-3) (1990) 143-154
- J.D.Bradley "Symmetric Presentations of Two Sporadic Groups ", Ph.D. thesis, Birmingham (2005)
- J.H.Conway and D.B.Wales "Matrix generators for J_3 ", *J.Algebra* 29 (1974) 474-476
- L.Finkelstein and A.Rudvalis "The maximal subgroups of Janko's simple group of order 50,232,960", *J.Algebra* 30 (1974) 122-143
- D.Frohardt "A trilinear form for the third Janko group", *J. Algebra* 83 (1983) 349-379
- D.Gorenstein and K.Harada "A characterisation of Janko's two new simple groups", *J. Fac. Sci. Univ. Tokyo* 16 (1970) 331-406
- G.Higman and J.McKay "On Janko's simple group of order 50,232,960", *Bull. London Math. Soc.* 1 (1969) 89-94
- Z.Janko "Some new simple groups of finite order", in 'Theory of finite groups' (Brauer and Sah, eds.), pp. 97-100, Benjamin, 1969

- P.B.Kleidman and R.A.Wilson " $J_3 < E_6(4)$ and $M_{12} < E_6(5)$ ", J. London Math. Soc. (2)42 (1990), 555-561
- D Leemans "The Residually Weakly Primitive Geometries of J_3 " Experimental Math. 13 (2004) 429-434
- J.McKay and D.B.Wales "The multipliers of the simple groups of orders 604,800 and 50,232,960", J. Algebra 17 (1971) 262-272
- I.A.I.Suleiman and R.A.Wilson "Standard generators J_3 ", Experimental Math 4 (1995) 11-18
- R.M.Weiss "A geometric construction of Janko's group J_3 ", Math. Z. 179 (1982) 410-419
- R.M.Weiss "On the geometry of Janko's group J_3 ", Arch. Math. (Basel) 38 (1982) 410-419
- R.Weiss "A Characterization and Another Construction of Janko's Group J_3 ", Trans. Amer. Math. Soc. 298, (1986) 621-633
- R.A.Wilson "The 2- and 3-modular characters of J_3 , its covering group and automorphism group", J.Symbol. Comp. 10 (1990), 647-656
- R.A.Wilson "The Brauer tree for J_3 in characteristic 17", J. Symbol Comp. 15 (1993) 325-330
- S.K.Wong "On a new finite non-Abelian simple group fo Janko", Bull. Austral. Math. Soc. 1 (1969) 59-79

Janko group J_4

- M.Aschbacher and Y.Segev "The uniqueness of groups of type J_4 " Invent. Math. 105 (3) (1991) 589-607
- S.W. Bolt, J.N. Bray and R.T. Curtis "Symmetric generation of the Janko group J_4 ", prprint, Birmingham, 2005
- D.J.Benson "The simple group J_4 ", Ph.D. thesis, Cambridge, (1980)
- I.S.Guloglu "A characterization of the simple group J_4 ", Osaka J. Math. 18 (1981) 13-24
- A.A.Ivanov " J_4 ", Clarendon Press (2004)
- Z.Janko "A new finite simple group of order 86,775,570,046,077,562,880, which posses M_{24} and the full

- covering group of M_{22} as subgroups", J. Algebra 42 (1976) 564-596
- Jianbei An, E.A.O'Brien and R.A.Wilson "The Alperin weight conjecture and Dade's conjecture for the simple group J_4 ", London Math Soc J Comput Math, to appear, 2003
 - W.Lempken "The Schur multiplier of J_4 is trivial", Arch. Math. 30 (1978) 267-270
 - W.Lempken "A 2-local characterization of Janko's simple group J_4 ", J. Algebra 55 (1978) 403-445
 - G.Mason "Some remarks on groups of type J_4 ", Arch. Math. 29 (1977) 574-582
 - S.P.Norton "The construction of J_4 ", in 'The Santa Cruz Conference on Finite Groups' (Cooperman and Mason, eds.), pp.271-278, Amer. Math. Soc. (1980)
 - A.Reifart "Some simple groups related to M_{24} ", J. Algebra 45 (1977) 199-209
 - A.Reifart "Another characterization of Janko's new simple group J_4 ", J. Algebra 49 (1977) 621-627
 - A.Reifart "A 2-local characterization of the simple groups M_{24} , Co_1 and J_4 ", J. Algebra 50 (1978) 213-227
 - R.M.Stamford "A characterization of Janko's new simple group J_4 ", Notices Amer. Math. Soc. 25 (1978) A-423
 - R.M.Stamford "A characterization of Janko's new simple group J_4 by centralizers of elements of order three", J. Algebra 57 (1979) 555-566
 - G.Stroth "An odd characterization of J_4 ", Israel J. Math. 31 (1978) 189-192
 - G.Stroth and R.Weiss "Modified Steinberg Relations for the Group J_4 ", Geom. Dedicata 25, (1988) 513-525
 - P.B.Kleidman and R.A.Wilson "The maximal subgroups of J_4 ", Proc. London Math. Soc. (3)56 (1988) 484-510

Lectures (videos)

- Robert Griess: My life and times with the sporadic simple groups
- John Conway: The Monster Group

- Monster Group (John Conway) - Numberphile
- Monster Group (a little extra bit)
- John Thompson - Speaking at Finite Simple Groups: Thirty Years of the Atlas and Beyond

- Richard E. Borcherds: Sporadic groups
- Richard E. Borcherds: Sporadic groups and number theory
- Peter. E. Neumann: A breakthrough in Algebra:
Classification of the Finite Simple Groups - LMS 1992
- Simple Groups - Abstract Algebra
- Group theory, abstraction, and the 196,883-dimensional monster
- 10,000 page proof! The Classification of Finite Simple Groups
- Simple groups, Lie groups, and the search for symmetry II | Math History | NJ Wildberger

Literature

- Zvonimir Janko at [MathSciNet](#) (containing his 126 his scientific publications)
- Michael Aschbacher, [Sporadic Groups](#), Cambridge Tracts in Mathematics, 104, 1994
- Michael Aschbacher, The Status of the Classification of the Finite Simple Groups, Notices of the American Mathematical Society, August 2004
- Y. Berkovich and Z. Janko, Structure of finite p-groups with given subgroups, in [Contemp. Math. 402](#), Amer. Math. Soc., Providence, 2006, 13-93.
- Y. Berkovich, *Groups of Prime Power Order*, Part I, De Gruyter, 2008
- Y. Berkovich and Z. Janko, *Groups of Prime Power Order*, Part II, De Gruyter, 2008, 520 pp,
- Y. Berkovich and Z. Janko, *Groups of Prime Power Order*, Part III, De Gruyter

- Y. Berkovich and Z. Janko, *Groups of Prime Power Order*, Parts IV, V, and
- Berkovich, Yakov G.; Janko, Zvonimir *Groups of prime power order*. Vol. 6. De Gruyter Expositions in Mathematics, 65. De Gruyter, Berlin, 2018. xxi+385 pp., For more information see [MathSciNet](#).
- Vladimir Ćepulić, [Profesor Zvonimir Janko i teorija grupa](#), prikaz na proslavi u čast profesora Janka 26. listopada 2007. u godini njegovoga 75. rođendana (in Croatian)
- Vladimir Devidé: Znam da će morati otići i ne vratiti se ..., Marulic, br. 6, Zagreb 2008., 1022-1032
- Ben Fairbairn, [Sporadic Group References](#)
- James Franklin, [Non-deductive Logic in Mathematics](#), British Journal for the Philosophy of Science 38 (1987), pp. 1-18
- Daniel Gorenstein, *Finite Simple Groups*, Plenum Press, 1982
- Daniel Gorenstein, Richard Lyons, Ronald Solomon, *The Classification of the Finite Simple Groups (Volume 1* - available online!), AMS, 1994 (*Volume 2* - available online), AMS, 1996
- H. Gottschalk, D. Leemans, The residually weakly primitive geometries of the Janko group J_1 , in: A. Pasini et al. (Eds.), *Groups and Geometries*, Birkhäuser, 1998, pp. 65-79.
- Robert Griess, [Twelve Sporadic Groups](#), Springer monographs in Mathematics, Springer, 1998
- [Groupe de Janko](#), at fr.wikipedia.org
- Zeljko Hanjs: Interview with professor Zvonimir Janko (in Croatian), Matematicko-fizicki list, 2009/2010 no 1, pp. 10-11. (in this interview professor Janko said that he calls J_1 also *Zora's group* in honour to his wife)
- Michael Hartley: [Polytopes Derived from Sporadic Simple Groups - Auxiliary Information](#); The First Janko Group J_1 (300 polytopes), The Second Janko Group J_2 (292 polytopes), The Third Janko Group J_3 (586 polytopes)
- [Dieter Held](#): Die Klassifikation der endlichen einfachen Gruppen, survey article

- Marc Hindry (Paris VII), List des groupes simples finis
- Naoyuki Horiguchi, Masaaki Kitazume, Hiroyuki Nakasora, The Hall-Janko graph and the Witt system W10, European Journal of Combinatorics, Volume 29 , Issue 1 (January 2008), 1-8
- A.A. Ivanov (professor at Imperial College, London): The Fourth Janko Group (256 pp), Oxford Math. Monographs, 2005.
- Zvonimir Janko, A new finite simple group with abelian 2-Sylow subgroups, Proc. National Academy of Sciences USA, 53, 657-658 [announcement of the main results in the following paper, regarding J_1]
- Zvonimir Janko, A new finite simple group with abelian Sylow subgroups and its characterization, Journal of Algebra 3: 147-186, (1966) [doi:10.1016/0021-8693\(66\)90010-X](https://doi.org/10.1016/0021-8693(66)90010-X) [the group was subsequently named J_1]
- Zvonimir Janko, Some new finite simple groups of finite order, 1969 Symposia Mathematica (INDAM, Rome, 1967/68), Vol. 1 pp. 25-64 Academic Press, London [MR0244371](#) [the new groups were subsequently named J_2 and J_3], see also The theory of finite groups (Edited by Brauer and Sah) p. 63-64, Benjamin, 1969.
- Zvonimir Janko, A new finite simple group of order 86,775,570,046,077,562,880 which possesses M24 and the full covering group of M22 as subgroups, J. Algebra 42 (1976) 564-596. [doi:10.1016/0021-8693\(76\)90115-0](https://doi.org/10.1016/0021-8693(76)90115-0) [the group was subsequently named J_4]
- Janko, Zvonimir. *Kako sam pronašao četiri sporadične grupe* / Zvonimir Janko. // Vjesnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. God. 2(1993), br. 1/3 / glavni urednik Vladimir Paar
- Janko, Zvonimir, in *Hrvatski biografski leksikon* (Croatian Biographical Lexicon), 6, I-Kal, pp 322-323
- Janko, Zvonimir, references at MathSciNet
- Janko Group
- J_1 , J_2 , J_3 , J_4 at ATLAS of finite group representations

- Alexander Konovalov (Olexandr Konovalov), Janko groups in the area of group rings
- Mathematics Genealogy: Zvonimir Janko
- Gerhard O. Michler and Michael Weller: A new computer construction of the irreducible 112-dimensional 2-modular representation of Janko's group J4. Comm. Algebra, 29(4):1773-1806, 2001.
- Gerhard Michler: *Theory of Finite Simple Groups*, Cambridge University Press, 2006
- Orders of nonabelian simple groups (includes a list of all non-abelian simple groups up to order 10,000,000,000)
- Marc Ronan: *Symmetry and the Monster, One of the Greatest Quests of Mathematics*, Oxford University Press, 2006 (mathematicians involved in this book, including professor Janko); book review by Robert L. Griess in the Notices of the American Mathematical Society, February 2002
- Juraj Šiftar: Profesor Zvonimir Janko (in Croatian and English), in *Ugledni hrvatski znanstvenici u svijetu I*. (Distinguished Croatian Scientists in the World, ed. Janko Herak), Hrvatsko-Američko društvo i Hrvatska matica iseljenika, Zagreb 2002, pp 9-27, Sažetak
- Ron Solomon: *On Finite Simple Groups and their Classification*, Notices of the American Mathematical Society, February 1995
- Ronald Solomon: A brief history of the classification of the finite simple groups, Bull. Amer. Math. Soc. 38 (2001), pp. 315-352.
- Sporadic groups
- The Whole Story by Mark Ronan
- Tits, J., Le groupe de Janko d'ordre 604, 800. In: Theory of Finite Groups (Symposium, Harvard Univ, Cambridge, Mass, 1968), Benjamin, New York. pp. 91-95.

Acknowledgements. Many thanks to professor Zvonimir Janko for kindly providing his 1964 photo upon my request. I express my deep gratitude to professor Vladimir Ćepulić, University of Zagreb, for

his illuminating article dealing with life and work of professor Zvonimir Janko. Photos from the 2007 conference held in honour of professor Janko which are of the form janko_m.jpg are shot by professor Mario Pavčević, janko_k*.jpg are by Kristijan Tabak, M.Sc, janko_s*.jpg by Siniša Miličić, dipl.ing., and the rest is by Darko Žubrinić, the author of this web page.*

Zvonimir Janko (croatianhistory.net)⁵

⁵ Zahvaljujem prof. dr. sc. Darku Žubriniću na ovom prilogu.

DR. SC. ŽELJKO HANJŠ

PROFESOR JANKO U *MATEMATIČKO-FIZIČKOM LISTU*

SIMPLE

(Pjeva se na melodiju pjesme
“Sweet Betsy from Pike”.)

What are the orders of all simple groups?
I speak of the honest ones, not of the loops.
It seems that old Burnside
their orders has guessed
Except for the cyclic ones,
even the rest.

Groups made up with permutes will
produce some more: For A_n is
simple, if n exceeds 4.
Then, there was Sir Matthew
who came into view

Exhibiting groups of an order
quite new.

Still others have come on
to study this thing. Of
Artin and Chevalley now
we shall sing. With
matrices finite they made
quite a list
The question is: Could there be others they've
missed?

Suzuky and Ree then maintained it's the case
That these methods had not reached
the end of the chase. They wrote
down some matrices, just four by
four,
That made up a simple group. Why not made more?

And then came the opus of
Thompson and Feit Which
shed on the problem
remarkable light. A
group, when the order
wont' factor by two Is
cyclic or solvable. That's
what is true.

Suzuky and Ree had
caused eyebrows to raise,
But theoreticians they just
couldn't faze.

Their groups were not new: if you added a twist,
You could get them from old ones with a flick of
the wrist.

Still, some hardly souls felt a
thorn in their side. For the

five groups of Mathieu all
reasons defied; Not A_n , not
twisted, and not Chevalley,
They called them sporadic and filed them away.

¹ Ovi stihovi su nadjeni na ploči u Eckhart Library u University of Chicago; autor je nepoznat ili sakriven. Pjesma je objavljena u časopisu American Mathematical Monthly, **80**(9), 1973. U njoj se dvaput spominje jedan od naših, svjetski najpoznatijih matematičara, Zvonimir Janko.

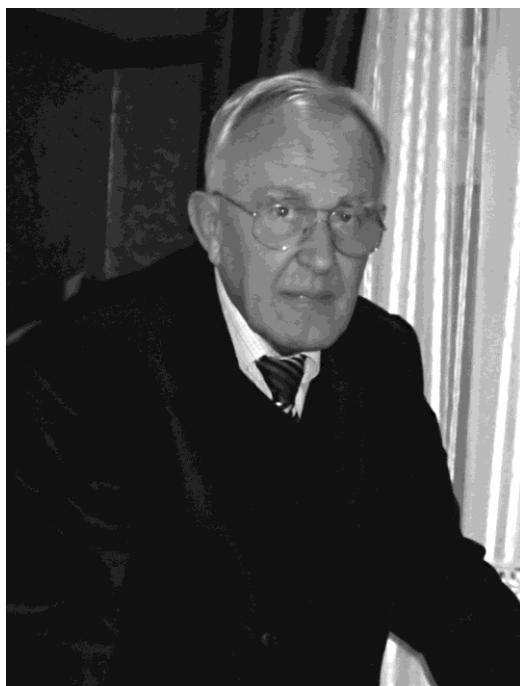
Are Mathieu groups creatures of heaven or hell?
Zvonimir Janko determined to tell.
He found out that nobody wanted to know:
The masters had misses 1 755 60.

The floodgates were opened! New
groups were the rage! (And twelve
or more sprouted, to greet the new
age.)

By **Janko** and Conway and
Fisher and Held
McLaughlin, Suzuki, and
Higman, and Sims.

No doubt you noted the last
lines don't rhyme. Well,
that is, quite simply, a sign
of the time. There's chaos,
not order, among simple
groups; And maybe we'd
better go back to the loops.

U ovim duhovitim, matematički vrlo sadržajnim, ali i pjesnički vješto sročenim stihovima nepoznati je autor sažeto izložio povijest istraživanja i pronalaženja takozvanih prostih konačnih grupa. Vrijedno je pritom uočiti ime svjetski poznatog matematičara Zvonimira Janka (r. 1932. u Bjelovaru), koji je studirao i doktorirao matematiku u Zagrebu, da bi ga zatim put prema značajnim matematičkim otkrićima vodio do Australije, SAD-a i napokon njemačkog sveučilišnog središta Heidelberga gdje je proveo najveći dio radnog vijeka, održavajući stalni kontakt i suradnju s hrvatskim matematičarima.

ABELOVA NAGRADA 2008. G. – JOHN G. THOMPSON I JACQUES TITS

Juraj Šiftar, Zagreb

Dobitnici **Abelove nagrade** za 2008. godinu dvojica su matematičara, Amerikanac **John Griggs Thompson** i Francuz **Jacques Tits** i to za njihova “duboka dostignuća u algebri i naročito za doprinos u oblikovanju moderne teorije grupa”, kako piše u službenom obrazloženju.

Iako uvedena tek nedavno, uz 200-godišnjicu rođenja velikog norveškog matematičara **Nielsa Henrika Abela** (1802–1829), nagrada koju dodjeljuje Norveška akademija znanosti zaživjela je posljednjih godina kao priznanje za iznimne rezultate u matematici čija bi važnost i ugled trebali odgovarati Nobelovoj nagradi. Više detalja i zanimljivih podataka o uvođenju Abelove nagrade i njezinim dosadašnjim dobitnicima može se naći na službenim web-stranicama [1] ili u članku [2], kojim je MFL popratio tu značajnu novost u matematičkom svijetu. Ovdje spomenimo samo toliko da se ozbiljnost i ambicije Abelove nagrade u promicanju matematike kao temeljne grane znanosti ogledaju kako u popisu institucija čijom je suradnjom ustanovljena – vlada Kraljevine Norveške, Internacionalna matematička unija (IMU) i Europsko matematičko društvo (EMS), tako i u veličini novčanih sredstava pripadnog Abelovog fonda iz kojeg se svake godine izdvaja svota od otprilike 750 tisuća EUR.

Budući da Abelova nagrada zasad ima razmjerno kratku povijest, navedimo dosadašnje laureate i područja matematike kojima pripadaju njihovi glavni doprinosi.

2003: **Jean-Pierre Serre** (topologija, algebarska geometrija i teorija brojeva)

2004: **Sir Michael Francis Atiyah** i **Isadore M. Singer** (zajednički doprinos – teorem o indeksu, koji objedinjuje topologiju, geometriju i analizu; povezivanje s teorijskom fizikom) 2005: **Peter D. Lax** (parcijalne diferencijalne jednadžbe)

2006: **Lennart Carleson** (harmonijska analiza, dinamički sistemi)

2007: **Srinivasa S. R. Varadhan** (teorija vjerojatnosti)

Premda zasad može samo djelomično ilustrirati raznovrsnost aktualnih matematičkih disciplina, ovaj popis ipak ukazuje na visoke kriterije u dodjeljivanju Abelove nagrade, budući da sadrži imena koja su već desetljećima prisutna u vrhu svjetske matematike i odnosi se na njihove cjelokupne doprinose toj znanosti.

Pokušajmo sada ukratko ocrtati znanstvene profile ovogodišnjih dobitnika Abelove nagrade, kao i područje teorije grupa na koje su presudno djelovali.

Prvi susret tipičnog studenta matematike s Abelovim imenom vjerojatno dolazi kroz pojam *abelove grupe* (pravilnije bi bilo *abelovske grupe*), kao algebarske strukture koja uz osnovne aksiome *grupe* ispunjava i uvjet komutativnosti pripadne binarne operacije. Na samu definiciju grupe možemo podsjetiti već kroz jedan vrlo elementaran, ali važan račun: rješavanje jednadžbe s jednom nepoznanicom. U svakoj grupi $(G, *)$, pri čemu je G neprazan skup, a $*$ binarna operacija na G , to jest preslikavanje koje svakom uređenom paru (a, b) elemenata od G pridružuje neki element $a * b$ iz G , jednadžba oblika $a * x = b$, odnosno $b * x = a$ (a, b su zadani, a x je nepoznanica) ima jednoznačno rješenje. Kako bismo riješili jednadžbu $a * x = b$, trebamo je najprije “pomnožiti” s lijeve strane (to nije svejedno, ako operacija nije komutativna) *inverznim elementom* a^{-1} od a : $a^{-1} * (a * x) = a^{-1} * b$, iskoristiti svojstvo *asocijativnosti*:

$a^{-1} * (a * x) = (a^{-1} * a) * x$ te činjenicu da je $a^{-1} * a = e$ (*neutralni element*) i $e * x = x$. Time dobivamo jednoznačno rješenje $x = a^{-1} b$, a postupak je primjenjiv u bilo kojoj grupi, bez obzira je li riječ, $x = a^{-1} * b$ primjerice, o grupi cijelih brojeva sa zbrajanjem, grupi realnih brojeva različitih od 0 s množenjem ili pak grupi svih permutacija nekog konačnog skupa s operacijom kompozicije.

Komutativnost binarne operacije znači da vrijedi $a * b = b * a$ za svaka dva elementa a i b iz G , no to svojstvo nemaju sve grupe. Struktura komutativnih ili abelovih grupa razmjerno je jednostavna i potpuno je razjašnjena. Primijetimo da grupe mogu biti konačne i beskonačne, a da za svaki prirodni broj n postoji grupa koja ima

točno n elemenata. Broj elemenata konačne grupe naziva se *red grupe*. Grupu reda m općenito je najlakše realizirati kao *cikličku grupu*, primjerice tako da uzmemo skup cijelih brojeva $0, 1, 2, \dots, m - 1$ s operacijom zbrajanja modulo m , što znači da se paru a, b pridružuje ostatak pri dijeljenju cijelog broja $a + b$ s prirodnim brojem m . Važnu klasu grupa čine *simetrične grupe*, a to su grupe svih permutacija nekog konačnog skupa X (bijekcija na samog sebe), uz kompoziciju preslikavanja kao binarnu operaciju. Ako X ima n elemenata, pripadna simetrična grupa S_n sastoji se od $n!$ permutacija (n faktorijela, $n! = 1 \cdot 2 \cdot 3 \cdots (n-1) \cdot n$), općenito ima vrlo složenu strukturu, a nekomutativna je za svaki $n \geq 3$. Tako je S_3 , grupa reda 6, ujedno i najmanja nekomutativna grupa. Ta grupa može se jednostavno interpretirati geometrijski kao grupa svih izometrija ravnine koje preslikavaju jednakostranični trokut na sama sebe. Ona obuhvaća identičko preslikavanje (ili identitetu, koja svaku točku ostavlja nepomičnom), tri zrcaljenja s obzirom na osi koje prolaze jednim vrhom trokuta i polovištem suprotne stranice te rotacije za kutove od 120° i 240° , pri čemu se i identiteta može promatrati kao rotacija za 0° .

Svaka permutacija nekog tročlanog skupa (A,B,C) može se protumačiti kao jedno od navedenih preslikavanja jednakostraničnog trokuta ABC na sama sebe. Takav način gledanja vrlo je koristan kao naznaka ključne uloge koju grupe imaju u tumačenju istraživanju pojma simetrije, u tom smislu. "Pravilnost" nekog objekta, kao primjerice poligon ili neki drugi ravninski lik, odnosno poliedar ili neko drugo geometrijsko tijelo mjeri se upravo bogatstvom njegove grupe simetrija, to jest grupe svih preslikavanja ravnine ili prostora koje taj objekt preslikavaju sama u sebe. Pravilni n -terokut ima grupu od $2n$ takvih preslikavanja (n zrcaljenja i n rotacija, među koje ubrajamo i identitetu), dok primjerice pravilni tetraedar ima grupu simetrija reda 12, a kocka grupu reda 48. Red grupe simetrija popularne Rubikove kocke je 20- eroznamenasti broj. Za opis strukture grupe važne su *podgrupe*, naročito *normalne podgrupe*, a grupa koja nema pravih normalnih podgrupa (tj. različitim od jedinične podgrupe i od same sebe) naziva se *prostom grupom (simple group)*. Proste grupe često se smatraju "atomima simetrije", budući da se svaka konačna grupa u stanovitom, nimalo

jednostavnom smislu, može “izgraditi” od prostih grupa, odnosno “rastaviti” na proste grupe. Pritom valja naglasiti da i ti “atomi” sami po sebi mogu biti upravo nepojmljivo komplikirane strukture, za razliku od cikličkih grupa čiji red je primbroj, akoje su najjednostavnije među svim prostim grupama.

Pristup “preko permutacija” i pristup “preko simetrija geometrijskih objekata” dva su povijesno primarna aspekta uvođenja koncepta grupe, iako nisu i jedini. Evariste Galois (1811–1832) primijenio je naziv “grupa”, bez formalne definicije, istražujući rješivost algebarskih jednadžbi pomoću radikala (dakle, pomoću osnovnih aritmetičkih operacija i korijena) tako što je – i u tome je srž inovativnosti njegova pristupa – promatrao permutacije skupa rješenja i strukturu skupa takvih permutacija, a ne sama pojedinačna rješenja. Shvatio je da će jednadžba biti rješiva ako i samo ako je pripadna grupa permutacija (kasnije nazvana, dakako, *Galoisova grupa*) na stanoviti način “rješiva”. Ne upuštajući se ovdje u točnu definiciju, napomenimo da rješivost konačne grupe znači da se ona u određenom smislu može rastaviti na cikličke grupe čiji red je primbroj. Već je Abel ustanovio da algebarske jednadžbe stupnja ≥ 5 općenito nisu rješive pomoću radikala (za razliku od jednadžbi stupnja najviše 4), a Galoisova teorija pružila je cijelovito tumačenje te činjenice. Naime, sve simetrične grupe S_n rješive su za $n \leq 4$, a nerješive za $n \geq 5$, pri čemu je A_5 , grupa takozvanih parnih permutacija u S_5 , najmanja nerješiva grupa s obzirom na red (a taj je 60 i općenito red grupe A_n je $n!/2$). Proste grupe nisu rješive, s trivijalnom iznimkom cikličkih grupa primbroj reda. Cijeli ovaj uvod bio je potreban kako bismo barem u najgrubljim crtama skicirali kontekst u kojem se opisuju zasluge ovogodišnjih dobitnika Abelove nagrade.

John Griggs Thompson rođen je 1932. u mjestu Ottawa u američkoj državi Kansas. Diplomirao je matematiku na Sveučilištu Yale (1955), a zanimljivo je da je zapravo započeo studirati teologiju. Doktorirao je 1959. godine na University of Chicago pod vodstvom istaknutog matematičara Saundersa MacLanea. Sada je profesor emeritus teorijske matematike na engleskom University of Cambridge i redoviti profesor na američkom University of Florida, a to su ustanove na kojima je

proveo i veći dio radnog vijeka. Uz Fieldsovnu medalju (1970) i Abelovu nagradu dobitnik je i drugih najznačajnijih priznanja i nagrada iz područja matematike (Wolfova nagrada, Sylvesterova medalja, Nacionalna medalja za znanost SAD, počasni doktorat u Oxfordu itd.).

Već je Thompsonova doktorska disertacija donijela značajan rezultat, dokaz da je takozvana Frobeniusova jezgra uvek nilpotentna grupa. Nekoliko godina kasnije zajedno s Walterom Feitom objavio je znameniti članak o rješivosti grupe neparnog reda, koji je zauzimao svih 255 stranica tog izdanja časopisa Pacific Journal of Mathematics (1963). Tim rezultatom potvrd-ena je slutnja koju je William Burnside postavio još 1911. godine. Poseban slučaj za takozvane CA grupe (grupe u kojima je centralizator svakog elementa različit od jediničnog, abelova podgrupa) riješio je Michio Suzuki (1957), dok su nešto općenitiji slučaj CN grupe (tu je centralizator, općenitije, nilpotentna podgrupa) 1960. godine riješili upravo Thompson i Feit, zajedno s Marshallom Hallom. Budući da su, dakle, sve grupe neparnog reda rješive, to znači da proste grupe (izuzevši cikličke grupe kojima je red primbroj) moraju biti parnog reda. Za grupu parnog reda lako se pokaže da nužno sadrži podgrupu reda 2, to jest sadrži *involutorialni element* ili kraće *involuciju*: element a , različit od e , za koji je $a^2 = a \cdot a = e$, ili ekvivalentno $a = a^{-1}$. U geometriji, tipičan primjer involucije je zrcaljenje na pravcu ili na ravnini, dok među permutacijama takvo svojstvo ima svaka transpozicija (permutacija koja međusobno zamjenjuje dva elementa, dok sve ostale ostavlja nepomičnima). Tu nastupa iznimno važna uloga *centralizatora involucije* u nekoj grupi, a to je podgrupa koju čine svi elementi koji komutiraju s dotičnom involucijom. Richard Brauer pokazao je da struktura centralizatora involucije u znatnoj mjeri određuje cjelokupnu strukturu grupe, katkad i jednoznačno. Upravo ta ideja poslužila je kao osnova istraživanja i klasifikacije svih konačnih prostih grupa, kao krajnjeg i najvažnijeg rezultata. Na taj način “Teorem o neparnom redu” postao je prekretnica u teoriji konačnih grupa i najveći u nizu značajnih doprinosa J. G. Thompsona toj teoriji. Valja još istaknuti njegovu klasifikaciju konačnih prostih grupa u kojima je normalizator svake rješive podgrupe, osim jedinične, i sam rješiva

podgrupa, što je onda omogućilo klasifikaciju svih minimalnih konačnih prostih grupa (takvih za koje je svaka prava podgrupa rješiva). Među najvažnije Thompsonove rezultate ubraja se i ustanovljavanje kriterija za konačnu grupu da bi bila Galoisov grupa (tzv. inverzni Galoisov problem), a bavio se i problemom postojanja projektivne ravnine reda 10 te teorijom kodiranja. Za nas može posebno zanimljiva biti i suradnja Johna Thompsona s hrvatskim matematičarem Zvonimirovom Jankom, koji je, boraveći početkom 1960-ih godina u Australiji, otkrio posve iznenađujuće, za stručnjake čak senzacionalnu mogućnost postojanja dotad nepoznate sporadične proste grupe. Naime, za konačne proste grupe pokazalo se da osim u poznatim serijama (*Liejevog* tipa) dolaze i kao pojedinačne, sporadične strukture koje se ne mogu uklopiti ni u jednu poznatu seriju, ali sve do Jankove grupe J_1 , čitavih stotinjak godina, smatralo se kako pet *Mathieuovih grupa* vjerojatno predstavljaju jedine takve iznimke iz serija. Zvonimir Janko je pismom izvjestio Thompsona o argumentima za postojanje nove takve iznimke, no ovaj je to primio s krajnjom skepsom; anegdota govori kako se Thompson, čim je poslao "negativan" odgovor Janku, odmah prisjetio pogreške u vlastitom rasuđivanju i demantirao brzopletno poslani odgovor. Thompson i Janko napisali su potom zajednički članak, a u "eksploziji" otkrivanja novih sporadičnih prostih grupa koja je uslijedila nakon otkrića grupe J_1 , da bi se ukupni broj konačno zaustavio na 26, jedna je dobila oznaku *Th* po svom otkrivaču Thompsonu. Thompson je, nadalje, bio aktivran i u pokušajima rasvjetljavanja jednog od matematički najdubljih fenomena povezanih s konačnim prostim grupama, a to je "Monstrous Moonshine" – zagonetna veza najveće konačne proste grupe, nazvane *Monster* (njezin red je 54-znamenasti broj) s *modularnim funkcijama*. U slijedu istraživanja koja su kulminirala Borcherdsovim dokazom slutnji Conwaya i Nortona do izražaja je došla i duboka povezanost teorije konačnih grupa ne samo s nekim drugim područjima matematike, i to na načine koji bi se u ranijim etapama teško mogli naslutiti, nego i s teorijskom fizikom (*string theory*). U svemu tome John Thompson bio je prisutan i aktivran kao vrhunski autoritet, sposoban za pronicanje u najteže probleme. Imali smo priliku vidjeti ga kao pozvanog predavača na 2. Hrvatskom

matematičkom kongresu u Zagrebu 2000. godine.

Dok se Thompson usredotočio na konačne grupe, **Jacques Tits** uveo je novi geometrijski pristup za istraživanje strukture i klasifikaciju grupa, primjenjiv na vrlo široki raspon grupa, obuhvaćajući i algebarske i Liejeve grupe, dakle *neprekidne grupe*. Među jednostavnije primjere spadaju *lineарне grupe*, koje možemo interpretirati kao grupe matrica koje djeluju na konačnodimenzionalnom vektorskem prostoru nad poljem realnih brojeva ili nekim drugim poljem.

Tits je rođen 1930. u mjestu Uccle nedaleko Bruxellesa, u Belgiji. Diplomirao je i doktorirao s istom disertacijom, u dobi od nepunih 20 godina na Université Libre de Bruxelles. U toj disertaciji, pod vodstvom Paula Liboisa, kao i u dalnjim radovima bavio se različitim aspektima teorije grupa. Zvanje profesora postigao je u Bruxellesu 1962. godine, da bi dvije godine kasnije prihvatio profesuru u Bonnu. Od 1973. do 2000. godine, kad se povukao u mirovinu, vodio je Katedru za teoriju grupa na Collège de France u Parizu. Godine 1974. primio je francusko državljanstvo. Kao i Thompson, prije Abelove nagrade dobio je niz visokih priznanja za doprinose u matematici (Velika nagrada Francuske akademije, Wolfova nagrada, Cantorova medalja, niz počasnih doktorata itd.).

U bogatom Titsovom matematičkom opusu svakako je najpoznatiji pojam Titsovih "zgrada" (*buildings*), geometrijsko-kombinatornih objekata koje neki zorno opisuju kao "multikristale", u smislu objekata koje odlikuje vrlo složena simetrija u višim dimenzijama, poput "kristala sastavljenih od kristala" (primjerice, *teserakt* kao četverodimenzionalni analogon kocke). Sam Tits svoje je objekte jednostavno nazivao "geometrijama", da bi tek glasovita skupina matematičara sa zajedničkim imenom *Bourbaki* uvela naziv *immeuble* po analogiji s otprije poznatim *chambre* i *appartement*, a *building* je engleski prijevod. Takve "zgrade" ili multikristali svojom geometrijskom strukturom vjerno odražavaju algebarsku strukturu grupe koje na njima djeluju, analogno djelovanju jednostavnijih grupa tipa A_4 ili S_4 na pravilni tetraedar odnosno kocku.

Prvotna Titsova namjera pri konstrukciji takvih "zgrada" bilo je

uvodenje konačnih analogona za takozvane izuzetne grupe Liejevog tipa, no dalnjom razradom pokazalo se kako je to iznimno dalekosežan koncept i objedinjujući princip za mnoge primjere interakcije algebre i geometrije. Svakoj prostoj algebarskoj grupi G Tits je pridružio stanoviti *simplicijalni kompleks* $\Delta(G)$ na kojem djeluje G , a proučavanje uvjeta pravilnosti zadanih takvim djelovanjem dovelo je Titsa do općenitog pojma *buildinga*. Takva struktura ne mora uvijek dolaziti od grupe, no Tits je dokazao važan klasifikacijski teorem kako su stanovite ireducibilne “zgrade” sfernog tipa i ranga većeg od 2 nužno pridružene prostim klasičnim ili algebarskim grupama. Jedno od ključnih djela Jacquesa Titsa njegova je knjiga “Buildings of spherical type and finite BN-pairs” (1974).

Nadalje, istaknuti Titsov teorem o strukturi konačno generiranih linearnih grupa poznat je kao “Titsova alternativa”: takva grupa ili ima rješivu podgrupu konačnog indeksa ili sadrži kopiju slobodne grupe s dva generatora. Spomenimo kako je Tits odigrao važnu ulogu i pri konstrukciji Fischer-Griessova *Monstera*, najveće konačne

proste grupe čije se djelovanje opisuje u prostoru dimenzije 196 883, a također je, bez pomoći kompjutora uobičajene za tu vrstu računa, proveo konstrukciju Janko-Hallove grupe J_2 , reda 604 800, kao grupe koja djeluje na stanovitom grafu sa 100 vrhova i 1800 bridova.

Primijetimo na kraju kako zajedničko dodjeljivanje Abelove nagrade Thompsonu i Titsu ima i simboličko značenje, ne samo priznanja za dva vrlo plodonosna i donekle “komplementarna” pristupa u teoriji grupe, nego i priznanja cjelokupnom tom području i nizu matematičara koji su u drugoj polovici 20. stoljeća u njemu postigli spektakularne rezultate.

Literatura

- [1] <http://www.abelprisen.no/en/prisvinnere/2008/>
- [2] DARKO VELJAN, *Abelova nagrada za matematiku – ekvivalent Nobelove nagrade*, Matematičko-fizički list 2(214), 2003/ 4, 91–93.

- [3] MARCUS DE SAUTOY, *Finding Moonshine: A Mathematician's Journey Through Symmetry*, Fourth Estate, London, 2008.
- [4] MARK RONAN, *Symmetry and the Monster: One of the Greatest Quests in Mathematics*, Oxford University Press, New York, 2006.

Matematičko-fizički list LIX (2008-2009)

¹ Autor je izvanredni profesor na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu

RAZGOVOR S PROFESOROM ZVONIMIROM JANKOM, ISTAKNUTIM HRVATSKIM MATEMATIČAREM

Željko Hanjš, Zagreb

Dana 26. listopada 2007. godine na Fakultetu elektrotehnike i računarstva u Zagrebu svečano je obilježen 75. rođendan

Zvonimira Janka, istaknutog hrvatskog matematičara. Već dugo vremena živi u Heidelbergu, poznatom njemačkom sveučilišnom gradu. Svake godine više puta dolazi u Hrvatsku i uvijek su jako posjećena njegova popularna-znanstvena predavanja koja ovdje

održava. Posljednje je bilo 17. lipnja 2009. na Institutu "Ruđer Bošković", kojom prilikom se sručno odazvao na kratak intervju.

Poštovani profesore Janko, recite nam nešto o svojoj obitelji.

Živim sa svojom suprugom Zorom. Moj sin Borislav se bavi informatikom, a kćerka Antoaneta je prevodilac za ruski i engleski jezik u Ministarstvu gospodarstva u Njemačkoj, a žive u Berlinu.

Kako je teklo vaše osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje? Tko je imao veliku ulogu u vašem životnom opredjeljenju? Tokom studija ste imali ozbiljnih problema, a i kasnije kod traženja zaposlenja, iako ste bili najbolji student.

Gimnaziju sam završio u Bjelovaru 1950. godine, a tamo sam zavolio matematiku zahvaljujući svome profesoru Adalbertu Opitzu, po kojem se zove i jedna ulica u Bjelovaru.

Na drugoj godini studija matematike u Zagrebu bio sam izbačen s

Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu na dvije godine, mada je disciplinski tužilac tražio moje isključenje sa svih sveučilišta u tadašnjoj Jugoslaviji i to za svagda! Povod tome je bilo to što nisam mogao dokazati da nisam znao da su neki kolege nosili vijenac na Starčevićev grob, a ja ih nisam prijavio.

Poslije toga su se hrvatski komunisti pobrinuli da i nakon mog doktorata, 1960. godine, ne mogu dobiti zaposlenje niti na jednom sveučilištu u Jugoslaviji, pa su me doslovno istjerali iz domovine.

Možete li navesti neke od Vaših najznačajnijih radova?

Moja najznačajnija znanstvena, matematička otkrića su sljedeća:

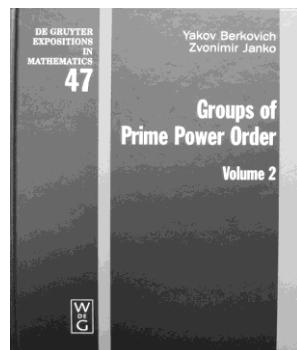
a) Otkriće sporadičnih prostih grupa J_1 , J_2 , J_3 i J_4 (J_1 sam nazvao *Zorina grupa* iz zahvalnosti prema svojoj supruzi koja me je stalno hrabrla i poticala da ne odustanem od vrlo napornog istraživanja!).

b) Sudjelovao sam u dokazu da nema dalnjih novih prostih grupa (dokaz je izložen na preko 15 000 stranica, a preko 100 matematičara je u tome sudjelovalo!).

c) U knjigama “Y. Berkovich, *Groups of prime power order*, vol. 1 (500 str.), Gruyter, Berlin 2008” i “Y. Berkovich and Z. Janko, *Groups of prime power order*, vol. 2 (600 str.),

Gruyter, Berlin 2008” su također sabrani svi moji radovi

iz klasifikacije konačnih 2-grupa, koje igraju najznačajniju ulogu u teoriji grupa i algebri općenito.

Zasigurno ste za svoj neprocjenjivi znanstveni doprinos primili i mnoga priznanja. Možete li spomenuti barem ono najznačajnije?

Najveće primljeno priznanje je Medalja za zasluge Francuske akademije nauka 1976. godine, za otkriće zadnje sporadične proste grupe J_4 .

Imali ste veliki broj suradnika u Hrvatskoj, a još više u svijetu,

mnogima ste bili voditelj kod izrada disertacija. Redovito održavate suradnju sa Sveučilištem u Zagrebu i česta su Vaša gostujuća predavanja. S kojim matematičarima imate osobito plodnu suradnju?

Osobito plodnu suradnju sam imao s Johnom Thompsonom (dobitnikom Abelove nagrade za matematiku), a u Hrvatskoj s Vladimirom Ćepulićem s Fakulteta elektrotehnike i računarstva i Jurajem Šiftarom s Matematičkog odjela Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu. Inače u svijetu sam imao preko 80 doktoranada, a samo u Hrvatskoj njih čak 17.

Iako najvjerojatnije niste bili puno u vezi sa srednjoškolskom matematikom, nadam se da možete dati neki savjet našim srednjoškolcima i srednjoškolcima, čitateljicama i čitateljima Matematičko-fizičkog lista, od kojih će se zasigurno netko posvetiti matematici.

Srednjoškolcima bih prenio riječi poznatog matematičara -Dure Kurepe koji je na početku svakog svog srednjoškolskog udžbenika napisao: "Knjige se pišu zato da se čitaju! Profesori, naučite đake da čitaju knjige!"

Najvažnije je ne samo rješavati zadatke, nego čitati tekst, dokaze, komentare i tako ući u bit stvari!

Više podataka o životu i radu profesora Zvonimira Janka dostupno je putem Interneta na adresi

http://www.croatianhistory.net/etf/janko_janko_cepulic.html

Izdvojimo tek riječi prof. Bertrama Hupperta iz govora povodom 65. obljetnice profesora Janka u Mainzu:

"Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što ću vam reći. Doista

su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida.”

Također pročitajte pjesmu *Simple groups* u Matematičko-fizičkom listu br. 4/ 232, 2007./ 2008. str. 258–259 u kojoj se dvaput spominje i ime profesora Zvonimira Janka.

O dobitnicima Abelove nagrade, Johnu G. Thompsonu i Jacquesu Titsu, a isto tako i o području teorije grupa, u kojem se profesor Janko proslavio, možete ponešto pročitati u prilogu Juraja Šiftara u MFL-u br. 1/ 233, 2008./ 2009.

Matematičko-fizički lis LX 1(2009-2010)

Komentar prof. dr. sc. Darka Žubrinića: Mathematical Genealogy spominje 18 Jankovih doktoranada i njegovih preko osamdeset matematičkih potomaka:

<https://www.dailymotion.com/video/x7fqotf>

U ovom intervjuu koji je prof. Janko dao MFL-u (na moju sugestiju), on spominje da je kod njega doktoriralo preko 80 matematičara.

Naravno, tu je riječ zapravo o njegovom ukupnom matematičkom potomstvu. Hvala Željku što je napravio taj intervju s Jankom.

Da je Zvonimir Janko rođen u Engleskoj, SAD-u ili u Francuskoj, vjerujemo da ga ne bi mimošla *Fieldsova medalja*, s obzirom na pravu lavinu istraživanja oko sporadičnih grupa širom svijeta, koja je pokrenuo njegov članak objavljen 1965. U toj godini Janko je imao 33 godine (do otkrića grupe J1 je zapravo došao godinu dana ranije). Međutim, zadovoljštinu ima sigurno u činjenici da su njegove četiri sporadične grupe (J1, J2, J3 i J4) ušle u završni teorem o klasifikaciji konačnih grupa, koji je nedvojbeno najnevjerljiviji teorem u povijesti matematike: njegov kompletan dokaz obasiže više od deset tisuća stranica (sic!) teškog matematičkog teksta.

Ne postoji matematičar koji bi za vrijeme svojeg života mogao taj golemi dokaz u potpunosti sagledati i razumjeti.

Za žaljenje je što niti jedno od razmjerno brojnih predavanja koje je profesor Zvonimir Janko održao u Hrvatskoj (i u svijetu) nije snimljeno.

PROSLAVA 90. OBLJETNICE ZAVODA ZA PRIMIJENJENU MATEMATIKU FER-A U ZAGREBU

Vesna Županović i Darko Žubrinić, Zagreb

Dana 13. listopada 2009. Zavod za primijenjenu matematiku (ZPM) Fakulteta elektrotehnike i računarstva (FER) Sveučilišta u Zagrebu svečano je proslavio 90. obljetnicu svojega postojanja. Zavod za primijenjenu matematiku je ujedno i najstariji između svih jedanaest postojećih zavoda na FER-u. Tu su još Zavod za primijenjenu fiziku, Zavod za osnove elektrotehnike i električka mjerjenja, Zavod za elektrostrojarstvo i automatizaciju, Zavod za visoki napon i energetiku, Zavod za telekomunikacije, Zavod za elektroničke sustave i obradbu informacija, Zavod za automatiku i procesno računarstvo, Zavod za elektroakustiku, Zavod za elektroniku, mikroelektroniku, računalne i inteligentne sustave, te Zavod za radiokomunikacije i visokofrekvenčku elektroniku.

Akademik Sibe Mardešić, akademik Zvonimir Janko i prof. dr. Vladimir Ćepulić

Među istaknutim gostima bilo nam je jako dragو vidjeti akademika Sibu Mardešića, akademika Zvonimira Janka, akademika Josipa Pečarića (svi su oni akademici u području matematike), te akademika Hrvoja Babića i akademika Lea Budina (iz područja elektrotehnike), kao i mnoge drage profesore, kolege i prijatelje s našeg i drugih fakulteta. Dobili smo i dosta pisama s čestitkama od kolega koji nisu mogli doći na proslavu, spomenimo samo pismo akademika Marka Tadića.

Svečanost je održana u najvećoj dvorani FER-a. Proslava je protekla u dva dijela, a voditelji su bili prof. dr. sc. Vesna Županović, prof. dr. sc. Ilko Brnetić i prof. dr. sc. Darko Žubrinić. Slavljenika, tj. Zavod za primijenjenu matematiku, su na početku svečanosti, nakon uvodnih riječi predstojnice ZPM-a prof. dr. sc. Vesne Županović, pozdravili prof. dr. sc. Hrvoje Šikić u ime Hrvatskog matematičkog društva, prof. dr. sc. Hrvoje Domitrović u ime Uprave FER-a, te prof. dr. sc. Tonko Ćurko u ime Rektora Sveučilišta u Zagrebu. Prof. Šikić je vrlo lijepim riječima opisao povezanost matematičkih znanosti s elektrotehničkom strukom, te ocijenio da Zavod za primijenjenu matematiku FER-a predstavlja najkvalitetniju matematičku grupaciju u Hrvatskoj nakon Matematičkog odjela PMF-a.

Akademik Josip Pečarić i akademik Zvonimir Janko

U prvom dijelu je prof. dr. sc. Ivan Ivanšić vrlo sadržajno opisao razvoj Zavoda za primijenjenu matematiku tijekom 90 godina postojanja, prof. dr. sc. Damir Kalpić je duhovito govorio o nastanku i djelatnosti Zavoda za primjenjeno računarstvo, koji se 2005. godine izdvojio iz ZPM-a, a prof. dr. sc. Neven Elezović govorio je vrlo zanimljivo o ZPM-u danas i sutra. Svako od tih predavanja zaslужilo bi poseban opširniji osvrt.

U pauzi proslave svečano je otvorena izložba likovnih radova pod naslovom "Misli i pogledi: Javor, Đurek, Einwalter". Autori doc. dr. sc. Petar Javor, umirovljeni djelatnik ZPM-a, prof. dr. sc. Marijan Đurek, djelatnik ZPR-a (Zavod za primjenjeno računarstvo) i Ivan Einwalter predstavili su svoja djela u Galeriji FER-a. Med-u većim brojem djela

zapazili smo i portrete matematičara: akademika Danila Blanuše, prof. dr. sc. Dimitrija Ugrin-Šparca i još nekih profesora ZPM-a, autora Petra Javora, te portrete akademika Blanuše, profesora Željka Markovića i Vilka Nietschea autora Ivana Einwaltera. Izložbu je izvrsno uredio i lijepi popratni katalog složio prof. dr. sc. Mario Osvin Pavčević

Veronika Javor, ravnateljica XV. gimnazije i prof. dr. Vesna Županović

Uz likovne radeve spomenutih autora izložen je i dio udžbenika i priručnika koje su za studente napisali djelatnici ZPM-a. Taj dio izložbe je također bio vrlo impresivan, a predaleko bi nas odvelo da u ovom kratkom osvrtu nabrajamo sve naslove.

Nakon razgledavanja izložbe mogli smo uživati u domjenku koji je prema makrobiotičkim načelima priredio naš kolega prof. dr. sc. Luka Korkut. Pauza proslave 90-te obljetnice ZPM-a je rječito pokazala da matematičari često imaju sklonosti prema umjetničkom izražavanju.

Potom je uslijedio drugi dio predavanja. Naša mlada znanstvena novakinja Maja Resman održala je kratko predavanje pod naslovom "Chirpovi" o matematičkim aspektima cvrkuta, a nakon nje je prof. dr. sc. Davor Butković vrlo zanimljivo govorio o recepciji matematičkih otkrića. Uslijedio je još jedan domjenak i to uz izdašnu financijsku potporu Uprave fakulteta

Tjedan dana prije svečanosti, dana 7. listopada 2009., Zavod za primijenjenu matematiku FER-a organizirao je vrlo uspjelu Konferenciju znanstvenih novaka, u kojoj smo čuli desetak izvrsnih predavanja o raznim temama s kojima se bave mladi znanstvenici na našem Zavodu:

- mr. sc. Lana Horvat-Dmitrović: Fraktalna analiza bifurkacija jednodimenzionalnih diskretnih dinamičkih sustava,
- Siniša Miličić, dipl. inž.: Lokalizacija energije u dugim povezanim lancima oscilatora,
- Maja Resman, dipl. inž.: Chirpovi
- Domagoj Vlah, dipl. inž.: Box dimenzija generalizirane Eulerove spirale,
- Goran Radunović, dipl. inž.: Sferičke funkcije na grupi $SL_2(\mathbb{R})$,
- dr. sc. Domagoj Kovačević: Realne forme dualnih parova u \mathbb{E}_6 , \mathbb{E}_7 i \mathbb{E}_8 , Tomislav Burić, dipl. inž.: Potpuna monotonost,
- Ana Žgaljić-Keko, dipl. inž.: Modeliranje toka vode i plina u poroznoj sredini pomoću koncepta globalnog tlaka,
- Anamari Nakić, dipl. inž.: Teorija dizajna,
- mr. sc. Marijana Greblički: Neke klase treće-metacikličkih

2-grupa,

- mr. sc. Kristijan Tabak: Diferencijski skupovi.

Zajedno sa Zavodom za primijenjenu matematiku, davne godine 1919. je osnovan i Zavod za geodeziju, Zavod za mineralogiju i geologiju, te Zavod za anorgansku i analitičku

Prof. dr. Vesna Županović i prof. dr. Hrvoje Domitrović, prodekan za znanost FER-a

Na toj su konferenciji osim matematičara bili nazočni i kolege profesori s drugih zavoda na FER-u. Sva su predavanja bila vrlo kvalitetna i zanimljiva, popraćena kratkim diskusijama s predavačima. ZPM će i idućih godina nastaviti s održavanjem sličnih konferencija.

Zajedno sa Zavodom za primijenjenu matematiku, davne godine 1919. je osnovan i Zavod za geodeziju, Zavod za mineralogiju i geologiju, te Zavod za anorgansku i analitičku kemiju na Kraljevskoj tehničkoj visokoj školi u Zagrebu, koja je također osnovana 1919. godine. Zavod za primijenjenu matematiku FER-a je najveća grupa matematičara potekla od istoimenog Zavoda osnovanog 1919. godine, a ostali nasljednici Zavoda za primijenjenu

matematiku s Kraljevske tehničke visoke škole u Zagrebu su:

- Arhitektonski fakultet Zagreb – Katedra za arhitektonske konstrukcije i fiziku zgrada
- Fakultet elektrotehnike i računarstva – Zavod za primijenjenu matematiku
- Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije Zagreb – Zavod za matematiku,
- Fakultet prometnih znanosti – Katedra za primijenjenu matematiku i statistiku,
- Fakultet strojarstva i brodogradnje Zagreb – Katedra za matematiku,
- Geodetski fakultet Zagreb – Katedra za matematiku unutar Zavoda za geomatiku,
- Geotehnički fakultet Varaždin – Zavod za opće znanosti,
- Građevinski fakultet Zagreb – Zavod za matematiku,
- Metalurški fakultet Sisak – Katedra za matematiku i informatiku unutar Zavoda za fizičku metalurgiju,
- Prehrambeno-biotehnološki fakultet Zagreb – Kabinet za matematiku unutar Zavoda za procesno inženjerstvo,
- Rudarsko-geološko-naftni fakultet Zagreb – Zavod za matematiku, informatiku i nacrtnu geometriju,
- Tekstilno-tehnološki fakultet Zagreb – Zavod za temeljne prirodne i tehničke znanosti.

Više pojedinosti o životu Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a, kao i proslavi

90. obljetnice njegova postojanja s popratnim fotografijama i prezentacijama, možete pronaći na internetskoj adresi www.fer.hr/zpm.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu kod Grocke te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Rudera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 220 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 13035, H-index: 42; MathSciNet: publikacija: 1332, citata: 6234, H-index: 25; Scopus: publikacija: 779, citata: 6507, H-index: 34; WoS: publikacija: 789, citata: 6043, H-index: 32).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Sigma mathematics

IMPACT FACTOR
2.258

CITESCORE
2.2
SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}} (w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story
 Article: [Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities](#)

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202
<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danasa je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One

thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 130 publicističkih knjiga.

17/03/2022.

.